

Giới thiệu Khởi Nguyên Hệ Thống

Thể loại: Huyền huyền, xuyên không

Hắn tên là Diệp Thiên, chỉ là một kẻ bình thường ở xã hội hiện đại.

Hắn vốn nghĩ mình đã đi gặp Diêm Vương sau vụ tai nạn thảm khốc. Nhưng lão Thiên gia quả thực đối với hắn qua tốt, lại cho hắn một cơ hội sống.

Hắn xuyên đến thế giới này cùng một cái hệ thống tên là Khởi Nguyên kỳ diệu.

Hãy cùng đón đọc xem Diệp Thiên cùng hệ thống của hắn tung hoành thế giới này ra sao nhé!

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Xuyên Không cùng Hệ Thống

Lúc rảnh rỗi nên viết chơi đỡ buồn dùng ném gạch.

####

“Xi...bịch”.

Trong một hang động không gian vặn vẹo, bên trong ngã xuống một trung niên nhân vết thương đầy mình, trang phục màu đen đang mặc cũng không còn nguyên vẹn toàn vết máu.

“Xi...”.

Không gian trong động vừa trở lại bình thường thì phía đối diện lại xuất hiện xuất hiện một trận vặn vẹo, nhưng lần này không ai ngã ra là hai tia sáng nhỏ bay ra rơi trên cơ thể trung niên nhân rồi từ từ biến mất vào bên trong.

Thời gian trôi qua không biết bao lâu, thân thể trung niên nhân bắt đầu hơi run.

“Ah...”.

Một tiếng rên đau khổ phát ra từ miệng của trung niên nhân, hắn dần mở mắt nhìn xung quanh mờ mịt.

“Đây là đâu? Ah...?”

Hắn định cử động nhìn xem bốn phía thì lập tức một cơn đau nhứt nhói từ khắp cơ thể truyền đến khiến hắn phải hít sâu một hơi.

Bất đắc dĩ hắn chỉ có thể xoay nhẹ cái cổ để xem xét bốn phía.

“Ta đang ở đâu? Ta không phải đã chết rồi sao???”.

Hắn nhớ rõ ràng, không lâu đây lúc đang chạy xe thì lơ ngơ gục nên gây ra tai nạn, sau tai nạn hắn vẫn còn trong xe nhưng xe phát nổ nên hắn cũng chẳng sống nổi.

“Đình!”.

“Xác nhận hoàn thành tìm kiếm kí chủ!”.

“Bắt đầu dung hợp hệ thống!”

“0%...5%...10%...100%”.

“Dung hợp hoàn thành! Kích hoạt Khởi Nguyên Hệ Thống”

“Phát hiện bện trong kí chủ có linh hồn yếu ớt!”.

“Phát hiện kí chủ trong tình trạng nguy kịch, thân thể tiềm năng kém!”.

“Bắt đầu dung hợp linh hồn cùng chữa trị!”.

“0%...5%...”.

Trong lúc đang suy nghĩ thì trong đầu hắn xuất hiện một âm thanh như chuông vang, tiếp theo trước mặt xuất hiện các bảng thông báo như trong game.

Khi bảng thông báo phần trăm xuất hiện xung quanh cơ thể hắn xuất hiện một làn hơi nước bao bọc thân thể của hắn lại rồi dần dần hóa thành một chiếc kén.

Bên trong kén, cơ thể hắn đang được chữa trị nhanh chóng nhưng đầu hắn lại đau như búa bổ vì bỗng một lượng lớn thông tin xa lạ bắt đầu dung nhập vào kí ức của hắn, bắt đầu với thông tin thật lộn xộn sau là sắp xếp lại thành trật tự làm đầu hắn đau kinh khủng.

Sau hơn một giờ hành hạ, chiếc kén dần tan biến, bên trong xuất hiện một thân ảnh nhỏ bé.

Đúng vậy, bên trong không phải là trung niên nhân như trước mà là một đứa bé tầm 6-7 tuổi, da trắng hồng hào, mắt to tinh ranh, khuôn mặt khả ái rất đáng yêu.

Người bên trong bước ra với nét mặt ngơ ngẩn, bởi hắn hiện tại biết tình huống của mình là như thế nào.

Hắn tên Diệp Thiên chỉ là một người bình thường ở trái đất, làm công ăn lương, mặc dù hơi lớn tuổi những bình thường vẫn thích xem anime/manga, đọc tiểu thuyết, chơi game hay đi chơi với đám bạn mà thôi. Nhưng ai biết được lại chết ở tuổi 28 mà không một mảnh tình vắt vai, thậm chí hắn vẫn còn trắng a.

Còn cái thân thể mà sau khi chết hắn chiếm được thì khác với hắn một trời một vực.

Thánh giới một trong Thập Đại Chí Tôn, Huyết Sát Kiếm Tôn.

Sức mạnh khủng bố, cùng mặt khác vài vị Chí Tôn dẫn đầu chém giết Ma Tộc trên Viễn Cổ Chiến Trường.

Nếu không phải bị 5 cái ma tộc ngang cơ với Thập Đại Chí Tôn bao vây tứ chiến thì cũng không đến nỗi cuối cùng thiêu đốt sinh mệnh xé rách không gian bình thường thoát thân còn xui xẻo gặp phải không gian phong bạo vẫn lạc nơi đây.

Mặc dù như thế trước khi xé rách không gian thoát thân thì vẫn giết được 2 tên ma tộc còn gây thương không nhẹ cho 3 tên còn lại, đủ thấy kinh khủng.

Nói cách khác tình huống của hắn hiện tại đó là hắn đã Xuyên Không.

Hơn nữa còn may mắn có được phúc lợi xuyên không đó là Hệ Thống ngoài ra còn bonus thêm kí ức, kinh nghiệm của Thánh Nhân, có thể nói Thần may mắn vừa ngồi trên đầu hắn.

“Móa hệ thống cũng quá hớ rồi”.

Mặc dù rất biết ơn hệ thống chữa trị thân thể hắn nhưng chữa một phát còn có 6-7 tuổi cũng thật bó tay.

“Haiz! Không sao, tuổi này là thời hoàng kim để tu luyện, ta có hệ thống còn có kí ức cùng kinh nghiệm tu luyện của thánh nhân thì khỏe hơn nhiều”.

Mặc dù có 2 thứ bá đạo có thể giúp hắn bước lên đỉnh cao của sức mạnh nhưng Diệp Thiên không quan tâm, hắn không có nhiều dã tâm chỉ cần sống tiêu dao là tốt rồi.

“Để xem một chút hệ thống có gì nào? Xem thuộc tính!”.

“Đỉnh!”.

Lập tức bảng thông tin xuất hiện trước mặt hắn.

Kí Chủ: Diệp Thiên

Tuổi: 6

Cấp: 0

Công Pháp: 0

Sủng: 0

Nhìn thấy ngoài tuổi là 6 thì cái khác bằng 0 thì Diệp Thiên dở khóc dở cười, hắn thật sự chỉ còn 6 tuổi.

“Tiếp theo... Mở túi đồ”.

Các loại ô vuông xuất hiện trước mặt hắn, bên trong ngoài một hộp quà Tân Thủ thì không còn gì khác.

Diệp Thiên ấn vào hộp quà: “Dùng”.

“Chúc mừng kí chủ nhận được 1000EXP!”.

“Chúc mừng kí chủ nhận được Bồ Huyết Đan x3!”.

“Chúc mừng kí chủ nhận được Nhất giai Hạ phẩm Thiết Kiếm x1!”.

“Chúc mừng kí chủ nhận được Loại Cửa Hàng x1!”.

“Chúc mừng kí chủ tăng cấp 1!”.

...

“Chúc mừng kí chủ tăng cấp 4!”.

Khi hệ thống thông báo lên cấp Diệp Thiên cảm giác được thân thể của mình tràn trề năng lượng, cánh tay đầm ra vài cái động tiếng gió thật mạnh mẽ.

Hắn vui vẻ mở thuộc tính một lần nữa.

Kí Chủ: Diệp Thiên

Tuổi: 6

Cấp: 4 (Luyện Thể tầng 4)

Công Pháp: 0

Sủng: 0

“Hừm... Luyện thể? Xem ra đây không phải nơi mà ta từng biết đến”.

Đã dung nạp 2 đòi kí ức Diệp Thiên không hề phân biệt mà chấp nhận cả hai đều là của mình.

Nếu cái gọi là Luyện Thể là cách phân chia đẳng cấp cảnh giới ở đây thì đây nhất định không phải trái đất, đồng thời cũng không phải cách phân chia mà hắn biết ở bất cứ nơi nào.

“Xem ra ta đang ở một dị giới nơi con người có thể tu luyện đạt được sức mạnh, vậy chắc hẳn sẽ có quái thú, yêu thú này nọ”.

Diệp Thiên nhìn về hướng cửa động đang có ánh sáng mặt trời chiếu vào.

“Nếu là hang động thì ta đang ở trong rừng, không được phải rời đi nhanh trước khi trời tối”.

Suy nghĩ xong Diệp Thiên lập tức lấy ra thanh Thiết Kiếm trong túi đồ cắt ra một mảnh vải trên trang phục đen rách nát đầy vết máu quấn quanh hông tạo thành chiếc quần tạm thời rồi nhanh chóng đi ra hang động.

“Gao...”.

Sắp ra khỏi hang động, Diệp Thiên lập tức nghe thấy tiếng thú rống gần cửa hang, không bao lâu một thân ảnh xuất hiện trước cửa động nhe răng đỏ mắt nhìn chằm chằm vào Diệp Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Giết Quái

“Gao...”.

“Đình!”.

- Tên: Hắc Kim Hùng (Quái)

- Cấp: 5

Hệ Thống thông báo làm Diệp Thiên biết trước mặt là thứ gì.

Hắc Kim Hùng thân hình to lớn, cả thân lông đen huyền, có một phần lông trên sống lưng là hiện ra màu vàng kim cứng rắn, tay gấu to đến mức có thể che gần hết cơ thể của hắn.

Hắc Kim Hùng nghe rằng trọn con mắt đỏ lờm của mình nhìn Diệp Thiên như đang tức giận vì Diệp Thiên vào ổ của nó.

“Graooo...”.

Rống lên một tiếng lớn Hắc Kim Hùng nhào thẳng vào Diệp Thiên dùng cánh tay phải vung ra cào về phía Diệp Thiên.

Diệp Thiên không chút chùng chừ nhảy ra phía sau né tránh đòn cào, sau đó bước lên chém vào tay Hắc Kim Hùng khi nó vẫn còn chưa thể ra đòn vì quán tính của đòn cào vừa rồi.

“Xoạt...”.

Thanh thiết kiếm chém vào cánh tay của Hắc Kim Hùng chỉ để lại vết thương khá nông máu chảy cũng không nhiều.

“Chật... thể chất của yêu thú quả nhiên khó chơi”.

Diệp Thiên chặt lưỡi tiếc hận, yêu thú từ khi sinh ra đã hơn người cùng cấp, Hắc Kim Hùng còn thuộc loại da dày thịt béo.

“Graaa...”.

Bị chém trúng Hắc Kim Hùng tức giận rống một tiếng rồi tăng tốc độ cùng sức mạnh tấn công về phía Diệp Thiên.

Như vừa rồi, Diệp Thiên tránh công kích của Hắc Kim Hùng sau đó tấn công vào lúc nó sơ hở. Trên người Hắc Kim Hùng ngày càng nhiều vết thương mặc dù không phải chí mạng nhưng khiến nó mất nhiều máu nên xuống sức rất nhanh.

Nhưng Diệp Thiên cũng không tốt hơn bao nhiêu, liên tục tránh né rồi công kích ở cường độ cao khiến cả người hắn ướt đầm mồ hôi, hai tay cầm kiếm cũng bắt đầu ớn lạnh.

Đừng quên cách đây không lâu hắn cũng chỉ là một người bình thường, nếu không phải thể chất được nâng cao khi lên cấp 4, đồng thời có kinh nghiệm chiến đấu của một thánh nhân thì hắn đã chết.

Mặc dù có kinh nghiệm chiến đấu thì hắn cũng chỉ vừa làm quen mà thôi, vóc dáng thân thể hiện tại của hắn cũng khác thích ứng vẫn chưa quen.

Quả nhiên không qua vài lần công kích trên người Diệp Thiên bắt đầu xuất hiện vài vết thương.

“Graaa...”.

Hắc Kim Hùng như đang khoái chí vì làm bị thương Diệp Thiên nên nó càng tấn công hung bạo hơn.

Hắc Kim Hùng vung tay cào chéo từ trên xuống vai Diệp Thiên.

Diệp Thiên linh động nhảy sang một bên định tấn công tiếp thì thấy móng vuốt của Hắc Kim Hùng xoẹt ngang qua nền đất rồi vòng trở lên thẳng về phía Diệp Thiên.

“Không tốt”.

Diệp Thiên hô một tiếng rồi dùng kiếm chắn ngang đón lấy đòn cào của Hắc Kim Hùng.

“Ầm...phụt...”.

Móng vuốt va vào kiếm lực phản chấn đẩy Diệp Thiên bay về sau va mạnh vào vách hang động, yết hầu ngọt ngọt hắn phun ra một phún máu.

“Ầm...Gư...”.

Hắc Kim Hùng không tha phóng tới dùng tay ép mạnh lên cơ thể Diệp Thiên gầm gừ nhìn Diệp Thiên.

“Cơ hội”.

Diệp Thiên cầm kiếm hai tay đâm mạnh xuống mắt của Hắc Kim Hùng sau đó nhanh chóng rút ra.

“Gừ...”.

Hắc Kim Hùng đau đớn bỏ ra Diệp Thiên rồi dấy dựa.

Chớp lấy thời cơ Diệp Thiên chém một kiếm trên bụng Hắc Kim Hùng khiến nó ngã xuống vì đau đớn.

Diệp Thiên cũng không chạy mà nhảy thẳng lên trên người của Hắc Kim Hùng hai tay cầm kiếm ngược đâm mạnh xuống cổ của Hắc Kim Hùng.

“Gur...ur...”.

Âm thanh ngày càng nhỏ, Hắc Kim Hùng cũng không còn dấy dựa, đúng lúc này trước mặt Diệp Thiên xuất hiện một thông báo.

“Kí chỉ chém giết Quái cấp 5 nhận được 50 EXP, 5 Linh Tệ”.

Diệp Thiên cũng không quan tâm thông báo mà nhanh chóng lấy ra một viên Bồ Huyết Đan ăn vào rồi ngã xuống ngất đi.

Một người bình thường như hắn lần đầu chiến đấu ở cường độ cao hơn nữa còn ăn hai lần tay gấu, cơ thể lẫn tinh thần của hắn đã đến giới hạn.

Trước khi ngất hắn chỉ hy vọng mau chóng tỉnh dậy đồng thời trong khoảng thời gian đó sẽ không có bất cứ thứ gì xuất hiện gây nguy hiểm cho hắn.

Sau khi Diệp Thiên ngất một khoảng thời gian ngắn thì bên ngoài động xuất hiện một bóng người.

Người nọ đi vào hang động, thẳng bước đến bên cạnh Diệp Thiên đưa tay xem xét Diệp Thiên một lúc rồi mới ngẩng nhìn xung quanh hang.

Người nọ nhìn xác của Hắc Kim Hùng một lát rồi quay lại nhìn Diệp Thiên lần nữa.

“Chỉ là một tiểu oa nhi mà lại có thể chém giết một đầu Hắc Kim Hùng rồi, không tệ không tệ”.

Người nọ lăm bằm nhìn Diệp Thiên.

“Liệu ngươi có phải là người mà chúng ta đang tìm? Mà thôi không sao, nếu ngươi đúng là người đó thì không thể tốt hơn nếu không thì cũng không mất mát gì”.

Người nọ lăm bằm suy tư một lúc sau cuối xuống bệ thân hình nhỏ bé Diệp Thiên lên rồi đi ra ngoài động.

Bước ra hang động, ánh chiều chiếu lên mọi thứ, lúc này mới nhìn ra người nọ là một trung niên nhân với cặp mắt sắc bén, mày kiếm mặt nghiêm, bước đi một cách nghiêm trang.

Tốc độ của trung niên nhân rất nhanh, chớp mắt đã qua khu rừng đến một nơi đất trống.

Ở chỗ đất trống có 2 người nữ nhân, một người ngồi trên tảng đá ngoài xinh đẹp còn mang theo nét trưởng thành tỉ mỉ, còn người đứng bên cạnh thì xinh xắn mang thêm tí tính nghịch dễ thương.

“Hoàng hậu”.

Trung niên nhân đi tới trước mặt nữ nhân ngồi trên tảng đá cung kính hô.

“Đương đội trưởng, có phát hiện gì không?”.

“Thần vừa phát hiện tiểu tử này trong một hang động gần đây, mặc dù tuổi nhỏ nhưng đã có thể chém giết một đầu Hắc Kim Hùng có Luyện Thể tầng 5 tu vi”.

Hoàng hậu bước đến nhìn Diệp Thiên một chút sau đó trầm ngâm, một lát sau ngẩng đầu nhìn mặt trời.

“Tiểu tử này tình trạng có nguy kịch không?”.

“Thần đã kiểm tra, hắn hẳn là đã dùng một viên đan dược nên không vấn đề gì”.

“Vậy đội một lát, nếu mặt trời lặn người đó vẫn không xuất hiện thì hồi cung, ngươi có thể đem tiểu tử này vào cung theo để chữa trị”.

“Vâng!”.

Như lời của Hoàng hậu, cả ba người cũng Diệp Thiên đang ngất chờ đợi hoàng hôn.

“Haiz... hồi cung”.

Hoàng hậu thở dài thất vọng rồi đứng dậy bước đi, trung niên nhân và nữ tử cũng bước theo sau.

Chỉ chốc lát đoàn người đã biến mất thân ảnh bên trong khu rừng.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Thương Thành

“Ư...”.

Trong một căn phòng tràn ngập mùi thuốc, nằm trên giường Diệp Thiên từ từ mở mắt ra.

Lờ mờ ngắm nhìn xung quanh, căn phòng ngoài một chiếc bàn ở giữa thì chỉ có sau chiếc giường nằm xung quanh các vách tường.

“Hả... ta đang ở đâu? Không phải vừa mới chém được đầu hắc hùng kia sao?”.

Diệp Thiên giật mình bật người dậy nghi hoặc, hấn lại nhìn nhìn xung quanh một lần sau đó nhìn trên người một số nơi được băng lại thì minh bạch.

“Hắn là đã có người cứu ta? Hô...”.

Suy nghĩ đến đây hấn thở phào nhẹ nhõm, may mà có người cứu nếu không ngất bên trong hang động kia thì lành ít dữ nhiều.

“Kể kệt...”.

Trong lúc hấn suy nghĩ thì bên ngoài có người đẩy cửa đi vào.

Người này không ai khác chính là trung niên nhân đã đem Diệp Thiên về đây.

"Người tỉnh rồi à".

"Thức là ai? Ta đang ở đâu?".

Diệp Thiên bình tĩnh hỏi người phía trước, nếu đã cứu mình thì không làm gì có hại.

"Người hiện tại đang ở y viện bên trong hoàng cung, còn ta là đội trưởng đội cảnh vệ hoàng cung Dương Tiêu".

Dương Tiêu rất nhẫn nại nói cho Diệp Thiên.

- Tên: Dương Tiêu (Người)

- Cấp: 68 (Huyền Ấn tầng 8)

"Móa... ngất đi một cái là gặp Boss!".

Diệp Thiên nhìn chênh lệch của mình và người trước mắt thảm hô một tiếng.

"Tiểu tử người tên gì? Tên gia tộc là gì? Sao lại ở bên trong hang động kia?"

Dương Tiêu cầm lấy một chiếc ghế ra rồi ngồi xuống bên cạnh Diệp Thiên hỏi hấn một cách hứng thú.

“Ta tên Diệp Thiên, chỉ là một người bình thường trong một thôn nhỏ, nhưng son tặc đốt phá cả thôn, nam thì giết, trẻ con và nữ nhân đều bị bắt đi cả chỉ mình ta may mắn vào rừng chơi nên thoát nạn, sau đó không dám ra chỉ có thể trốn trong rừng”.

Diệp Thiên không chút do dự nói, từ lúc Dương Tiêu bước vào hấn đã suy nghĩ về việc bị hỏi những câu thế này rồi, nói rồi hấn còn đứng dậy cúi người nói.

“Đa tạ Dương thúc ân cứu mạng, tiểu tử sẽ nhớ kỹ báo đáp”.

“Haha... báo đáp thì chưa bàn đến, nhưng người có thể nói ta biết một người bình thường như ngươi lại có Luyện thể tầng 4 tu vi còn giết chết được một đầu Hắc Kim Hùng có Luyện thể tầng 5 không?”.

Dương Tiêu hí cười mắt nhìn Diệp Thiên như muốn nhìn ra thứ gì.

“Lúc trốn trong rừng tiểu tử từng gặp một vị lão giả sau đó bái ông ta làm sư, sư phụ ta truyền cho ta công pháp còn dạy ta võ nghệ nhưng thời gian không lâu thì sư phụ nói ta có kiếp duyên sắp đến rồi biến mất”.

Diệp Thiên chém gió không chớp mắt một lần, chém lưu loát không vấp một chút.

Dương Tiêu ngồi kế bên nghe hần chém đến chỗ hần nói có sư phụ thì hai mắt đột nhiên sáng ngời mở lớn mừng rỡ.

“Ngươi nói ngươi có sư phụ?”.

“Đúng!”.

“Ngươi nói sư phụ ngươi nói ngươi có kiếp duyên?”.

“Vâng!”.

“Được, tốt, tốt, tốt...”.

Nhận được câu trả lời của Diệp Thiên, Dương Tiêu cười lớn mừng rỡ nói ba chữ tốt.

“Tiểu tử, ta thấy thiên phú ngươi không tệ nên cho ngươi cơ hội ở lại hoàng cung nhưng hoàng cung không nuôi kẻ lười nên ta cho ngươi 3 công việc ngươi có thể chọn một trong số đó”.

“Không biết là công việc gì?”.

“Một là đi theo ta huấn luyện tương lai nhập vào cảnh vệ hoàng cung, hai là làm thư đồng cho công chúa và cuối cùng là ta đem ngươi đi thiến làm công công, rồi đó ngươi chọn đi”.

Nói xong Dương Tiêu tiếp tục híp mắt cười nhìn Diệp Thiên.

Đệt, tên này còn muốn đem mình đi thiến??? nghĩ một lát Diệp Thiên đưa ra đáp án.

“Ta chọn làm thư đồng của công chúa”.

“oh... ngươi chắc chứ? Thiên phú của ngươi rất tốt đi theo ta tu luyện vài năm chắc chắn sẽ thành danh đến lúc đó phong tước là chuyện thường”.

“Ta chắc chắn”.

“Vây được rồi, đây là lệnh bài của ta, có nó ngươi có thể tự do đi lại trong cung, ngày mai đến tìm ta ta dẫn ngươi đi đến chỗ công chúa”.

Dương Tiêu lấy ra một tấm lệnh bài màu đen đưa cho Diệp Thiên rồi quay người rời đi.

Diệp Thiên nhìn lệnh bài rồi để kế bên sau đó nằm xuống tìm hiểu hệ thống.

Diệp Thiên nói có sư phụ là để nâng cao một chút giá trị của mình, có chỗ để ở nếu không thân thể một đứa nhóc 6 tuổi như hần có thể làm bao nhiêu thứ?.

Một khi có chỗ để sống an toàn thì có thể từ từ dung nhập thông tin của thể giới này đồng thời nâng cao sức mạnh của mình, khi đã xác nhận thể giới này con người có thể tu luyện thì đạo lý của thể giới này chỉ có một đó là ‘Cá lớn nuốt cá bé’.

Một cường giả còn có địa vị như Dương Tiêu là đối tượng rất tốt để hần dựa vào nhưng địa vị của công chúa lại là một lựa chọn tốt hơn không những không người dám phạm còn có thể giữ lại ấn tượng với Dương Tiêu vì Dương Tiêu chỉ xem trọng thiên phú của hần nên chỉ cần tu vi của hần vẫn đều đều tăng lên thì sẽ giữ được sự xem trọng của Dương Tiêu.

Đi theo Dương Tiêu hần nhất định sẽ có nhiều tài nguyên tu luyện hơn sau này còn được phong tước nhưng hai kiếp dung nhập với nhau Diệp Thiên biết mong muốn chung của cả hai kiếp là gì.

Một kiếp vì báo thù mà điên cuồng tu luyện, chém giết, báo được thù thì vẫn phải cảnh giác vì chỉ cần sơ hở một chút là sẽ có người đến lấy mạng hần. Một kiếp chỉ là người bình thường nên càng không hợp với chuyện lấy chém giết mà sống.

Hai kiếp của hần muốn chỉ có Tiêu Dao.

Thích gì làm đó, ung dung tự tại chỉ cần người không phạm mình là được.

Kẻ phạm hần vậy thì không cần thiết tồn tại làm gì.

Ý niệm mở ra túi đồ, bên trong thiết kiếm đã mất hần là còn cắm ở trên người Hắc Kim Hùng, hần dùng một viên Bỏ Huyết đan còn lại hai viên, ngoài đó ra còn có một tấm thẻ màu trắng.

- Thẻ lựa chọn Loại Cửa Hàng: dùng chọn một loại cửa hàng, bên trong cửa hàng sẽ bán những thứ liên quan đến loại cửa hàng đó.

Diệp Thiên ấn vào dùng, lập tức các ô ghi tên loại cửa hàng xuất hiện để hắn lựa chọn.

Diệp Thiên nhìn quanh một vòng sau đó nhìn vào một ô phía trên bên phải rồi hớn hờ nhấn vào.

“Kí chủ lựa chọn Cửa Hàng Anime/Manga! Thương Thành kích hoạt mời kí chủ vào trong mua sắm!”.

Diệp Thiên hưng phấn mở thương thành, bên trong chỉ có một loại cửa hàng là Anime/Manga, bên trong nó là thật dài các mục nhỏ như: One Piece, Naruto, Conan... mỗi mục lại có các hạng như: Trang phục, vũ khí,... và các mục đặt trưng như: Haki, Trái ác quỷ, Vũ thú,...

Càng nhìn khỏe miệng Diệp Thiên càng nhếch cao hài lòng, nhưng khi tỉ mỉ nhìn giá cả thì lập tức nhăn mặt.

- Mera Mera no mi: 550 vạn Linh Tệ.

- Gomu Gomu no mi: 500 vạn Linh Tệ.

- Goro Goro no mi: 600 vạn Linh Tệ.

...

- Wado Ichimonji: 400 vạn Linh Tệ.

- Meito Shusui: 450 vạn Linh Tệ.

...

“Ừ Móa!!! Đây là giết bao nhiêu con quái a!”.

Nhìn giá cả cùng 5 đồng Linh Tệ hắn hiện có thật sự là sầu a, hắn chết sống chém một con quái mới đủ mua quần áo với mấy quyển truyện.

Bên trong ngoài bán mấy thứ mang sức mạnh kia còn bán những thứ tầm thường như quần áo, nhà cửa, truyện tranh,... thậm chí cả hentai cũng có nhưng lại đắt hơn gấp trăm lần truyện tranh.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Hỗn Động Ngự Thiên Quyết

“Đình!”.

“Kí chủ lần đầu mở ra Loại Cửa Hàng thưởng Hộp Quà May Mắn x1”.

“Kí chủ kích hoạt Thương Thành thưởng Thẻ Rút Thưởng x1”.

Đang thất vọng Diệp Thiên nghe thấy tiếng thông báo của hệ thống, lập tức ngẩn đầu nhìn sau đó tâm trạng cân bằng lại không ít.

“Ê hệ thống, có thưởng sao người bây giờ mới thông báo chứ?”.

Diệp Thiên oán thăm.

“Hệ Thống: Thích!”.

“Phốc...”.

Diệp Thiên xem ngất, trời ạ ta là xem thường cái hệ thống này rồi nó còn có thể giao tiếp cơ đấy.

“Thôi, mở hộp xem xem được gì”.

Diệp Thiên không cùng hệ thống cứng rắn bởi vì biết đâu vừa cứng thì nó lấy lại phần thưởng thì hắn đòi ai.

Mở túi đồ, bên trong nằm đầy một hộp quà màu đỏ có ruy băng vàng nhìn rất đẹp mắt, Diệp Thiên nhấn: “Mở”.

“Chúc mừng kí chủ nhận được Dây chuyền: Wings”.

Diệp Thiên lập tức chỉ vào vật mình vừa nhận được để xem thông tin.

- Wings: Dây chuyền ma thuật giúp người dùng bay tự do trên không. Kích hoạt bằng cách hô lệnh ‘Fly’.

“Oh... một món rất thực dụng, để xem giá bao nhiêu”.

Sau đó Diệp Thiên vào Thương Thành tìm kiếm sợi dây chuyền này và biết nó bán với giá 1 vạn thì rất hài lòng về thứ mình rút được.

“Còn một cái Thẻ rút thưởng nhưng mình lại không có gì cần dùng... để lại đó đi”.

Diệp Thiên nằm xuống nghỉ ngơi, bỗng hần bật dậy hỏi.

“Hệ thống ta có thể dùng Thẻ rút thưởng rút công pháp có được không?”.

“Hệ Thống: Thẻ rút thưởng có thể rút ra bất kỳ thứ gì không bị giới hạn bởi Loại cửa hàng nên Hệ Thống có thể thu hẹp lại chỉ rút công pháp cho kí chủ”.

“Thao tác hoàn tất! kí chủ có bắt đầu rút thưởng?”.

“Có”.

Diệp Thiên trả lời xong thì lập tức có một chiếc bàn quay tròn xuất hiện trước mặt hắn. Bên trên viết mấy trăm cái tên nhưng chỉ viết tên mà không có đăng cấp nên hắn cũng không phân biệt được cái nào tốt cái nào xấu.

Trong kí ức của hắn công pháp cao thấp nào mà không có thậm chí những công pháp có thể tu đến Chí Tôn như kiếp trước cũng có mấy bộ, nhưng vấn đề là lại không có công pháp nào thích hợp với hắn hiện tại.

Công pháp kiếp trước tên Huyết Sát Kiếm Điển, là Thần Cấp Cực Phẩm công pháp, lấy sát lục làm chủ, hắn bây giờ không hề thích hợp tu luyện nó, còn những công pháp còn lại không phải cấp thấp thì là đòi hỏi thể chất đặc thù thích hợp, hắn cơ bản không thể tu luyện.

Hiện tại cơ thể hắn đang ở thời kì đầu cực kì thích hợp tu luyện, hắn tu luyện một bộ cấp thấp hơn thì vẫn có thể nhưng không biết vì sao trực giác nói hắn biết nếu tu luyện đại một công pháp cho có thì sẽ có điều gì đó khiến hắn hối hận, hắn không thích cảm giác này nên hắn mới hỏi thử hệ thống như thế.

“Dù sao cũng không phân biệt được, cứ xem số phận, bắt đầu!”.

Bàn quay bắt đầu chuyển động nhanh dần, sau nửa phút mới bắt đầu chậm dần.

“Nhật nguyệt tinh thần, thiên địa tự nhiên, thần linh trên trời, ma quỷ dưới đất phù hộ a”.

Diệp Thiên điên cuồng vái lạy cầu mong tăng chút vận khí.

“Chúc mừng kí chủ nhận được công pháp Hỗn Độn Ngự Thiên Quyết!”.

“Ồng...”.

Thông báo vừa xuất hiện chữ viết trên bàn quay hóa thành một đạo bạch quang bay vào đầu Diệp Thiên, ngay lập tức trong đầu hắn xuất hiện thêm một bộ công pháp.

Diệp Thiên không chừng chừ ngồi xuống từ từ tiêu hóa lượng thông tin mới.

Một hồi lâu Diệp Thiên mới dần dần mở mắt, mắt hắn sáng ngời, miệng cong lên đầy hưng phấn.

“Quá tuyệt vời... không ngờ còn tồn tại một loại công pháp như thế, hơn cả mấy bộ công pháp Thần cấp, rốt cuộc là cấp bậc gì?”.

“Cũng không quan trọng, thử luyện một chút”.

Diệp Thiên nhắm mắt tĩnh tâm bắt đầu vận chuyển công pháp.

“+5 EXP”.

“+5 EXP”.

...

“Hô... thoải mái”.

Diệp Thiên rất nhanh mở mắt, hắn chỉ vận chuyển công pháp đi một vòng kinh mạch mà đã có cảm giác rất thoải mái như được gột rửa vậy, cơ thể càng mạnh thêm một chút.

“Đáng tiếc không thể tiếp tục tu luyện nếu không đột phá quá nhanh sẽ gây nghi ngờ”.

Chỉ tu luyện một vòng mà hần đã cảm giác được mạnh lên một chút, theo như hần tính toán thì chỉ cần tiếp tục tu luyện 2-3 giờ là có thể đột phá cấp tiếp theo.

Diệp Thiên nhìn ra cửa sổ, ánh mặt trời đã bắt đầu lặn.

“Ây... mai đi nhận việc rồi tính tiếp, hôm nay ngủ thôi”.

Diệp Thiên ngã lưng xuống giường mở ra Thương Thành đạo xem một hồi lâu rồi mới bắt đầu nghỉ ngơi.

“Hừm... giường cũng quá cứng đi, sau này việc đầu tiên khi có tiền là phải mua một căn nhà hiện đại đầy đủ mọi thứ mới được”.

Nói xong hần nhắm mắt chìm vào giấc ngủ.

Một sân viện bên trong hoàng cung, hai nữ tử một đang rải thức ăn một hầu hạ bên cạnh.

Dương Tiêu từ ngoài bước vào trong, đi đến trước mặt một nữ nhân đang cho cá ăn cung kính hô.

“Hoàng hậu”.

“Ừm... tiểu tử kia thế nào?”.

Hoàng hậu, người lần trước xuất hiện lúc Diệp Thiên đang ngất đi.

Dương Tiêu thuật lại những cử chỉ của Diệp Thiên cùng lai lịch của hần cho hoàng hậu.

“Hần chọn làm thư đồng cho công chúa, trong lúc nói chuyện tiểu tử kia rất bình tĩnh không hề sợ sệt như những đứa trẻ bình thường có thể thấy hần hần thật sự sống bên trong khu rừng đó đồng thời trải qua không ít lần sinh tử”.

“Ngoài đó ra, hần còn nói bên trong khu rừng đó hần đã bái một người làm sư phụ, thần nghĩ người đó có thể là người có thể chữa trị cho công chúa”.

Hoàng hậu vừa cho cá ăn vừa lắng nghe Dương Tiêu nói, khi nghe đến Diệp Thiên có sư phụ nàng lập tức dừng việc đang làm quay đầu kích động hỏi Dương Tiêu.

“Người nói là sự thật?”.

"Vâng!".

"Tốt lắm! người khoảng thời gian này nhìn kĩ hần tìm cơ hội để hần giúp ta nói chuyện với sư phụ hần, con gái ta thời gian không còn nhiều nữa".

Nhắc đến con gái ánh mắt hoàng hậu tràn ngập yêu chiều thêm một tia lo lắng.

"Vâng! Vậy thần xin lui".

"Ừm".

Dương Tiêu nhận lệnh lui ra rồi khỏi sân viện.

Sau khi Dương Tiêu đi hoàng hậu trầm ngâm suy nghĩ một lát sau ra lệnh cho nữ tử kế bên.

"Tuyệt nhi người lui xuống chuẩn bị một ít bảo vật, người kia một khi xuất hiện ta sẽ có dùng".

"Vâng!".

Nữ tử gọi Tuyệt nhi cúi đầu lui xuống.

Trong sân viện còn lại một mình hoàng hậu tiếp tục cho cá ăn.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Vân Ngọc công chúa

Sáng ngày sau, Diệp Thiên từ trên giường bước xuống thay một bộ y phục được đặt sẵn trên bàn rồi mới đẩy cửa đi ra ngoài.

Dùng lệnh bài của Dương Tiêu hỏi đường mười mấy lần mới đến được chỗ cần đến.

Trước mặt hắn là một võ trường rộng lớn, Dương Tiêu đang trên bậc cao quan sát tất cả những người đan luyện võ, tỷ võ phía dưới.

Diệp Thiên đi đến bên cạnh Dương Tiêu cúi đầu hô.

"Dương thúc".

"Oh... tiểu tử ngươi đến rồi à".

Dương Tiêu nhìn Diệp Thiên rất thuận mắt nói năng cũng hài hòa.

"Đi theo ta, ta dẫn ngươi đến chỗ công chúa... tiểu Cương ngươi ở đây trông coi cái đám ở dưới kẻo nào lười biếng cứ phạt nặng vào".

Dương Tiêu phân phó xong thì dẫn theo Diệp Thiên rời đi võ trường.

Diệp Thiên đi theo Dương Tiêu năm cua bảy quẹo mới đến một sân viện, bên trong dưới bóng cây có hai người đang ngồi trên ghế đá đánh cờ.

Một người 18-19 tuổi nữ tử dung mạo sắc sảo, có phần băng lãnh nhưng cử chỉ lại khiến người cảm giác muốn dựa vào như một người tỷ tỷ.

"Đình!".

- Tên: Lục Thanh

- Cấp: 36 (Huyền Đan Tầng 6)

Người còn lại là một nha đầu 9-10 tuổi xinh xắn đáng yêu cử chỉ có phần thành thực có phần trẻ con, sau này chắc chắn là một mỹ nữ khuynh quốc khuynh thành, nhưng cơ thể cảm giác cực kì yếu ớt, khuôn mặt trắng xanh.

- Tên: Vân Ngọc

- Cấp: 0

- Người mang Ngũ Hành Thánh Thể thể chất, hiện chưa được kích hoạt.

"Hừm...".

"Cô bé này vậy mà mang Ngũ Hành Thánh Thể".

Khi hệ thống thông báo Diệp Thiên giật mình ngạc nhiên nhìn Vân Ngọc.

Ở Thánh giới thể chất được chia làm: Phàm, Bảo, Linh, Cổ, Thánh(Tuyệt), Thần.

Ngũ Hành Thánh Thể còn được gọi Ngũ Hành Tuyệt Thể vì thể chất này không những cực kì hiếm xuất hiện hơn nữa giai đoạn vừa xuất hiện thường ở trạng thái ẩn khó phát hiện.

Còn một cái chết hơn nữa và cũng vì lý do mà thể chất này có thêm chữ Tuyệt, đó là thể chất này ở giai đoạn ẩn này thường có những tác hại cho người có nó, khiến kẻ có tuyệt thể chưa biết hắn có thì đã lên bàn thờ ngời rồi.

Người mang Ngũ Hành Thánh Thể Diệp Thiên chưa từng gặp nhưng từng chiếm được mộ phủ của người có nó, người đó là một cường giả tuyệt thể Diệp Thiên nghĩ nếu còn sống thì cho dù Thập Đại Chí Tôn hợp lực cũng đánh không lại người đó.

Theo như những gì Diệp Thiên từ nơi đó biết được thì người mang Ngũ Hành Thánh Thể trong cơ thể luôn tồn tại ngũ hành chi khí luân chuyển trong cơ thể, hơn nữa ngũ hành chi khí theo thời gian sẽ ngày càng nhiều.

Ngũ hành chi khí tương sinh tương khắc, nếu ngũ hành cân bằng sẽ tạo ra sinh khí tẩm bổ cơ thể cùng tăng cường tu vi, nếu mất cân bằng sẽ tàn phá cơ thể dẫn đến cái chết lâu dài.

Theo như hệ thống thì cô bé Vân Ngọc trước mắt thuộc vào trường hợp thứ hai ngũ hành mất cân bằng tàn phá cơ thể sợ là không còn sống được bao lâu.

"Hừm...".

Diệp Thiên trầm ngâm như đang suy nghĩ gì.

"Công chúa".

Dương Tiêu dẫn Diệp Thiên đến trước mặt Vân Ngọc rồi chấp tay chào.

"Dương thúc tốt, đây là người người nói đến sao?".

Vân Ngọc hiếu kì đánh giá Diệp Thiên rồi hỏi Dương Tiêu.

"Vâng, hần tên Diệp Thiên từ hôm nay hần sẽ là thư đồng của công chúa".

"Công chúa tốt".

Diệp Thiên tỉnh lại sau khi suy nghĩ lập tức bước lên chào.

"Ừm... Thanh tỷ người dẫn hần đi xem xung quanh một chút đi".

"Vâng".

Lục Thanh nữ tử được lệnh dẫn theo Diệp Thiên rồi đi.

"Công chúa, thân thể của người đạo này có làm sao không?".

Dương Tiêu gặp hai người đã rồi đi thì bước lên ân cần hỏi Vân Ngọc.

"Không có, đạo này thân thể ta rất tốt Dương thúc đừng lo lắng".

Vân Ngọc mỉm cười nói.

"Haiz... vậy thần xin cáo lui!".

Dương Tiêu thấy Vân Ngọc cười thì thở dài một hơi sau đó rồi đi sân viện.

Diệp Thiên được Lục Thanh dẫn đi bốn phía nơi ở của công chúa, nơi đây cũng không có gì đặc biệt chỉ có phòng của công chúa cùng phòng thư tịch là chiếm diện tích lớn nhất ngoài ra khắp nơi trồng các loại cây cỏ khác nhau mà thôi.

"Bên trong đã có sẵn đồ đạc người vào trong thay bộ đồ rồi ra gặp công chúa".

Lục Thanh dẫn Diệp Thiên đến trước cửa phòng hần, dặn dò rồi rời đi.

"Kẻo kẹt...".

Nơi ở của Diệp Thiên kế bên phòng thư tịch, từ cửa sổ nhìn vào mặc dù không lớn nhưng khá đầy đủ xem như không tệ.

Diệp Thiên bước vào phòng, bên trong rất sạch sẽ xem ra đã có người quét dọn sẵn, trên bàn có một bộ y phục nhỏ màu lam rất đậm chất thư sinh.

Diệp Thiên bước đến cầm lấy y phục rồi thay đổi với y phục đang mặc, mặc vào cảm giác thoải mái hơn một chút vì chất liệu vải.

Ngoài y phục trên bàn còn có một tấm lệnh bài nhỏ bằng bạch ngọc rất tinh xảo, Diệp Thiên đoán hần là lệnh bài thân phận thư đồng nên cầm lấy đeo ở thắt lưng.

Sửa soạn xong Diệp Thiên không đi gặp công chúa ngay mà đi đến chiếc gương đồng ở góc phòng.

Cầm lên chiếc gương, Diệp Thiên thấy rõ gương mặt của mình, một gương mặt không quá đẹp cũng không xấu chỉ có thể dừng lại ở chữ bình thường nhưng đôi mắt hơi to một chút cộng thêm làn da trắng hồng non nớt làm hần trở nên rất dễ mến.

"Haiz... cả một chiếc gương thực thụ cũng không có, xem ra thế giới này sinh hoạt có khó a".

Mặc dù không quá so sánh nhưng một người đã sống quen cuộc sống hiện đại như Diệp Thiên phải thích ứng ngay với thế giới này là điều không thể.

Bỏ gương đồng về chỗ cũ Diệp Thiên mở cửa đi ra ngoài, đến chỗ công chúa.

Diệp Thiên từ phòng đi đến phía trước sân viện nơi hiện tại công chúa đang tiếp tục ván cờ của mình cùng Lục Thanh.

"Công chúa".

"Ừm... giới thiệu với người một chút, ta là công chúa của Vân Lam vương quốc này Vân Ngọc, còn đây là Lục Thanh tỷ, sau này có chuyện gì không hiểu cứ hỏi tỷ ấy".

"Vâng!".

"Mặc dù người là thư đồng của ta nhưng cũng phải trải qua khảo nghiệm".

"Không biết công chúa định khảo nghiệm thân thể nào?".

Diệp Thiên tự tin hỏi, chỉ một kiếp thường dân của hắn thôi đã trải qua nhiều hơn cô công chúa này mấy lần chứ đừng nói đến kí ức kinh nghiệm của thánh nhân, có bao nhiêu thử trên đời làm khó được hắn huống chi chỉ là khảo nghiệm của một cô nhóc.

"Khảo nghiệm không khó, chỉ cần trong vòng 7 ngày người tìm được thứ làm cho ta vui là được, nếu không ta sẽ bảo Dương thúc dẫn người đi tịnh thân".

"Hả?".

Diệp Thiên nghe khảo nghiệm xong thì sững sờ, tiếp theo thì hắn rất cuộc công việc thực sự của mình là gì.

Đó là chơi với công chúa chứ không phải thư đồng cái gì.

Xem ra cô công chúa này bề ngoài yếu ớt không chịu nổi nhưng bản chất tính cách lại là một tiểu quý a.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Nhiệm vụ thứ nhất

“Đinh!”.

- Nhiệm vụ: Hoàn thành khảo nghiệm của Vân Ngọc công chúa. Trong vòng 7 ngày tìm được khiến công chúa vui thích.

- Hoàn thành: 100 Linh Tệ, 500 EXP.

- Thất Bại: Hạ 1 cấp.

“Cái này cũng ra nhiệm vụ?”.

Diệp Thiên đang ngạc nhiên thì hệ thống xuất hiện nhiệm vụ, đây cũng là nhiệm vụ đầu tiên của hắn.

“Người có nghe ta nói không vậy?”.

Vân Ngọc thấy Diệp Thiên ngẩn người hồi lâu thì mở miệng nhắc nhở.

“À... vâng vâng!”.

“Vậy tốt! người có thể lui?”.

Vân Ngọc hài lòng gật đầu ra hiệu Diệp Thiên có thể lui ra nhưng một lúc sau vẫn thấy Diệp Thiên đứng đấy hơn nữa còn đưa tay ra làm nàng khó hiểu.

“Chuyện gì? Người còn chưa đi?”.

Diệp Thiên thấy thế cười hì hì nói.

“Công chúa, ngài bảo ta đi tìm một thứ mà ngài thích mà lại không đưa ta tiền lễ thứ đó cần tiền mua thì làm sao?”.

Công chúa nghe thế thấy cũng đúng nên hơi đỏ mặt nói với Lục Thanh kể bên.

“Thanh tỷ người đưa hắn ít tiền đi”.

Lục Thanh từ chiếc nhẫn đang đeo trên tay lấy ra một túi vải đưa cho Diệp Thiên.

“Bên trong có 1 vạn hạ phẩm huyền thạch ngươi cứ dùng”.

Diệp Thiên dùng hai tay cầm lấy mở ra xem một chút bên trong, bên trong toàn những viên thủy tinh màu lục nhạt.

“Đỉnh!”.

“Kí chủ phát hiện vật có thể hấp thu chuyển đổi thanh kinh nghiệm đồng thời quy đổi thành Linh tệ trong Thương Thành với tỷ lệ 1:1”.

“Oh... xem ra thứ này cũng giống như Linh thạch ở Thánh giới là dùng để tu luyện và làm tiền tệ, hệ thống có thể đổi thành Linh tệ thì quá tốt sau này kiếm nhiều Huyền thạch một chút thì không cần giết quái nữa”.

Diệp Thiên đối với hệ thống thông báo cực kì hài lòng.

Vân Ngọc thấy Diệp Thiên lại chưa đi thì khó chịu tiếp tục hỏi.

“Ngươi vẫn chưa đi?”.

“Công chúa, lỡ thứ ngài thích ở ngoài hoàng cung thì sao? Làm sao thần ra ngoài được?”.

Diệp Thiên nghe hỏi lập tức trả lời.

Công chúa đang khó chịu nghe Diệp Thiên hỏi thì cân bằng không ít.

“Dùng lệnh bài trên hông ngươi thì ngươi có thể ra vào hoàng cung”.

“Vậy thần cáo lui!”.

Nhìn Diệp Thiên rời đi Vân Ngọc công chúa bĩu môi lầm bầm.

“Một tên nhóc con cũng dám làm ta mất mặt”.

Lục Thanh ngồi đối diện thấy thể khỏe miệng hơi nhếch, sau đó hai người tiếp tục bàn cờ còn dở.

Diệp Thiên rời đi cũng không lập tức ra khỏi hoàng cung mà dùng lệnh bài đi khắp nơi trong cung để hiểu rõ địa hình xung quanh.

Khi có thái giám cung nữ hỏi thì hắn nói tìm đồ cho công chúa thì mọi người đều hiện ra vẻ mặt bưng bít sau đó rời đi tiếp tục công việc của mình, có thể thấy đây không phải là lần đầu công chúa ra lệnh như thế và Diệp Thiên cũng không phải người đầu tiên lãnh nhiệm vụ này.

Đi đến trưa hắn mới hiểu sơ bộ bản đồ hoàng cung đồng thời hình dung được lực lượng bên trong hoàng cung, hầu hết đều ở cấp 30 trở lên, tất nhiên hắn không ngại thơ cho rằng đây là tất cả mà đây chỉ là bề nổi của tảng băng nổi mà thôi.

Sau khi đi hết một vòng hắn trở về phòng ăn trưa, buổi chiều thì đi đến thư tịch kế bên phòng hắn.

Vì công chúa bình thường thích đọc sách nên bên trong phòng thư tịch có hầu hết thư tịch của mọi thể loại.

Lại tốn một buổi chiều thời gian, Diệp Thiên tìm đọc những thư tịch có thông tin cơ bản về thế giới này, nên hiện tại xem như hiểu sơ bộ thế giới này.

Thế giới này tên Linh Huyền Đại Lục, chia làm Đông, Tây, Nam, Bắc, Trung ngũ Châu, Vân Lam vương quốc thuộc Nam Châu nhưng chỉ là một vương quốc mới thành lập 2 đời lại nằm ở rìa Nam Châu thường xung đột với lãnh địa của Huyền thú ở Tây Châu nên hiện tại vẫn chỉ là một quốc gia nhỏ.

Con người ở thế giới này có thể hấp thu Huyền Khí tu luyện, cảnh giới tu luyện chia làm: Luyện Khí, Linh Dịch, Dung Linh, Huyền đan, Huyền Vân, Huyền Quang, Huyền Âm, Đan Linh, Hồn Linh, Đấu Linh thập đại cảnh giới đồng thời bên trong mỗi cảnh gồm 10 tầng tiểu cảnh. Luyện Thể cảnh như Diệp Thiên chỉ cần rèn luyện thân thể hoặc vận chuyển công pháp hấp thu huyền khí tâm bồ cơ thể là được, mỗi tầng thân thể lực lượng tăng 100 cân.

Vũ khí, Đan dược chia làm: Nhất giai đến Cửu giai thành phẩm lại lấy Hạ, Trung, Thượng, Cực cùng đan dược mới có Hoàn Mỹ phẩm.

Cuối cùng là công pháp: Linh, Huyền, Hoàng, Địa, Thiên cấp giữa các cấp có Hạ, Trung, Thượng, Cực phẩm.

Ngoài những thông tin cơ bản này ra Diệp Thiên còn nhìn qua một ít thư tịch như Đan, Khí thư tịch hắn muốn xem ở đây so với Thánh giới có gì khác không, nhưng làm hắn thất vọng là trình độ luyện đan, luyện khí ở đây lại quá lạc hậu so với Thánh giới nên hắn chẳng thèm nhìn tiếp.

Khi trời đã tối, Diệp Thiên rời khỏi thư phòng trở lại phòng của mình, ăn xong bữa tối liền ngồi trên giường tu luyện.

Qua hai giờ tu luyện, Diệp Thiên cảm thấy sắp đột phá nên dừng lại, hắn không định đột phá quá nhanh để người nghi ngờ vài ngày đột phá một lần là tốt

nhất, như vậy thiên phú của hắn chỉ dừng lại ở mức xem như thiên tài mà không phải biến thái.

Hiện tại hắn còn nhỏ yếu chưa thể tự lo thân nên khiêm tốn một chút, nếu chỉ dừng ở mức đó thì người khác sẽ không quá để ý.

Tu luyện xong hắn nằm xuống giường mở ra Thương Thành nhìn quanh một chút rồi nhắm mắt ngủ.

...

Thời gian chậm chậm trôi qua, đến giữa đêm Diệp Thiên bỗng mở hai mắt ngồi dậy xuống giường. Hắn mở cửa đi ra rồi nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Hắn cẩn thận nhìn quanh bốn phía rồi mới bước đi nhẹ nhàng trong bóng tối, đi đến góc sân viện hắn bật nhẹ hai tay bám lấy tường rồi hít nhẹ leo lên sau đó nhẹ nhàng nhảy xuống vách tường phía đối diện rồi tiếp tục di chuyển.

Lập đi lập lại việc đó, sau nửa giờ hắn rốt cuộc đến nơi hắn muốn. Nơi hắn đang đứng là ngự hoa viên rộng lớn, gần lối vào trồng nhiều hoa cỏ quý hiếm phía xa thì là nơi săn bắn nên rất lớn.

Buổi sáng hắn đi một vòng hoàng cung nắm rõ đường đi cùng hiểu rõ số lượng lính gác và nơi gác đồng thời vận dụng kinh nghiệm tung hoành trong kiếp trước nên mới dễ dàng một đường xuyên qua đi đến đây. Hắn không dùng Wings để bay vì quá dễ phát hiện, hắn cũng không thể bay cao vì hắn phát hiện hoàng cung có trận pháp bao phủ.

Diệp Thiên nhìn xung quanh một lần sau đó chọn hướng một mảnh rừng chạy đi.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Luyện Kiếm

Vì được lệnh của hoàng hậu trong thời gian này phải nhìn Diệp Thiên nên Dương Tiêu sau khi đưa Diệp Thiên đến chỗ công chúa cũng không quay trở lại võ trường luyện binh mà ẩn nấp gần đó theo dõi Diệp Thiên.

Một lúc sau Diệp Thiên thay đổi y phục trở lại, Dương Tiêu nghe công chúa ra đề khảo nghiệm liền hiện ra vẻ mặt bất đắc dĩ.

Từ khi công chúa biết mình thân thể yếu ớt không thể tu luyện binh thường chỉ thích đọc sách trồng hoa chơi cờ này nọ, dần dần nàng bắt đầu buồn chán nên ra lệnh cho người trong cung tìm những thứ khiến nàng yêu thích nếu không thì chịu phạt.

Hắn lúc đó cũng phải lãnh nhiệm vụ đó, mặc dù phạt không nặng gì chỉ là chạy bộ hay hít đất mà thôi nhưng địa vị hắn như thế làm sao có thể mất mặt chịu phạt, nên hắn phải tốn một phen công phu mới tìm được một con bạch tước đưa nàng, ai ngờ nàng chơi chưa được hai ngày linh tước liền bay mất làm hắn bức bối mấy ngày không ăn ngon.

Hắn nhìn công chúa từ nhỏ đến lớn bình thường yêu thương nàng hết mực nhưng lại bức bối bởi cái tính thất thường của nàng nên nhìn một hồi Diệp Thiên làm nàng lung tung hắn liền nhìn Diệp Thiên càng thuận mắt.

Sau đó Diệp Thiên đi loanh quanh hoàng cung hắn cũng xa xa theo dõi đến trưa Diệp Thiên trở về phòng cũng không phát hiện gì bất thường.

Buổi chiều Diệp Thiên ở trong thư phòng đọc sách hắn cũng không gì làm nên ngồi ở mái nhà đằng xa tu luyện.

Đến tối Diệp Thiên trở lại phòng ăn tối lên giường ngủ hắn cũng không rời đi mà tiếp tục theo dõi vì đề phòng ban đêm người sư phụ kia của Diệp Thiên có thể bất chợt xuất hiện mà đánh mất cơ hội gặp mặt.

Ai biết được sư phụ không thấy chỉ thấy đồ đệ Diệp Thiên giữa đêm ra khỏi phòng hơn nữa còn rón rén thần thần bí bí đi đâu đó.

Dương Tiêu cũng không nghĩ Diệp Thiên là gián điệp hay gì vì nếu thế cử chỉ và xuất thân mà Diệp Thiên nói về bản thân là không cần thiết vì nó dễ nổi bật.

Nhìn cách di chuyển của Diệp Thiên trong lúc di chuyển Dương Tiêu giật mình.

Diệp Thiên di chuyển cực kì cẩn thận nhưng lại lưu loát không để lại dấu vết, Diệp Thiên luôn chọn con đường ít lính canh nhất có thể đồng thời trong lúc di chuyển Diệp Thiên luôn dựa vào địa hình ẩn nấp thân mình ngay cả nhịp thở cũng ép đến thấp nhất để ẩn đi sự hiện diện của bản thân.

Khi nhìn thấy Diệp Thiên như thế Dương Tiêu mới chợt nhận ra một trong những mục đích của Diệp Thiên vào buổi sáng khi đi loanh quanh cả hoàng cung.

“Tiêu tử khá lắm”.

Dương Tiêu táng thương nhìn Diệp Thiên đồng thời thầm mắng bọn thuộc hạ của mình vô dụng, hắn đã tin tưởng Diệp Thiên chắc chắn có sự phụ nếu không làm sao một đứa nhóc 6 tuổi có thể làm được như thế.

Sau nửa giờ Diệp Thiên đến được ngự hoa viên, Dương Tiêu trên cao nhìn hắn mà ngăn cả người đồng thời tự hỏi bản thân nếu hắn là Diệp Thiên liệu có làm được như vậy không.

Sau một khắc hắn xóa bỏ ý nghĩ đó ra khỏi đầu và tự hỏi câu hỏi khác, nếu một đứa trẻ như Diệp Thiên đã có thể tự do đi lại trong hoàng cung thì nếu người khác đâu cả.

“Ngày mai trở về phải cho đám vô dụng kia liệu mạng huấn luyện”.

Dương Tiêu cực kì phiền muộn, nên biết rõ hắn đứng đầu việc bảo vệ hoàng cung nhà, có gì thì hắn là người đầu tiên chịu tội.

Tiếp đó hắn theo Diệp Thiên đi vào mảnh rừng gần nhất, vừa vào rừng không sâu Diệp Thiên dừng lại đứng ở một cây đại thụ.

Diệp Thiên đứng ở đó hít thở vài hơi điều chỉnh trạng thái rồi cúi người xuống nhặt lên một nhánh cây khô thẳng tắp dài hơn cánh tay một chút vung vung vài cái làm quen rồi lại nhắm mắt.

Một lúc sau Diệp Thiên mở mắt, kiểm động thân động, Diệp Thiên nắm nhánh cây từ từ múa ra từng chiêu kiếm, Diệp Thiên vung kiếm của hắn không nhanh chỉ chậm chậm.

Diệp Thiên chậm chậm luyện kiếm.

Đúng vậy hắn đến đây là để luyện kiếm tránh để người nhìn thấy.

Hắn không thể đột phá quá nhanh, nhưng có thể luyện kiếm để nâng cao sức mạnh bản thân, bên cạnh đó còn có thể giúp hắn quen thuộc với thân thể này nhanh hơn.

Thực lực quá kém nên hắn hiện tại chỉ có thể luyện những môn kiếm pháp cơ sở, nhưng kiếm pháp cơ sở ở Thánh giới cũng đã hơn không biết bao nhiêu môn công pháp cao cấp ở thế giới này.

Môn kiếm pháp này của Diệp Thiên ngoài luyện kiếm còn có thể luyện thân pháp.

Hắn cố tình lựa chọn kiếm pháp này là vì kiếm pháp này không cương mãnh như những kiếm pháp bình thường mà rất nhẹ nhàng nhưng lại có thể một chiêu tiếp một chiêu như lưu thủy liên miên không dứt.

Diệp Thiên lần đầu luyện kiếm chưa quen nhưng qua vài lần tốc độ càng ngày càng nhanh cho đến mức độ ổn định mới thôi, tiếp theo là phần thân pháp Diệp Thiên cơ thể nhỏ nhắn qua mỗi lần luyện càng thêm uyển chuyển khó nắm bắt.

Sau khi đã luyện đã có chút thành tựu Diệp Thiên đứng yên hồi tưởng lại cảm giác sau đó kết hợp cả hai lại, thân thể hắn bắt đầu động.

Kiếm pháp đã thành hình Diệp Thiên múa kiếm như nước chảy liên miên vô định.

“Hô...Hô...”.

Hơn 4 giờ luyện kiếm Diệp Thiên cả người ướt sũng, miệng thở từng ngụm lớn.

Diệp Thiên ngồi xuống nghỉ ngơi một chút nhìn lên trời gần sáng tính toán.

“Nên trở lại, nếu không bị phát hiện thì phiền”.

Nghỉ ngơi xong xuôi, Diệp Thiên đứng dậy đi theo đường cũ trở về, không đến nửa giờ Diệp Thiên trở lại trước phòng mình, vì thân pháp tiến bộ không ít nên lần này nhẹ nhõm hơn lần trước rất nhiều, trước khi vào hắn còn cẩn thận phui hết cát dưới giày đi rồi mới bước vào phòng lên giường ngủ.

Dương Tiêu luôn ở phía sau theo dõi Diệp Thiên nhưng về mặt của hắn hiện tại lại đầy sự bất đắc dĩ.

Hắn thân là một cao thủ ánh mắt tất nhiên sáng rõ.

Diệp Thiên mới luyện kiếm trong mắt hắn chỉ có thể gọi chân chốt chân què vậy mà mới vài giờ thì kiếm pháp đã có hình, kiếm pháp huyền diệu ngay cả cũng nhìn không thấu chỉ cảm giác được chút gì đó.

Đi theo Diệp Thiên về đến phòng, hắn lại một lần nữa chứng biểu hiện thân thủ của Diệp Thiên hơn nửa lần này con hơn cả lần trước mà Diệp Thiên không hề mất cảnh giác lại cực kì cẩn thận. Chỉ phần tâm tính này thôi đủ hơn khối kẻ tự xưng thiên tài trẻ tuổi ngoài kia.

Nếu không phải Diệp Thiên có sự phụ hân thực sự muốn nhào lên bắt cóc Diệp Thiên.

“Haiz...”.

Dương Tiêu thấy không còn tình huống chờ dài rồi đi.

Vì trời gần sáng nên Dương Tiêu đi đến võ trường luôn, bình thường bọn hân thức rất sớm dù sao đến đẳng cấp của bọn hân không ngủ mấy tháng cũng không là gì.

Không đến thì thôi, vừa đến nhìn thấy mấy gương mặt đêm qua canh gác mới đổi ca chạy đến đây hân liền nổi nóng.

“Đẹp hết mọi việc đang làm, hôm nay tất cả các người lên đài tỷ võ với ta nếu đánh trúng ta một đòn thì thôi, không được trọng phạt chờ lấy”.

Dương Tiêu tức giận hô lớn, tiếp theo là thời gian bán hành cho cấp dưới của hân nhất là những gương mặt quen thuộc kia.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Kiếm khí

Diệp Thiên trở về phòng ngủ một giấc đến tận trưa ngày thứ hai, ngồi dậy ăn trưa rồi im lặng ở trong thư phòng đọc sách.

Đến tối lại trở về phòng ăn tối thì lên giường ngủ, cuộc sống cực kì đơn giản gần như lười biếng người ngoài nhìn vào còn tưởng hân là heo.

Nhưng đến giữa đêm Diệp Thiên lại lên đến khu rừng ở ngự hoa viên để luyện kiếm, đến gần sáng lại trở về phòng ngủ mà không hề hay biết phía sau luôn có một cặp mắt nhìn chăm chăm hân.

Ngày thứ ba buổi sáng cũng như thế, lần này ngoài đọc sách ở thư phòng hân còn nhân hạ đi loanh quanh sân viện tưới cây cho cá ăn.

Giữa đêm hân tiếp tục đến khu rừng nhưng đêm nay hân không lập tức luyện kiếm mà yên lặng ngồi dưới gốc cây tu luyện.

Chỉ một lát âm thanh hệ thống lập tức vang lên.

“Đỉnh!”.

“Kí chủ đã thăng cấp 5”.

Diệp Thiên nhìn bản thông báo hài lòng động ý niệm.

- Tên: Diệp Thiên

- Tuổi: 6

- Cấp: 5 (Luyện thể tầng 5)

- Công Pháp: Hỗn Độn Ngự Thiên Quyết

- Súng: 0

“Tiếp tục luyện kiếm”.

Xem xong bản thuộc tính Diệp Thiên đứng dậy bắt đầu luyện kiếm.

“Vù...vù...xào xạt...”.

Mỗi kiếm Diệp Thiên chém ra đều mang theo luồng gió thổi bay những tàn lá xung quanh.

Diệp Thiên đã luyện hết một bộ kiếm pháp nhưng không dừng lại mà vẫn tiếp tục một chiêu lại một chiêu, ánh mắt hân ngày càng sắc bén, tinh thần tập trung cao độ khắc ghi cảm giác này.

“Tách...tách...”.

Trên thân cành cây hần đang nắm xuất hiện một đạo khí màu trắng những phiến lá cây tán dật trên không bị cành cây trên tay Diệp Thiên chém trúng lập tức tách đôi, vết cắt sắc bén không phải một nhánh cây hình trụ có thể tạo ra.

“Tách...tách...”.

Ngày càng nhiều phiến lá bị Diệp Thiên chém đôi, đến lúc hần ngừng tay thì dưới đất xung quanh hần đầy những phiến lá mất nửa.

Diệp Thiên dùng thân thể lại nhắm mắt một lúc rồi mở ra trên mặt cũng mang theo vẻ hưng phấn.

“Cuối cùng cũng luyện ra kiếm khí”.

Kiểm khí, biểu tượng của một vị kiếm tu, người nắm giữ kiếm khí mỗi chiêu kiếm vung ra đều vô cùng sắc bén, kiếm chiêu uy lực càng lớn hơn gấp bội.

Nắm giữ kiếm khí đồng nghĩa với việc hần hoàn toàn có đủ sức để vượt cấp khiêu chiến, không dám nói nhiều nhưng hai ba tầng vẫn có thể một trận chiến.

“Hiện tại chỉ là hình thức ban đầu vẫn có thể tăng lên, còn một ít thời gian, luyện thêm một lần rồi về”.

Diệp Thiên áp chế trong lòng hưng phấn tiếp tục luyện kiếm.

Diệp Thiên càng luyện đạo kiếm khí màu trắng càng thịnh cảnh cây trên tay xoẹt ngang tảng đá lớn gần đó cũng để lại vết kiếm rõ ràng dễ thấy.

Luyện xong kiếm pháp, Diệp Thiên trở về phòng mình nhảy lên giường liền nằm ngủ.

Dương Tiêu mấy ngày nay luôn nhìn chằm chằm Diệp Thiên nên tối nay hần cũng ở xa xa trên cây nhìn Diệp Thiên luyện kiếm.

Hần phát hiện hần dần dần cảm ngộ được gì đó từ kiếm pháp của Diệp Thiên nên rất chăm chú nhìn, Diệp Thiên đột phá Luyện thể tầng 5 hần cũng không ngạc nhiên bao nhiêu, vì tu vi nhanh chậm có thể ảnh hưởng bởi công pháp.

Mặc dù hần không biết sư phụ của Diệp Thiên ở cảnh giới nào nhưng có thể truyền cho đệ tử kiếm pháp thâm sâu như vậy chắc hẳn là một cường giả đỉnh phong, nên có truyền một môn công pháp tốt cũng không gì lạ.

Nhưng để hần rung động là Diệp Thiên rõ ràng luyện ra kiếm khí a, cái thứ này không có bất kì người nào có thể chỉ dạy chỉ có thể xem thiên phú cùng ngộ tính.

Kiểm khí hần cũng có nhưng ngày xưa gần 20 tuổi thời điểm hần mới luyện ra được, lúc đó hần xem như một phương thiên tài ở vương thành này, thế cũng đủ thấy kiếm khí đồ chơi này khó nắm giữ cỡ nào.

Vậy mà Diệp Thiên lại nhẹ nhàng luyện ra, hơn nữa hần còn tận mắt chứng kiến Diệp Thiên luyện tập từ đầu tới cuối, từ chân nước chân ráo cho đến lúc luyện ra kiếm khí chỉ vẹn vẹn 3 ngày, 3 ngày đã rất khiêm tốn vì tổng thời gian Diệp Thiên luyện cho đến giờ cũng chỉ có nửa ngày mà thôi.

Điều này làm cho một cường giả như hần, một người có địa vị như hần bắt đầu hoài nghi nhân sinh.

6 tuổi luyện ra kiếm khí truyền ra ngoài sợ không có người tin, nếu có người tin vậy thì Diệp Thiên sẽ trở thành bảo vật trong mắt của những lão già kiếm tu gần đất xa trời muốn tìm người truyền thừa y bát.

Thiên phú nghịch thiên, tâm tính tuyệt hảo, mấy lão già kia không đánh bẻ đầu nhau tranh giành mới là chuyện lạ.

“Không được ta phải đi báo cáo cho hoàng hậu”.

Dương Tiêu tính toán ngày mai sẽ đi báo cho hoàng hậu về Diệp Thiên, Dương Tiêu nhìn Diệp Thiên đi vào phòng thì thả người phóng đi biến mất thân ảnh.

Diệp Thiên ngủ trong phòng không hề hay biết về việc mọi thứ hần làm đều đã bị phát hiện.

Buổi sáng ngày hôm sau, Dương Tiêu đi đến sân viện của hoàng hậu, hoàng hậu đang ngồi uống trà trong sân thì Dương Tiêu bước đến cung kính chào.

“Hoàng hậu, thần có báo cáo”.

“Chuyện gì thế Dương đội trưởng?”.

“Vâng! Là về tiểu tử Diệp Thiên”.

“Sao?, chẳng lẽ tìm được sư phụ hần rồi sao? Mau nói”.

Hoàng hậu nghe có liên quan đến Diệp Thiên thì lập tức kích động.

“Vẫn chưa tìm được sư phụ hẳn, nhưng thần phát hiện một vài điều về tiểu từ kia”.

Hoàng hậu nghe thế liền hơi thất vọng nhưng sau đó nghe Dương Tiêu thuật lại những gì mình thấy và đánh giá Diệp Thiên thì hoàng hậu lại bắt đầu tò mò.

“Xem ra tên nhóc đó không tầm thường, như vậy càng thêm khẳng định người sư phụ kia của hẳn là người có thể chữa trị cho con ta”.

Hoàng hậu một tia hy vọng đã dần to lớn hơn trước.

“Được rồi! người lui xuống trước ta cần suy nghĩ một chút”.

“Vâng!”.

Dương Tiêu lui ra trong sân còn lại hoàng hậu cùng nữ tử bên cạnh.

“Người đâu!”.

“Hoàng hậu, người có gì phân phó”.

Sau khi hoàng hậu kêu lên một vị thái giám bước vào âm dương quái khí nói ra.

“Người đến Vân Lam học viện mời ca ca ta đến đây”.

“Dạ! thần lập tức đi ngay”.

Phân phó xong hoàng hậu tiếp tục ngồi xuống uống trà.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Kim Sơn

Buổi sáng ngày thứ tư, Diệp Thiên thức sớm hơn mọi hôm, hẳn dùng ngọc bài xuất cung đi dạo vương thành.

Đến thế giới này mấy ngày rồi nhưng hẳn vẫn chưa gặp chốn phồn hoa nơi đây lần nào chỉ quanh quẩn ở trong hoàng cung đến phát chán.

“Nên đi đâu trước đây?”.

Bước ra khỏi cửa hoàng cung Diệp Thiên đứng lại suy nghĩ.

“Ha... dù sao cũng không có mục đích nên cứ đi đại đâu đó là được”.

Đưa ra quyết định đơn giản Diệp Thiên cất bước đi về phía tây vương thành.

Mặt du là một vương quốc không lớn nhưng chỉ vương thành này thì dân số đã tiếp cận một ức. Vương thành được bao bọc bởi một bức tường thành cao vài chục mét làm từ một loại khoáng thạch cứng rắn trầm trọng.

Diệp Thiên đi một lúc thì đến một phố buôn bán, hai bên đều là các nhà bán đan dược, bình khí, có chút bán bảo vật những thứ kì vật... hai bên lề đường cũng không ít tán nhân mở sạp rao bán.

Tán nhân là những người không môn phái, không gia tộc nâng đỡ chỉ có thể liều mạng tìm kiếm các loại công pháp tự mình tu luyện, chém giết huyền thú các loại công việc để có tài nguyên tu luyện.

Phía tây vương thành gần với bên ngoài cửa thành Vạn Thú sơn mạch lãnh địa của huyền thú, nên rất nhiều tán nhân vào trong Vạn Thú sơn mạch chém giết huyền thú hay thu thập dược vật đem về thành rao bán nhằm kiếm lấy tài nguyên tu luyện.

Diệp Thiên đứng trước một cửa hàng bán dược, định bước vào xem xét một chút dù trong thư tịch hẳn đọc qua thì kĩ thuật luyện đan của thế giới này rất lạc hậu nhưng hẳn muốn thực tế như thế nào đồng thời xem xem có loại đan nào kì lạ mà hẳn chưa biết không.

Đứng nhìn một trong kiếp trước của hẳn mang danh Kiếm Tôn thì chỉ biết luyện kiếm, ngoài kiếm đạo hẳn còn học luyện đan, luyện khí, trận pháp các loại, nếu không một tán nhân như hẳn còn cừu nhân khắp nơi thì làm sao có thể bước lên cảnh giới đỉnh cao nhìn xuống thiên hạ?

Không chỉ hẳn mà trong Thập Đại Chí Tôn hầu hết đều như thế bằng không cũng không thể từ bên trong nhiều cường giả đánh ra danh hiệu Thập Đại

Chí Tôn này.

Diệp Thiên nâng chân bước định bước vào thì hai tên thị vệ lập tức chặn hấn lại.

“Tiểu tử từ đâu đến, chỗ này không phải để ngươi chơi, mau mau rút”.

Một tên thị vệ không kiên nhẫn vẫy tay xua đuổi hấn.

Diệp Thiên vẫn bình tĩnh đưa ra ngọc bài.

“Ta là thư đồng của công chúa, ta muốn đi vào mua được các ngươi tránh ra giùm”.

Tên thị vệ nhìn Diệp Thiên tay bắt lấy ngọc bài nhìn nhìn một chút thì quay sang đồng bạn, hai tên này bốn mắt nhìn nhau rồi cười ha hả.

“Hahaha... tiểu tử ngươi nếu là người bên cạnh công chúa thì ta là hoàng đế, mau mau rút đi nếu không thẳng nhóc như ngươi ta cũng đánh”.

Tên thị vệ nói rồi ném ngọc bài xuống đất.

Diệp Thiên bắt đắc dĩ đi đến nhặt lên ngọc bài, lúc nhặt ngọc bài hấn tình cờ nhìn vào bàn tay nhỏ nhắn của mình mà nhặng mặt buồn bực.

“Haiz...”.

Hấn thở dài rồi đi, hết cách hai tên thị vệ kia một tên cấp 22 một tên cấp 23 hấn muốn mạnh mẽ xông vào cũng không được, mà cho dù xông vào được cũng sẽ có rắc rối ngoài kiểm soát hấn thì không muốn như thế nên rồi đi tiếp tục dạo quanh nơi khác.

Đi qua hai ba nhà khác tình huống cũng không khác bao nhiêu làm hấn càng thêm buồn bực vì thân thể này.

“Ah...”.

Buồn bực Diệp Thiên định trở về hoàng cung chăm hoa cho khỏe thì bỗng thấy một tên ăn mày.

Phía tây vương thành ngoài là nơi tụ tập của tán nhân còn là nơi ở của dân nghèo nên có vài tên ăn mày cũng không gì là nhưng cái tên Diệp Thiên thấy thì hơi là.

Nói là ăn mày nhưng không biết đúng không vì hình thể tên này khá mập mạp, da dẻ trắng trẻo tu vi con không tệ chỉ có ăn mặc hơi dơ dáy nếu không Diệp Thiên còn tưởng là tên công tử ca của gia tộc nào đi ra.

- Tên: Kim Sơn

- Cấp: 25 (Dung Linh tầng 5)

Thấy thú vị, Diệp Thiên bước đến sạp tàu hủ của một bà lão phía đối diện tên kia.

“Bà ơi, cho cháu chén tàu hủ”.

Bà lão lấy tàu hủ đưa cho Diệp Thiên, hấn ăn một chút rồi quay sang hỏi bà ta.

“Bà à, cái tên mập đàng kia thật là ăn mày sao?”.

Bà lão nhìn sang tên mập rồi thở dài.

“Hấn đúng là ăn mày, nhưng chỉ mới gần đây thôi”.

“Oh... vậy ngày trước hấn làm gì? Sao ra nông nổi này?”.

“Hấn tên Kim Sơn, ngày trước hấn là ông chủ của một cửa hàng khá lớn mặt dù không thể so với những cửa hàng của các gia tộc nhưng xem như có chút tiền tã, còn định cưới thê tử nữa, cô nương hấn định cưới nghe nói cũng là mỹ nhân”.

Diệp Thiên im lặng nghe tiếp.

“Ai ngờ đâu, cô nương kia lại bị nhị thiếu gia của Lý gia nhìn trúng, sau đó cướp người, còn chiếm luôn tài sản của hấn mới khiến hấn ra nông nổi này. Haiz...”.

Bà lão kể xong còn thở dài tiếc hận.

“Hoho...”.

Diệp Thiên rốt cuộc hiểu mọi chuyện, hứng thú nhìn tên mập Kim Sơn kia, đồng thời hấn nghĩ ra cách bước vào mấy cái cửa hàng kia rồi.

“Cảm ơn bà, đây là tiền ăn, không cần trả lại”.

Diệp Thiên đứng dậy lấy ra hai viên Huyền thạch để trên bàn sau đó đi đến trước mặt Kim Sơn.

“Ngươi có muốn làm giàu không?”.

Diệp Thiên đứng trước mặt Kim Sơn sau đó hỏi một câu.

“Tiểu tử đi chỗ khác chơi đi”.

Kim Sơn liếc mắt Diệp Thiên một cái rồi thôi.

“Ta chỉ hỏi ngươi có muốn giàu có hay không? Đây là cơ hội ta ban cho ngươi đó”.

"Một tiểu tử miệng còn hôi sữa như ngươi thì làm được gì? Đi chỗ khác chơi".

Kim Sơn lấy tay xua xua.

"Tài không đợi tuổi, chưa nhìn làm sao biết ta có thể làm được những gì?".

"Hừ... thằng nhóc con như ngươi thì có thể làm gì?".

"Ta có thể cho ngươi kiếm tiền nhiều đến dùng không hết, ta có thể cho ngươi sức mạnh để đạp nát cừu nhân, ôm lại giai nhân".

Diệp Thiên tự tin bùng bùng ưỡn ngực nói.

Sự tự tin của Diệp Thiên như chạm đến Kim Sơn, hần gần đầu nhìn cơ thể nhỏ nhắn của Diệp Thiên và tự hỏi tiểu tử này lấy đâu ra tự tin đấy.

"Được rồi, đừng nhìn ta nữa ngươi suy nghĩ làm gì, ngươi hiện tại chỉ có cái mạng nhỏ của ngươi mà thôi, ngươi còn gì để mất nữa mà không đánh cược một lần".

Đúng vậy, ta còn gì để mất nữa sao không đánh cược một phen. Nghe xong Diệp Thiên, Kim Sơn một lần nữa suy tư, sau đó hần nhìn lên thân thể của mình một chút ngoài bộ y phục xinh đẹp ngày xưa nay chỉ như chiếc giẻ rách thì lập ra quyết định.

"Được, thiên hạ không ít chuyện lạ hôm nay ta cũng tạo ra một chuyện lạ là đặt cược cái mạng này vào một thằng nhóc như ngươi".

"Ngươi sẽ không hối hận vì quyết định này".

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Thiên Nguyệt Các

“Ngươi tên là gì?”.

“Diệp Thiên”.

“Ngươi không sợ giúp ta rồi đắc tội với Lý gia sao?”.

Kim Sơn đứng dậy hỏi.

Lý gia, một trong tam đại gia tộc ở vương thành, thứ nhất hoàng tộc Vân gia, thứ hai là Lý gia cuối cùng là Thạch gia. Nhờ gia cảnh cao nên người mấy gia tộc đi ra cũng hung hơn người không có gì lạ trong kiếp trước Diệp Thiên gặp nhiều rồi.

“Hắn có mặt mũi gây hấn với một đứa trẻ sao?”.

Diệp Thiên cười cười hỏi lại.

Kim Sơn bất ngờ trừng mắt, cách nói truyện và sự tự tin của Diệp Thiên nãy giờ làm hần hoàn toàn không xem Diệp Thiên là một đứa trẻ, chính điều này khiến hần bắt đầu cảm thấy quyết định đặt cược của mình càng thêm ý tứ.

“Haha... tên ta là Kim Sơn, kể từ giờ phút này ngươi sẽ là chủ nhân của ta".

Kim Son khoang khoai cười nói.

“Không cần, gọi thiếu gia là được”.

“Tốt”.

“Được rồi, trước tiên tìm một tiệm y phục thay đổi về ngoài của ngươi một chút đã”.

Nói xong Diệp Thiên để Kim Son dẫn đi tìm một tiệm y phục, hắn cũng không rành đường tốt hơn để Kim Son làm thì tốt hơn.

Tìm được tiệm y phục Diệp Thiên đưa cho Kim Son một ít huyền thạch để hắn vào trong tắm rửa mua một bộ y phục thay đổi.

Không để Diệp Thiên đợi lâu, Kim Son từ cửa tiệm bước ra, trên người không còn bộ y phục rách nát thay vào là một bộ y phục màu xám nhẹ, màu sắc khó bình thường nhưng nét thiết kế làm bộ y phục nổi lên một chút cho nên nhìn vào cũng không giống bá tánh bình thường.

“Ừm... tốt rồi, đi thôi”.

Diệp Thiên nhìn Kim Son chọn bộ y phục rất hài lòng gật đầu, sau đó Diệp Thiên tìm các cửa hàng bán dược và binh khí để xem xét, lần này hắn để Kim Son dẫn vào nên không còn trở ngại gì nữa.

Làm hắn thất vọng là tất cả nơi hắn đi qua đều không có thứ gì lọt nổi mắt hắn, đan dược thành phẩm thấp chứa nhiều phần độc lâu dài ăn vào không chết tu vi cũng không tiến triển nổi.

Binh khí chỉ được cái vẻ bên ngoài hơi đẹp mắt chút còn bên trong thì vật liệu lẫn lộn không dung hợp vào nhau, chất lượng quá kém không phát huy được chiều sâu thì thôi có khi đang chiến đấu hư hỏng lúc nào không hay.

Nhưng có một điều làm Diệp Thiên khó hiểu là các loại dược vật, các loại vật liệu đều không khác Thánh giới là bao chỉ có phần khang hiếm hơn mà thôi.

Diệp Thiên hoàng toàn chắc chắn đây không phải Thánh giới bằng chứng là sự tồn tại của huyền khí nhưng những thứ hắn thấy lại cho hắn cảm giác cái thế giới này có liên quan đến Thánh giới.

“Thoì quên đi, nó có liên quan hay không mất mớ gì đến ta, suy nghĩ nhiều làm gì, sớm ngày mạnh lên đến lúc đó không cần giả vờ giả vịt nữa”.

Loại bỏ suy nghĩ không cần thiết Diệp Thiên tiếp tục tìm kiếm nơi cần đến tiếp theo.

Đúng lúc này Kim Son lên tiếng.

“Thiếu gia, ngài muốn đi? Nãy giờ ngài cứ loay quanh các cửa hàng như đang tìm cái gì?”.

Kim Son mặt dù đã đặt cược số phận của mình vào Diệp Thiên đồng thời gọi Diệp Thiên là thiếu gia nhưng hắn vẫn tò mò muốn biết thân phận của Diệp Thiên.

“Ta tìm những thứ khiến ta cảm thấy thích thú, hiểu kì”.

“Vậy ngài đến Thiên Nguyệt Các là được”.

“Hừm? Ngươi nói Thiên Nguyệt Các”.

Diệp Thiên bất ngờ quay đầu hỏi Kim Son.

“Vâng! Ở đó là phòng đấu giá bên ngoài cũng bán không ít thứ tốt, ta từng đi qua vài lần”.

Thiên Nguyệt Các cái tên không thể quen thuộc hơn, ở Thánh giới là một trong những thế lực lớn ít ai dám trêu chọc, hơn nữa họ luôn ở thế trung lập lấy hình thức bán đấu giá làm nghề chính nhưng tay trái lại chuyên thu thập thông tin khắp thiên hạ, mọi chuyện diễn ra trên thiên hạ Thiên Nguyệt Các đều biết phần lớn.

Đây chính là sự kinh khủng của Thiên Nguyệt Các làm các thế lực khác không ai dám động tay chân vào nếu không mọi chuyện xấu ngươi làm, mọi bí mật ngươi giữ chắc chắn sẽ truyền khắp thiên hạ.

Thiên Nguyệt Các ở Thánh giới phân bố trải rộng khắp nơi, nhưng không ngờ ở cái thế giới này cũng có một cái gọi là Thiên Nguyệt các hơn nữa xem lĩnh vực hoạt động Diệp Thiên sợ đây không đơn giản là trùng hợp.

“Không lẽ cái thế giới này có quan hệ với Thánh giới”.

Diệp Thiên trầm tư suy nghĩ một chút rồi ngẩn đầu lên trời.

“Vẫn như cũ, nó chẳng liên quan gì đến ta cả”.

Diệp Thiên nhún vai không suy nghĩ nữa, bảo Kim Sơn dẫn đường đến Thiên Nguyệt Các.

Thiên Nguyệt Các đứng đầu cả vương thành về lượng giao dịch, đứng ngoài xa đã thấy người người ra vào tấp nập không dứt.

Người có thể vào một là kẻ có tiền, hai là trên người có bảo vật muốn bán vì Thiên Nguyệt các chỉ thu hàng tinh phẩm, không phải tinh phẩm xin mời qua tiệm kể bên.

Diệp Thiên theo Kim Sơn đi vào ánh mắt lập tức đánh giá xung quanh, trang trí rất bắt mắt hầu hết đều làm bằng vàng hoặc các khoáng vật quý hiếm, chia làm nhiều tầng khác nhau, chỉ nhìn bề ngoài đã thấy độ giàu Thiên Nguyệt các.

Phía trước là quầy gửi bán, bên trái là nơi giám định bảo vật, bên phải là nơi trưng bày các loại đan dược, binh khí cùng các loại bảo vật cần bán.

Diệp Thiên đến nhìn các loại bảo vật để trên các kệ đỡ đồng thời bảo vật được một loại phòng ngự tiểu trận pháp bao quanh nên không thể mất trộm được.

“Oh... hàng tốt hơn không ít, đáng tiếc không gì quá hấp dẫn”.

Diệp Thiên vừa đi vừa nhìn vừa đánh giá các loại bảo vật nhưng vẫn không món nào đủ tốt hay thích hợp với hắn.

“Hừm... chỉ một viên Tam giai trung phẩm Tật Phong đan lại có thể bán với giá 3 vạn”.

Diệp Thiên nhìn một cái giắt mình, Tật Phong đan là loại đan khi dùng sẽ làm tăng tốc độ của người dùng, nhưng đây chỉ là tam giai trung phẩm tăng lên nhiều nhất cũng chỉ 2-3 phần là cùng vậy mà có giá đó.

Tro lại tự quán một đêm chỉ mất 2-3 hạ phẩm huyền thạch, một cái sân viện tốt một chút cũng chỉ vài nghìn đến gần vạn mà thôi chỉ một viên đan cùi bắp lại ngang giá với ba cái sân viện.

“Xem ra sau này luyện đan kiếm tiền là nhanh nhất”.

Diệp Thiên suy tính, một lò đang không chỉ một viên nên tiền lời sẽ rất nhiều.

Xem xong ở đây, Diệp Thiên định đi lên tầng 2 xem thử thì Kim Sơn ngăn cản.

“Thiếu gia à, tầng hai chỉ dành cho khách quý, cần lệnh bài của Thiên Nguyệt các thì mới có thể đi vào”.

“Oh...”.

Diệp Thiên cũng không lạ gì hầu hết các nơi buôn bán giao dịch lớn đều phân chia như thế.

Thấy không còn gì nhìn, Diệp Thiên cùng Kim Sơn rời đi.

Trước khi trở lại hoàng cung Diệp Thiên đưa cho Kim Sơn vài nghìn huyền thạch để hắn đi mua một cái sân viện ở lại đồng thời để sau này để tìm kiếm.

Kim Sơn cầm tiền cười nhìn Diệp Thiên.

“Ngươi không sợ ta cầm tiền liền đi sao?”.

Mấy nghìn huyền thạch không phải số nhỏ đủ để hắn mua một cái cửa hàng rồi.

“Ta không tin ngươi đủ ngốc để làm chuyện giết gà lấy trứng, ngày mai đến trước cửa Thiên Nguyệt các chờ ta”.

“Tốt”.

Kim Sơn cười nói rời đi.

Diệp Thiên dạo chơi một ngày, trở về phòng thì đã gần tối.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Trò hay

Đến tối Diệp Thiên vẫn theo bình thường đến khu rừng để luyện kiếm.

Kiểm khí của hắn ngày càng sắc bén uy lực hơn.

“Vù...Vù...xoẹt...xoẹt...”.

Cảnh cây trên tay Diệp Thiên múa quanh không trung dấy lên từng trận gió mát, khi đỉnh cảnh cây trên tay hắn múa ngang qua tảng đá gần đó thì trên mặt tảng đá xuất hiện những đạo vết chém.

Diệp Thiên dừng lại đi đến sờ sờ vết chém trên tảng đá, khuôn mặt đầy vẻ hài lòng.

“Kiếm khí kéo dài, hình thức ban đầu của kiếm khí phóng ngoại”.

Kiểm khí bình thường chỉ có thể bao quanh thân kiếm, kiếm khí kéo dài là trạng thái của kiếm khí khi đã đạt đến trình độ nhất định khiến kiếm khí có thể thu xuất kéo dài kiếm khí để lối tấn công càng thêm khó đoán.

Khi kiếm khí kéo dài đến tận cùng thì có thể tách một phần kiếm khí ra ngoài đó gọi là kiếm khí phóng ngoại, không một âm thanh từ xa giết địch đây mới chính là một trong những lý do khiến kiếm khí trở nên khủng bố.

“Mới chỉ dài được một lòng tay, phải kéo dài 1m trở lên mới có thể thành công kiếm khí phóng ngoại, tiếp tục luyện”.

Kiểm khí có thành tựu, tâm tình Diệp Thiên tốt hơn rất nhiều luyện kiếm càng thêm hiệu quả.

Gần sáng Diệp Thiên trở lại phòng nhưng không hề ngủ mà thay đổi y phục sau đó ra trước sân giả vờ luyện quyền, lại ngồi thiền giả tu luyện.

Mấy ngày nay ở ngoài mặt không tu luyện có thể nói thương thế chưa lành nhưng nếu tiếp tục nữa sẽ sinh nghi ngờ, một kẻ không hề tu luyện lại có thể đột phá cảnh giới nói ra mà nó tin nên Diệp Thiên lại phải tốn một phen công phu như thế.

Đáng tiếc là ngoài mấy cung nữ thái giám quét sân tỉa cây tin hắn là đang tu luyện còn ở xa xa, Dương Tiêu kẻ luôn theo dõi hắn thấy hắn giả vờ giả vịt thì cười híp mắt thích thú nhìn hắn diễn trò.

Ăn xong bữa sáng Diệp Thiên ra khỏi hoàng cung, đến Thiên Nguyệt các gặp Kim Sơn.

Chưa đến nơi Kim Sơn đã ở gần đó chờ, thấy Diệp Thiên hắn liền tiến lại.

“Thiếu gia”.

“Sân viện người mua nằm ở đâu?”.

“Ở khu phía tây, ngài muốn qua xem một chút không?”.

“Không cần, hôm nay đi dạo là được”.

Diệp Thiên không quan tâm sân viện kia, nơi đó chỉ là nơi dễ dễ liên lạc mà thôi, hắn chỉ muốn vui vẻ sống.

“Àm...”.

Diệp Thiên cùng Kim Sơn đi chưa được vài bước thì nghe một tiếng động lớn, người trên đường cũng chạy đến tụ tập đầy ở phía trước.

“Hình như có trò hay nhìn, qua đó xem”.

Diệp Thiên tò mò đi qua, chen vào đám người trước mắt Diệp Thiên là một nam một nữ đang đánh nhau.

Nam ngọc thụ lâm phong khoảng chừng 20-21, trên người mặc y phục đắt giá, có thể thấy thân phận không đơn giản.

- Tên: Lý Hạo

- Cấp: 42 (Huyền Vân cảnh tầng 2)

“Lý Hạo?”.

Diệp Thiên thấy hệ thống hiển thị tên thì ngẩn người sau đó nhìn sang Kim Sơn một cái.

Hắn thật không ngờ lại gặp Lý Hạo nhị thiếu gia của Lý gia cũng là người cướp vợ của Kim Sơn ở tình huống như thế này.

Kim Sơn đôi mắt đã hiện lên đường máu đỏ, hai tay nắm chặt giữ bình tĩnh nhìn về phía sau Lý Hạo.

Diệp Thiên theo hướng đó nhìn sang thì thấy một cô nương 18-19 tuổi khuôn mặt xinh đẹp đôi mắt to tròn ngập nước, cử chỉ nhẹ nhàng lễ lút, nhưng

trên khuôn mặt xinh đẹp đầy lại mang một tầng lo lắng, đôi mắt nhìn về Lý Hạo.

Không cần đoán cũng biết cô nương này là người yêu của Kim Sơn.

“Ừ... hình như có gì đó không đúng ở đây”.

Quan sát một lần nữa không thấy gì khác, Diệp Thiên nhìn sang nữ tử đang đánh với Lý Hạo.

Tóc đen dài suông mượt như thác, môi nhỏ anh đào, chiếc mũi xinh xắn tô điểm cho khuôn mặt xinh đẹp trời bang, còn cả đôi mắt đẹp ướt át câu hồn phách kia, cơ thể có lẽ có lỗi có lỗm không chút dư thừa, đây là người nữ nhân đẹp nhất mà Diệp Thiên từng gặp cho dù là các sao của kiếp trước cũng kém xa tít tắp, nếu nói có người ngang với nàng chỉ sợ phải đợi vài năm chờ tiểu công chúa lớn rồi mới có thể so sách được hơn kém.

- Tên: Dương Phượng Vũ

- Cấp: 41 (Huyền Vân cảnh tầng 1)

Dương Phượng Vũ đại tiểu thư của Dương gia, mặc dù không nằm trong tam đại gia tộc của vương thành nhưng Dương gia là chủ của thương hội lớn có tiếng, nếu xét về độ giàu trừ Vân gia hai gia tộc kia chưa chắc đã bằng Dương gia. Hơn nữa nghe nói Dương gia quan hệ rất tốt với Vân gia nên không ai xem thường.

Nhìn mỹ nữ phía trước Diệp Thiên bất chợt cúi đầu nhìn xuống quần mình.

“Ây da, quá thất bại”.

Bỏ đi sự phiền muộn, hắn ngẩng đầu lên tiếp tục quan sát chiến đấu.

Cả hai người công pháp đều mang thuộc tính hỏa nhưng Dương Phượng Vũ tu vi thấp hơn Lý Hạo nên đang chiến đấu thể hiện ra yếu thế hơn một chút liên tục bị Lý Hạo chủ động tấn công nàng chỉ có thể phòng thủ.

“Hừ... tiếp chiêu”.

Lý Hạo thấy đánh mãi vẫn ngang tay, hừ một tiếng bàn tay nhập thành chưởng xung quanh lóe lên ngọn lửa huyền lực hùng hực dần dần cũng ngưng tụ thành hình dáng chưởng ấn, Lý Hạo chân đạp mạnh chưởng về phía Dương Phượng Vũ.

Dương Phượng Vũ thấy vậy bàn tay cũng thành chưởng huyền lực ngưng tụ thành một con hỏa tước, nàng dậm chân lao người về trước tay chưởng ra.

“Ầm...”.

Hai chưởng ấn chạm nhau tan biến chấn động mặt đường lát đá xung quanh hóa thành bột phấn.

Lý Hạo phản chấn lùi ra hai bước đứng vững, Dương Phượng Vũ lùi ra sau mấy bước vẫn chưa vững người.

Lý Hạo thấy thế khoe miệng cười tà, tay kia lần nữa hóa chưởng đánh về phía Dương Phượng Vũ, mục tiêu của hắn là trước ngực của nàng.

“Vô liêm sĩ”.

Dương Phượng Vũ mảy liễu nhăn lại dùng tay ra chưởng ý định đỡ đòn của Lý Hạo nhưng phản ứng của nàng lại chậm hơn một nhịp sợ là đỡ không được.

Diệp Thiên thấy thế bàn tay lật một cái trên tay xuất hiện một viên huyền thạch, hắn búng viên huyền thạch bay đến bên hông của Lý Hạo. Làm xong Diệp Thiên lập tức nhảy lên ngồi lên vai của Kim Sơn dùng tay che mặt Kim Sơn lại như đang đùa giỡn.

Tu vi chênh lệch quá nhiều, viên huyền thạch Diệp Thiên búng đến gần Lý Hạo thì bị hắn phát hiện, hắn di chuyển cước bộ né tránh viên huyền thạch.

Lúc Diệp Thiên búng viên huyền thạch đi cũng không suy nghĩ phải tránh Lý Hạo mới được chỉ cần trì hoãn một nhịp của hắn là được.

Và điều đó đã thành công, né tránh làm Lý Hạo chậm một nhịp khiến Dương Phượng Vũ đỡ được đòn tấn công của Lý Hạo đồng thời ngăn chặn mục đích đề hèn của hắn.

“Bạch...rắc rắc...”.

Song chưởng chạm nhau, do lần này hai bên không vận dụng huyền lực nên uy lực biến rất nhỏ nhưng vẫn làm mặt đất xung quanh nứt vỡ ra, đủ thấy sức mạnh ghê gớm nhường nào.

Hai bên phản chấn lùi ra.

Lý Hạo tức giận nhìn xem xung quanh, muốn tìm kẻ phá hư chuyện tốt của hắn, nhưng xem một vòng vẫn không phát hiện ai khả nghi, lại nhìn thấy một tên lão giả đang chạy hướng bên này đến.

“Hừ...xem như hôm nay ngươi gặp may, cây trâm đó trước giữ trên người ngươi”.

Hắn lại nhìn Dương Phụng Vũ một cái sau đó phát tay áo đi đến bên cô nương người yêu của Kim Sơn, dùng tay ôm nàng vào, cô nương kia còn lo lắng lấy khăn lau cho hắn, sau đó hai người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Đan Các

Diệp Thiên trên vai Kim Sơn thấy Lý Hạo rời đi thì thở phào một hơi, hắn không lo bị phát hiện vì ai nghĩ một tiểu hài tử 6 tuổi làm như thế, điều hắn lo là Lý Hạo nhận ra Kim Sơn đến lúc đó thì phiền.

“May mà không bị phát hiện”.

Diệp Thiên nhảy xuống khỏi vai của Kim Sơn nói.

Sau đó hắn nhìn Kim Sơn thờ thần nhìn hướng Lý Hạo rồi đi thì thở dài.

“Xem ra, nàng từ lúc đầu cũng không yêu ngươi, bây giờ cũng không phải yêu Lý Hạo mà là yêu địa vị và tiền tài của các ngươi, người như thế ngươi nên suy nghĩ một chút. Đi nơi khác thôi”.

Diệp Thiên nói xong quay đầu đi, hắn chỉ có thể nói như thế hắn không biết tình cảm giữa hai người thế nào nói lung tung không tốt.

Kim Sơn tiếp tục đứng nhìn một chút rồi dứt khoát quay đầu đi theo Diệp Thiên.

Sau khi Diệp Thiên rời đi một lão nhân đi đến trước mặt Dương Phụng Vũ nói.

“Tiểu thư, thứ cho thuộc hạ chậm trễ”.

“Không sao, Tam lão nhiều việc không cần quan tâm chuyện nhỏ này làm gì”.

Dương Phụng Vũ an ủi lão nhân một câu rồi đi đến một góc tường gần đó cúi xuống nhặt lên một viên huyền thạch.

“Không biết là ai?”.

Dương Phụng Vũ nhìn viên huyền thạch tự hỏi.

Lúc này tập trung đấu với Lý Hạo nên mọi chuyển động xung quanh Lý Hạo đều bị nàng nhìn ở trong mắt, rõ ràng có người giúp nàng nhưng do tập trung đón đỡ Lý Hạo công kích nên không thấy rõ ai làm điều này.

“Tiểu thư, ngài nhặt một viên huyền thạch làm gì?”.

Tam lão thấy động tác của Dương Phụng Vũ thì thắc mắc.

“Viên huyền thạch này là đặc biệt!”.

Nói xong Dương Phụng Vũ xoay người rời đi, lúc bước đi còn xòe tay nhìn viên huyền thạch một lần, trên môi xuất hiện nụ cười ngọt ngào động lòng người nhưng rất nhanh bị nàng che giấu đi.

Tam lão không hề hay biết đi theo nàng rời đi.

Diệp Thiên đi dạo xung quanh, hắn cũng không biết đi đâu nên cứ đến những nơi lạ mà hắn chưa đi qua.

“Oh... Đan các?”.

Diệp Thiên đang đi thì dừng lại nhìn phía trước, gần đầu nhìn bản hiệu.

“Đan các là chi nhánh của Luyện Đan công hội phân bố ở khắp các thành trên thiên hạ, nơi khảo thí những người muốn trở thành Luyện đan sư, cũng có bán rất nhiều đan dược từ thấp đến cao giai, nếu thiếu chủ muốn tìm dược liệu hay đan dược phẩm giai cao thì đến nơi này là tốt nhất”.

Kim Sơn từ phía sau bước lên giải thích.

“Ừm, đi vào xem thử một chút”.

Diệp Thiên nhìn Kim Sơn hình như đã tốt hơn một chút, hẳn để Kim Sơn đi trước còn hẳn theo sau bước vào Đan các.

Vừa bước vào cửa Diệp Thiên đã ngửi được mùi thuốc dày đặc trong không khí.

Nhìn qua bên trái hẳn liền thấy một cái tủ thuốc to nằm sau quầy, một ít dược vật hiếm được trưng bày ở bên cạnh quầy.

Bên phải xếp hàng các loại lò to nhỏ, xung quanh không ít người trẻ tuổi đang dùng huyền lực chuyển hóa thành huyền hỏa để luyện đan.

“Những người này là luyện đan học đồ, chưa có phòng luyện đan riêng nên mới ở đây luyện đan, khi nào có thể luyện một lò ba viên nhất giai hạ phẩm đan được thì có thể tiếp nhận khảo hạch của Luyện Đan công hội tấn cấp nhất giai luyện đan sư”.

“Hừm...ra vậy”.

Diệp Thiên hiểu được, ánh mắt hẳn nhìn về một góc, ở đó có một tiểu nha đầu 14-15 tuổi, khuôn mặt tinh xảo đáng yêu, đáng để lung linh chỉ muốn cung chiều đan cổ gắng ngưng đan.

“Àm...”.

Chỉ trong tích tắc năng ngưng đan thất bại nổ lò, khuôn mặt lập tức thành than đen.

Nổ lò là chuyện cực kì bình thường lúc luyện đan, luyện đan sư thường ngày lúc luyện đan đan lò nổ nhiều như cơm bữa.

“Tại sao lại không được chứ? Ta luôn làm đúng quy trình mà?”.

Tiểu nha đầu thất vọng nỉ non.

- Tên: Dương Thiên Vũ

- Cấp: 17 (Linh Dịch cảnh tầng 7)

“Oh... cũng là người của Dương gia, hôm đã gặp 2 người, coi như có duyên”.

Diệp Thiên thấy thông báo thì ngạc nhiên sau lại bình tĩnh đi qua.

14-15 tuổi vẫn chỉ cấp 17 thì chỉ có 2 lý do, một là thiên phú của nàng kém, hai là nàng chuyên tâm học luyện đan tu vi không tiến bộ nhanh, lúc này Diệp Thiên nhìn thấy huyền lực của nàng khá tinh nhuần nên hẳn là lý do thứ hai.

“Vị tỷ tỷ nay, tỷ đang luyện đan sao?”.

Dương Thiên Vũ đang rầu rĩ nghe tiếng nói thì ngẩng đầu lên, nhìn thấy Diệp Thiên đứng trước hỏi thì lập tức chỉnh lại bộ dáng ra vẻ ngạo lớn.

“Đúng thế, tiểu đệ đệ có gì muốn hỏi sao?”.

Nhìn bộ dáng của nàng Diệp Thiên sút tí thì bật cười, nhưng bên ngoài chỉ mỉm cười nhẹ nói.

“Tỷ tỷ à, người nên lau sạch mặt của mình thì hơn”.

“Nha~”.

Nghe Diệp Thiên nói, nha đầu lập tức nhớ lại mình vừa nổ lò khuôn mặt chắc đã đen thui rồi, nghĩ đến đây nàng lập tức từ trong chiếc nhẫn trên tay lấy ra một chiếc khăn lau sạch mặt mũi đỏ mặt nhìn Diệp Thiên.

Diệp Thiên lại không nhìn thấy nàng xấu hổ mà nhìn chiếc nhẫn trên tay nàng, giống như hồi trước Lục Thanh từng lấy đồ từ chiếc nhẫn của mình ra.

Trừ vật giới chỉ, bên trong chiếc nhẫn có một không gian to nhỏ khác nhau để chứa đồ, ở Thánh giới là món đồ mà ai ai cũng có còn ở đây thì quý hiếm hơn chỉ những gia tộc lớn mới có thể mỗi người con cháu một cái, các gia tộc khác chỉ những người có địa vị cao mới có được, như Kim Sơn ngày trước ông chủ của cửa hàng lớn nhưng cũng không có lấy một cái, một chiếc ít nhất cũng 100 vạn hạ phẩm huyền thạch.

“Ehem...tiểu đệ đệ, có chuyện gì sao?”.

Dương Thiên Vũ lúng túng hỏi Diệp Thiên.

“À... tương lai ta cũng muốn làm luyện đan sư nên hy vọng tỷ tỷ có thể luyện đan một lần cho đệ xem học hỏi thôi”.

“À ra thế, ta chuẩn bị luyện Ngưng Hàn Đan, nhưng luôn thất bại tiểu đệ đệ có thể đừng cười chê”.

“Nào có, luyện đan thất bại là chuyện thường, ai cũng có nhiều lúc như thế tỷ tỷ không cần bận tâm”.

Nghe Diệp Thiên nói như thế, Dương Thiên Vũ tâm tình lập tức tốt lên.

“Được, ta bắt đầu luyện”.

Dương Thiên Vũ dùng huyền lực quét cận bên trong đan lò ra rồi mới bắt đầu để huyền hỏa vào làm nóng đan lò.

Sau một lúc nhiệt độ đến Dương Thiên Vũ lần lượt bỏ các loại dược liệu khác nhau vào trong đan lò.

Ngưng Hàn Đan là nhất giai hạ phẩm đan dược nhưng độ khó lại so với thượng phẩm, Ngưng Hàn Đan công hiệu chủ yếu để tăng nhanh tốc độ tu luyện của người tu luyện công pháp hệ băng hàn, đồng thời cũng có tác dụng với công pháp hệ hỏa.

Ngưng Hàn đan sẽ áp chế huyền lực thuộc tính hỏa trong cơ thể để có thể dần dần tinh lọc tạp chất của huyền lực khiến huyền lực càng thêm tinh nhuần uy lực càng lớn hơn.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Chỉ điểm

Dương Thiên Vũ bình tĩnh thả vào trong lò từng loại dược liệu của Ngưng Hàn đan.

Dược liệu vào trong lò được huyền hỏa bao phủ luyện hóa, dược dịch dần dần được ép ra, phần còn của dược liệu thì bị huyền hỏa đốt thành tro.

Từng giọt từng giọt dược dịch nằm yên lơ lửng giữa đan lò, đến dược liệu cuối cùng hóa thành dược dịch bên trong đan lò vẫn không xuất hiện điều gì bất ổn.

Bước tiếp theo Dương Thiên Vũ tay thành pháp ấn làm cho từng giọt dược dịch dần chuyển động gần nhau hơn, sau đó từng giọt dược dịch dung nhập cùng một chỗ tạo thành một giọt dược dịch to.

Tiếp theo Dương Thiên Vũ lần nữa chuyển đổi pháp ấn, giọt dược dịch từ từ tách ra thành các giọt nhỏ cỡ móng tay to nhỏ đều đặn.

Đến đây đã chỉ còn mỗi bước cuối cùng ngưng đan.

“Ngưng”.

Dương Thiên Vũ khẽ quát một tiếng, hai tay nhanh chóng bắt ấn muốn ngưng đan.

Diệp Thiên thấy thế lập tức lùi ra xa, hần vừa lùi lại bên trong đan lò liền xuất hiện dị động rồi nổ tung.

“Àm...”.

“Ai nha, lại thất bại...”.

Dương Thiên Vũ mặt một lần nữa thành than đen, thất vọng bĩu môi.

“Không sao, lần sao tỷ tỷ nhất định có thể thành công”.

Diệp Thiên đi lại gần nâng nói.

“Thật sao? Nhưng ta không biết sai ở đâu thì làm sao thành công?”.

Dương Thiên Vũ buồn phiền nói.

“Lúc này ta thấy tỷ tỷ dùng lửa hơi nhỏ, lần nay thử lại tỷ tỷ dùng lửa lớn hơn 3 phần, trước khi ngưng đan thì dùng lửa to gấp 3 thử xem”.

“Làm sao đệ biết được?”.

Dương Thiên Vũ nhìn Diệp Thiên hỏi.

“Đệ cũng chỉ muốn thử nghiệm thôi, thử một lần cũng không mất gì”.

Diệp Thiên nhún vai trả lời.

Dương Thiên Vũ nghĩ Diệp Thiên nói cũng có lý một phần dược liệu cũng không bao nhiêu, từ trữ vật giới chỉ lấy ra một viên đan bỏ vào miệng sau đó làm sạch đan lô chuẩn bị lần nữa luyện đan.

“Hùng lực...”.

Huyền hỏa trong đan lô lúc này nhiệt độ cao hơn không ít lúc này, rất nhanh nàng bỏ vào dược liệu đầu tiên.

Thấy nàng tập trung bắt đầu luyện đan Diệp Thiên kéo Kim Sơn đi xung quanh xem bày bán đan dược, mặc dù đồ tốt hơn không ít nhưng vẫn không có thứ lọt mắt còn tầng trên thì giống như Thiên Nguyệt các chỉ có khách quý mới có thể vào nên Diệp Thiên rời đi Đan các.

Diệp Thiên đi được ít lâu thì đan lô của Dương Thiên Vũ đã tắt, nàng vội vàng lấy nắp đậy ra rồi thò tay vào lấy ra 5 viên đan dược màu lam cỡ móng tay.

“Ohoho... ta thành công, hơn nữa còn là 5 viên thượng phẩm Ngưng Hàn đan”.

Dương Thiên Vũ kích động nhảy lên vui mừng.

“Tiểu đệ đệ, ta thành...?”

“Tiểu đệ đệ đi đâu mất rồi?”.

Vui mừng nàng định khoe với Diệp Thiên thì phát hiện hắn đã đi rồi.

“Thiên Vũ, người ở đây à?”.

Đang tìm Diệp Thiên thì nàng nghe thấy tiếng người gọi mình.

Nhìn qua thì lập tức nhận ra người đến.

“Tỷ tỷ!”.

Dương Thiên Vũ lập tức mừng rỡ chạy đến.

Người đến không phải ai mà là không lâu trước đó được Diệp Thiên bí mật hỗ trợ Dương Phượng Vũ.

“Àm...Àm...”.

Nàng vừa đến lập tức khiêu khích nhiều ánh mắt nam nhân bên trong Đan các, một ít luyện đan học đồ đang luyện đan cũng vì thế mà nổ lò.

“Tỷ tỷ, sao người ở đây?”.

“Ta định đến mua ít đan dược, đây cây trăm năm người cầm đi rất thích hợp với người”.

Dương Phượng Vũ mỉm cười lấy ra một cây trăm năm đẹp đưa cho Dương Thiên Vũ.

“Cảm ơn tỷ tỷ, tỷ tỷ người xem đây là ta mới luyện ra đan dược, có nó ta có thể tiếp nhận khảo hạch luyện đan sư rồi”.

Dương Thiên Vũ hưng phấn lấy đan dược ra khoe.

“Thượng phẩm? người lần đầu luyện loại đan này đã có thể luyện ra thượng phẩm đan dược sao?”.

Dương Phượng Vũ bất ngờ hỏi.

“Lúc đầu thất bại không ít nhưng có một tiểu đệ đệ xuất hiện bảo ta tăng lên nhiệt độ lúc luyện thì ta mới thành công hơn nữa còn luyện ra thượng phẩm”.

“Tiểu đệ đệ? Ai thế?”.

“Ta, ta quên hỏi tên đệ ấy rồi”.

Dương Thiên Vũ chợt nhớ ra không có biết tên của Diệp Thiên.

"Không sao, nếu hắn ở vương thành thì sẽ gặp lại thôi! Ta qua mua một ít đan rồi về người có về không?".

"Đúng vậy nếu ở đây thì chỉ cần bảo cha tìm là được, ta về chung với tỷ".

Dương Thiên Vũ nghe vậy tâm tính liền tốt đi theo Dương Phụng Vũ.

Hai tỷ muội mua xong liền rời đi.

Dám người bên cạnh nhìn hai tỷ muội một xinh đẹp kiều diễm một hoạt bát đáng yêu thì nước giải sắp chảy cả ra.

Diệp Thiên bên này không hề quan tâm đến việc phía sau, hẳn giúp Dương Thiên Vũ là vì thấy khá có duyên với người Dương gia này.

Hắn cũng chỉ nói mấy câu mà thôi Dương Thiên Vũ luyện đan thất bại cũng chỉ có không nắm bắt tốt hỏa lực khiến cho dược dịch không phát huy hết dược lực nên thất bại chỉ cần tăng hỏa lực lên ép dược lực phát huy ra thì thành đan là chuyện tất nhiên.

Rời đi Đan các hắn cũng không hề nghĩ ngợi gì nữa.

Không như hắn Kim Sơn phía sau hắn thì càng thêm tin phục hắn, mặc dù lúc này Diệp Thiên nói là thử nghiệm nhưng Kim Sơn lại nhìn ra sự tự tin của hắn lúc nói, điều này nói rõ Diệp Thiên cực kì am hiểu luyện đan, cho dù bây giờ tu vi thấp chưa thể làm được nhưng chờ tu vi tới rồi thì hắn vững tin 9 phần 10 Diệp Thiên ít nhất có thể thoải mái luyện ra đan dược cùng giai như thế.

Tuổi nhỏ như thế đã có thể thành luyện đan sư tương lai không cần phải nói, nghĩ tới đây hắn liền thấy quyết định theo Diệp Thiên là đúng rồi.

Hơn nữa có khi Diệp Thiên chỉ điểm Dương Thiên Vũ là để tạo quan hệ tốt với Dương gia, Dương gia chỉ nói về độ giàu cũng đủ đứng ngang với hai trong tam đại gia tộc rồi huống chi còn quan hệ tốt với hoàng tộc Vân gia, có thể đánh quan hệ với Dương gia là một bước lên mây ngay.

Đi phía trước Diệp Thiên hoàn toàn không biết chỉ một hành động tùy hứng của mình mà làm cho Kim Sơn nghĩ nhiều đến như vậy.

Hiện tại mục tiêu của Diệp Thiên là một nơi tương đồng với Đan Các nhưng chỉ bình khí, Linh Khí các.

Theo như Kim Sơn nói Linh Khí các cũng giống như Đan các chỉ là một phân bộ của Luyện khí công hội, nghe nói hai công hội này thế lực ngang nhau trải dài thiên khắp thiên hạ nơi nào có Đan sẽ có Khí và ngược lại nhưng hai công hội này thường hay thi đua xem ai hơn ai tranh đoạt hư danh.

Diệp Thiên đi đến trước Linh Khí các, trước cửa người ra vào tấp nập không thua kém bên Đan các.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Liễu Mộc

Diệp Thiên bước vào cửa, bên trong bày trí hơi khác Đan các nhưng có chỗ tương đồng là một bên để không ít khí lô, khí lô dùng để chế tạo bình khí nên to hơn đan lô rất nhiều.

Mặt dù nơi đó sắp xếp rất nhiều khí lô nhưng không ai luyện khí cả mà tập trung ngồi ở phía trước một người nam tử, nam tử đang giảng giải các điều cần biết khi luyện khí đồng thời hướng dẫn một ít tri thức liên quan đến luyện khí, người này là một vị luyện khí sư.

Trên trường bào của người nọ có đeo một chiếc huy hiệu hình chiếc lô đỉnh lô có một thanh kiếm nằm ngang, trên thân lô có 2 viên hình ngôi sao màu trắng.

Diệp Thiên theo Kim Sơn biết đây là huy hiệu của luyện khí sư do Luyện khí công hội phân phát sau khi vượt qua khảo hạch, hai viên ngôi sao đại biểu cho nhị giai Luyện Khí sư.

Nơi này cứ cách mấy ngày sẽ một vị luyện khí sư đến giảng giải luyện khí tri thức cho luyện khí học đồ nhằm thúc đẩy bọn họ phát triển nhanh hơn. Bên Đan các hẳn là cũng như thế nhưng chỉ là không phải hôm nay mà thôi.

- Tên: Thạch Đông

- Cấp: 31 (Huyền Đan cảnh tầng 1)

Diệp Thiên nhìn qua thì biết được nam tử kia là ai.

Thạch Đông, Thạch gia tam thiếu gia, một trong các đại gia tộc của vương thành.

"U... hôm nay ngày gì đi đâu cũng gặp người của đại gia tộc nha".

Diệp Thiên nói thầm, sau đó thấy cũng đúng những nơi hắn đi qua đều là những nơi có tiếng đứng đầu trong vương thành: Thiên Nguyệt các, Đan các, Linh khí các.

"Đi qua đó xem hắn muốn luyện chế cái gì?".

Diệp Thiên nhìn thấy Thạch Đông mở lò muốn luyện chế cái gì thì bước qua nhìn trò vui.

Trong khi lò Thạch Đông ném vào các tài liệu khác nhau, dùng huyền hỏa nung các tài liệu thành dạng lỏng rồi mới dùng thủ pháp tinh lọc tạp chất ra ngoài, mặc dù nói là tinh lọc nhưng Diệp Thiên thấy bên trong còn không ít tạp chất ẩn ở bên trong.

Tiếp đó Thạch Đông dung nhập các loại tài liệu lại với nhau rồi đánh hình tạo khí phôi, khí phôi là phần rất quan trọng trong lúc luyện khí khí phôi càng tốt binh khí ra đời càng tốt.

Khí phôi của Thạch Đông có hình dạng một thanh kiếm, khí phôi đã thành Thạch Đông dùng những tài liệu còn lại hoàn thiện thanh kiếm.

"Ngưng".

Hoàn thiện thanh kiếm Thạch Đông quát lớn một tiếng dùng thủ pháp đánh vào khí lô, huyền hỏa bên trong khí lô lập tức dập tắt.

"Lửa tắt quá sớm, tài liệu chưa dung hợp vào nhau cộng thêm tạp chất không ít thanh kiếm này dùng luyện kiếm chơi đùa còn tạm được nếu đem ra đánh chiến không quá 30 chiêu liền hỏng".

Diệp Thiên nhú mày thất vọng thầm đánh giá thanh kiếm của Thạch Đông.

Luyện khí ở trình độ này hắn liếc mắt là nhìn ra tốt kém nhất là kiếm, kiếm ở kiếp trước là do chính tay mình luyện tài liệu cũng do mình liều mạng tìm kiếm.

Thạch Đông thấy thành công luyện ra binh khí thì mỉm cười thỏa mãn bước tới từ trong khí lô lấy ra thanh kiếm.

Thanh kiếm màu vàng, lúc truyền huyền khí vào còn sinh ra lửa đốt trên lưỡi kiếm trong khá bắt mắt đạt đến Nhị giai hạ phẩm nhưng trong mắt Diệp Thiên chẳng khác nào rác rưởi.

Những Luyện khí học đồ cùng những người xung quanh lại liên tục thán phục lên tiến nịnh nọt Thạch Đông làm Diệp Thiên khinh bỉ nhìn đám người một cái rồi rời đi.

Thất vọng chứng kiến luyện khí một cái làm hắn chẳng còn tâm tình dạo chơi, đi ra Linh khí các hắn cùng Kim Sơn tách nhau ra, hắn một mình trở về hoàng cung.

Buổi tối vẫn như thường ngày hắn tiếp tục luyện kiếm dưới đôi mắt lăm lăm nhìn hắn của Dương Tiêu, khi Diệp Thiên ra hoàng cung hắn cũng đi theo.

Càng theo dõi Diệp Thiên hắn càng kinh ngạc với biểu hiện của Diệp Thiên, một đứa nhóc con 6 tuổi làm một tên hơn 20 tuổi Kim Sơn làm người hầu mặc dù lúc đó Kim Sơn trong hoàn cảnh không tốt nhưng dầu gì ngày trước cũng là ông chủ lớn tự trọng cũng rất cao có thể thuyết phục được cũng là một ả khó khăn.

Tiếp đó lại phát hiện cái tên này lại còn tinh thông cả luyện đan cơ đấy, Dương Tiêu bắt đầu hoài nghi Diệp Thiên có phải học từ trong bụng mẹ, Dương Thiên Vũ năm nay 14 tuổi học luyện đan từ nhỏ thiên tư thông minh mà đến bây giờ còn không luyện được một lô Nhất giai đan dược, tên này vừa đến già vờ nói mấy câu năng liên luyện ra Nhất giai thượng phẩm đan dược, chỉ điểm xong không nhìn kết quả liền rời đi đủ thấy hắn tự tin cỡ nào.

Cái quan trọng nhất là tâm tính của Diệp Thiên, ném đá giấu tay giúp đỡ Dương Phượng Vũ giải vây còn bình tĩnh diễn trò ẩn nấp đi làm Lý Hạo không thể phát hiện ra mình làm xong mấy chuyện đó còn không chờ hỏi báo khen ngợi cái gì liền đi.

Thiên phú, tâm tính, có tình nghĩa thậm chí mỗi tối đều lên đến đây tu luyện cũng thấy sự chăm chỉ của Diệp Thiên nên nhớ Diệp Thiên chỉ mới 6 tuổi mà thôi.

Dương Tiêu hiện tại chỉ có tiếc hận, làm sao Diệp Thiên không phải đệ tử của hắn, có đệ tử như Diệp Thiên vậy hắn chết cũng không tiếc, hắn đoán mộ tổ tiên của sư phụ của Diệp hắn là bốc khói xanh phù hộ rồi.

"Oh... không ngờ lại là kiếm khí kéo dài, hơn nữa còn nhỏ như thế quả là quái vật khó gặp".

Đang than trời trách đất thì Dương Tiêu nghe đến bên có tiếng nói thì giật mình.

Hắn cảnh giác nhìn sang thì thấy một lão nhân mặc y phụ màu trắng khoát một chiếc áo bào màu tro, hắn nhìn rõ khuôn mặt của lão nhân thì giật mình tranh thủ cúi chào.

"Liều Mộc tiền bối!".

"Không cần như thế".

Thấy Dương Tiêu cúi chào lão nhân gọi Liễu Mộc lập tức khoát tay.

"Không biết vì sao ngài lại đến đây?"

"Cũng không có gì, Liễu Nghi nói với ta có một đứa trẻ rất thú vị nên ta đến xem một chút quả nhiên đúng như muội ấy nói".

Liễu Nghi trong lời Liễu Mộc nói là em gái hần cũng chính là hoàng hậu.

"Hừm... loại kiếm pháp này, ta vậy mà không nhận ra chỉ hiểu một chút da lông".

"Ngài cũng không nhìn ra sao?"

"Ừm... kiếm pháp tựa như chậm rãi nhẹ nhàng nhưng lại liên miên không dứt lại sắc bén cực kì, không biết ai có thể truyền thụ loại kiếm pháp cao thâm này".

"Đúng rồi, Liễu Nghi nói sư phụ hần có thể chữa trị cho Ngọc nhi sao?"

Liễu Mộc nhớ ra vấn đề quay sang hỏi Dương Tiêu.

"Vâng! Theo ta suy đoán là thế".

Trả lời xong Dương Tiêu kể lại những gì Diệp Thiên làm, vì mọi chuyện chỉ mới xảy ra hôm nay nên hần chưa kịp báo cho hoàng hậu.

"Haiz... đáng tiếc, nếu hần chưa báo sư ta đã để hần báo ta làm thầy. Sau khi chữa bệnh cho Ngọc nhi các người phải đưa hần đến học viện của ta, nghe chưa?"

"Vâng! Ta sẽ báo lại cho hoàng hậu".

"Ừm".

Nói xong Liễu Mộc phóng người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Đột phá

Học viện trong lời của Liễu Mộc là đệ nhất học viện của Văn Lam vương quốc Văn Lam học viện, Liễu Mộc là viện trưởng ở đó học sinh của viện được chọn từ các thành bện trong vương quốc, bên trong thiên tài nhiều như mây.

Không hề biết mình bị bàn tán Diệp Thiên vẫn tập trung luyện kiếm đến sáng, kiếm khí của hần đã kéo dài được gần nửa mét rồi, không qua mấy ngày là có thể đạt đến kiếm khí phóng ngoại.

Trời sáng Diệp Thiên trở về phòng nghỉ ngơi, ngày hôm nay hần cũng không đi ra ngoài mà chỉ lòng vòng trong sân viện đến tối thì tiếp tục luyện kiếm.

Đồng thời hần cũng đã lên đến cấp 6 Luyện thể tầng 6.

Hôm qua trước khi tách ra hần đã nói với Kim Sơn rằng trong vòng nửa tháng hần sẽ chuyên tâm tu luyện cho đến Linh dịch cảnh nếu không không ra ngoài.

“Hô”.

Luyện kiếm xong Diệp Thiên nhìn lên trời thấy trời gần sáng thì lẩm bầm.

“Đến ngày giao nhiệm vụ rồi!”.

Nói xong hần liền trở về phòng mở ra Thương Thành, hần lấy hai nghìn viên huyền thạch còn dư lại chuyển thành Linh Tệ sau đó bỏ ra 20 Linh tệ mua 10 quyển Manga để lên bàn, hần lấy một quyển lật xem thử.

“Ừm... ngôn ngữ đã được chuyển thành ngôn ngữ ở thế giới này ngay cả tên nhân vật cũng có hướng dẫn phát âm, tốt không tin không qua nhiệm vụ!”.

Hải lòng hấn nằm lên giường chờ trời sáng.

...

“Kéo kẹt...”.

Trời sáng Diệp Thiên liền đẩy cửa đi ra tìm công chúa.

Trong sân viện, công chúa Vân Ngọc không chơi cờ mà vẽ tranh, Lục Thanh ở bên cạnh mài mực.

“Công chúa!”.

Diệp Thiên tiến lên chào.

“Oh... Diệp Thiên hôm nay ngày cuối rồi đấy, người tìm được thứ ta thích chưa?”.

Vân Ngọc thấy Diệp Thiên thì ngừng vẽ, trên mặt xuất hiện vẻ khiêu khích. Xem ra cô nàng còn rất thù dai.

“Vâng! Thần trải qua mấy ngày tìm kiếm rốt cuộc tìm được một thứ, công chúa xem thử một chút”.

Nói xong hấn để chồng Manga lên một chiếc ghế đá còn trống, lấy một quyển đưa cho nàng.

“Cái này là gì? Giống như thư tịch”.

Vân Ngọc nhìn quyển Manga thắc mắc.

“Cái này gọi là truyện tranh, ngài đọc từ phải qua trái từ trên xuống dưới là được”.

Diệp Thiên trả lời đồng thời hướng dẫn nàng cách đọc.

Nàng tò mò mở ra thì thấy toàn là tranh bên trên cũng viết không ít chữ nhưng lại nhiều kiểu khác nhau.

Vân Ngọc ngồi xuống theo như hướng dẫn của Diệp Thiên từ từ đọc, do lần đầu tiếp xúc truyện tranh nên nàng đọc rất chậm.

Diệp Thiên ở bên cũng lấy một quyển đọc, cảm quyển truyện khiến hấn nhớ lại kiếp trước.

Vân Ngọc im lặng không nói một lời nào đọc hết một quyển sao đó lại lấy một quyển tiếp tục đọc, lúc đọc nàng lúc tập trung lúc cười hí hửng.

Diệp Thiên bỏ quyển truyện xuống đợi nàng đọc xong quyển thứ hai thì lên tiếng.

“Công chúa thích nó chứ?”.

“Ah...”.

Vân Ngọc vừa đọc xong định lấy với lấy quyển thứ ba thì giật mình.

“T...Tạm được thôi, người từ đâu có nó, còn cái tên của truyện này là gì ta đọc không được?”.

“Đỉnh!”.

“Kí chủ hoàn thành nhiệm vụ khảo nghiệm của Vân Ngọc công chúa thưởng 100 Linh Tệ, 500 EXP!”.

Thấy thông báo Diệp Thiên mỉm cười hôm qua hấn vừa lên cấp hôm nay hoàn thành nhiệm vụ làm hấn cảm giác lại sắp lên cấp, hấn nhìn Vân Ngọc trả lời.

“Từ đâu đến thì thần không thể nói, còn tên truyện thì là Vua Hải Tặc”.

Hấn không thể nói hấn mua trong Thương Thành a, cũng không thể nói tên là One Piece nói ra nàng cũng chả hiểu.

“Nếu không còn gì, thần xin cáo lui! Công chúa tiếp tục”.

“Ừm, người lui ra trước”.

Diệp Thiên khẽ cười rồi rời đi.

Vân Ngọc nhìn Diệp Thiên biến mất lập tức cầm lấy một quyển truyện tiếp tục đọc.

Lục Thanh một bên nhìn thấy công chúa như vậy cũng tò mò lấy một quyển đọc.

Chỉ sau một lúc cả sân viện chỉ còn lại tiếng lật giấy.

“Haha... mấy thứ ở kiếp trước quả nhiên có sức hút”.

Diệp Thiên tâm trạng rất tốt trở lại sân viện của mình tưới cây làm bữa.

Mấy ngày kể tiếp hần luôn ở trong cung không hề ra ngoài, đến tối lại tu luyện ở khu rừng.

Sau hơn mười ngày tu luyện Diệp Thiên đứng dưới gốc cây trong rừng mặt hướng về tảng đá to phía trước cách hần 3m trong tay nắm một cành cây.

“Xoạt...”.

Diệp Thiên vùng tay chém về trước, trên mặt đá lập tức xuất hiện vết kiếm dài sâu trong khi cành cây trên tay hần vẫn còn ở xa chưa hề chạm tới.

“Cuối cùng cũng đạt đến 3m”.

Kiểm khí phóng ngoại hần đã đạt đến một thời gian trước đến hôm nay mới luyện đến kéo dài 3m.

Hải lòng kết quả hần nhìn trời một chút thấy vẫn còn tối.

Hần cũng không tiếp tục luyện kiếm mà ngồi xuống xếp bằng tu luyện.

Qua hơn mười ngày tu luyện hần đã đến cấp 10 chuẩn bị tối nay lên cấp 11.

Nhưng cấp 11 lại là một cảnh giới mới Linh dịch cảnh, phải dẫn lượng lớn huyền khí nhập đan điền hóa thành linh dịch mới được.

“Bắt đầu”.

Diệp Thiên nhắm mắt bắt đầu vận chuyển công pháp hấp thu huyền khí.

Từng tia huyền khí bị hần hấp thu vào cơ thể đến kinh mạch, hần vận chuyển Hỗn Động Ngự Thiên Quyết dẫn dắt những tia huyền khí kia đi xung quanh kinh mạch loại bỏ tạp chất.

Huyền khí trong kinh mạch Diệp Thiên dần dần trở nên tinh nhuần, huyền khí qua Hỗn Động Ngự Thiên Quyết tinh lọc trở nên cực kì tinh nhuần như không có tạp chất.

Sau khi đã tinh lọc huyền khí hần vận chuyển công pháp dẫn huyền khí trong kinh mạch đi đến đan điền.

Huyền khí đã vào đan điền hần cảm thấy dưới bụng hơi nóng một chút, tiếp theo hần hấp thu và dẫn càng nhiều huyền khí đến đan điền rồi tập trung chúng lại cùng một chỗ để chúng dung nhập dần vào nhau.

Khi huyền khí dung nhập càng nhiều linh dịch dần xuất hiện, linh dịch giống như một giọt nước màu trắng tinh khiết từ từ to ra.

Giọt linh dịch to dần cho đến bán kính 2cm thì dừng lại, Diệp Thiên muốn tiếp tục vì linh dịch to nhỏ sẽ ảnh hưởng đến chiến lực của mỗi cá nhân hiện tại và sau này.

Nhưng huyền khí vừa chạm đến giọt linh dịch cả người Diệp Thiên lập tức trở nên nóng hổi như muốn phát nổ.

Cảm giác được như thế hần lập tức dừng lại.

Diệp Thiên mở mắt không hề thất vọng mà suy nghĩ.

“Bị giới hạn bởi cơ thể, chỉ cần cơ thể chịu được thì có thể tiếp tục làm cho linh dịch to hơn”.

Nghĩ như thế hần liền tốt, chỉ cần tu luyện thân thể một chút là được.

“Đỉnh!”.

“Chúc mừng kí chủ thắng đến cấp 11 thưởng một hộp quà may mắn!”.

Đang suy nghĩ thì thông báo xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Skill

Nhìn thấy có ban thường Diệp Thiên mỉm cười mở túi đồ sau đó tìm đến hộp quà nhãn ‘mở’.

“Đỉnh!”.

“Chúc mừng kí chủ nhận được skill: Đa Trọng Ảnh Phân Thân chi thuật”.

Nhìn thấy thứ mở ra được Diệp Thiên liền đứng dậy mở mô tả skill.

- Đa Trọng Ảnh Phân Thân: nhãn thuật cấp cao của ninja, bất kỳ kinh nghiệm nào ảnh phân thân tiếp nhận khi hiện hữu đều được chuyển về người dùng một khi chúng biến mất. Số lượng phân thân hiện tại: 1

“O~ sầm”.

Diệp Thiên hưng phấn nhảy lên.

“Có skill này sẽ giúp ta rút ngắn thời gian luyện kiếm”.

Ép xuống hưng phấn hấn bắt đầu xem xét đột phá cảnh giới cho hấn những gì.

“Hừm, ngũ giác nhạy bén hơn rất nhiều, lực lượng tinh thần đã có nhưng vẫn chưa thể dùng để công kích chỉ có thể thông qua thủ pháp luyện đan luyện khí”.

“Xùy xùy... rắc... lạch cạch...”.

Hấn xòe tay ra ngưng tụ một đạo huyền lực rồi chường vào tảng đá, tảng đá lập tức nứt ra vỡ nát.

“Huyền khí tinh nhuần không tạp chất làm khi chuyển hóa thành huyền lực uy lực lớn hơn bình thường rất nhiều”.

Diệp Thiên hài lòng, đồng thời mừng vì đã rút đến Hồn Độn Ngự Thiên Quyết.

Hấn muốn thử Skill mới nhưng thấy trời đã gần sáng nên trở về.

Hấn vừa đi Dương Tiêu từ trên cây nhảy xuống nhìn chỗ tảng đá nát nghi hoặc.

“Rõ ràng đã đột phá nhưng vì sao ta không cảm nhận được khí tức của hấn, hay trong người hấn có bảo vật che giấu khí tức? Chắc chắn là như vậy, hấn là sư phụ hấn lo lắng thiên phú của hấn bị người phát hiện nên đã làm như thế”.

Hài lòng với suy đoán của mình Dương Tiêu phóng người rời đi.

Diệp Thiên trở về phòng thay đồ nằm nghỉ đợi trời sáng, hôm nay đã đột phá hấn định sẽ ra hoàng cung đi chơi.

“Cốc cốc...”.

Nằm một lúc thì trời sáng nhưng không đợi hấn ngồi dậy thì đã có người gõ cửa.

Hấn đứng dậy bước ra mở cửa thì thấy tiểu công chúa Vân Ngọc đứng đó với Lục Thanh.

Vân Ngọc thấy hấn đi ra liền đưa tay xòe ra.

“Đưa đây”.

“Hừm???”.

Diệp Thiên khó hiểu nghiêng đầu.

“Truyện tranh”.

“Oh... công chúa đợi một chút”.

Nói xong hấn đóng cửa trở vào phòng sau đó từ Thương Thành lại mua 10 quyển tiếp theo của One Piece đi ra ngoài.

Vân Ngọc vừa thấy hấn bê mấy quyển truyện thì lập tức đưa tay muốn cầm đi nhưng chưa kịp chạm tới Diệp Thiên đã kéo trở về.

“Ngươi làm gì?”.

Vân Ngọc vô hệt xấu hổ hỏi.

“Công chúa, ta khó khăn mới tìm được truyện tranh cho ngươi ngươi có nên ban thưởng cho ta một chút gì đó”.

Diệp Thiên giả vờ ngại ngùng ánh mắt nhìn sang nơi khác nhưng tay hấn vẫn đang chà chà ra dấu.

“Hừ... Thanh tỷ”.

Lục Thanh đứng kế bên thấy công chúa như thế thì mỉm cười, công chúa từ nhỏ sinh bệnh bình thường rất ít khi cười đùa nhưng từ khi Diệp Thiên đến thì hay làm nàng mặt mặt xấu hổ còn lấy ra truyện tranh khiến nàng vui cười mỗi ngày, hơn nữa nàng cũng rất thích truyện tranh muốn biết tiếp theo thế nào.

Nàng từ trong nhẫn lấy ra một bao ta đưa cho Diệp Thiên nói.

“Bên trong có 5 vạn hạ phẩm huyền thạch, đủ khen thưởng rồi chứ?”.

“Haha... tất nhiên rồi, thần xin lui trước”.

Diệp Thiên cười ha hả rồi một tay đưa truyện cho công chúa còn tay kia thì cầm lấy cái bao, xong xuôi liền chạy hướng ra ngoài hoàng cung.

“Hừ, xem như ngươi chạy nhanh”.

Nàng mấy ngày nay cực kì thích đọc truyện nhưng Diệp Thiên chỉ đưa nàng 10 quyển, đọc hết vì mặt mũi không chủ động tìm hấn nhưng vì yêu thích hôm nay chịu đựng đến cửa hỏi vậy mà cái tên này lại như thế.

Vân Ngọc nhìn hấn lấy tiền liền chạy thì tức giận cầm lấy truyện tranh rồi đi.

Diệp Thiên ra khỏi cung liền chạy đến sân viện mà Kim Sơn mua để tìm hấn cùng ra ngoài nếu không hấn lại không thể vào cửa.

Vừa đến hấn liền thấy Kim Sơn đang ngồi tu luyện trên ghế đá.

Dường như phát hiện Diệp Thiên đến Kim Sơn mở mắt nhìn, thấy Diệp Thiên hấn liền đứng dậy đi đến.

“Thiếu gia, không phải nói bề quan tu luyện không đến Linh dịch cảnh không ra sao?”.

“Thì ta đột phá rồi”.

Diệp Thiên khó hiểu trả lời Kim Sơn.

"Nhưng ta không cảm nhận được khí tức của thiếu gia ngài a".

"Hửm? ngươi không cảm nhận được?".

"Vâng!".

Diệp Thiên nghe Kim Sơn trả lời lập tức nghĩ đến điều gì, hấn ngưng tụ một đạo huyền lực ra tay rồi hỏi Kim Sơn.

“Ngươi cảm nhận được chứ?”.

“Được”.

Diệp Thiên lại thu tay lại rồi hỏi.

“Còn bây giờ?”.

“Không, thiếu gia à ngài có bảo bối che giấu khí tức sao?”.

“Ngươi cứ xem như thế đi”.

Thấy thí nghiệm thành công Diệp Thiên mỉm cười trả lời.

Hiện tại nếu hấn không vận dụng huyền lực thì không ai biết được tu vi của hấn, hấn nghĩ tình huống này chắc chắn là do hệ thống, điều này rất có lợi cho hấn vì nếu người khác nhìn ra tu vi của hấn thì hấn phải tiếp tục giả vờ chậm chậm nhưng bây giờ không ai biết tu vi thực của hấn nên hấn có thể thỏa

thích tu luyện nhanh chậm tùy ý.

Nghĩ đến đây Diệp Thiên như trút được gánh nặng, tinh thần thoải mái hơn rất nhiều.

“Người có biết tinh huyết của huyền thú nhất giai hay nhị giai giá bao nhiêu không?”

Hắn ngần đầu lên hỏi Kim Sơn.

“Vi tinh huyết rất khó thu thập nên Nhất giai khoảng vài nghìn hạ phẩm huyền thạch còn Nhị giai thì 1-2 vạn”.

Nhất giai huyền thú bằng với Linh dịch cảnh cứ thế suy ra còn Hắc Kim Hùng ngày trước Diệp Thiên giết thì không có giai.

Lúc chém giết huyền thú rất khó thường làm nó bị thương nhiều máu chảy gần hết hưởng chỉ tinh huyết nên giá tinh huyết trên thị trường khá đắt.

Diệp Thiên thấy tiền mình chỉ đủ mua hai phần thì nhủ mảy suy nghĩ cách kiếm tiền.

Hắn muốn dùng tinh huyết của yêu thú để luyện thể đánh tốt cơ sở tu vi.

“Người vào lấy giấy bút ra đây”.

Suy nghĩ một lúc lâu Diệp Thiên nghĩ ra cách bảo Kim Sơn lấy đồ.

Giấy bút đưa tới hắn lập tức viết lên một dãy các loại tài liệu sau đó đưa cho Kim Sơn bao tiền.

“Người đi chuẩn bị những thứ trên đây mỗi thứ một phần còn được liệu thì mười phần là được”.

Kim Sơn cầm lấy tiền rồi đi, Diệp Thiên ngồi đó chờ đợi.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Kim Sơn vui mừng

Dương Tiêu từ xa nhìn thấy Diệp Thiên từ trong phòng lấy ra truyện tranh cho công chúa còn tướng sư phụ Diệp Thiên bí mật ở bên trong nên hắn đợi công chúa rồi đi thì lên vào bên trong kiểm tra nhưng không phát hiện gì thất vọng rồi đi.

Đi theo Diệp Thiên đến chỗ Kim Sơn thì thấy Diệp Thiên viết viết gì đó rồi đưa cho Kim Sơn rồi đi.

Nửa giờ sau Kim Sơn trở lại trong tay cầm theo một đồng đồ rồi theo Diệp Thiên vào nhà.

Hắn liền di chuyển đến nơi khác để có thể quan sát, hắn cảm giác được Diệp Thiên định làm gì đó khiến hắn bất ngờ lần nữa.

Lập tức trước mặt hắn xuất hiện các loại tài liệu cùng được liệt.

“Thiếu gia người kêu ta mua tài liệu trận pháp làm gì? Còn là nhị giai”.

Diệp Thiên kêu hắn đi Trận pháp sư công hội phân bộ ở trong thành mua tài liệu hắn trên đường liên tục thắc mắc.

Trận pháp sư công hội phân bộ không sửa tên của mình như Đan và Linh Khí các, Diệp Thiên cũng không đi qua vì trong hoàng cung có một trận pháp khổng lồ hắn còn chẳng đề vào mắt hưởng chỉ mấy cái trận pháp đầy sơ hở cấp thấp kia, đã thế chỉ bằng không đi.

Diệp Thiên không để ý đến vấn đề của Kim Sơn mà bắt đầu dùng các loại trận pháp tài liệu sắp xếp thành một tiểu trận, sắp xếp xong tay hắn bấm thủ pháp tạo thành các loại ấn kí bên dưới các loại tài liệu trên sàn.

“Tự”.

Hắn khẽ quát các ấn kí bắt đầu kết nối với nhau phát ra một tia ánh sáng tiếp theo những tài liệu kia dần dần biến mất vào trong các ấn kí.

“Ngưng”.

Lại quát một tiếng các ấn kí hoàn toàn kết nối với nhau phát ra một trận ánh sáng rồi đập tắt chỉ còn lại một cái tiểu trận pháp nằm yên ở đó.

Diệp Thiên lau mồ hôi trên trán tay chạm vào trận pháp đưa vào một ít huyền lực.

“Hùng lực...”.

Giữa trận pháp lập tức xuất hiện một ngọn lửa màu trắng rực cháy thiêu đốt lo lừng giữa không trung.

“Tốt, đạt đến nhị giai trận pháp có thể nhờ vào huyền lực truyền vào tăng cường gấp mấy lần hòa lực”.

Diệp Thiên hài lòng nhìn trận pháp sau đó hắn ngồi xuống vận chuyển công pháp hồi phục huyền lực và tinh thần, hắn hiện tại chỉ cấp 11 Linh dịch cảnh tầng 1 mà thôi có thể bày nhị giai trận pháp là do hắn tinh thông trận pháp nếu không cho dù là Dung linh cảnh thậm chí Huyền Đan cảnh cũng chưa chắc có thể làm được.

Diệp Thiên bình tĩnh ngồi im khôi phục tiêu hao nhưng Kim Sơn kể bên thì không bình tĩnh được nữa rồi.

“Hùng lực...”.

Hắn không thể tỉnh được những gì diễn ra trước mắt nên đi đến truyền huyền lực của mình vào trận pháp thì lập tức một ngọn lửa màu đỏ xuất hiện thiêu đốt, tỏa sức nóng lên người hắn thì hắn mới có thể tin đây là sự thật.

“Nhị giai trận pháp, Nhị giai trận pháp sư, 6 tuổi Nhị giai trận pháp sư... haha ta lần này đặt cược đúng rồi”.

Kim Sơn lăm băm nhìn Diệp Thiên sau đó lại hưng phấn cười cợt.

Hắn nhìn Diệp Thiên thì bỗng có cảm giác thật có mặt mũi, làm quan gia cho một người có tiềm năng như vậy đâu phải muốn là được.

Gần nửa giờ sau Diệp Thiên mới khôi phục lại đứng lên, hắn nhìn Kim Sơn đang hưng phấn thì khó hiểu rồi bỏ qua không quan tâm.

Hắn đi lên trước cầm lên một phần dược liệu sắp xếp lại một chút rồi lấy một chiếc đan lô vừa mua để vào giữa trận pháp.

“Hùng lực...”.

Truyền vào trận pháp một ít huyền lực trận pháp lập tức xuất hiện một ngọn lửa màu trắng nằm bên trong đan lô bắt đầu đốt nóng đan lô.

Diệp Thiên thử điều chỉnh lên xuống hỏa lực một chút rồi đợi đan lô đủ nóng thì bỏ dược liệu vào.

Dược liệu vừa vào Diệp Thiên dùng tinh thần và thủ pháp bắt đầu luyện hóa ra dược dịch, hắn làm cực kì chậm, dược dịch luyện hóa hoàn tất, hắn thay đổi thủ pháp bắt đầu dung hợp dược dịch.

“Àm...”.

Dược dịch vừa dung hợp vào không bao lâu thì lập tức nổ tung.

Diệp Thiên có chuẩn bị đã dùng tay che mặt lại nên không hề bị xấu hổ, đan lô nổ tung nhưng Diệp Thiên vẫn bình tĩnh không chút ngoài ý muốn.

Lần luyện đan này là lần đầu của hắn cho dù có kinh nghiệm cũng phải nắm bắt từ từ nên hắn muốn luyện tay một chút.

“Kim Sơn, một lát ta chính thức luyện đan, là tam giai đan dược nên khi nào ta hết huyền lực thì ngươi lập tức truyền huyền lực cho ta”.

Diệp Thiên cực kì nghiêm túc nói.

Đan dược giai càng cao nổ lò càng có nguy hiểm, lúc này hắn chỉ luyện tay nên không có luyện hóa qua nhiều dược lực nên nổ lò cũng rất nhẹ nhưng nếu lần này nổ lò hắn chắc chắn sẽ bị thương.

“Tam... Tam giai đan dược, thiếu gia à ngươi mới Linh dịch cảnh tầng 1 tu vi nếu có gì thì làm sao bây giờ, ta biết ngươi rất tinh thông luyện đan nhưng cũng không cần liều mạng như vậy”.

Kim Sơn nghe hắn nói thế thì hết hồn, lập tức khuyên nhủ hắn.

“Ngươi không cần lo lắng ta không làm việc không nắm chắc, ngươi cứ dựa theo ta nói mà làm”.

“Nhưng... thôi được rồi”.

Thấy Diệp Thiên tự tin hắn cũng không thể nói tiếp, hắn thầm nghĩ nếu thật nổ lò hắn nhảy lên đỡ thay Diệp Thiên một chút là được dù sao tu vi hắn cao hơn Diệp Thiên không ít sẽ không bị thương quá nặng, nghĩ như thế hắn đi đến bên cạnh Diệp Thiên chuẩn bị tinh thần hỗ trợ.

Diệp Thiên cực kì nghiêm túc bắt đầu với việc làm sạch đan lô, sau đó là làm nóng lò, tiếp theo mới bắt đầu vào phần chính.

Diệp Thiên tập trung bỏ lần lượt các loại dược liệu theo thói gian khác nhau, huyền hỏa thiêu đốt dược liệu luyện hóa dược dịch loại bỏ phần tạp chất.

Nhìn thì đơn giản như thế mà trên trán Diệp Thiên đã đổ đầy mồ hôi, hần phải lun thông qua trận pháp để duy trì huyền hỏa ở nhị giai hỏa lực nên cực kì tốn sức lại thêm tinh thần phải cao độ luyện hóa dược dịch không được xảy ra sai lầm.

Dược dịch bắt đầu dung hợp dần dần hoàn thành.

“Kim Sơn”.

Diệp Thiên thấy huyền lực gần hết hỏa lực yếu đi thì kêu một tiếng.

Kim Sơn lập tức hai tay đặt lên vai hần truyền huyền lực của mình vào người Diệp Thiên.

Đã có huyền lực bổ sung Diệp Thiên bắt đầu phân dược dịch thành các phần bằng nhau.

“Ngưng”

Diệp Thiên đánh thủ pháp vào đan lô ngưng tụ đan dược.

“Xùy...Xùy...”.

Dược dịch trong đan lô bắt đầu cô đặt lại thành các viên đan tròn trịa.

“Hô...”.

Thấy đại công cáo thành Diệp Thiên thu tay mở nắp lô lấy ra 5 viên đan dược trắng sáng xinh đẹp.

“Hạ phẩm phẩm chất, tạm được mới bắt đầu chưa quen tay lần sau sẽ khá hơn”

Diệp Thiên hài lòng bỏ 5 viên đan vào trong bình sứ ném cho Kim Sơn giữ.

“Ngồi vận công khôi phục chuẩn bị tiếp tục”.

Nói xong hần ngồi xuống bắt đầu vận công khôi phục, hiện tại hần nhà nghèo chưa có tiền mua đan dược bổ sung tiêu hao nên đành dùng cách phổ thông này.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Dưỡng Nhan đan

Kim Sơn tròn mắt nhìn trong tay đan dược.

“Hít...”.

Không dám tin hần mở nắp ra ngửi thử, mùi thuốc nồng nặc xông vào mũi thì tim hấp như trống trận vang ầm ầm trong ngực.

Tam giai đan dược nha, hần ngày xưa cũng không dám bỏ tiền mua chỉ có vài viên xem như bảo vật cất giấu.

“Nhị giai trận pháp, Tam giai đan dược, thiếu gia đây là nghịch thiên nha”.

Kim Sơn hưng phấn nghĩ, những thiếu niên tài ngoại kia còn đang kiêu ngạo vì tài năng của mình thì so với thiếu gia thì chẳng là cái quái gì.

Hần Kim Sơn đời nay sợ rằng tất cả vận khí đều dùng vào lần gặp Diệp Thiên.

“Hô...Hô...”.

Thở ra vào hơi lấy lại bình tĩnh hần cũng theo Diệp Thiên ngồi xuống vận công khôi phục, hần phải tranh thủ biểu hiện tốt một chút hiện tại chỉ có mình hần theo Diệp Thiên nhưng sau này thì ai biết được.

Tiếp đó tốn hết một ngày Diệp Thiên dùng hết số dược liệu còn lại, thành công luyện ra tổng cộng 57 viên trong đó 47 viên hạ phẩm cùng 4 viên trung phẩm.

Nhìn đồng Tam giai đan dược trên bàn Kim Sơn kích động hỏi.

“Thiếu gia, nhưng đan dược này ngài định dùng làm gì?”.

“Bán”.

Diệp Thiên không do dự nói, hẳn hiện tại thiếu nhất là tiền nên mới luyện đan kiếm tiền.

“Vậy đan này có tác dụng gì?”.

Cầm lên một bình chứa đan dược Kim Sơn thắc mắc hỏi.

“Ngươi nghe qua Dưỡng Nhan đan chưa?”.

“Dưỡng Nhan đan? Ta chưa từng nghe nói qua loại đan này không biết dược hiệu ra sao?”.

“Tên như ý nghĩa đan dược này dùng để dưỡng nhan, không hề bỏ trợ tu vi cái gì cả”.

Diệp Thiên thần thần bí bí nói.

“Dưỡng nhan? Không phải là để da dẻ trở nên xinh đẹp loại này chứ?”.

Kim Sơn bắt đầu có chút thất vọng.

Nhìn thấy hẳn như thế Diệp Thiên không giả vờ nữa mà cầm lên một bình đan giải thích.

“Đó chỉ là một phần công dụng mà thôi, Tam giai hạ phẩm Dưỡng Nhan đan dùng một viên có thể làm cơ thể ngươi trẻ đẹp lại như xưa đồng thời duy trì 1 năm không thay đổi”.

“Trung phẩm Dưỡng Nhan đan một viên có thể duy trì 3 năm, nếu vẫn còn trẻ phục dụng thì nhan sắc càng thêm xinh đẹp, ngươi nói một chút có thể bán được bao nhiêu?”.

Diệp Thiên cười cợt nhìn Kim Sơn.

“Nếu lời thiếu gia là thật thì đem đi đấu giá là tốt nhất, đến lúc đó chắc chắn sẽ đầy người tranh giành”.

Kim Sơn nghe Diệp Thiên nói công dụng của Dưỡng Nhan đan thì kích động nói.

“Ừm, ngươi cứ làm là được nhưng cẩn thận có người để ý thì phiền phức”.

“Thiếu gia yên tâm, ta sẽ làm cẩn thận”.

Kim Sơn tự tin đáp, dù sao hẳn từng lăn lộn trong thương trường biết sự nhiều thứ bên trong, sau đó lấy đan dược rồi đi.

Diệp Thiên thấy rời đi cũng trở về hoàng cung, trời đã gần tối.

Dương Tiêu ở gần sân viện của Kim Sơn chứng kiến mọi thứ từ đầu đến cuối.

Không xem thì thôi, xem một cái liền giật mình.

“6 tuổi Kiếm khí phóng ngoại, Linh dịch cảnh, Nhị giai trận pháp sư, Tam giai luyện đan sư, mẹ nó tiểu tử này còn có gì không biết sao?”.

Dương Tiêu bị kích thích đến nổi chửi tục.

Từ Luyện thể đến Linh dịch cảnh mặc dù không cao nhưng cho dù mấy con em đại gia tộc kia có đầy đủ tài nguyên tu luyện ngày xưa cũng mười ngày nửa tháng mới có thể thăng một tầng ít nhiều nữa năm mới đột phá Linh Dịch cảnh, tiểu tử này nửa tháng liền đến còn là đang cố gắng luyện kiếm.

Luyện kiếm cũng thôi luyện cái liên kiếm khí phóng ngoại cũng luyện ra rồi, trong cái vương thành này người trẻ nắm giữ kiếm khí đã phượng mao lân giác nói gì kiếm khí phóng ngoại.

Người ta học mười năm hên xui bày ra được nhất giai hẳn nửa giờ không đến liền bày ra Nhị giai trận pháp.

Còn kinh khủng hơn, Dương Thiên Vũ tiểu cô nương người ta 14 tuổi nhờ hẳn chỉ điểm mấy câu mới luyện ra mấy viên nhất giai đan dược, tên này dùng một ngày thời gian thì luyện ra mấy chục viên Tam giai còn trung phẩm.

“Mẹ nó, tiểu tử này không phải là người, không được ta phải báo vào cho hoàng hậu”.

Dương Tiêu gấp gấp chạy về hoàng cung báo cáo.

Diệp Thiên không hề biết về việc đó hiện tại hắn đang ung dung ngồi trên giường tu luyện chờ đến đêm.

Đến nửa đêm vẫn như trước hắn đến khu rừng luyện tập, do tu vi tăng lên nên tốc độ cũng tăng lên không ít khiến hắn đến đây còn dễ dàng hơn trước.

“Đến lúc thử skill”.

Diệp Thiên hưng phấn xoa tay.

“Đa Trọng Ảnh Phân Thân chi thuật”.

“Bụt...”.

Một làn khói xuất hiện theo sau là một thân ảnh hệt như hắn xuất hiện.

“Ngươi tốt!”.

Phân thân chào Diệp Thiên.

“À... chào, luyện kiếm chứ”.

"Ngươi là chủ thể tất nhiên nghe ngươi".

Phân thân cười cười cúi xuống nhặt lên một cành cây rồi thủ thế.

"Haha".

Diệp Thiên cũng cười nhặt lên một cành cây.

"Cách... cách... xoẹt... xoẹt...".

Hai nhánh cây được truyền huyền lực để tăng độ cứng chắc va chạm nhau, mỗi lần cả hai vung kiếm đều mang theo kiếm khí phóng ra ngoài khiến những vật xung quanh bị các đạo kiếm khí chém nát.

"Haha... như thế mới là luyện kiếm chứ".

Diệp Thiên vui vẻ tung chiêu liên tục, bình thường hắn luôn luyện kiếm một mình ở đây nhưng kiếm là dùng để chiến đấu nên chiến đấu mới là cách tu luyện nhanh nhất.

"xoẹt... rắc rắc...xoẹt...".

Các đạo kiếm khí chạm nhau khiến cả hai đứt gãy biến mất còn những đạo kiếm khí khác thì chém hụt qua thân thể cả hai rồi chém lên thân cây, tán đá, mặt đất xung quanh.

"Bụt...".

Gần hai giờ sau phân thân bị chém trúng một nhát kiếm khí thì biến mất.

"Xoẹt...".

Diệp Thiên không quan tâm mà quay người vung cành cây đến thân cây gần đó.

"Tiến bộ rất lớn, quả nhiên chiến đấu mới là cách tu luyện nhanh nhất".

"Phân thân lại cho ta kinh nghiệm khi biến mất tốc độ tu luyện càng nhanh".

Diệp Thiên ngồi xuống khỏi phục rồi tiếp tục phân thân ra luyện kiếm.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Biến thân

Ngày kế tiếp Diệp Thiên ra khỏi hoàng cung đi đến sân viện của Kim Sơn.

“Thế nào rồi?”.

Diệp Thiên hỏi Kim Sơn.

“Đã đem toàn bộ đi đấu giá, 5 ngày sau sẽ mở một buổi đấu giá ở Thiên Nguyệt các đến lúc đó thiếu gia có thể đến xem, đây là lệnh bài khách quý”.

Nói xong Kim Sơn lấy ra một chiếc lệnh bài bên trên viết hai chữ Thiên Nguyệt, mặt sau viết chữ Địa.

“Do chúng ta đem đấu giá đan dược quý nên được xem như Địa Cấp khách quý, ngang với các đại gia tộc chỉ thua hoàng tộc”.

Kim Sơn vừa nói vừa kích động, đây là lần đầu hắn được đãi ngộ như vậy.

“Ừm, ngươi còn huyền thạch ở đó chứ?”.

“Vâng! Lần trước mua tài liệu còn dư hơn 7 nghìn”.

Kim Sơn lấy ra huyền thạch đưa cho Diệp Thiên.

Diệp Thiên nhận lấy rồi đổi tất cả thành Linh tệ, thấy huyền thạch bỗng biến mất Kim Sơn bất ngờ sau nghĩ chắc là do Diệp Thiên dùng Trừ giới vật thi bình tĩnh.

“Bụt...”.

Kim Sơn tròn mắt nhìn trước mặt mình, Diệp Thiên bỗng biến thành một thanh niên áo bào lam nho nhã 15-16 tuổi, gương mặt bình thường nhưng dễ mến, tóc đen dài cột thành đuôi ngựa.

“Thiếu gia?”.

Kim Sơn không chắc hỏi.

“Sao? Nhận không ra ta sao?”.

Diệp Thiên thanh niên cười hỏi.

"Đúng là nhận không ra, tướng mạo âm thanh cũng khác cộng thêm thiếu gia trên người không có phát ra khí tức người khác nhìn vào cũng sẽ tưởng ngại là người thường".

"Khí tức à, ngươi biết ẩn giấu khí tức không?".

"Thiếu gia à, công pháp ta tu luyện không phải dùng để ám sát làm sao ta có thể ẩn giấu khí tức được chứ? Muốn ẩn giấu phải có tu vi Huyền Vân cảnh trở lên".

Kim Sơn ngơ ngát trả lời.

Diệp Thiên lúc đột phá do chưa quen với cuộc sống của một người tu luyện nên quên chuyện khí tức đi đến lúc gặp Kim Sơn mới làm hắn nhớ lại, nhưng do hệ thống đã giúp hắn ẩn giấu khí tức rồi nên hắn cũng không cần nhọc tâm.

Bây giờ hắn đem đồ đi đấu giá nếu để người khác biết mặt thì không hay nên mới mua Skill biến thân trong Thương Thành nhưng Kim Sơn cho dù có biến thân thì khí tức vẫn còn đó nên bây giờ hắn phải dạy Kim Sơn cách che giấu khí tức.

Nghĩ xong hắn liền dạy Kim Sơn cách thức giấu khí tức, kì thực cái trò này cũng không có khó khăn gì chỉ là một cách vận dụng tinh thần lực mà thôi, còn việc Huyền Đan cảnh trở lên mới có thể làm là do khi đó tu luyện giả đã am hiểu một chút về tinh thần.

Chỉ dạy xong xuôi hắn để tay trên vai Kim Sơn rồi vào Thương Thành mua Skill biến thân chỉ định người dùng là Kim Sơn thì lui ra để Kim Sơn thử một chút.

"Bụt...".

Kim Sơn biến thành một người thanh niên khoảng 20 tuổi màu da cổ đồng, không mập mạp như trước mà chỉ hơi cao lớn một chút.

"Không ngờ là có loại huyền kỹ như thế này".

Kim Sơn ngạc nhiên nói.

"Tốt rồi đến lúc đấu giá thì biến như thế này là được".

Không cảm nhận được khí tức của Kim Sơn, Diệp Thiên hài lòng.

Tiếp đó hắn cùng Kim Sơn giữ lấy bộ dáng như thế đi một vòng trong vương thành để thích ứng sau đó thì trở về hoàng cung.

...

"Tiêu tử này quả nhiên đủ chiêu trò, hết một cái huyền kỹ có thể tạo ra phân thân y hệt hắn còn có ý thức riêng thậm chí linh ngộ kiếm khí giống như hắn, hiện tại lại thêm một cái huyền kỹ có thể thay đổi ngoại hình cộng thêm cách ẩn giấu khí tức, nếu không phải ta theo dõi sợ là chính ta cũng không thể nhận ra hắn".

Dương Tiêu nhìn Diệp Thiên cười cợt tán thưởng, không đến một tháng Diệp Thiên cho hắn xem quá nhiều thứ khiến hắn không thể nghĩ đến.

Ngay cả Dương Nhan đàn hắn cũng đã bẩm báo cho hoàng hậu, hoàng hậu vừa nghe đến công dụng của loại đàn này thì lập tức đi chuẩn bị huyền thạch chờ đến 5 ngày sau đi tranh giá.

Có thể thấy loại đàn được này có sức hút cỡ nào.

Suy nghĩ hắn liền động thân hình tiếp tục theo dõi Diệp Thiên.

Diệp Thiên mấy ngày này cũng không ra khỏi hoàng cung mà tập trung tu luyện.

Trong lúc tu luyện hắn phát hiện một vấn đề.

Đó là do huyền lực của hắn quá mức tinh nhuần nên cần tích lũy huyền khí nhiều hơn người khác gấp 10 lần có hơn.

Cho dù Hỗn Động Ngự Thiên Quyết có tốc độ hấp thu huyền khí nhanh hơn người khác đi chăng nữa thì lượng huyền khí trong không khí lại ít hơn rất nhiều làm tốc độ tu luyện của hắn chậm hơn dự tính.

Đây là còn chưa nói đến lúc hắn luyện thể tăng cường thể chất để đánh tốt căn cơ, đến lúc đó sợ là lượng huyền khí cần tích lũy nhiều đến kinh khủng.

"Nhưng huyền lực tinh nhuần có thể tẩy rửa thân thể hạn chế bình cảnh tăng tốc tu luyện, còn uy lực hơn huyền lực người khác nhiều nữa".

"Xem ra trên đời không có gì là hoàn hảo".

Diệp Thiên cũng không than thở mà tập trung tu luyện hơn.

...

5 ngày trôi qua rất nhanh, hôm nay đã là ngày mở đấu giá Diệp Thiên định ra hoàng cung tìm Kim Sơn cùng đi thi công chúa Vân Ngọc chặn cửa.

"Đưa đây!".

Hắn gấp tay nàng liền biết lý do, không nói hai lời đóng cửa phòng mở Thương Thành mua thêm 10 quyển tiếp theo đưa nàng rồi chạy lẹ ra hoàng cung.

Hắn đến sân viện rồi cùng Kim Sơn thay đổi hình dáng rồi đi đến Thiên Nguyệt các.

"Oh... chuyện gì, hôm nay là lễ tình nhân à?".

Diệp Thiên nhìn trước cửa Thiên Nguyệt các từng cặp từng cặp trai gái xếp hàng vào cửa thì tấm tắc làm lạ.

"Hắn là bọn họ muốn tranh Dưỡng Nhan đàn cho nữ nhân của mình".

Kim Sơn suy nghĩ nói.

"Hừm".

Diệp Thiên gật đầu, ở Thiên giới Dưỡng Nhan đàn là loại đàn được cấp thấp via hè còn bán không ít nên không có tình trạng thế này.

"Thieu gia, chúng ta có thể khách quý có thể trực tiếp đi vào".

"Ừm...".

Diệp Thiên gật đầu rồi hướng cửa đánh cho khách quý đi tới.

"Ngài có thư mời chứ?".

Người thủ vệ cản hai người lại hỏi.

Diệp Thiên bình tĩnh đưa ra lệnh bài khách quý.

"Đại nhân có thể vào".

Thấy lệnh bài thủ vệ lập tức cho Diệp Thiên cùng Kim Sơn đi vào.

"Ohhh...".

Vừa bước vào Diệp Thiên liền nghe phía sau truyền đến tiếng bàn tán nên hiếu kì quay đầu nhìn.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Đấu giá bắt đầu

Diệp Thiên quay đầu nhìn thì thấy phía xa xuất hiện cả một đoàn người.

Đi đầu là người hầu dọn đường, phía sau là kiệu phu đang khiêng chiếc kiệu xoa hoa.

Đến Thiên Nguyệt các đoàn người dừng lại, bên trong kiệu bước ra một nữ tử xinh đẹp kiều diễm, phía sau nàng là một tiểu cô nương lung linh hoạt bát.

Hai người này không ai khác là người mà Diệp Thiên từng giúp đỡ, Dương Phụng Vũ cùng Dương Thiên Vũ.

Hai tỷ muội vừa xuống kiệu lập tức thu hút hầu hết ánh mắt của đám nam nhân ở đây, vài tên còn bị nữ nhân của mình cho ăn ghen mặt đầy nổi khỗ.

Không chỉ Dương gia mà cả Lý gia cùng Thạch gia cũng kéo người đến, trong đó còn có Lý Hạo và người tình.

Diệp Thiên nhìn Kim Sơn một cái thấy hắn không có biểu hiện gì cũng không tiện nói gì, xem ra hắn đã kiên quyết với quyết định của mình.

Người của ba gia tộc liếc mắt phóng dịch ý rồi tiến vào Thiên Nguyệt các.

Lý gia cùng Thạch gia người về mặt khinh thường nhìn xung quanh rồi bước lên tầng trên vì phòng khách quý nằm ở tầng hai, ba và tầng 4 theo thứ tự là Huyền cấp, Địa cấp cùng Thiên cấp khách quý còn dưới sảnh là dùng cho người mua vé.

Diệp Thiên là Địa Cấp khách quý ở tầng 3, hắn mang theo Kim Sơn định bước đến tầng 3 thì có người chắn trước mặt.

"Chúng ta từng quen biết sao?".

Dương Thiên Vũ chắn trước mặt hắn đôi mắt nhìn chằm chằm xem xét mặt hắn.

"Cô nương, ta và cô nương lần đầu gặp mặt làm sao có quen biết".

"Thật sao? Nhưng ta có cảm giác gặp người ở đâu đó rồi".

Diệp Thiên đồ mò hôi, thầm nghĩ đây là trực giác của nữ nhân trong truyền thuyết đây sao?.

"Haha... cô nương là người Dương gia có tiếng trong vương thành đâu phải một kẻ vô danh tiểu tốt như tại hạ có thể quen biết".

"Nha, vậy thì ta thất lễ rồi".

"Không sao!".

Diệp Thiên cười cợt khoát tay.

"Ta là Dương Thiên Vũ, người tên gì? Người cũng đến tranh Dường Nhan đàn sao?".

"Ta tên Diệp Hàn, một nam nhân như ta muốn Dường Nhan đàn làm gì, chỉ là muốn đến xem có vật gì hay ho tranh một chút thôi".

"Ra là vậy".

"Thiên Vũ, sao muội còn ở đây đấu giá sắp mở rồi mau lên".

Diệp Thiên và Dương Thiên Vũ đang nói chuyện thì Dương Phượng Vũ đi đến, nhìn thấy Diệp Thiên nàng lập tức nheo mắt.

"Diệp Hàn, đây là tỷ tỷ của ta Dương Phượng Vũ, tỷ tỷ đây là Diệp Hàn".

"Phượng Vũ cô nương tốt".

"Diệp Hàn công tử tốt".

Hai người nhẹ nhàng chào hỏi nhưng Dương Phượng Vũ nheo mắt nhìn làm Diệp Thiên hơi lúng túng.

"Haha, đấu giá sắp mở tại hạ xin đi trước".

Diệp Thiên nói xong liền đi nhanh lên tầng 3, để nhân viên kiểm tra rồi đi vào một phòng đóng cửa lại.

Dương Phượng Vũ thấy hắn đi lên tầng 3 liền hơi nhú mày.

"Kẻ này không đơn giản, Thiên Vũ muội biết hắn là ai sao?".

"Không, muội nhận nhầm người rồi mới quen Diệp Hàn đại ca thôi".

Dương Thiên Vũ khó hiểu trả lời.

"Hắn nhỏ tuổi hơn ta lại có thể có tu vi ít nhất ngang ngửa với ta".

"Không phải chứ, hồi bằng huynh ấy tỷ chỉ mới Huyền Đan cảnh đã là thiên tài trong vương thành rồi".

"Không những thế hắn nói mình chỉ là vô danh tiểu tốt, nhưng lại địa cấp khách quý của Thiên Nguyệt các, thân phận sợ là không đơn giản".

"Trước không cần quan tâm, phải tranh Dường Nhan đan trước đã".

Dương Phượng Vũ suy nghĩ rồi bỏ qua kéo theo Dương Thiên Vũ lên lầu.

"Thiếu gia, ngài không định đánh quan hệ với Dương gia sao?".

Trong phòng khách quý, Kim Sơn hỏi Diệp Thiên.

Phòng khách quý cũng rất rộng rãi, có bàn ghế to, có cả trái cây rượu ngon chuẩn bị sẵn, trước mặt có một tấm vải mỏng có thể nhìn xuống dưới đài đấu giá và cả căn phòng đã được dựng một tiểu trận cách âm chùng ngăn cản tinh thần dò xét.

"Quan hệ tốt với Dương gia đúng là đỡ phiền phức rất nhiều nhưng hiện tại chúng ta không có giá trị quan hệ cũng chỉ là kẻ trên người dưới".

"Tương lai ta sẽ tạo ra vào thứ đến lúc đó đánh quan hệ cũng không muộn".

Kim Sơn nghe Diệp Thiên nói xong cũng gật đầu.

Đúng như Diệp Thiên nói hiện tại bọn họ không có gì giá trị, đến cả bán đan dược còn không phải lén lút bán sao, đợi sau này thiếu gia có được sức mạnh tự vệ rồi một tiếng hét làm kinh người thì đến lúc đó không cần hắn đi đánh quan hệ nữa mà những người kia sẽ tự chạy đến, ngay cả quan gia như hắn cũng có thể ưỡn ngực tự tin nói chuyện với mấy đại nhân vật.

"Ồ đây còn không có kính vẫn phải dùng màn che".

Diệp Thiên nhìn tấm vải trước mặt hơi nhớ đến trái đất.

...

Không bao lâu sau khi dưới sảnh đầy người, trên đài đấu giá xuất hiện một lão nhân.

"Hoan nghênh các vị đến với buổi đấu giá hàng tháng của Thiên Nguyệt các, không nhiều lời nữa, sau đây là vật đấu giá đầu tiên Tứ giai hạ phẩm bình khí Lạc Viêm kiếm, khởi giá 15 vạn hạ phẩm huyền thạch mỗi lần tăng giá không thấp hơn 5000".

Lão nhân vừa dứt lời lập tức một nữ nhân ăn mặc xinh đẹp cầm đồ đi ra.

"16 vạn".

"18 vạn".

"19 vạn".

...

Giá cả không ngừng tăng đến 57 vạn mới kết thúc.

"Rác rưởi như vậy cũng có người mua".

Diệp Thiên bữu mỗi khinh thường.

Kim Sơn kẻ bên thì khỏe mắt giắt giắt, thâm nghĩ không lẽ thiếu gia còn có thể luyện khí? Rất có khả năng nha.

Tiếp đó trên đài trải qua mười mấy cuộc đấu giá, không ít đồ tốt như đan dược, binh khí, tài liệu quý hiếm,... nhưng tất cả không làm Diệp Thiên động tâm cũng như mấy đại gia tộc kia, người ra giá chỉ là người dưới sảnh cùng các tiểu gia tộc ở tầng hai khách quý.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Được hiệu

"Tiếp theo là vật áp trực của buổi đấu giá hôm nay, Dưỡng Nhan đan".

Lúc giới thiệu lời nói của lão nhân tràn ngập hưng phấn không giống như vừa rồi.

"Công dụng thì đã thông báo từ trước, gồm 47 viên hạ phẩm cùng 10 viên trung phẩm, hạ phẩm chia làm 9 lần đấu giá, mỗi lần 5 viên lần cuối cùng 7 viên, hiện tại đấu giá. Khởi giá 30 vạn hạ phẩm huyền thạch mỗi lần ra giá không thấp hơn 1 vạn".

Hắn vừa nói lập tức một nữ nhân bưng một chiếc khay đi ra, bên trên nằm yên 5 viên Dưỡng Nhan đan màu trắng tinh.

"35 vạn".

"40 vạn".

"45 vạn".

...

Lần này không đợi người dưới sảnh và khách quý tầng 2 lên tiếng thì tầng 3 đã liên tục lên tiếng.

Mặc dù mỗi lần ra giá không thấp hơn 1 vạn là được nhưng mỗi lần ra giá đều là 5 vạn thậm chí có 10 vạn.

"80 vạn".

"Oh...".

Âm thanh này là của Lý Hạo, Diệp Thiên từng nghe qua, xem ra tên này là muốn mua cho người nữ nhân kia.

Lúc này ngoài cửa Diệp Thiên thấy Lý Hạo đi với người mà Kim Sơn từng yêu Trần Tinh Nhi.

Tên nàng là lúc trước Kim Sơn nói với hắn sau khi quyết tâm cắt đứt với nàng.

"Haiz...".

Diệp Thiên thở dài rồi tiếp tục xem đấu giá.

Rất nhanh lượt Dưỡng Nhan đan đầu tiên bị Lý Hạo dùng 80 vạn mua xuống.

Tiếp theo lần lượt bị các đại gia tộc mua cùng một ít tiểu gia tộc tranh xuống.

Các tiểu gia tộc đập nôi bán sắt tranh xuống, Diệp Thiên nghi là muốn dùng để kéo quan hệ với mấy đại gia tộc.

Chứ nếu không một tiểu gia tộc thu chi một tháng cũng một hai chục vạn mà thôi, mua 5 viên Đường Nhan đan đã là thu nhập một năm muốn phá sản cũng không cần liều mạng như thế.

Không lâu trước đó Diệp Thiên là một kẻ nghèo trắng tay, chỉ trong chốc lát trên tay hắn liền xuất hiện gần 800 vạn, thành một kẻ phú hào một người so với một gia tộc tất nhiên là tiểu gia tộc.

"Hừm hừm, Dương gia cùng Vân gia quan hệ tốt, Lý gia Thạch gia quan hệ cũng không tệ, xem ra trong bóng tối 2 bên rất là gần nha".

Trong lúc đấu giá 7 viên Đường Nhan đan Diệp Thiên có chú ý Lý gia và Thạch gia có ý nâng giá để Dương Phụng Vũ mua với giá cao hơn.

"Tiếp theo là mười viên Trung phẩm Đường Nhan đan, chia làm 2 lần đấu giá, bây giờ là lần thứ nhất, khởi giá 50 vạn hạ phẩm huyền thạch mỗi lần ra giá không thấp hơn 1 vạn".

Lão nhân kích động hô, cũng đúng chỉ mấy viên tam giai hạ phẩm đã gấp hai lần tứ giai bình khí, mấy lần tứ giai đan dược bình thường, như vậy sao hắn không thể không kích động.

"200 vạn".

Các đại gia tộc còn chưa kịp hô lớn tranh giá thì đã có giọng của nữ nhân vang lên đồng ra giá cao đến kinh ngạc.

"Hoàng tộc Vân gia!".

Diệp Thiên cùng người của các đại gia tộc ngạc nhiên nhìn đến tầng 4 nơi phát ra âm thanh.

Thiên cấp phòng khách quý của Thiên Nguyệt các chi có hoàng tộc của các vương quốc hoặc cường giả tuyệt thế được Thiên Nguyệt các công nhận mới có thể vào.

"200 vạn lần thứ nhất!".

"200 vạn lần thứ hai!".

"200 vạn lần thứ ba! Thành giao".

"Tiếp Theo là lần thứ hai đấu giá, giá cả như cũ mời bắt đầu đấu giá".

"200 vạn".

Một lần nữa âm thanh đó vang lên nhưng lần này không phải ở tầng 4 mà ở gần trên đài đấu giá.

"Ah... tham kiến hoàng hậu!".

"Tham kiến hoàng hậu!".

Lão nhân chủ trì cuộc đấu giá thấy người đến lập tức nhận ra cúi đầu cung kính, người ở bên dưới sảnh và bên trong các phòng khách quý cũng vang lên âm thanh cung kính.

"Đây là hoàng hậu sao?".

Diệp Thiên ở trên phòng cũng không có đi ra hành lễ hành cúi đầu cung kính mà chỉ im lặng quan sát.

- Tên: Liễu Nghi

- Cấp: 48 (Huyền Vân cảnh tầng 8)

Hoàng hậu Liễu Nghi mặc dù đã gần 50 nhưng dung mạo vẫn xinh đẹp như chỉ vừa 30, có lẽ do ăn nhiều đồ tốt cùng với tu vi không thấp nên cơ thể chưa xuất hiện suy tàn, ngoài xinh đẹp còn mang theo vẻ uy nghi đứng trên vạn người, mỗi cử chỉ đều toát ra sự diễm đạm trang nhã.

"Không cần đa lễ! người mau tuyên bố đi".

"À vâng! 200 vạn lần thứ nhất, lần thứ hai, lần thứ 3 thành giao".

Lão nhân sốt sắn tuyên bố rồi gõ búa thật nhanh.

"Tốt! ta muốn xem thử hiệu quả đan dược này có như các người nói không".

Liễu Nghi bước lên trước cầm lấy một viên Đường Nhan đan bỏ vào miệng nuốt xuống.

Ban đầu không có gì xảy ra làm tất cả mọi người còn nghi ngờ hàng giả nhưng chỉ sau một lúc xung quanh Liễu Nghi xuất hiện một làn hơi nước màu trắng bao bọc nàng lại.

Làn hơi nước tồn tại không lâu chỉ một lát liền từ từ mờ dần như sương mù buổi sáng.

“Ừc...”.

Nam nhân xung quanh nhìn thấy thân ảnh xuất hiện sau làn sương thì nuốt nước bọt.

Liễu Nghi từ trong xuất hiện trở lại, không còn vẻ đẹp 30 nữa mà hiện tại nàng giống như một thiếu nữ 18-20, khuôn mặt tinh xảo thêm vẻ trưởng thành uy nghi làm sức hút của nàng lớn hơn bao giờ hết, làn da hơi nhợt đã được tô điểm bằng màu hồng kiều diễm, cử chỉ không những trang nhã mà còn nhẹ nhàng thuần khiết như nước.

Nàng đứng trên đài với bộ y phục thích hợp làm nàng như một tiên nữ không ăn khói lửa nhân gian, chỉ một cái nhú mày chớp mắt đủ để người khác thần hồn điên đảo.

Nàng nhìn xung quanh thấy biểu hiện của người khác thì khẽ vẫy tay ngọc lấy ra một chiếc gương đồng nhìn xem chính mình bên trong.

“Ah...”.

“ỪCCC...”.

Nhìn mình trong gương khuôn mặt nàng toát ra vẻ ngạc nhiên từ đó một âm thanh êm ái phát ra làm đám người nuốt nước bọt giữ bình tĩnh.

“Tốt, còn xinh đẹp hơn cả ngày xưa”.

Liễu Nghi hài lòng mỉm cười quyến rũ, tay khẽ vẫy lần nữa gương đồng biến mất từng núi nhỏ huyền thạch xuất hiện trên đài.

Làm xong nàng bước đi lướt qua đám người rồi đi cùng với cung nữ.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Tôi thể

Sau khi Liễu Nghi rời đi dưới sảnh lập tức một mảnh ôm sòm.

Các đại nam nhân thì bị mê hoặc bởi vẻ đẹp của Liễu Nghi nên bị ăn ghen không ít.

Các nữ tử thì sau khi nhìn thấy hiệu quả của Đường Nhan đan thì một lòng tiếc nuối vì không tranh được, trên mặt người nào người nấy tràn đầy tiếc hận cùng giận dữ đấm đá than vãn với nam nhân của mình.

“Ngươi đi lấy tiền, mua hai chiếc trử giới vật rồi rời đi”.

Diệp Thiên thấy không còn gì xem quay qua Kim Sơn phân phó.

“Vâng”.

Rất nhanh Kim Sơn trở lại, trên tay cầm theo 2 chiếc nhẫn.

“Thiếu gia, tiền đầu giá Thiên Nguyệt các lấy 5 phần trăm cùng 80 vạn mua trử giới vật bên trong còn hơn 1000 vạn”.

Kim Sơn cung kính đưa trử giới vật cho Diệp Thiên.

Diệp Thiên cầm lấy 2 chiếc Trử giới vật, cầm một chiếc đeo vào tay chiếc còn lại đưa cho Kim Sơn.

“Nó là của ngươi, bên trong có 200 vạn”.

“Nhưng...”.

Kim Son chưa kịp từ chối, Diệp Thiên đã đưa tay ngăn cản rồi nói tiếp.

“Mấy ngày tới ngươi tranh thủ thu mua đất ở khu nghèo, càng lớn càng tốt nhưng phải cùng một khối, đồng thời cố gắng giữ bí mật đừng kinh động đến ai”.

“Vâng! Nhưng để làm gì?”.

“Lúc này ta đã nói, tương lai ta sẽ tạo ra vài thứ bây giờ có tiền rồi nên bây giờ chuẩn bị nó, ngươi cứ chiều theo mà làm”.

“Vâng!”.

“Còn đây là một bộ công pháp hệ hỏa, bỏ công pháp cũ của ngươi đi rồi tu luyện nó, chỉ có thực lực mới có quyền lên tiếng trong thế giới này tiền bạc chỉ là vật hỗ trợ cho nó mà thôi”.

Nói xong hắn rời đi, Kim Son theo sau.

...

Rời đi Thiên Nguyệt các hắn đi đến Đan các mua một ít dược liệu cùng với huyền thú tinh huyết.

Lại đi dạo vòng quanh một vòng, mua một cái đan lò tốt cùng một thùng gỗ để tắm sau đó thì trở về hoàng cung.

Diệp Thiên lập tức dùng nước đổ đầy thùng gỗ sau đó lấy ra đan lò bắt đầu luyện hóa dược dịch.

Hắn không luyện đan mà chỉ cần dược dịch nên cho dù là tất cả đều là dược liệu nhị giai vẫn bị hắn nhẹ nhàng luyện hóa, huyền lực của hắn quá tinh thuần tốc độ luyện hóa cũng nhanh nên rất mau thì xong xuôi.

Hắn đem dược dịch thả hết vào trong thùng gỗ, sau đó lại lấy ra một bình ngọc mờ nắp đỏ ra 3 giọt nhị giai huyền thú vào trong.

Chuẩn bị hoàn tất hắn cởi bỏ y phục bước vào trong thùng gỗ để toàn thân ngập trong nước.

“Ah...”.

Nhìn từ bên ngoài thì không phát hiện gì bất thường nhưng khi chạm vào nước hắn liền cảm nhận thấy một sức nóng kinh khủng bao trùm lấy thân thể nhỏ bé của mình.

“Hô...”.

Hắn thở một hơi thích ứng sau đó bắt đầu vận công hấp thụ dược lực.

“Ahhh...Gur...cố gắng!”.

Dược lực vừa vào cơ thể hắn liền cảm giác như bị thiêu đốt cả người đều đỏ lên, không chịu nổi hắn hét lớn một tiếng rồi cắn răng chịu đựng.

Dược lực đi xung quanh thân thể thanh tẩy từng tạp chất bên trong cơ thể hắn, tiếp theo dược lực còn sót lại thấm dần vào từng tế bào trên cơ thể hắn, cường hóa cơ thể.

Qua nửa giờ hắn mới hoàn toàn luyện hóa hết dược lực bên trong thùng gỗ.

Dược lực biến mất bên trong chỉ còn lại một màu nước đen hôi, đây là tạp chất trong cơ thể hắn bị dược lực ép ra ngoài.

“Ào ào...vụt vụt...”.

Diệp Thiên từ trong thùng gỗ đi ra ở không trung đánh hai quyền.

“1500kg, tăng 500kg”.

Diệp Thiên hài lòng, đây là lần đầu dùng dược lực tới thể còn tẩy sạch tạp chất nên mới hiệu quả như thế những lần sau sẽ không như thế còn là càng về sau càng ít tăng lên.

“Tiếp tục”.

Hắn mua rất nhiều dược liệu cùng huyền thú tinh huyết có thể dùng rất lâu.

Hắn khoát áo lên đi đổi một thùng nước chuẩn bị tiếp tục luyện thể.

Đến hoàng hôn hôm đó lực lượng thân thể hắn tăng lên đến 2500 kg đồng thời tất cả tạp chất trong cơ thể đều bị ép ra ngoài.

Do cơ thể đã hết tạp chất nên bên ngoài thay đổi một chút, làn da hần hiện tại như ngọc trắng nõn nữ nhân gặp phải sợ sẽ sinh lòng ghen tỵ.

Tất nhiên đó không phải tác dụng chủ yếu, tác dụng chính của thanh tẩy tạp chất là tăng tốc độ tu luyện, một phần tinh lọc huyền khí khi thu nạp, thiên phú cũng tăng lên một đoạn lớn.

Tôi thể hoàn tất hần ngồi trên giường vận công.

“Quả nhiên có thể tăng lên độ lớn Linh dịch”.

Tu luyện đến tối Diệp Thiên mở mắt cười.

Hần suy đoán độ lớn Linh dịch có liên quan đến tổ chất thân thể là đúng, hiện tại giọt Linh dịch của hần từ 2cm tăng lên 5cm.

“Ngày mai tiếp tục, bây giờ thì luyện kiếm”.

Diệp Thiên chạy đến khu rừng cũ tiếp tục luyện kiếm.

“Bụt...”.

Dùng skill phân thân trước mặt hần lập tức xuất hiện 4 người như hần, đây là hần vừa bỏ ra 50 vạn linh tệ nâng cấp skill lên, hần còn muốn nâng thêm nhưng bị giới hạn đẳng cấp.

“2 người tự chiến đấu nhau, còn 2 người thì đánh với ta”.

Ra lệnh Diệp Thiên nhặt lên một cành cây đối chiến 2 phân thân cùng một lúc.

Mặc dù khó khăn hơn rất nhiều nhưng tốc độ tiến bộ lại nhanh hơn rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Bắt đầu đột phá

Dương Tiêu vẫn như trước theo dõi hần, mặc dù lúc đầu buồn chán không có gì, nhưng càng ngày Diệp Thiên càng cho hần nhìn những thứ khiến hần ngạc nhiên thích thú làm hần hiện tại hần muốn biết tiêu tử này sẽ trưởng thành ra sao.

Sau khi từ đấu giá trở về hoàng cung Diệp Thiên đóng cửa phòng, hần cũng tưởng không còn việc định ngồi xuống tu luyện một chút thì lập tức nghe thấy tiếng hét trong phòng Diệp Thiên.

Bất ngờ hần nhảy đến mái nhà của căn phòng lật lên một tấm ngói nhìn xuống.

Vừa nhìn xuống thì thấy Diệp Thiên ngâm trong thùng gỗ bắt đầu vận công hấp thu được lực.

Lúc đầu hần còn không biết Diệp Thiên làm gì còn tưởng là đang tự ngược nhưng về sau khi Diệp Thiên tôi thể hoàn tất và lực lượng thân thể tăng lên mạnh lớn thì lập tức minh bạch Diệp Thiên làm gì đồng thời thần phục không ngờ.

Hần không ngờ còn có cách tôi thể như thế, mặc dù bên ngoài có bán một vài loại đan dược có thể giúp người tôi thể nhưng hiệu quả không khác dùng huyền khí tắm bổ cơ thể là mấy công hiệu ít ỏi.

Còn Diệp Thiên mặc dù chỉ dùng được dịch nhưng hiệu quả quá lớn không những thực lực tăng lên ngay cả thiên phú cũng tăng không ít, nếu ai cũng dùng cách của Diệp Thiên thì cao thủ cũng nhiều hơn một mảng lớn.

Đến tối hần nghe Diệp Thiên lầm bầm mới biết mục đích tôi thể của hần là đánh tốt căn cơ.

Khi hần biết như thế thì giật mình một cái, Linh dịch cảnh là căn cơ của các cảnh giới sau này nếu đánh tốt căn cơ này thì sau này đi được càng xa, chiến lực cũng càng mạnh.

Người thường đến Linh dịch cảnh độ lớn giọt linh dịch chỉ khoảng 1-2cm mà thôi, nếu là thiên tài hay công pháp tốt thì có thể lên tới 3-4cm nếu theo cách Diệp Thiên có thể đánh tốt căn cơ này thì thật là kinh khủng.

Đáng tiếc hần lại không biết công thức phối chế được dịch của Diệp Thiên.

Sau đó hần thấy Diệp Thiên vẫn như cũ siêng năng vào rừng luyện kiếm thì thờ dài trầm nghĩ, thiên tài đã đáng sợ, đáng sợ hơn là thiên tài còn chăm chỉ

cố gắng.

Đã có mục tiêu, Diệp Thiên ở trong hoàng cung tu luyện không ra ngoài.

Sau một tuần cố gắng, thân thể lực lượng của hắn đã đạt 5000kg bằng với một Linh dịch cảnh tầng 10 dùng huyền lực ra đòn.

Độ lớn giọt linh dịch đã đạt 10cm, hắn có thể tiếp tục tôi thể đánh tiếp căn cơ nhưng hắn lựa chọn dừng lại.

Bởi vì hiện tại mặc dù căn cơ hắn rất tốt nhưng cần huyền khí để đột phá lại quá nhiều, nhiều gấp mấy chục lần người khác, nếu hắn tiếp tục thì cái được không bù nổi cái mất.

Do lực lượng thân thể, huyền lực dồi dào cùng uy lực lớn người khác gấp bội lại cộng thêm kiếm khí, hiện tại chiến lực của hắn đã có thể đấu chiến với Dung linh cảnh tầng thấp, nếu không phải kẻ có nhiều kinh nghiệm chiến đấu thì cũng có cơ hội chiến thắng.

Buổi tối hắn lại luyện kiếm, nhưng lần này hơi khác so với những lần trước.

Bởi vì trước mặt hắn bốn cái phân thân đồng loạt công kích về phía hắn.

“Xoẹt...xoẹt...xoẹt...xoẹt”.

Các đạo kiếm khí chạm nhau chém lung tung về mọi hướng, qua nhiều ngày luyện kiếm kiếm khí của Diệp Thiên hiện tại đã có thể phóng xa 10m.

Diệp Thiên một mình chống lại bốn cái phân thân cực kì bất lợi, trên người bắt đầu xuất hiện một ít vết thương nhỏ.

Nhưng ánh mắt hắn vẫn bình tĩnh ra chiêu đáp trả.

Bên trong cuộc chiến không cân sức tinh thần tập trung của hắn đạt đến đỉnh điểm.

Kiếm khí xung quanh thân cành cây dần dần nội liễm tụ lại cùng một chỗ.

“Ong~...”.

Không bao lâu kiếm khí biến mất dần hình thành một đạo quang mang màu trắng theo sau mỗi đường kiếm của Diệp Thiên.

“Bụp...bụp...bụp...bụp...”.

Đạo quang mang va chạm cùng 4 đạo kiếm khí khác cũng không biến mất mà đánh nát nó, sau đó chém lên người bốn cái phân thân khiến chúng biến mất.

“Rắc rắc...”.

Phân thân biến mất cành cây trên tay Diệp Thiên như không chịu nổi lập tức gãy vỡ.

“Hô hô, Haha... kiếm mang, cuối cùng cũng thành”.

Kết thúc chiến đấu Diệp Thiên mệt mỏi nằm trên đất thờ hồng học, hắn nghĩ đến đạo quang mang sắc bén mà chỉ cần nhìn vào cũng đủ lạnh xương sống lúc này thì cười thỏa mãn.

Kiểm mang là kiếm khí thực thể hóa, uy lực càng lớn, thậm chí có thể vận dụng làm vào thứ mà kiếm khí không thể làm được.

Kiểm mang đỉnh phong gồm 49 đạo, khi đạt được 49 đạo kiếm mang thì mới có thể đi thêm một bước.

Thỏa mãn hắn ngồi dậy vận công hồi phục sau đó hắn cũng không tiếp tục luyện kiếm, mới đột phá luyện một chút cũng không tiến bộ nhanh được.

Hắn trở về phòng làm sạch cơ thể, thay đổi y phục rồi ngồi trên giường tĩnh tâm.

Sau khi đã bình tĩnh trở lại hắn từ trong trữ giới vật lấy ra 1 vạn huyền thạch để xung quanh thân mình, huyền thạch ngoài làm tiền tệ thì mục đích chủ yếu là dùng để tu luyện.

Hắn vận công hấp thu huyền khí, bên trong huyền thạch dần xuất hiện từng tia huyền khí lập tức bị hắn hấp thu hết.

Chỉ một lát hắn mở mắt, tất cả huyền thạch đều biến thành bụi phấn.

“Nhanh như vậy? chỉ mới ngưng tụ ra giọt huyền dịch thứ hai mà thôi?”.

Diệp Thiên bất ngờ, hắn chỉ mới đột phá Linh dịch tầng 2 vừa ngưng được giọt linh dịch thứ hai thì 1 vạn huyền thạch đã dùng xong.

“Xem ra là ta đã xem thường lượng huyền khí mà ta cần để đột phá rồi”.

1 vạn huyền thạch đủ để một Linh dịch cảnh tăng một tầng hai ba cấp rồi, còn hắn chỉ mới ngưng được một tý linh dịch mà thôi có thể thấy tiêu hao kinh khủng cỡ nào.

Dứt khoát, Diệp Thiên từ trong trữ giới vật lấy ra 50 vạn huyền thạch rồi bắt đầu tu luyện.

Hắn không giống người khác, hắn có hệ thống nên không cần sợ mấy thứ như căn cơ bất ổn hay tẩu hỏa nhập ma này nọ nên có thể một đường thông suốt chỉ cần đủ kinh nghiệm.

Khi tức của hắn bị hệ thống che lại không ai có thể phát hiện tốc độ đột phá của hắn nên hắn không cần e dè mà chỉ cần một đường tiến tới là được.

“Đỉnh!”.

“Kí chủ thăng cấp 12!”.

“Kí chủ thăng cấp 13!”.

“Kí chủ thăng cấp 14!”.

...

“Kí chủ thăng cấp 20!”.

Diệp Thiên một lần hành động từ cấp 11 thăng lên đến cấp 20 tức Linh dịch cảnh tầng 10, hiện tại muốn đột phá hắn phải đạt tới Dung Linh cảnh.

Dung linh cảnh thật ra cũng chỉ hơi khác Linh dịch cảnh, Linh dịch cảnh là tu luyện về lượng còn Dung linh cảnh thì về cả lượng và chất.

Muốn đạt đến Dung linh cảnh cần dung hợp cả 10 giọt linh dịch làm một.

Sau khi đã đến Dung linh cảnh mỗi tầng cần phải làm cho giọt linh dịch to lớn kia tăng lên một trăm phần trăm, nói cách khác đến Dung Linh cảnh tầng 10 cần giọt linh dịch to gấp 10.

Không chỉ như thế trong quá trình đó còn cần phải làm cho giọt linh dịch trở nên tinh khiết ít nhất trên bảy phần nếu không đừng mơ đến việc đột phá Huyền đan cảnh sau này.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Dung Linh cảnh

Chỉ cần thiên phú không quá nát thì đột phá Dung Linh cảnh gần như là chắc chắn nên Diệp Thiên không chần chừ mà lập tức ngồi xuống chuẩn bị đột phá.

Dung nhập 10 giọt linh dịch làm một không cần dùng huyền khí mà chỉ cần dùng tinh thần lực điều động linh dịch là được.

Diệp Thiên dùng tinh thần lực bao bọc 10 giọt linh dịch rồi khống chế chúng bắt đầu xoay tròn theo kim đồng hồ một cách chậm rãi rồi dần dần nhanh lên đến một mức nhất định thì hắn giữ nguyên.

Tiếp theo hắn để cả 10 giọt linh dịch cùng định chuyển theo cùng hướng với hướng xoay của bản thân rồi từ từ để chúng lại gần nhau.

“Tích...”.

Tốc độ xoay và hướng xoay giống nhau của 10 giọt linh dịch khiến chúng dung nhập làm một cực nhanh sau khi vừa chạm vào nhau.

10 giọt linh dịch biến mất trở thành một giọt linh dịch khổng lồ màu trắng tinh khiết đến mức như có ánh sáng lấp lánh xung quanh nó.

“Đỉnh!”.

“Kí chủ thăng cấp 21! Thưởng một hộp quà may mắn!”.

“Hô...”.

Diệp Thiên thở ra một hơi, cảm nhận sức mạnh của mình sau khi đột phá hắn liền hài lòng.

“Hiện tại cho dù gặp Huyền Đan cảnh cũng có sức chiến một trận”.

Huyền Đan cảnh là một ranh giới sau khi đột phá thì chiến lực sẽ lập tức tăng mạnh, ngay cả cơ thể và tinh thần cũng có sự chuyển biến, nên hắn không dám chủ quan nói mình có thể thắng một Huyền Đan cảnh.

Đã đột phá hắn mở mắt nhìn ngoài cửa đã có ánh nắng chiếu vào, hắn dùng một đêm để đột phá hiện tại đã là buổi trưa.

Đứng dậy nhìn xung quanh hắn toàn là bụi phấn của huyền thạch bị dùng hết, chỉ còn lại hai ba nghìn còn dư lại.

Hắn thu lại những huyền thạch còn dư, sau đó dùng huyền lực bao lại đồng bụi phấn kia ném ra ngoài.

Do độ tinh khiết của linh dịch nên hiện tại nếu thích hắn có thể một lần đột phá đến Dung linh cảnh tầng 10 nhưng nhìn thấy lượng tiêu hao huyền thạch hắn liền bỏ ý định đó trước cứ từ từ tu luyện.

Vừa đột phá tâm tình của hắn rất không tệ ở trong sân về mặt vui cười ngắm hoa chơi cá.

Nhưng hắn lại không hề hay biết Dương Tiêu ở trên mái nhà chú ý hắn cả đêm, bây giờ thì nhìn hắn như nhìn một con quái vật.

Đến hiện tại hắn vẫn không tin những gì mình nhìn thấy từ tối hôm qua đến tận bây giờ.

Trong rừng hắn thấy Diệp Thiên dõ chứng lấy một địch 4 bị thương không ít nhưng chỉ một lát sau kiếm khí biến mất kiếm mang xuất hiện, nhìn thấy cảnh đó tim hắn đập âm âm trong lòng ngực.

Tưởng chỉ như thế ai biết tên này trở về phòng không nói hai lời chơi một cái chơi từ Linh dịch cảnh tầng 1 chơi đến Dung linh cảnh tầng 1, nhìn đến đây tim hắn như ngừng đập xém tý ngắt, hơn nữa lúc Diệp Thiên vận dụng huyền lực hắn không hề phát hiện tý nào phù phiếm căn cơ bất ổn a.

Hắn đời này nhìn thấy thiên tài nhiều đếm không hết nhưng chưa tên nào kinh dị như tên Diệp Thiên này, tên này rõ ràng không phải người mà là quái vật a.

Rõ ràng mới 6 tuổi đầu thì đã biểu hiện ra là Nhị giai trận pháp sư, Tam giai luyện đan sư, tu ra kiếm mang kiếm đạo kì tài, thiên phú đã khủng bố đến khó tin vậy mà mới đây hắn chỉ trong một đêm liền đột phá một Đại cảnh giới, là một đại cảnh giới a.

“Không được, ta chịu hết nổi rồi”.

Dương Tiêu lẩm bẩm rồi xoay người hướng sân viện của hoàng hậu phóng đi.

Dương Tiêu vội vàng chạy đến sân viện của hoàng hậu.

Vừa vào trong liền thấy bên trong viện ngồi lấy hai người bên cạnh là cung nữ, một trong 2 người là hoàng hậu Liễu Nghi.

Người khác là một nam nhân, khi nhìn thấy người kia Dương Tiêu lập tức đi lên quỳ gồi cung kính.

“Tham kiến hoàng thượng”.

“Oh... Dương Tiêu ngươi không cần đa lễ như vậy”.

Người ngồi đối diện hoàng hậu là hoàng đế của Vân Lam vương quốc Vân Long, Vân Long nhìn Dương Tiêu cười nói.

“Tạ hoàng thượng”.

“Ngươi đến đây có chuyện gì?”.

Vân Long hiểu kì hỏi.

“Là chuyện về thư đồng của công chúa”.

Dương Tiêu nhìn hoàng hậu rồi nói.

“Nghĩ gì chuyện gì?”.

Vân Long thấy hắn như thế liền quay đầu hỏi Liễu Nghi.

“Lần trước rời cung, ta có tìm một thầy bói sau đó để ông ta xem người nào có thể chữa bệnh cho Ngọc nhi”.

Sau đó Liễu Nghi kể lại việc ở trong rừng cứu được Diệp Thiên và cũng kể ra thân thế của hắn theo như lời của Diệp Thiên.

“Nếu như thế sao không mau tìm sư phụ của hấn?”.

Vân Long nghe có cách chữa bệnh cho con gái liền hưng phấn hỏi.

Liễu Nghi thấy Vân Long biểu hiện như thế liền ngọt ngào nói.

“Ngươi là cường giả cũng biết họ kiều ngạo thế nào đâu thế nào nói giúp là giúp”.

“Ừm”.

Vân Long nghe liền hiểu ý.

“Vậy tên tiểu tử kia thì làm sao? Không phải một tiểu oa nhi sao?”.

Vân Long nhớ đến Dương Tiêu muốn báo cáo thì thắc mắc.

Liễu Nghi cười khúc khích rồi nói.

“Dương Tiêu ngươi nói cho hoàng thượng nghe về tiểu tử kia, đừng bỏ sót thứ gì”.

Dương Tiêu được lệnh lập tức kể về Diệp Thiên từ lúc đem hấn về hoàng cung, hấn kẻ cặn kẽ đến mức cả việc Diệp Thiên giả vờ giả vệt thế nào cũng nói, nói đến chuyện ngày hôm qua xong hấn liền lộ ra vẻ mặt cầu xin.

“Hoàng hậu à, theo dõi tiểu tử kia thật sự là quá tốn thương, kích thích đến mức ta xem ngất, hay là người để ai khác thay ta đi”.

Nói xong hấn ngán mặt lên nhìn hoàng hậu ai biết lại phát hiện hoàng hậu và hoàng thượng đều một mặt mòng bức, thấy thế hấn lập tức lên tiếng nhắc nhở.

“Hoàng thượng, hoàng hậu”.

“Ehem...”.

Vân Long lập tức tẩn hấn sửa lại tư thế nhưng về mặt vẫn khó tin hỏi.

“Điều người nói này giờ là thật?”.

“Vâng! Thần sao dám nói láo”.

“Nếu lời ngươi là sự thật thì tên tiểu tử Diệp Thiên này quả nhiên không còn dùng thiên tài để hình dung, gọi quái vật cũng không sai”.

Vân Long nói.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Thành ý

“Vậy thì chuyện chữa bệnh cho Ngọc nhi cứ nói thẳng với hấn là được”.

“Sao chàng nói vậy?”.

Liễu Nghi hỏi Vân Long.

"Bởi vì theo biểu hiện của hấn cho thấy hấn cần một chỗ dựa trước khi hấn trưởng thành, chiếu theo tốc độ trưởng thành cùng thiên phú của hấn nếu để sau này sợ là muốn hấn giúp càng khó chứ đừng nói là sư phụ hấn người có thể dạy bảo một tiểu quái vật như hấn vậy".

"Ừm...".

Liễu Nghi cùng Dương Tiêu nghe Vân Long nói liền thấy có lý, bọn họ tìm cách mời sư phụ Diệp Thiên giúp nhưng chưa nghĩ đến vấn đề này.

"Vậy khi nào thì có thể?".

Liều Nghi hỏi.

"Hiện tại, Ngọc nhi thời gian chỉ còn vài tháng không thể để lâu thêm nữa".

Vân Long nhìn nàng nói sau đó đứng dậy.

"Trẫm sẽ đích thân đến nói với hân".

Nói xong hân liền đi, Liều Nghi cùng Dương Tiêu lập tức đuổi theo.

Diệp Thiên tâm tình phơi phới vừa hút sáo vừa cho cá ăn trong sân viện.

"Hoàng thượng giá đáo!".

Bỗng một âm thanh âm dương quái khí vang lên.

Diệp Thiên ngẩn người nhìn lại thì thấy 3 người đi đến, hoàng hậu Liều Nghi cùng Dương Tiêu đi phía sau một vị nam nhân tầm 25.

Diệp Thiên liền biết đó là hoàng đế Vân Long.

- Tên: Vân Long

- Cấp: 73 (Đan Linh cảnh tầng 3)

Hân đứng dậy bước ra cúi người cung kính.

"Tham kiến hoàng thượng!".

"Sao ngươi không quỳ?".

Vân Long hỏi.

"Không thể".

"Tại sao?".

"Vi đạo của ta là tiêu dao, nếu quỳ trước ngươi ta còn tìm tiêu dao làm gì?".

"Haha... được, ngươi bình thân".

"Tạ hoàng thượng".

Diệp Thiên cùng Vân Long trao đổi rất nhanh, nhưng lại nguy hiểm cực kì.

Diệp Thiên đoán Vân Long đến là có chuyện cần nhờ nếu không thái độ sẽ không như thế hơn nữa còn dịch thân đến cái sân nhỏ của hân.

"Ta hôm nay có ý đến tìm ngươi".

Vân Long cười nhìn hân.

"Không biết hoàng thượng cần gì ở thần?".

Diệp Thiên suy nghĩ rất nhiều lý do nhưng hân thấy chỉ có một thứ khiến Vân Long làm như vậy.

"Đó là về Vân Ngọc con gái trẫm, ngươi ở trong cung chắc cũng nghe bệnh của con gái trẫm rồi nhỉ".

"Vâng!".

"Vậy thì trẫm không nói nhiều, hi vọng ngươi có thể đề sự phụ ngươi đến nói chuyện với ta".

Vân Long tha thiết nói.

"Hoàng thượng, sự phụ ta bình thường đều thần long thấy đầu không thấy đuôi ta cũng không có cách tìm lão nhân gia".

"Vậy ngươi làm thế nào để liên lạc với hân?".

“Mỗi lần sư phụ ta đều bước vào mộng của ta để giảng bài ta cũng không có cách”.

Diệp Thiên nhún vai chém gió.

“Vậy phải làm sao?”.

Phía sau Liễu Nghi nghe Diệp Thiên nói thế liền lo lắng.

“Không sao, trước đây ta có nói cho sư phụ ta tình trạng của công chúa rồi hỏi cách chữa trị”.

“Vậy kết quả thế nào?”.

Cả 3 người lo lắng đợi kết quả.

“Sư phụ ta thần thông quảng đại có gì làm không được, lão nhân gia đã nói ta biết cách chữa rồi nhưng”.

“Nhưng thế nào?”.

Vân Long hỏi.

Diệp Thiên nhìn Vân Long, thấy hắn là một vị cường giả, một vị hoàng đế lại đích thân đến xin một thằng nhóc giúp đỡ cũng thấy được vị hoàng đế này không lạnh nhạt như những vị hoàng đế bình thường, hơn nữa còn vì con gái mở miệng nhờ hắn giúp đỡ thấy thành ý nên hắn cũng không giấu diếm.

“Ta có thể chữa trị cho công chúa nhưng ta có điều kiện”.

“Ngươi nói”.

Vân Long thở phào, có cách chữa là tốt, hắn vì chữa trị cho con gái mà nhiều năm tìm kiếm mọi cách bây giờ vài điều kiện đối với hắn không là gì.

Đồng thời tự nhủ xem ra mình đã quyết định đúng khi gặp thằng Diệp Thiên.

“Công chúa phải bái ta làm sư phụ”.

“Được”.

Vân Long không do dự đồng ý.

Mặc dù làm đồ đệ một tiểu hải đồng thì hơi mất mặt nhưng nghĩ đến thiên phú của Diệp Thiên đồng thời kéo lên quan hệ với một vị cường giả có thể đi vào mộng để giảng bài thì không còn gì phải suy nghĩ nữa, hắn còn chắc thế làm như thế có thể nói người kia mạnh hơn hắn nhiều.

Đồng thời hắn nghe được ý của Diệp Thiên là hắn đã để ý đến bệnh trạng của Vân Ngọc nhưng không hề có ý ra tay mà đợi thời cơ có lợi cho mình, tâm tính quả nhiên không thể xem thường.

“Vậy không để chậm trễ bây giờ đi tìm công chúa”.

Diệp Thiên đi theo đám người đi đến trước sân viện công chúa.

Trong sân công chúa đang ngồi say sưa đọc truyện tranh hắn đưa.

“Vân nhi”.

Liễu Nghi tiến lên gọi nàng.

“Ah... Phụ hoàng, mẫu hậu”.

Vân Ngọc vui cười đi lên.

“Ồh... Diệp Thiên sao ngươi ở đây?”.

“Hắn là người có thể chữa bệnh cho con”.

Vân Long nhìn con gái trêu mến nói.

“Thật sao?”.

Vân Ngọc nhìn Diệp Thiên nghi ngờ.

“Là sự thật nhưng công chúa phải bái ta làm sư phụ”.

“Ai muốn báỉ người làm sư phụ”.

Vân Ngọc bĩu môi từ chối.

Liễu Nghi định khuyên nhủ thì Diệp Thiên bước lên nói.

“Cũng được nhưng sau vài tháng người đau lòng tiếc hận là hoàng hậu và hoàng thượng, công chúa muốn như thế sao?”.

Vân Ngọc dù sao vẫn là một đứa trẻ con gần 10 tuổi mà thôi, tình cảm rất dễ lay động.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Bại lộ

“Nha...”.

Vân Ngọc nghe thế lập tức nhìn qua thấy Vân Long cùng Liễu Nghi đang lo lắng nhìn mình thì lập tức cắn răng nói.

“Được rồi, ta báỉ người làm sư phụ là được”.

Nàng cũng không phải không biết bệnh tình của mình, cái mạng nhỏ chỉ còn mấy tháng sau khi qua nhiều cách chữa mà không hết làm nàng nản chí.

“Đồ nhi Vân Ngọc mong sư phụ nhận lấy!”.

Nói xong nàng quỳ xuống khấu đầu trước Diệp Thiên.

“Đỉnh!”.

“Vân Ngọc báỉ kí chủ vi sư, Sư đồ chức năng mở ra!”

“Mở ra chức năng mới thưởng một hộp quà may mắn!”.

- Nhiệm vụ sư đồ: Kích hoạt thể chất của đồ đệ Vân Ngọc trước khi nàng 10 tuổi.

- Hoàn thành: Một skill bất kì, 10 vạn Linh tệ, đẳng cấp thăng 1.

- Thất bại: Sư đồ chức năng đóng vĩnh viễn, Linh tệ về 0, đẳng cấp giảm 10.

Vân Ngọc vừa khấu đầu trước mặt Diệp Thiên liền xuất hiện một loạt thông báo, đồng thời nhận lấy một nhiệm vụ.

“Ai cha, nhiệm vụ trừng phạt rất nặng”.

Diệp Thiên lẩm bẩm, hắn cũng không lo lắng gì dù sao hắn cũng định thu công chúa từ trước chỉ là không có cơ hội thôi.

Tiếp đó hắn vui mừng bước lên đỡ Vân Ngọc, sau đó đi đến bàn đá ngồi xuống từ trong trữ giới vật lấy ra một xấp giấy và bút.

Hắn ghi chép hết tờ này đến tờ khác sau đó sắp xếp lại một chút đưa cho Vân Ngọc.

“Đây là công pháp, người dùng nó tu luyện là được”.

Sau đó lại đưa cho Vân Long một tờ.

“Hoàng thượng chuẩn bị những dược liệu này luyện thành dược dịch pha vào nước tắm, để nàng ngâm mình tu luyện nếu không chỉ tu luyện theo công pháp sẽ nguy hiểm tính mạng”.

Diệp Thiên từng ly từng tý hướng dẫn, mặc dù có Ngũ Hành công pháp để người Ngũ Hành thân thể có thể tu luyện cân bằng ngũ hành chi khí trong cơ thể nhưng thể giới này chỉ có huyền khí muốn huyền khí có thuộc tính phải đến Huyền Đan cảnh.

Cho nên hắn phải dùng nước thuốc hỗ trợ để huyền khí có ngũ hành thuộc tính thì nàng mới có thể tu luyện, chỉ cần nàng đột phá đến Huyền Đan cảnh thì ngũ hành chi khí trong cơ thể sẽ được cân bằng vững chắc không lo mất cân bằng lần nữa.

“Chỉ đơn giản như thế?”.

Vân Long hỏi.

“Đơn giản? Hoàng thượng à, công pháp này là đặc biệt, ngang với 5 bộ công pháp khác gộp chung lại hơn nữa 5 quyển công pháp này phải cùng cấp bậc cùng thuộc ngũ hành và có thể bổ trợ nhau, hoàng thượng nói đi đâu tìm 5 quyển công như thế?”.

Diệp Thiên khinh bỉ hỏi.

“Quả thật”.

Vân Long tỉnh ngộ, một quyển công pháp còn có thể ảo diệu như thế.

“Cứ để công chúa dùng được tu luyện một mực đến khi đột phá Huyền Đan cảnh thì thôi, đến Huyền đan rồi thì có thể như bình thường tu luyện”.

Diệp Thiên chậm rãi nhắc nhở.

Thật ra có một điều hần chưa nói là khi nàng đột phá Huyền đan cảnh thể chất của nàng sẽ kích hoạt có ngũ hành chi khí tương sinh hỗ trợ thiên phú của nàng sẽ nhất phi trùng thiên, thiên tài trong mắt nàng cũng chỉ là người thường.

Sau đó Vân Long cùng Liễu Nghi sai người đi chuẩn bị được cho Vân Ngọc tu luyện, bọn hần lo lắng nên cũng không rời đi mà ở lại nói chuyện với nàng.

“Chờ đã ta có chuyện muốn nói với ngươi”.

Diệp Thiên định rời đi thì Liễu Nghi mở miệng.

“Không biết hoàng hậu có chuyện gì muốn nói?”.

Diệp Thiên cung kính hỏi.

Mặc dù là sự phụ của công chúa địa vị xem như không thấp nhưng hiện tại chỉ là hư danh hần còn không có thực lực làm loạn.

“Ta thấy thiên phú của ngươi rất tốt muốn để ngươi đến Vân Lam học viện để học tập”.

“Hoàng hậu khéo đùa, Vân Lam học viện là đệ nhất học viện của Vân Lam vương quốc, bên trong thiên tài như mây chỉ nhận dưới 13 tuổi có tu vi ít nhất Dung Linh cảnh tầng 1, tiểu tử làm sao có thể vào?”.

Diệp Thiên lập tức che giấu nói.

“Ngươi không cần che giấu mọi biểu hiện của ngươi từ lúc vào hoàng cung đến giờ ta đều biết, không phải hôm qua ngươi vừa đột phá Dung Linh cảnh sao?”.

Liễu Nghi cười nói, bên cạnh Vân Long cũng cười nhìn hần.

“Hả?”.

Diệp Thiên lập tức cảnh giác.

“Tiểu tử ngươi giấu đủ sâu nếu không phải ta lệnh Dương Tiêu theo dõi ngươi thì cũng không biết được”.

Liễu Nghi từ tốn nói.

Thấy bọn họ không có ý định làm hại gì mình hần liền thờ phào.

“Nhưng tại sao theo dõi ta?”.

Diệp Thiên khó hiểu.

Nghe Diệp Thiên hỏi Liễu Nghi liền nói ra lý do.

Nghe xong lý do khóe mắt Diệp Thiên giật giật thầm nghĩ tên kia thuật bói toán cũng quá chính xác đi làm hại hần chẳng khác nào diễn trò cho thiên hạ xem.

“Haha... vậy tiểu tử ngươi thấy thế nào?”.

Thấy hần nhắm mắt Vân Long ngồi bên cạnh cười ha hả hỏi lại.

“Đến Vân Lam học viện cũng không sao”.

Diệp Thiên yếu xìu nói, hiện tại hắc nhi hoàng cung thật quá chết tiệt rồi, đến học viện hắc là có thể tự do hơn.

“Nửa tháng nữa học viện có một lần chiêu sinh nguoi nhỏ đến”.

Liễu Nghi nhắc nhở.

“Ừm... thần cao lui”.

Thấy Diệp Thiên rời đi Vân Long cùng Liễu Nghi lập tức lo lắng nhìn con gái.

Không lâu sau được dịch đã chuẩn bị xong xuôi, thùng gỗ để ngâm cũng đã chứa sẵn nước.

Vân Long lo lắng cho con gái nên đích thân dùng huyền lực hòa tan được dịch vào trong nước sau đó 2 người ở bên cạnh lo lắng nhìn Vân Ngọc đang ngâm mình tu luyện bên trong.

“Rắc rắc...”.

Không lâu sau bên trong thùng gỗ xuất hiện một âm thanh nhỏ.

Vân Long là cường giả nên nhìn qua liền đầu tiên biết chuyện gì.

“Luyện thể tầng 1, Ngọc nhi thật sự có thể tu luyện rồi”.

Hắn vui mừng nói.

“Thật tốt quá”.

Liễu Nghi bên cạnh cũng vui mừng, hai mắt đã rung rung.

“Tốt rồi, chúng ta đi ra ngoài để cung nữ chăm sóc nàng là được”.

Vân Long ôm lấy Liễu Nghi an ủi đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Mở hộp quà

Diệp Thiên ảo não trở về phòng, hắn không ngờ lại bị bại lộ nhanh gọn như thế.

“Haiz... xem ra sau này phải cẩn thận hơn nữa”.

Diệp Thiên suy nghĩ, lần này là do hắn chưa được cho Vân Ngọc hơn nữa còn nói có sự phụ lợi hại nếu không sẽ không êm đẹp như thế.

Nếu lần sau có bị phát hiện thì không phải chuyện nhỏ nữa rồi.

“Chỉ khi có thực lực ta mới có thể tự do”.

Diệp Thiên ngồi trên suy nghĩ.

“Đúng rồi, còn hai hộp quà chưa mở, xem một chút”.

Diệp Thiên vào túi đồ tìm hai hộp quà may mắn rồi sử dụng.

“Đỉnh!”.

“Chúc mừng kí chủ nhận được skill: Chuyển bóng!”.

- Chuyển bóng: sử dụng giúp người dùng có thể dung nhập vào những chiếc bóng đồng thời qua lại tự do giữa các chiếc bóng.

“Ừm... rất thực dụng dùng đi ám sát là chuẩn, tiếp theo nào”.

Vừa mở được một skill tốt Diệp Thiên tâm tình cũng tốt lên một chút mở hộp thứ hai.

“chúc mừng kí chủ nhận được một căn nhà hiện đại!”.

“???”.

Diệp Thiên hơi nghi hoặc mở ra túi đồ thì bên trong xuất hiện một tờ đơn sở hữu căn nhà bên trên còn có một tấm hình căn nhà, chỉ cần hán để tờ đơn xuống đất thì ngôi nhà sẽ tự động xây trong vòng 1 giờ.

Hán quả thật có ý định mua một căn như thế nhưng những công trình bên trong Thương Thành bán cực kì rẻ căn nhà hán được rất đẹp mắt và tiện nghi lại chỉ khoảng 1 vạn mà thôi.

“Haiz... hộp quà may mắn xem ra là ngẫu nhiên chỉ có thể rút đến những món cấp thấp hoặc cỡ trung còn cao cấp thì tỷ lệ gần bằng 0”.

Diệp Thiên nhớ lại những món mình rút được khi mở hộp may mắn mặc dù là đồ tốt nhưng không món nào đạt 50 vạn.

“Dù sao cũng có đồ tốt”.

Diệp Thiên vẫn chấp nhận sự thật.

“Tiếp theo là...”.

Diệp Thiên bỗng hớn hở xoa tay mở Thương Thành vào mục Naruto mua một món.

“Đỉnh!”.

“Kí chủ mua Sơ cấp nhãn đồng Sharingan, khấu trừ 200 vạn Linh tệ”.

- Sharingan sơ cấp: Sau khi dùng thị lực tăng cao có thể nhìn thấu chuyển động của đối thủ và có thể nhìn thấu huyền thuật, có khả năng sao chép kĩ năng của đối thủ để bản thân sử dụng, có thể tạo huyền cảnh lên đối thủ.

“Sharingan”.

Không thể đợi hán lập tức vận dụng Sharingan ngay.

Lập tức trông mắt của hán chuyển sang màu đỏ bên trên còn xuất hiện một hình cầu ngọc màu đen kì lạ.

Diệp Thiên nhìn xung quanh, mọi thứ đều bị hán nhìn rõ mồn một thậm chí những thứ ở xa bên ngoài.

Hán đưa tay ra vận một chút huyền lực, lập tức hán nhìn thấy rõ cách chuyển động của huyền lực mà hán phát ra và ước lượng được nó ngay lập tức.

“Hò... tuyệt”.

Diệp Thiên đóng Sharingan lại sau đó miệng cười hô.

Sau đó hán muốn nâng cấp Sharingan lên nhưng chỉ có thể tốn 100 vạn nâng lên trung cấp trên mắt xuất hiện 2 cầu ngọc muốn tăng lên nữa thì tu vi của hán phải tăng lên.

“Haiz... vẫn là cần tu vi”.

Diệp Thiên thờ dài ngồi trên giường bắt đầu tu luyện.

Hiện tại hán đã bị phát hiện nên không cần kiềm nén đột phá, hiện tại chỉ cần tập trung đột phá là được.

"Kí chủ thăng cấp 23!".

Nửa tháng tu luyện Diệp Thiên rốt cuộc đột phá cấp 23.

Trong nửa tháng qua hán vẫn luyện tu luyện như trước, cũng không bỏ việc tôi tớ, buổi tối thì luyện kiếm nhưng không còn đến khu rừng nữa mà ở trong sân.

Lực lượng thân thể hán đã đạt 9000kg sắp đột phá 1 vạn bằng với một Dung Linh cảnh tầng 10 dùng huyền lực tấn công.

Kiểm mạng của hán cũng đã tăng lên 4 đạo.

"Thiếu gia, đã đến ngày Vân Lam học viện chiêu sinh".

Đang trong sự hài lòng vì vừa đột phá Diệp Thiên liền nghe tiếng Kim Son bên ngoài cửa nhắc nhở.

Kim Son là sau khi hắn bị bại lộ được Vân Long chấp thuận cho vào hoàng cung theo hầu hắn, lúc vừa vào nghe tin Diệp Thiên là sư phụ công chúa Kim Son cũng hết hồn mặc dù là chữa bệnh cho công chúa nên mới thế nhưng theo Kim Son đây là chuyện đương nhiên.

Diệp Thiên mở cửa đi ra ngoài thì liền thấy Kim Son đứng đó.

Kim Son sau khi chuyển sang tu công pháp hắn đưa thì tiến bộ rất nhiều hiện tại đã Dung Linh cảnh tầng 10 chuẩn bị đột phá Huyền Đan cảnh.

Hơn nữa trong nửa tháng này hắn cho Kim Son giống như hắn dùng nước thuốc tối thể nên hiện tại Kim Son thiên căn cơ rất vững chắc, linh dịch độ tinh khiết lên đến hơn 95 phần trăm, đã vượt qua số lớn thiên tài rồi, tất nhiên một phần là do công pháp của hắn.

"Đi thôi".

Diệp Thiên nhìn trời đã sáng báo Kim Son một tiếng rồi đi, Kim Son lập tức theo sau.

...

Vân Lam học viện nằm ở phía tây bên ngoài thành sát với Vạn Thú sơn mạch vừa là học viện cùng vừa là một phòng tuyến khi huyền thú tấn công thì học viện sẽ phải học viên ra chém giết vừa giúp đỡ vừa có kinh nghiệm thực chiến.

Đi đến Vân Lam học viện Diệp Thiên lập tức nhìn thấy một đám người xếp hàng cho đến lượt mình khảo hạch.

Vân Lam học viện phải 13 tuổi trở xuống đạt tu vi Dung Linh cảnh thì mới có thể được nhận vào.

Nhưng có điều khiến Diệp Thiên kì lạ là đám người chia làm bốn hàng, đối diện mỗi hàng có một đoàn người giám sát khảo hạch nhưng vấn đề là ở chỗ trên bàn mỗi đoàn người thì có một cái bảng ghi chữ riêng.

Theo thứ tự từ phải qua trái là: Đông viện, Bắc viện, Tây viện cùng Nam viện.

"Đây là cái gì?".

Diệp Thiên khó hiểu hỏi.

"Thiếu gia, mặc dù Vân Lam học viện là đệ nhất học viện của vương quốc nhưng lại được 4 gia tộc cùng dựng để tuyển chọn nhân tài cho mình nên bên trong cũng chia làm 4 viện thuộc mỗi gia tộc, Đông viện Vân gia, Bắc viện Dương gia, Tây viện Lý gia và Nam viện Thạch gia".

"Oh... gia nhập viện cũng giống như gia nhập trận doanh vậy nhỉ?".

"Đúng vậy nhưng Vân gia cùng Dương gia quan hệ tốt nên hai viện này xem như một".

Kim Son giải thích.

"Chỉ là một cái học viện mà cũng thú vị như vậy".

Diệp Thiên cười nói.

Hắn suy đoán nếu Vân gia cùng Dương gia như thế vậy thì Lý gia cùng Thạch gia cũng không phải dễ chơi.

Đã biết được sự phân chia hắn nhắc chân đi đến hàng Đông viện xếp hàng, Kim Son thì ở một bên chờ.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Ta đến khảo hạch

Diệp Thiên đi đến xếp hàng tưởng như bình thường nhưng lại cực kì bất bình thường.

Bởi vì một đứa trẻ 6-7 tuổi sao lại đi đến xếp hàng chờ khảo hạch chứ.

"Tiểu tử, tránh sang một bên đây không phải chỗ để chơi".

Một thiếu niên đứng trước hán xua tay nói với hán.

"Ta đến khảo hạch không phải đến chơi".

Diệp Thiên cũng bắt đầu đi.

Hán nhận lời Liễu Nghi đến đây khảo hạch gia nhập học viện, nhưng sao khi biết bên trong thế lực phân chia thì lập tức ý muốn của Liễu Nghi không đơn giản là cho hán môi trường phát triển mà là nhờ hán đến trấn trụ Tây viện cùng Nam viện.

Trong bốn hàng hiện tại, Tây viện cùng Nam viện người khảo hạch nhiều hơn một chút có thể thấy Tây viện cùng Nam viện bên trong học viện đang chiếm thế thượng phong cần có người tài xuất hiện để lấy lại cân bằng.

Lý Hạo lần trước quang minh chính đại động thủ với Dương Phụng Vũ đã một phần không xem mặt mũi của hai nhà Vân Dương, lòng mang bất chính nếu để bọn họ tích lũy người tài thì tương lai sẽ rất nguy hiểm.

Chính vì hiểu điều đó Diệp Thiên mới dùng thân phận chính của mình đi ra khảo hạch, hán chấp nhận hỗ trợ Vân gia chắc chắn sẽ bảo vệ hán khi bị người nhòm ngó động tay chân nên hán mới không cố kị mà biểu hiện.

Vừa không phải giả vờ giả vịt vừa có thể để Vân gia nợ hán thêm một lần nữa.

"Hahaha... người một thằng nhóc miệng còn hôi sữa lại đến khảo hạch người muốn ta cười chết sao?".

Thiếu niên kia vừa nói xong lập tức đám người xung quanh cũng bắt đầu cười xem trò vui.

"Ta...".

Diệp Thiên định nói gì đó thì phía trước truyền đến tiếng bàn tán.

Diệp Thiên nhìn lên thì thấy mỗi một viện bên trong xuất hiện thêm một người mỗi một vị đều có tu vi Huyền Âm cảnh, mỗi người đi đến bàn của mình ngồi xuống sau đó nói lớn.

"Hiện tại bắt đầu khảo hạch".

Bọn hán vừa nói xong lập tức có vài người từ phía sau bước lên lấy ra một phiến đá mỏng trên mặt phiến đá chặn chặt các loại hoa văn đặt xuống đất.

"Sau khi kiểm tra tuổi tác, từng người bước lên đứng trên mặt phiến đá sau đó vận công, trận pháp trên mặt đá sẽ biểu hiện ra tu vi cùng hiện ra hình ảnh linh dịch của các người nếu linh dịch độ tinh khiết không đạt 7 phần đồng thời đạt 20cm độ lớn thì mời trở về".

Người phía trên chuẩn bị xong xuôi thì nói ra yêu cầu khảo hạch.

Vừa nghe xong thông báo đám người xếp hàng lập tức trở nên căng thẳng ngay cả thiếu niên đang xem thường Diệp Thiên cũng không nói nữa.

"13 tuổi, tiếp tục khảo hạch".

Người phụ trách dùng một cây trâm màu trắng đâm vào tay một người thiếu niên, trâm chạm vào xương người đó không hề xuất hiện gì bất thường.

Người thiếu niên kia lập tức thở phào bước lên mặt đá bắt đầu vận công.

"Tích...tích...tích...".

Ngay lập tức trước mặt thiếu niên xuất hiện 3 đốm sáng nhỏ màu trắng.

"Xùy...".

Sau đó trên đầu hán xuất hiện một giọt linh dịch màu trắng to nhưng ngoài màu trắng còn có không ít màu xám đen trộn lẫn với màu trắng.

"Dung linh cảnh tầng 3, linh dịch đạt 66cm độ to và trên bảy phần độ tinh khiết, người có thể đăng ký gia nhập học viện".

Nghe lấy nhận xét người thiếu niên lập tức mừng rỡ chạy đến đăng ký.

Thấy người đầu đã thành công đám người phía sau thở phào không ít.

Tiếp đó từng người đi lên khảo hạch, trong lúc khảo hạch xuất hiện vài người khi đâm trâm vào thì trâm xuất hiện màu đỏ chứng tỏ đã quá tuổi khảo hạch phải tiếc hận ra về.

Rất nhiều người vì độ to cùng độ tinh khiết của linh dịch mà phải cúi mặt rời đi.

"Oh... nhìn bên kia có người Dung linh cảnh tầng 3 linh dịch độ to lại gần 1m, độ tinh khiết cao đến trên 8 phần".

"Hình như là người của Tây viện".

Đúng lúc một người bên Tây viện khảo hạch ra kết quả tốt lập tức làm cả 4 viện người khảo hạch bàn tán ngạc nhiên.

Kết quả như thế đã là thiên tài khó có Tây viện lại có thêm một mầm móng tốt.

Người chủ khảo của Tây viện cười hắc hắc đắc ý nhìn qua các viện khác.

Hai người chủ khảo của Đông viện cùng Bắc viện nhìn thấy như thế thì lắc đầu thở dài nhìn đám người bên mình hơi thất vọng.

Mặc dù đều là thiên tài cả nhưng bên trong học viện đâu có thiếu thiên tài ở đẳng cấp này.

"Được rồi, người tiếp theo".

Đó chỉ là một hồi phong vân nhỏ xung quanh rất nhanh trở lại việc khảo hạch, lâu lâu lại xuất hiện một số thiên tài nổi bật đáng chú ý.

Chỉ có điều đáng tiếc là thiên tài như thế phần lớn lại xuất hiện ở Tây viện cùng Nam viện còn Đông viện cùng Bắc viện thì lác đác không bao nhiêu.

Người đến khảo hạch thuộc các thành trấn bên trong cả Văn Lam vương quốc nên rất nhiều nhưng người qua được khảo hạch lại trong hàng ngàn chọn một.

Từ buổi sáng cho đến tận trưa mới đến lượt Diệp Thiên.

"Tiểu oa nhi nơi đây không phải chỗ chơi đi sang một bên".

Người phụ trách thấy Diệp Thiên thì lên tiếng nhắc nhở.

"Ta đến để khảo hạch".

"Phốc... hahaha...".

Diệp Thiên vừa nói xung quanh liền xuất hiện tiến cười đánh tan đám mây lo lắng và áp lực.

Diệp Thiên lại lần nữa bắt đắc dĩ, hần tự mình đi lên cầm lấy cây trâm tự đâm vào tay, không có gì xuất hiện hần lại chủ động bước lên phiến đá vận công.

"Tích...tích...tích...".

3 đốm sáng xuất hiện làm đám người nhìn qua nhưng sau đó nhìn thấy thứ xuất hiện trên đầu Diệp Thiên thì cả một đám đều câm lặng.

"Xùy...".

Một giọt linh dịch xuất hiện trên đầu Diệp Thiên, giọt linh dịch màu trắng tinh không chút gì là màu xám đen xung quanh còn ẩn hiện những tia sáng lung linh.

"Dung Linh cảnh tầng 3, linh dịch đạt 3m độ to và không hề có chút tạp chất".

Đám người ngơ ngẩn nhìn giọt linh dịch của Diệp Thiên, sau khi chấn động người phụ trách lấy lại bình tĩnh hô to kết quả.

"Cái gì???".

Một câu nói động ngàn con sóng, xung quanh người nghe hần tuyên bố liền ngạc nhiên nhìn qua.

Khi thấy giọt linh dịch trên đầu Diệp Thiên cả đám đều há hốc mồm không nói lên lời.

Thậm chí cả chủ khảo của Tây viện và Nam viện cùng với 2 vị thất vọng đây mặc Đông viện và Bắc viện chủ khảo cũng kinh hồn nhìn sang.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Người quen

Không quan tâm ánh mắt biểu hiện người khác Diệp Thiên bình tĩnh đi tới bàn của chủ khảo làm đăng ký gia nhập học viện.

Thấy Diệp Thiên đi tới chủ khảo của Đông viện lập tức mừng rỡ đứng dậy.

“Người xác định muốn đăng ký vào Đông viện?”.

“Ừm”.

Diệp Thiên bình thản trả lời.

“Tốt, tốt, tốt”.

Chủ khảo lập tức mặt mày hớn hờ nói rồi làm đăng ký cho Diệp Thiên cuối cùng đưa hắn một tấm lệnh bài.

Diệp Thiên nhìn thấy đã xong thì cầm lệnh bài mang theo Kim Sơn đi vào học viện.

Diệp Thiên đi rồi đám người vẫn không thể rời mắt khỏi bóng hình nhỏ bé của hắn.

Thấy Diệp Thiên Đông viện, Bắc viện lập tức chúc mừng nhưng Tây viện cùng Nam viện thì mặt mày âm trầm.

“Tra cho ta tên tiểu oa nhi kia là ai, nếu có thể dùng thì tốt còn không thể dùng thì lập tức hủy đi không được để hắn trưởng thành”.

Tây và Nam viện đồng loạt ra lệnh cho người bên cạnh.

Thiên phú của Diệp Thiên bọn hắn vừa nhìn liền rõ.

Một tiểu oa nhi mà lại có tu vi Dung linh cảnh đã rất kinh khủng Diệp Thiên còn ngưng ra được giọt linh dịch như thế chứng minh thiên phú của hắn đã là nghịch thiên nếu để hắn trưởng thành đi theo Vân gia thì bọn hắn liền nguy hiểm.

Người khác vì thiên phú là một, công pháp là hai mà có thể ngưng tụ ra linh dịch độ to nhỏ, độ tinh khiết khác nhau nhất là độ tinh khiết, nếu tạp chất quá nhiều sẽ làm cho giọt linh dịch có tỷ lệ vỡ nát mất hết tu vi nên muốn tăng lên độ to cũng là một vấn đề lớn.

Nhưng bọn hắn chưa từng nghe nói có một ai có thể làm cho linh dịch hoàn toàn không có tạp chất, không một ai Dung linh cảnh tầng 3 lại có giọt linh dịch to khủng bố như thế được.

Về chất về lượng Diệp Thiên điều khiển ép thể hệ hiện tại và cả thể hệ trước đó, nếu để Diệp Thiên trưởng thành bọn hắn không dám tưởng tượng Diệp Thiên sẽ trở thành nhân vật khủng bố đến thế nào.

Bọn hắn còn xem trọng Diệp Thiên như thế chủ khảo của Đông viện làm sao có thể nhìn không ra, hắn khách sáo với chủ khảo Bắc viện rồi nhanh chóng chạy vào trong học viện, hắn phải lập tức báo cáo cho viện trưởng.

Đông viện tên như ý nghĩa nằm ở phía đông.

Diệp Thiên đi theo hướng đông chỉ một lúc thì đến Đông viện.

Diệp Thiên dùng lệnh bài đến báo danh sau đó hắn nhận được một chiếc trường bào màu lam nhạt ở phần cổ tay có hoa văn màu trắng như đám mây xem như không tệ nhưng đáng người hắn nhỏ nên không mặc vừa chỉ có thể lấy huy hiệu đám mây đeo lên.

Ngoài đó ra hắn được phát một cái sân viện nhỏ, theo hắn biết thì phải là nội viện học viện mới có thể có chỗ ở riêng, xem ra là do hắn biểu hiện chói mắt nên vừa vào thì liền được vào nội viện.

Thấy trời còn sớm Diệp Thiên lấy bút giấy ra viết một đơn tài liệu sau đó đưa cho Kim Sơn đi mua, còn hắn thì một mình đi dạo xung quanh học viện.

Vì Nam viện không thân với Đông viện nên hắn đi về hướng bắc, hướng của Bắc viện đồng minh của Đông viện.

Phong cảnh của học viện không sai, Diệp Thiên lúc đi nhìn thấy không ít thanh thiếu niên đang ở những nơi khác nhau tu luyện cũng có đang tỷ võ tăng kinh nghiệm chiến đấu.

Đi một lát bỗng nhiên hắn ngửi thấy một mùi thuốc nồng nặc xông vào mũi.

Nhìn sang hắn thấy một nơi gọi là luyện đan phòng, bên trong đang có không ít người đang luyện đan, nhìn quanh một vòng hắn phát hiện một người quen.

...

Dương Thiên Vũ không lâu trước được Diệp Thiên chỉ điểm thành công luyện chế ra được Ngưng Hàn đan sau đó nhờ vào tài lực gia tộc nhanh chóng

đột phá đến Dung linh cảnh nắm chắc thông qua khảo nghiệm nhật giai luyện đan sư.

Sau khi trở thành luyện đan sư nàng được đặt cách vào Vân Lam học viện, tiến vào học viện nàng vẫn như trước đam mê luyện đan hầu hết thời gian đều tại luyện đan phòng bên trong.

Ngày hôm nay nàng đang cố gắng luyện chế Nhất giai đan dược Thạch bì đan, đan dược này độ khó luyện chế còn hơn Ngưng Hàn đan một chút, mặc dù nàng đột phá Dung linh cảnh nhưng vẫn luyện mãi không ra.

“Àm...”.

“Ahh... rốt cuộc là làm sao mới có thể luyện thành”.

Đan lò nổ nàng vò đầu bứt tóc bức tức.

“Tỷ nên thêm một gốc diệu linh thảo vào để trung hóa bớt độ cuồng bạo của huyền thú tinh huyết thì dược dịch mới có thể dung hợp thành đan”.

Đan buồn bức bỗng nhiên một âm thanh non nớt quen tai xuất hiện, nàng ngẩn đầu lên thì nhìn thấy Diệp Thiên đang cười nhìn nàng.

“Ai nha, tiểu đệ đệ ta tìm người rất lâu đấy”.

“Tỷ tìm ta làm gì?”.

"Đề cảm tạ lần trước người giúp ta thành công luyện chế Ngưng Hàn đan".

"Cái đó tỷ không nên đề trong lòng".

Diệp Thiên cười nói.

"Vậy lúc này người nói thật chứ?".

"Tỷ cứ thử thì biết, dù sao đâu có mất mát gì".

Diệp Thiên nói lại câu lúc trước làm Dương Thiên Vũ cười.

Cười vui vẻ làm tâm tình nàng tốt lên không ít, lập tức mở lò chuẩn bị luyện lại Thạch bì đan.

Vẫn theo lối cũ nhưng trước khi dung hợp dược dịch nàng theo lời Diệp Thiên thêm vào một cây diệu linh thảo, dược thảo hóa thành dược dịch nàng bắt đầu dung hợp.

Quả nhiên như lời Diệp Thiên nói, lúc này thất bại bây giờ đã nhẹ nhõm thông qua, nhưng bước sau nàng lưu loát thực hiện cuối cùng ngưng đan.

Mở nắp đan nàng lấy ra 7 viên đan dược màu nâu tròn trịa bóng lưỡng.

"Haha, cuối cùng cũng thành công, tiểu đệ đệ cảm tạ người".

"Không có gì".

"Phải rồi, ta tên Dương Thiên Vũ, tiểu đệ đệ ta còn chưa biết tên người?".

"Diệp Thiên".

Dương Thiên Vũ nghe tên hắn thì nghiêng đầu nhớ ra cái gì.

"Diệp Thiên đệ đệ người có quen biết một người tên Diệp Hàn không?".

"Haha, xem như quen biết đi".

Diệp Thiên hỏi hận vì lấy tên quá giống nhau.

"Đúng rồi, đây là Vân Lam học viện sao người ở đây?".

"Ta là học viên ở đây".

Diệp Thiên trả lời.

"Oh... người quá lợi hại mới nhiều đây tuổi đã có thể thông qua khảo hạch rồi, so với người đám người tự xưng thiên tài kia chả đáng là gì".

Nàng vừa nói xong lập tức một đám ánh mắt liền nhìn về phía hắn.

Diệp Thiên bắt đầu hối hận vì đến bắt chuyện với tiểu nha đầu này.

"Tiểu tử nàg khen nguoi như vậy không biết có thật không".

Diệp Thiên vừa nghĩ xong liền có một thanh niên đáng người không tề về mặt tự tin đi đến trước người Diệp Thiên lạnh nhạt nói.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Động thủ

- Tên: Từ Phong

- Cấp: 29 (Dung linh cảnh tầng 9)

Diệp Thiên ngẩn mặt lên nhìn Từ Phong, thấy tu vi của Từ Phong như thế mà bên ngoài lại có vẻ như đã gần 20, thiên phú chỉ ở hạ lưu.

"Từ Phong học trưởng nguoi đây là lấy lớn hiếp nhỏ".

Dương Thiên Vũ đi lên nói giúp Diệp Thiên.

"Thiên Vũ ta biết nguoi là người của Dương gia nhưng ra ngoài không nên ăn nói bậy bạ".

Từ Phong cười lạnh nói.

"Ta không có nói bậy, Diệp Thiên còn nhỏ như vậy có thể vào học viện nguoi nói xem bằng tuổi hần ai có thể làm được?".

Dương Thiên Vũ tức giận phản bác.

"Hừ... nói không chừng hần chỉ là con cháu người nào dẫn vào mà thôi".

"Mắt nguoi đui sao? Không thấy trên ngực Diệp Thiên là gì sao?".

Dương Thiên Vũ chỉ vào huy hiệu đám mây nói.

"Nếu hần đã tài năng như thế, có dám so tài với ta một trận".

"Vô sỉ".

Dương Thiên Vũ thấy Từ Phong vô liêm sỉ khiêu chiến liền tức giận mắg.

"Hừ... nếu học viện đã cho hần gia nhập tức đã xem hần cùng chúng ta đồng dạng".

Từ Phong mặt không đỏ hừ lạnh nói.

"Người...".

Dương Thiên Vũ còn định nói gì thì Diệp Thiên ngăn cản bước lên.

"Nguoi muốn so gì?".

"Diệp Thiên".

Nghe Diệp Thiên, Dương Thiên Vũ liền gấp, ai biết một câu nói bất chợt của nàng lại gây chuyện chứ.

“Nguoi nhỏ như vậy tu vi hần là không cao đến đâu, lúc này ta thấy nguoi có vẻ am hiểu luyện đan, ta không làm khó nguoi chỉ cần nguoi có thể luyện ra một lò Nhất giai đan được thì thắng, nếu thua thì nguoi quỳ xuống liếm giày ta một cái là được”.

Từ Phong tự tin nói.

Hần muốn đổi qua Tây viện nhưng do lúc đầu chọn Đông viện nên phải có thành tích thì mới có thể chuyển qua.

Đang buồn vì không có cơ hội ra tay thì tên tiểu tử này xuất hiện, hắn liền nắm thời cơ chạy sang làm xấu mặt Dương Thiên Vũ, hiện tại nếu tên nhóc này thua phải quỳ gối liếm giày hắn cũng không khác gì Dương Thiên Vũ làm thế.

"Ta thua thì bị phạt vậy nếu ngươi thua thì sao?"

Diệp Thiên hỏi.

"Ngươi muốn thế nào đều được".

Từ Phong khinh thường nhìn Diệp Thiên nói.

"Được, vậy thì mong các vị ca ca tỷ tỷ ở đây làm chứng giúp tiểu đệ".

Diệp Thiên nhìn xung quanh nói, thấy đám đông phản ứng lại hắn hài lòng.

Diệp Thiên từ trong nhẫn lấy ra một chiếc đan lô sau đó quay sang hỏi Dương Thiên Vũ.

"Thiên Vũ tỷ, cho đệ một phần dược liệu của Thạch bì đan được chứ".

"Đây, ngươi tính làm gì?"

Dương Thiên Vũ đưa cho hắn khó hiểu.

"Luyện đan a".

"Nhưng Thạch bì đan rất khó".

"Như nhau cả".

Diệp Thiên cười nói.

Nói xong hắn lập tức tạo ra huyền hỏa đưa vào đan lô rồi bỏ từng loại dược liệu theo thứ tự vào.

Do huyền lực của hắn tinh khiết nên huyền hỏa luyện hóa dược dịch rất nhanh, chỉ một lát liền xong, hắn cũng không quên bỏ thêm diệu linh thảo.

Dung hợp dược dịch, phân chia dược dịch, ngưng đan các bước được hắn lưu loát làm một lượt, chỉ không đến vài phút một lò Thạch bì đan đã hoàn thành.

Diệp Thiên từ trong đan lô lấy ra 12 viên màu nâu đan dược giống Dương Thiên Vũ lúc này chỉ khác là càng thêm xinh đẹp tròn trịa, cả mùi thuốc cũng phải đến gần mới ngửi thấy.

"Haiz... lần đầu luyện loại đan này, đan lô cũng tệ chỉ được cực phẩm".

Diệp Thiên lắc đầu thất vọng.

Đám người thấy hắn như thế liền muốn đi lên đập hắn xuống nhổ bọt.

Hầu hết mọi người ở đây đều là luyện đan sư, chỉ có phần nhỏ là đến nhờ luyện đan hay mua đan mà thôi.

Người trong nghề biết cực phẩm đan dược khó luyện thế nào, dược dịch phải tinh thuần hơn 96 phần trăm trở lên, bọn hắn luyện không biết bao nhiêu lò đan, chỉ cần ra một lò thượng phẩm thôi bọn hắn đã thấp nhang thơm cảm tạ rồi.

Mẹ kiếp, tên chết tiệt này mấy phút luyện một lò 12 viên cực phẩm đan dược còn thất vọng, thất con mẹ nó chứ.

Dưới những ánh mắt đao kiếm Diệp Thiên cười cười cầm đan dược trên tay đi đến trước mặt Từ Phong nói.

"Ngươi thua rồi".

"Không thể nào ngươi ăn gian, chắc chắn ngươi bỏ đan dược vào trước".

Từ Phong thấy kế hoạch thất bại liền trở mặt.

"Chật chịt... có chơi có chịu, ngươi nói ta thắng thì làm gì ngươi cũng được".

"Hừ... một thằng nhóc có thể làm gì? Còn có thể ngăn ta sao?"

Từ Phong cười lạnh quay người muốn rời đi.

"Haiz... người đi không được".

Diệp Thiên lắc đầu thở dài.

Diệp Thiên nhanh chân đi đến gần Từ Phong.

Từ Phong cảm giác được lập tức xoay người một quyền lên đầu Diệp Thiên.

Diệp Thiên bình tĩnh nắm lấy tay hắn rồi vặn một cái.

"Rắc rắc... ahhh...".

Từ Phong đau đớn la lên.

Thân thể lực lượng của Diệp Thiên đã ngang với Dung linh cảnh tầng mười, còn mấy người này chỉ tu luyện huyền lực lực lượng thân thể không khác luyện thể tầng 10 là mấy làm sao chống được Diệp Thiên.

Bê tay Từ Phong xong, Diệp Thiên liền lấy tay khác chặt lên hai vai Từ Phong.

"Ầm... rắc rắc... Ầm... rắc rắc...".

Từ Phong bị nện quỳ hai gối xuống đất, xương cốt vỡ tan, nền đất không chịu nổi nứt vỡ bốn phía.

Nhưng chưa xong Diệp Thiên cầm lấy tay kia của Từ Phong cũng bẻ gãy rồi dùng chân đá thẳng vào đan điền của Từ Phong.

"Ầm...".

Từ Phong bị đập bay cả người dán vào vách tường.

"Khục khục... ta muốn giết người... ahhh... người... người phá đan điền của ta".

Từ Phong ho khan ngồi dậy định dùng huyền lực tấn công Diệp Thiên thì phát hiện đan điền đã bị Diệp Thiên đập nát.

Đan điền là nơi chứa huyền khí hóa thành tu vi nếu bị vỡ thì xem như trở lại thành người thường, nếu không có kỳ tích xảy ra thì cả đời cũng sẽ như thế.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Điều kiện

Diệp Thiên nhìn Từ Phong rên rỉ ở góc tường thì khinh thường quay người đi đến trước mặt Dương Thiên Vũ.

"Mấy viên đan này ta không có chỗ dùng, tỷ tỷ cầm đi".

Không đợi Dương Thiên Vũ từ chối, Diệp Thiên nhét thẳng đan dược vào tay nàng rồi nói.

"Được rồi, gấp lại tỷ sau".

Diệp Thiên quay người rời đi.

Đám người xung quanh nhìn ánh mắt không thể tin nhìn Diệp Thiên, mới chỉ nhỏ như thể đã có thể nhẹ nhõm đánh phế một Dung linh cảnh tầng 9 còn luyện ra cực phẩm đan dược mặc dù chỉ là nhất giai nhưng đây đâu phải việc một tên nhóc có thể làm.

Diệp Thiên chưa kịp bước ra cửa rồi đi thì đã nghe một tiếng nói vang bên tai.

"Tiểu tử ngươi phá hư đồ vật rồi phải bồi thường rồi đi sao?".

Một lão nhân từ sau quầy bước ra.

- Tên: Trần Đức

- Cấp: 65 (Huyền Ấn cảnh tầng 5)

Nhìn thấy Trần Đức, Diệp Thiên cũng không gì sợ hãi mà bình tĩnh hỏi ngược lại.

“Có người đánh người, người đứng yên để hấn đánh sao? Tu vì người không thấp chẳng lẽ không thấy hấn động thủ trước sao? Ta là tự vệ chính đáng nha”.

“Hừ... mồn miệng lẻo mép, ta đúng là thấy nhưng không thấy hấn đánh trúng người”.

“Vụt...”.

Một viên đá bay tới trước mặt Trần Đức, hấn lập tức lấy tay gạt đi sau đó phóng đến muốn bóp cổ Diệp Thiên.

“Haha... không phải còn chưa trúng người sao?”.

“Người... được lắm tiểu tử... hừ”.

Chưa kịp làm gì đã bị Diệp Thiên gây ông đập lưng ông làm Trần Đức tức giận phát tay áo rời đi.

Diệp Thiên nhìn thấy cười cười rồi đi để lại Dương Thiên Vũ cùng đám người câm lặng đứng đó nhìn.

Ra khỏi Luyện đan phòng Diệp Thiên tiếp tục đi dạo xung quanh không hề xem trước lúc này có gì lớn.

Hấn bộc lộ chiến lược như thế không tin Vân gia không để ý đến hấn.

Quả nhiên hấn đoán đúng vừa đi đến chỗ không người trước mặt lập tức xuất hiện hai vị lão nhân, một trong số đó là chủ khảo của Đông viện lúc này.

- Tên: Liễu Mộc

- Cấp: 71 (Đan Linh cảnh tầng 1)

Diệp Thiên nhìn Liễu Mộc hơi giật mình nhưng giật mình không chỉ là tu vi của Liễu Mộc mà hấn còn từ trên người Liễu Mộc cảm nhận được một tia kiếm mang, hơn nữa số lượng kiếm mang còn không phải số ít hấn là sắp đột phá.

“Không biết hai vị là?”.

Diệp Thiên hỏi.

“Ta là Trương Hùng Đông viện phó viện, còn đây là Liễu Mộc Đông viện viện trưởng”.

Trương Hùng nhẹ nhàng giới thiệu, nếu là học viên khác hấn còn chẳng thèm nhìn mặt nhưng Diệp Thiên thì khác tiềm lực quá lớn bọn hấn lôi kéo còn không kịp làm sao có thể nặng lời được.

“Ra vậy, không biết hai vị có chuyện gì cần tiểu tử giúp?”.

Diệp Thiên nghe xong cũng minh bạch vì sao Liễu Mộc tu vi cao như vậy, sao đó hùng thú hỏi Liễu Mộc.

“Nghe người nói thế hấn là biết vì sao ta đến rồi nhỉ?”.

“Đoán được chút ít”.

“Ừm... quả nhiên bất phàm, ta là đã xem thường tiểu tử người, không những tu vi không hợp tuổi tác, thiên phú cùng tâm tính cũng không tầm thường”.

Liễu Mộc nói.

Từ lúc Trương Hùng vào báo cáo hấn có một tiểu oa nhi thông qua khảo hạch hấn đã biết là Diệp Thiên, mấy ngày trước Liễu Nghi đã cử người đến thông báo hấn.

Nhưng thật không ngờ khi đến nơi muốn xem xét thì thấy Diệp Thiên đang cùng Từ Phong đánh cược, thấy Diệp Thiên nhẹ nhàng luyện đan còn nhẹ nhàng phê luôn Từ Phong hấn cũng ngạc nhiên.

Lúc cuối Diệp Thiên còn dám cứng rắn đối đáp với Trần Đức thậm chí ra tay để Trần Đức tức giận mà không thể làm gì.

Nhìn thấy như thế hấn liền biết Diệp Thiên là người mà bọn hấn đang tìm.

“Viện trưởng quá khen”.

“Nếu người đã biết mục đích đến của ta, vậy câu trả lời của người là gì?”.

Liễu Mộc tán thưởng nhìn Diệp Thiên hỏi.

“Giúp các người không phải không thể nhưng ta có vài điều kiện”.

Diệp Thiên không hề nhìn tuổi tác mà cùng Liễu Mộc nói chuyện.

“Người cứ nói”.

Liễu Mộc không thấy gì không đúng, có qua có lại mà.

“Ta hiện tại bị người nhìn không ít nên muốn có một nơi yên tĩnh và an toàn để chuyên tâm tu luyện, tốt nhất nên gần chỗ của người như vậy ta mới an tâm”.

“Gần sân viện của ta còn không ít đất trống ta có thể để người xây một cái sân viện riêng cho người”.

Liễu Mộc lập tức đáp ứng, dù sao Diệp Thiên chưa trưởng thành hẳn còn lo Diệp Thiên bị người khác động tay chân nữa là.

“Thứ hai, mọi hoạt động của ta là tự do ta thích thì làm không thích thì thôi người không có quyền cưỡng ép”.

“Được!”.

Liễu Mộc cảm thấy đó tất nhiên.

“Cuối cùng, ta cần hỗ trợ người phải giúp”.

“Chỉ cần tiểu tử người không cần gì quá đáng là được”.

“Tất nhiên”.

“Vậy tốt, ta đi trước Trương Hùng sẽ dẫn người đến chỗ ta”.

Liễu Mộc nói rồi phóng người bay mất.

Đúng vậy là bay, khi đến Đan linh cảnh người tu luyện có thể dùng huyền lực để phi hành một thời gian ngắn, do vẫn còn dựa vào huyền lực nên phi hành không lâu tốc độ cũng không nhanh.

“Không biết tốc độ của Wings thế nào so với Đan Linh cảnh”.

Diệp Thiên suy nghĩ rồi cùng Trương Hùng trở về sân viện của mình chuẩn bị dời chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Nhớ

Diệp Thiên cùng Trương Hùng trở lại sân viện của hắn.

Trên đường hắn cũng tranh thủ hỏi Trương Hùng một ít chuyện trong học viện, nhờ thế mới biết ngoài Luyện đan phòng còn có Luyện khí phòng, trận pháp, huyền kỹ các, nhiệm vụ đường....

Thế lực bên trong cũng nắm bắt một chút, như hắn dự đoán Đông viện cùng Bắc viện đang trong hoàn cảnh bất lợi, người tài thì ít nội bộ còn không ít người muốn chuyển sang Tây viện cùng Nam viện.

Hiểu được sơ bộ tình hình hắn cùng Trương Hùng cũng đã đến sân viện của hắn, mặc dù nói thế chứ hắn còn chưa bước chân vào cửa.

Bên trong sân viện Kim Sơn đã ngồi đợi sẵn, hắn được Diệp Thiên bảo đi mua tài liệu đã sớm trở về, thấy Diệp Thiên hắn đứng dậy đi đến.

“Thiếu gia”.

“Ừm, vị này là Trương Hùng Đông viện phó viện, bây giờ chúng ta đổi sang nơi tốt hơn”.

“Vâng!”.

Mặc dù không biết là đi đâu nhưng hắn vẫn im lặng đi theo Diệp Thiên.

Học viện rất lớn nên phải mất một lúc đám người Diệp Thiên mới đến chỗ của Liễu Mộc.

Liễu Mộc ở một sân viện khá lớn phía sau sân viện là một rừng cây nhỏ.

“Người có thể chọn một nơi trống ở xung quanh, sau đó ta sẽ sai người đến lập tức xây dựng”.

Đến nơi Trương Hùng quay đầu nói với Diệp Thiên.

“Ta sẽ tự xây”.

Nói xong hắn đi đến một chỗ đất trống gần đó sau đó trên tay xuất hiện một tờ giấy quăng xuống đất rồi lùi ra sau.

Tờ giấy chạm đất lập tức bị một ngọn lửa đốt mất xung quanh thì hiện lên một cái kết giới màu đen bao xung quanh bãi đất trống không thể nhìn qua kết giới.

“Bắt đầu thi công, thời gian 1 giờ!”.

Trước mặt Diệp Thiên xuất hiện một thông báo.

“Tốt!”.

Diệp Thiên gạt đầu hải lòng rồi đi đến Kim Sơn.

“Lấy ra dược liệu”.

Kim Sơn từ trong nhẫn lấy ra một đồng dược liệu tam giai đưa cho Diệp Thiên.

Diệp Thiên nhận lấy tài liệu, lấy ra đan lò ngồi xuống bắt đầu luyện dược.

Hắn không luyện đan mà luyện dược dịch, hắn là dùng để tôi thể, dược liệu nhị giai đối với hắn hiện tại tác dụng đã gần bằng 0 nên phải dùng dược liệu tam giai để tôi thể.

Trương Hùng nhìn Diệp Thiên liên tục hành động mà kinh ngạc liên tục, ném ra tờ giấy liền xuất hiện một màn đen như trận pháp hắn làm cách nào cũng không nhìn xuyên qua được.

Tiếp theo Kim Sơn lấy ra tam giai dược liệu làm hắn khó hiểu, chưa kịp hỏi Diệp Thiên đã luyện hóa dược liệu thành dược dịch làm hắn hết hồn, mặc dù chỉ là dược dịch nhưng tốc độ Diệp Thiên luyện hóa qua nhanh hắn từng thấy tam giai luyện đan sư luyện đan cũng không nhanh như Diệp Thiên được dịch còn cực kỳ tinh khiết.

Trương Hùng kinh ngạc nhìn Diệp Thiên nhưng không hề hay biết Diệp Thiên đã kiềm nén một chút rồi nếu không hắn phân thân ra luyện một chút là hết cái đồng dược liệu ngay.

Phân thân là một trong những skill ác chủ bài của hắn không thể đơn giản mà thể hiện cho người ngoài được.

...

Qua một giờ Diệp Thiên luyện chế gần một nửa dược liệu rồi đứng dậy, căn nhà của hắn sắp xây xong.

“Thi công hoàn tất!”.

Thông báo vừa xuất hiện kết giới che đi bãi đất tức thì biến mất, bên trong xuất hiện một căn nhà màu trắng hiện đại xinh đẹp.

Căn nhà được rào bởi cây cảnh, các cửa sổ đều làm bằng kính trong có thể nhìn xuyên qua, mỗi đồ vật đều được thiết kế tinh xảo vừa mắt.

“Leng keng...”.

Một chiếc chìa khóa xuất hiện trong tay Diệp Thiên, hắn đi đến mở cửa ra đi vào bên trong.

Trương Hùng cùng Kim Sơn cũng tò mò vì kiểu dáng của căn nhà rồi theo sau.

Vừa bước vào cửa là nơi để giày, bên phải là một phòng khách với chiếc sofa màu trắng cùng chiếc bàn mặt kính rất hợp với căn nhà, phía trước còn có tivi đèn trùm,... một bên là cửa kính có thể ngắm nhìn ra ngoài.

Ngoài phòng khách còn có phòng bếp và một phòng tắm to như một suối nước nóng có thể vừa tắm vừa ngắm trăng, tầng trên có 4 căn phòng riêng mỗi phòng đều có giường tủ... đầy đủ.

“Haaa...”.

Diệp Thiên dựa lưng trên ghế sofa ở phòng khách nhìn ra bên ngoài ngắm nhìn hoàng hôn thở ra một hơi thoải mái, hẳn nhớ cảm giác này khi xưa.

Trương Hùng cùng Kim Sơn vẫn còn ngạc nhiên về căn nhà này ngồi bên cạnh hắn.

Bọn hắn không ngờ có một loại kiến trúc như thế còn những đồ đạc bên trong nữa bọn hắn chưa bao giờ nhìn thấy.

“Kim Sơn, ngươi có thể chọn một căn phòng trên lầu để ở”.

Diệp Thiên quay sang Kim Sơn nói.

Vì để cảm xúc trọn vẹn Diệp Thiên còn mua không ít đồ ăn uống từ Thương Thành ra đãi khách, không hổ là hệ thống món nào món nấy ngon đến bùng nổ, 3 người ăn không dùng miếng.

Diệp Thiên từ trước không biết uống rượu mà hiện tại cũng vì hoàn cảnh nên càng không thể chỉ có thể uống nước ngọt, nhưng hắn vẫn mua rượu để 2 người kia uống, thân thể tổ chất mạnh nên không thể say nhưng rượu quá ngon làm 2 tên này uống đến no.

Đến tận tối Trương Hùng mới thỏa mãn đi về còn Diệp Thiên do tâm tình nên hôm nay cũng không tu luyện gì nữa mà lên tầng trên chọn một căn phòng rồi vào ở.

Hắn nằm trên giường hơi cảm thấy nhớ trái đất nhưng rất nhanh cảm giác đó biến mất hẳn hiện tại đã là người của thế giới này ngay cả hệ thống cũng có, hẳn nghĩ đây có lẽ là vận mệnh khiến hắn xuyên không đến đây.

Không muốn suy nghĩ tiếp hắn vào Thương Thành mua mấy bộ Anime rồi để hệ thống cài thẳng vào trong Tivi, hắn nằm trên giường xem rồi từ từ chìm vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Truyền thụ

Sáng hôm sau Diệp Thiên thức dậy, hắn lập tức chuẩn bị một thùng nước thuốc bắt đầu tập thể.

Tam giai huyền thụ cũng giống như người tu luyện bước vào Huyền Đan cảnh vậy, có sự tăng cường về chất nên khi đổi sang tam giai nước thuốc cùng tam giai huyền thụ tinh huyết hiệu quả rất rõ rệt.

Chỉ một buổi Diệp Thiên liền tăng lên không ít, chỉ cần thêm một ít lần tập thể nữa là đạt 1 vạn kg.

“Đỉnh!”.

“Đệ tử Vân Ngọc thăng cấp 11! Thương thăng 1 cấp!”.

Diệp Thiên vừa mặc y phục ra ngoài thì hệ thống thông báo xuất hiện lập tức hắn cảm giác được mình đột phá một cấp.

“Oh... có lợi như thế”.

Diệp Thiên vui mừng mở Sur đồ chức năng ra nhìn thì quả nhiên bên trên hiển thị Vân Ngọc đã lên cấp 11.

“Hừm... đã là sư phụ thì phải có quà cho đệ tử”.

Diệp Thiên cảm thấy hơi thờ ơ nên quyết định đến đưa ít đồ cho Vân Ngọc.

Nhưng Diệp Thiên chưa đi ngay mà lấy tài liệu mà ngày hôm qua Kim Sơn đưa.

Hắn đi xung quanh căn nhà đặt các loại tài liệu theo một thứ tự và vị trí nhất định, sau đó hai tay ra thủ pháp đánh từng đạo từng đạo thủ ấn tạo thành một đại trận.

Đại trận hình thành phạm vi bao phủ trận pháp lập tức tăng lên bao bọc cả một mảnh đất gần đó, cả sân viện của Liễu Mộc cũng bị bao lại vừa đủ.

“Khởi”.

Diệp Thiên quát một tiếng lập tức bên trong trận pháp huyền khí nồng độ tăng lên gấp 3.

Đây là Tụ Linh trận một loại trận pháp phổ thông có thể tùy theo tài liệu cao thấp mà bày trận với hiệu quả khác nhau, Diệp Thiên bố là tam giai Tụ linh trận, theo hiệu quả xem xét hẳn là một giai tăng một lần hiệu quả.

“Hừm...”.

Diệp Thiên gạt đầu rồi ngồi xuống vận công khôi phục.

Mặc dù huyền lực hẳn hơn người khác rất nhiều nhưng bố trận còn đưa vào tinh thần nữa.

“Vụt...”.

Liễu Mộc không biết từ đâu xuất hiện trước mặt Diệp Thiên kích động hỏi.

“Trận pháp này là tiểu tử ngươi bố ra sao?”.

“Ở đây còn có ai sao?”.

“Giúp ta bố một cái bao quanh Đông viện, ngươi ra giá”.

Liễu Mộc không phải lần đầu gặp trận pháp như thế nhưng hiệu quả lại một trời một vực hơn nữa nghe nói trận pháp kia cần trận pháp sư cao giai mới bố ra được, bây giờ có thể dễ dàng bố ra trận pháp có cùng công hiệu như vậy cực kì quý giá.

Chỉ cần để đó vài tháng đã đủ thấy chênh lệch với bình thường, nếu để một hai năm vậy thì thiên tài sẽ như nấm mọc sau mưa.

“Ngươi muốn ta chết sao? Chỉ bố một cái nhỏ như thế ta đã kiệt sức nếu ta bố cho ngươi ta đi tự tử còn nhẹ nhàng hơn”.

Diệp Thiên trừng mắt nói.

Liễu Mộc lập tức bình tĩnh lại suy nghĩ cũng đúng, về mặt thất vọng muốn rời đi.

“Mặc dù ta chưa đủ sức bố trận như thế nhưng nơi này còn khá rộng rãi ngươi chọn một vài người đến tu luyện là được”.

Thấy Liễu Mộc chuẩn bị rời đi Diệp Thiên liền nói ra kế sách.

Liễu Mộc nghe Diệp Thiên nói liền sáng mắt phóng người rời đi.

...

Sau khi Diệp Thiên khôi phục lại thì đi ra học viện hướng về hoàng cung đi tới.

Diệp Thiên một đường đi tới sân viện của Vân Ngọc, vừa đến nơi liền thấy nàng đang cùng Vân Long, Liễu Nghi hai người trò chuyện.

“Oh... Diệp Thiên ngươi có chuyện gì sao?”.

Thấy Diệp Thiên, Vân Long cười hỏi hang thần mật.

Biểu hiện của Diệp Thiên hôm qua hẳn điều biết tâm tình rất tốt, nhìn thấy Diệp Thiên liền vui vẻ, vừa trị cho con gái hẳn vừa giúp hẳn giải ưu, hẳn hiện tại xem Diệp Thiên như chí bảo.

“Không có gì, chỉ là đến xem Vân Ngọc tu luyện thể nào thôi”.

Diệp Thiên ngang hàng nói.

“Ngươi đến đúng lúc, Ngọc nhi vừa mới đột phá Linh dịch cảnh, ta năm đó tu luyện đến Linh dịch cảnh cũng không nhanh như Ngọc nhi vậy”.

Vân Long nghe Diệp Thiên nhắc tới Vân Ngọc thì liền kiêu ngạo nói.

“Hừm... không tệ, là sư phụ ta cũng có chút đồ đưa cho nàng”.

Diệp Thiên từ trong nhãn lấy ra mấy chục quyển truyện tranh đưa nàng, Vân Ngọc nhìn thấy truyện tranh liền sáng hai mắt chạy tới cầm.

Chưa xong, Diệp Thiên đặt tay lên trán nàng một cái rồi buông ra nói.

“Ngươi thử một chút ta xem”.

“Vâng!”.

Vân Ngọc hớn hờ thử skill mà Diệp Thiên vừa dạy.

"Bụt...".

Lập tức trước mặt nàng xuất hiện thêm một nàng.

"Haha... thật sự được, người có thể nói chuyện chứ".

"Tất nhiên rồi, ta là người mà"

Vân Ngọc chủ thể hỏi, phân thân lập tức trả lời, cả hai đứng gần nói chuyện thật sự không nhận ra ai thật ai giả.

"Có loại huyền kỹ như thế thật sao?".

Liễu Nghi mặc dù đã nghe Dương Tiêu báo cáo nhưng khi nhìn trực tiếp mới thật sự ngạc nhiên, khí tức của cả hai đều giống nhau như đúc phải dùng đến tinh thần lực mới phát hiện ra một chút khác biệt.

Liễu Nghi ngạc nhiên vì skill phân thân nhưng Vân Long lại ngạc nhiên vì cách mà Diệp Thiên truyền thụ cho Vân Ngọc, trực tiếp truyền thụ người nhận cũng trực tiếp có thể dùng, hẳn cũng không làm được nhưng hẳn cũng không hỏi cách làm vì có thể đó là kỹ thuật bí truyền của sư môn người ta thì sao.

"Mẫu hậu, vẫn còn một cái nữa".

Vân Ngọc nói rồi cả phân thân cùng chủ thể cùng động thủ.

"Bụt...bụt...".

Lập tức lại xuất hiện thêm một Liễu Nghi, một Vân Long nữa.

"Sao hà mẫu hậu, có giống không?".

"Giống, rất giống".

Liễu Nghi mỉm cười nói.

Diệp Thiên đứng một bên cười, mặt dù biến ra rất giống nhưng khí chất thì lại khác hoàn toàn nhưng không sao cả skill biến thân này cho dù người khác có nhìn ra là giả nhưng cũng không thể nhìn ra chân thân diện mạo ra sao trừ khi có vật đặt biệt dò xét mới có thể nhìn ra diện mạo thật sự.

Hai skill này vừa thực dụng vừa chơi vui rất thích hợp với Vân Ngọc nên Diệp Thiên mới cho nàng học.

"Được rồi, người cố gắng sớm ngày ngưng đan đột phá Huyền Đan cảnh, đến lúc đó ta tặng quà lớn cho người".

"Thật sao?".

"Thật".

Diệp Thiên cười nhìn nàng.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Buồn chán

"Quà gì vậy sư phụ?".

Vân Ngọc nũng nịu chớp chớp mắt hỏi.

"Đến lúc đó thì biết".

Diệp Thiên nhìn nàng vì mọi thông tin mới dễ dàng gọi mình là sư phụ cũng thật bất đắc dĩ, mà cũng chả sao dù sao nàng đã là đồ đệ hẳn chỉ cần không khi sư diệt tổ là được xưng hô không đáng là gì, sư đồ tình cảm tốt là được.

"Hoàng thượng, ta vì ngài mà bại lộ không ít thứ ngài cũng nên bù đắp cho ta ít gì đi chứ nhỉ?".

"Oh... tiểu tử ngươi là đang kể công đòi thưởng à?".

"Ta cũng hết cách ai bảo ta nghèo như thế".

"Không phải ngươi chỉ cần luyện vài lò Dưỡng Nhan đan là có tiền sao?".

"Đó là tất nhiên nhưng ta không có tiền mua được liệu a".

Diệp Thiên cười cợt nói.

"Bên trong có khoảng 1000 vạn đủ rồi chứ?".

Vân Long từ trong ống tay lấy một chiếc nhẫn ném cho Diệp Thiên.

"Tạm đủ, vậy ta cáo lui trước".

Diệp Thiên bĩu môi nói.

Nhìn Diệp Thiên như thế Vân Long cũng hết cách hiện tại cả hai xem như cộng sinh, hẳn cho Diệp Thiên chỗ dựa, Diệp Thiên giúp hắn làm việc nhưng nếu nói chính xác thì hẳn đang còn nợ Diệp Thiên thì đúng hơn.

Diệp Thiên đi ra hoàng cung thì tìm một con hẻm muốn biến thành hình dáng khác để mua được liệu.

"Vút...".

Vừa vào một hẻm nhỏ hắn liền nghe âm thanh xé gió bay đến.

"Rắc...".

Hắn lắc người tránh né, trên đất lập tức xuất hiện một cái phi đao.

"Tiểu tử lợi hại, vậy mà né được".

Một giọng nói vang lên trước mặt hắn bỗng xuất hiện thêm 6 người áo đen.

- Tên: Lý Xuyên

- Cấp: 33 (Huyền Đan cảnh tầng 3)

Thấy tên của kẻ cầm đầu hắn liền không nhìn mấy tên còn lại vì rất rõ ràng đều là người của Lý gia hơn nữa toàn Huyền đan cảnh.

"Các ngươi muốn gì ở ta?".

Diệp Thiên giả vờ hỏi.

"Tiềm lực của ngươi quá lớn nhưng lại gia nhập Đông viện nên bọn ta cũng chỉ còn cách xóa bỏ ngươi".

Hắn vừa nói xong thì lập tức cảm kiếm hướng Diệp Thiên lao lên, mấy người theo sau cũng nhào lên.

"Haiz... buồn chán".

Diệp Thiên thờ dãi rồi cơ thể bỗng nhiên hóa thành màu đen chui xuống đất.

"Người đâu?".

"Rắc rắc...".

Lý Xuyên vừa hỏi liền nghe thấy tiếng vỡ vụn lập tức quay đầu nhìn thấy Diệp Thiên đã dùng tay bóp nát cổ họng của một người áo đen khiến hắn chết không kịp la hét.

Với lực chiến hiện tại của hắn giết chết mấy cái Huyền đan cảnh tầng thấp chỉ là chuyện thường nhất là sử dụng thân thể lực lượng.

"Ai nha, đáng tiếc".

Diệp Thiên giết người xong cũng không có cảm giác gì chỉ cảm thấy đáng tiếc vì không có EXP hay đồ rơi, dù sao hắn người mang hệ thống nếu có cũng không có gì lạ nhưng xem ra hắn là ảo tưởng rồi.

"Mà cũng không sao, giết hết các người thì đồ của các người cũng là của ta thôi".

Diệp Thiên cười cợt nói rồi biến mất.

"Rắc rắc...".

Lần nữa xuất hiện lại thêm một người chết.

"Dùng huyền lực bảo hộ".

Lý Xuyên hô lớn lập tức cả bốn người trên người lập tức xuất hiện một cái màng chắn bằng huyền lực.

Khi lên đến Huyền đan cảnh lực lượng tinh thần sẽ tăng lên không ít khiến cho người tu luyện có thể vận dụng huyền lực một cách triệt để hơn.

Lý Xuyên đâm người nhào lên chém hướng Diệp Thiên, nhưng Diệp Thiên lại một lần nữa biến mất làm bọn hắn thật bó tay.

"Xoạt...".

Lại một âm thanh vang lên bọn họ nhìn lại thì thấy Diệp Thiên cầm lấy một thanh kiếm của một tên áo đen đã chết đâm xuyên cổ họng của tên áo đen khác máu văng tung tóe.

"Xoạt...".

Diệp Thiên giết một người nhanh chóng biến mất, xuất hiện lại đã có thêm một mạng, sáu người muốn giết hắn hiện tại chỉ còn lại 2.

"Chúng ta không làm gì được hắn, lui!".

Lý Xuyên cảm thất bất lực ra lệnh.

"Xoạt...".

Nhưng vừa dứt câu tên áo đen bên cạnh hắn đã quy tiên.

Nghe âm thanh hắn cũng không nhìn mà lập tức phóng người bỏ chạy.

"Xoẹt...".

Đáng tiếc là skill chuyển bóng của Diệp Thiên quá nhanh chỉ một chớp mắt đã đến chỗ hắn, hắn lập tức bị Diệp Thiên cho một kiếm xuyên tim.

"Làm...sa...sao...có thể?".

Đến chết hắn cũng không tin được làm sao Diệp Thiên có thể phá đi hộ thể của hắn.

Từ lúc bọn hắn tạo ra hộ thể đến giờ không hề có chỗ dừng, Diệp Thiên hoàn toàn như không nhìn thấy nhẹ nhàng giết bọn hắn.

Bọn hắn lại không biết Diệp Thiên là dùng kiếm mạng để xé nát hộ thể của bọn hắn, đừng nói kiếm mang ngay cả kiếm khí hình thức đầu cũng có thể làm nếu không làm sao có thể tu ra kiếm khí liền có thể vượt cấp khiêu chiến, kiếm mạng thì càng khỏi phải nói.

Giết xong cả 6 người Diệp Thiên đi lên mò xem bọn này có đồ gì không, nhưng đáng tiếc là ngoài mấy thứ rác rưởi ra thì không có gì, xem ra bọn này chỉ là pháo hôi ngay cả Trữ giới vật cũng không có.

"Vù...".

Thất vọng Diệp Thiên tạo ra huyền hóa đốt thi thể bọn chúng thành tro tàn rồi biến thành hình dáng Diệp Hân bình thân rồi đi con hẻm.

Diệp Thiên như không có gì xảy ra đi đến Đan các mua dược liệu luyện chế Dưỡng Nhan đan rồi chậm rãi đi bộ trở về học viện.

Bên trong Tây viện một cái sân viện.

Một người đi đến trước mặt một người nam nhân mà người này là chủ khảo của Tây viện hôm qua Diệp Thiên gặp.

"Thế nào?".

"Thất bại".

Nam nhân hỏi người đến, người đến nhanh gọn trả lời.

"Xem ra là xem thường hấn, hiện tại hấn đã cảnh giác nên dừng hành động chờ đến học viện tranh tài lại ra tay".

"Vâng!".

Người sau gật đầu rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Hàng xóm

“Giết người mà một chút cảm xúc cũng không có, xem ra tinh thần của ta đã bị ảnh hưởng một phần bởi lần dung hợp kia”.

Diệp Thiên vừa đi vừa suy nghĩ.

“Mà cũng tốt, nó khiến ta thích nghi rất tốt với thế giới xem mạng người như cỏ rác này”.

Suy nghĩ đến đây Diệp Thiên mỉm cười.

Còn về Lý gia thì đã bị hấn cho vào sổ đen từ lúc Lý Xuyên ném ra cái phi đao kia.

Nhưng hấn cũng không gấp báo thù dù sao hiện tại còn quá nhỏ yếu.

Một đường suy nghĩ rất nhanh đã về đến nhà hấn.

“Hừm...”.

Diệp Thiên nhìn trước sân thì có thêm mấy người, trong đó có hai người đang tỷ võ với nhau.

Nhà Diệp Thiên cùng sân viện của Liễu Mộc vuông góc nhau nên nhìn qua là thấy.

Đám người gồm 4 người, trong đó Diệp Thiên từng gặp qua hai người là Dương Phượng Vũ cùng Dương Thiên Vũ, còn hai người còn lại đề là nam, một anh tuấn một khôi ngô.

- Tên: Vân Phong

- Cấp: 43 (Huyền Vân cảnh tầng 3)

- Tên: Trương Hồ

- Cấp: 40 (Huyền Đan cảnh tầng 10)

“Oh... hấn là thiên tài mà Liễu Mộc đem tới tu luyện”.

Hai người đang đánh là Dương Phượng Vũ cùng Vân Phong.

Vân Phong tu vi cao hơn huyền lực thuộc tính cũng là thủy hoàn toàn khắc chế Dương Phượng Vũ.

Dương Phượng Vũ bị đánh chỉ có thể bị động phòng thủ nhưng vẫn cố hết sức theo thời gian dần dần kiệt sức thất bại.

“Người thua rồi”.

Vân Phong nhìn Dương Phượng Vũ cười nói.

“Lần sau sẽ thắng”.

Dương Phượng Vũ hiểu chiến nói.

Cả hai nói cười rồi bỗng nhìn qua thì thấy Diệp Thiên từ bên ngoài đi tới.

Không chỉ hai người mà cả Dương Thiên Vũ cùng Trương Hổ đang say mê nhìn chiến đấu cũng nhìn qua.

“Diệp Thiên, sao ngươi ở đây?”.

Dương Thiên Vũ nhận ra hắn thì chạy đến hỏi.

“Nơi này là chỗ ở của ta, các ngươi là Liễu Mộc đem tới sao?”.

“Đúng vậy, ngươi ở chỗ này?”.

“Ừm”.

Diệp Thiên trả lời ngón tay chỉ chỉ nhà hắn.

“Oa... nơi đó là nhà ngươi sao? Kiểu dáng này ta chưa từng thấy không biết bên trong thế nào?”.

“Cũng không khác bình thường là mấy đâu, nếu thích ngươi có thể vào”.

Diệp Thiên cười nói với tiểu nha đầu.

“Ngươi chắc hắn là Diệp Thiên mà Thiên Vũ từng nhắc tới?”.

Dương Phượng Vũ nghe tên hắn cũng đi qua hỏi.

“Ừm”.

Nghe Diệp Thiên trả lời Dương Phượng Vũ lần nữa đánh giá hắn.

“Hôm qua Đông viện ta từng xuất hiện một tiểu quái vật vừa chạm liền phế người hắn là ngươi?”.

Vân Phong cười đi tới hỏi.

“Đúng vậy! Ta nói các ngươi rảnh rồi thì tìm việc làm đừng ở chỗ này hỏi nhiều như vậy”.

Diệp Thiên khó chịu nói, làm đám người lúng túng.

“Haha... tiểu tử nghe nói ngươi nhẹ nhõm phế bỏ một Dung Linh cảnh tầng 9, có muốn tỷ thí với ta một trận”.

Trương Hổ cười to đi tới, xem ra tính cách của hắn rất hợp với hình dáng cơ thể.

“Không rảnh”.

Diệp Thiên nói xong thì đi về hướng nhà hắn.

Trương Hổ từ phía sau muốn chụp lấy sau gáy hắn thì bị hắn tranh né.

Trương Hổ thấy thế tiến lên một trào vỗ ngang tiếp tục muốn bắt lấy Diệp Thiên nhưng dùng tay gạt ra.

Trương Hổ tăng thêm lực vỗ mạnh về trước, Diệp Thiên nhanh chóng quay đầu vung ra một quyền.

“Rắc rắc...”.

Quyền trào chạm nhau lực phản chấn làm nứt cả đất, Diệp Thiên cùng Trương Hổ thì hướng về phía sau thụt lùi, cả hai đều lui 5 bước.

“Tu vi huyền lực ngươi có thể hơn ta nhưng luận thân thể lực lượng ngươi còn kém xa”.

Diệp Thiên nhìn Trương Hổ bình thản nói, lúc này hắn chỉ dùng ngang lực với Trương Hổ mà thôi.

“Lực lượng của ngươi đã tiếp cận 7000kg xem ra ngươi không chỉ tu luyện huyền lực còn luyện thể nhưng vẫn chưa đủ”.

Nói xong hắn liền đi đến trước nhà mở cửa vào để lại 4 người ngơ ngác nhìn.

“Quả nhiên không đơn giản”.

Dương Thiên Vũ nhìn Diệp Thiên hơi khó tin nói.

“Ừm... phụ hoàng nói với ta, hần hiện tại là sự phụ của muội muội ta, xem ra không chỉ là hư danh”.

Vân Phong cũng nói.

“Ai... tiểu tử này thật là người sao?”.

Trương Hồ thấy đánh thua cũng khó tin nói.

Bọn hần là thiên tài khó có trong cả vương quốc người có thể so với bọn hần tìm cả Vân Lam vương quốc cũng không mấy người nhưng nhìn thiên phú của Diệp Thiên thì lập tức cảm thấy mình chẳng là gì.

Dương Thiên Vũ thì cực kì bất ngờ k/hi nhìn Diệp Thiên giao thủ với Trương Hồ lúc này nhưng cũng không so sánh với Diệp Thiên này nọ mà chỉ thấy tò mò.

Sau đó nàng không nhìn 3 người kia mà đi tới nhà Diệp Thiên gõ cửa.

Diệp Thiên vừa vào nhà không lâu thì nghe thấy tiếng gõ cửa nên ra mở, Kim Sơn đã đi mua đất rồi.

“Sao thế?”.

Đưa đầu ra hần hỏi Dương Thiên Vũ.

“Ta có thể vào không?”.

"Ừm".

Diệp Thiên mở cửa để nàng vào sau đó dẫn đến phòng khách ngồi xuống.

Dương Thiên Vũ hiếu kì nhìn khắp nơi, nàng nhìn chiếc tivi lớn đặt gần tường hỏi.

"Người sử dụng cái này để điều khiển".

Diệp Thiên cầm điều khiển lên hướng dẫn nàng dùng, hần đã để hệ thống cài không ít anime vào rồi.

Hần bật một bộ anime hài hước cho nàng rồi ngồi bên giải thích một số điều để nàng hiểu, hần hiện tại cũng không có gì gấp để làm nên lấy đồ ăn đồ uống ra ngồi xem chung.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Huyền Đan cảnh

Diệp Thiên cùng Dương Thiên Vũ ngồi ở phòng khách xem phim.

Bên ngoài 3 người thấy Dương Thiên Vũ đi vào thì hơi tò mò nhìn một lát thì thấy cả hai ngồi xuống ăn uống nói nói gì đó thì bất đắc dĩ trở về phòng mà Liễu Mộc sắp xếp tu luyện, bọn hần đã bị thiên phú của Diệp Thiên kích thích.

Dương Phượng Vũ cũng rời đi không hề lo lắng cho muội muội, hai đứa nhóc một đứa còn mới 6-7 tuổi thì có thể làm gì?.

Không biết nếu Diệp Thiên biết suy nghĩ của nàng sẽ phản ứng thế nào.

...

Diệp Thiên thanh thoi ngồi xem anime cùng Dương Thiên Vũ đến gần tối thì vờn vai một cái.

"Ta đi tu luyện, nếu thích có thể ở lại xem tiếp".

"Ừm".

Dương Thiên Vũ không nhìn hần trả lời.

Diệp Thiên nhìn thì thở dài, xem ra có thêm một kẻ bị thu hút.

Đề nàng tiếp tục xem hắc lên phòng mình ngồi trên giường.

"Đến lúc đột phá".

Ngày trước do huyền thạch không đủ nên hắc cũng không dùng nó để tu luyện nhưng hôm nay đã có hơn 1000 vạn hắc là đủ lên Huyền Đan cảnh rồi.

Chỉ mới một ngày mà Lý gia đã phái người ám sát hắc mặc dù là kẻ thù đánh giá sai thực lực của hắc nên mới để hắc nhẹ nhàng giết ngược nhưng nếu Lý gia cẩn thận một chút cử ra tu vi cao hơn nhằm đảm bảo chắc chắn giết chết hắc thì kết quả sẽ còn khó nói.

Chính vì để điều đó không xảy ra nên hắc phải mạnh hơn hiện tại để chuẩn bị mọi thứ tốt nhất có thể.

Ngồi trên giường Diệp Thiên từ trong nhẫn lấy ra 500 vạn huyền thạch chất thành từng núi nhỏ trong phòng.

"Bắt đầu".

Hắc nhẹ thở ra một hơi rồi tĩnh tâm vận công.

Từng tia từng tia huyền khí chảy vào cơ thể hắc đi đến đan điền tắm bộ linh dịch của hắc.

Mặc dù tốc độ hấp thu huyền khí của hắc nhanh nhưng lượng huyền khí cần để đột phá lại lớn hơn nhiều lần hồi còn Linh dịch cảnh nên vẫn mất rất nhiều thời gian hắc mới có thể tăng lên một cấp rồi lại một cấp.

"Kí chủ thăng cấp 24!".

"Kí chủ thăng cấp 25!".

...

"Kí chủ thăng cấp 30!".

Tồn hơn một ngày hắc mới có thể đột phá đến Dung Linh cảnh tầng 10.

"Hô...".

Mở mắt thở ra một hơi hắc nhìn qua cửa sổ, thấy ánh nắng đã chói chang, dưới sàn nhà đã không còn bao nhiêu huyền thạch còn sót lại chỉ toàn là bột phấn.

Theo hắc nghĩ thì đáng lý không dùng đến thế, có lẽ đột phá Dung linh đan thì linh dịch không chỉ tăng về lượng mà còn về chất nhưng do linh dịch của hắc đã quá tinh khiết nên khi nhìn qua thì không thay đổi gì.

"Hơn một ngày, nhanh hơn dự tính".

Lần trước Linh dịch cảnh mất nửa ngày mới đột phá đến đỉnh phong nên lần này hắc còn tưởng ít nhất cũng ba năm ngày mới xong nhưng không ngờ lại nhanh hơn hắc dự đoán rất nhiều.

"Tiếp theo là ngưng đan đột phá Huyền Đan cảnh".

Diệp Thiên trầm nói.

Một lần nữa tiến vào trạng thái tĩnh tâm, hắc bắt đầu vận dụng tinh thần lực bao bọc xung quanh linh dịch.

Giọt linh dịch khổng lồ của hắc được tinh thần lực bao lại đắp nặn trở thành một quả cầu nước hình tròn xinh đẹp.

Sau đó ở bên trong giọt linh dịch xuất một cái bong bóng, bong bóng dần dần to ra còn linh dịch thì dần dần mỏng đi.

Thời gian dần trôi qua, quả bong bóng cứ to ra cho đến khi nó to gấp đôi giọt linh dịch lúc trước của Diệp Thiên thì dừng lại, phần linh dịch bên ngoài khi thấy bong bóng dừng to thì bắt đầu cứng lại.

Cuối cùng hình thành một vật như quả cầu thủy tinh, đây chính là Huyền đan của tu luyện giả.

Nhưng nhiều đây vẫn chưa thể đột phá Huyền đan cảnh, muốn đột phá Huyền đan cảnh còn cần vận dụng công pháp để chuyển đổi thuộc tính của huyền đan để khi hấp thu huyền khí hóa thành linh dịch chứa đựng bên trong huyền đan thì linh dịch cũng sẽ mang thuộc tính đó từ đó huyền lực hoàn thành một lần thuế biến uy lực càng lớn.

Diệp Thiên thấy huyền đan đã thành thì lập tức vận chuyển Hỗn Độn Ngự Thiên Quyết để chuyển đổi thuộc tính của huyền đan.

Nhưng không hiểu sao hấn vận chuyển công pháp hết mấy giờ đồng hồ mà chẳng thấy huyền đan có gì thay đổi.

Khi hấn bắt đầu nghi hoặc khó hiểu thì hệ thống lập tức xuất hiện thông báo.

"Đình!".

"Kí chủ thăng cấp 31! Thương một lần rút thưởng!".

"Chúc mừng kí chủ ngưng tụ ra Hỗn Độn thuộc tính huyền đan!".

- Hỗn Độn huyền đan: Có thể dùng ý niệm chuyển đổi thành bất cứ thuộc tính nào.

Diệp Thiên mở mắt nhìn thấy thông báo thì hết hồn.

Công dụng của Hỗn độn huyền đan cực kì đơn giản nhưng lại cực kì khủng bố, huyền đan người khác chỉ có một thuộc tính cố định nếu công pháp kì quái thì có thể có nhiều hơn nhưng tất cả đều là cố định, còn hấn thì thích huyền đan thế nào thì thế nào không hề cố định ràng buộc.

Trong chiếc đấu chỉ cần hấn đổi sang các thuộc tính tương khắc với đối thủ thì thêm một phần lớn tỷ lệ chiến thắng, có thể nói là rất khủng bố.

Nhưng muốn vận dụng thì phải có huyền lực, hiện tại bên trong huyền đan của hấn không có một giọt linh dịch nên hấn phải tiếp tục vận chuyển công pháp hấp thu huyền khí bên trong những huyền thạch còn sót lại vào trong huyền đan.

Khi huyền khí vào huyền đan cũng tự động chuyển thành màu trắng.

Huyền Đan cảnh tăng một thuộc tính vẫn còn rất mờ nhạt, chỉ có thể lấp đầy một phần mười huyền đan nếu nhiều hơn thì thuộc tính của linh dịch sẽ không thể chuyển hóa trở thành linh dịch bình thường.

Huyền Đan cảnh tu luyện giả cần không ngừng dùng công pháp chuyển hóa thuộc tính của huyền đan càng nhiều càng tốt, một khi đã có thể hoàn toàn chuyển hóa thuộc tính của huyền đan cùng linh dịch thì mới có thể tiếp tục đột phá đến cảnh giới mới.

"Thử một chút".

Sau khi thành công chuyển hóa một phần mười linh dịch thành linh dịch có thuộc tính, Diệp Thiên hớn hờ thử công dụng của Hỗn độn huyền đan.

"Hùng lực".

Trên tay Diệp Thiên xuất hiện một ngọn lửa màu đỏ.

Lúc trước huyền lực chưa có thuộc tính nên ngưng tụ ra cũng chỉ là ngụy hóa màu sắc cũng giống huyền lực, mà bây giờ huyền lực đã có thuộc tính nên có thể xem là chân hỏa.

Khi hấn ngưng tụ ra huyền hỏa thì huyền đan của hấn cũng chuyển sang màu đỏ, màu đỏ rất nhạt phần lớn vẫn còn màu trắng như trước.

Rất dễ nhận thấy, nếu hấn có thể chuyển hóa cả huyền đan thành một màu nào đó thì hấn có thể đột phá đến cảnh giới tiếp theo.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Suôi Nguồn Sinh Mệnh

Diệp Thiên lại đưa một tay khác ra muốn ngưng tụ một huyền lực thuộc tính khác.

“...”.

Không có gì xảy ra.

“Xem ra chỉ có thể chuyển đổi một thuộc tính một lần”.

Diệp Thiên đoán.

“Xẹt xẹt...”.

Quả nhiên khi hấn thay đổi ý niệm ngọn lửa trên tay biến mất, thay vào là từng tia điện giật giật bốn phía.

“Ừm”.

Diệp Thiên thỏa mãn, mặc dù chỉ có thể chuyển một thuộc tính một lần nhưng cũng đã rất ghê gớm đủ để hắn hài lòng.

“Đúng... thử một chút”.

Bỗng Diệp Thiên sáng mắt như nghĩ đến cái gì.

“Bụt...”.

Trước mặt hắn xuất hiện bốn cái phân thân.

“Hùng lực...”.

“Răn rắc...”.

“Vù vù...”.

“Xẹt xẹt...”.

Bốn cái phân thân đồng loạt đưa tay ra, lập tức trên tay mỗi phân thân xuất hiện một loại hình thái thuộc tính khác nhau.

Một lửa, một băng, một phong, một lôi, không hề có gì xung đột.

“Có thể, chỉ cần vận dụng tốt có thể bỏ khuyết chuyển chỉ có thể chuyển đổi một loại thuộc tính”.

Diệp Thiên nhìn thấy cười lớn tự tin.

Chuyện này mang ý nghĩa lực chiến của hắn càng lớn hơn trước.

Tiếp theo hắn xem xét lực chiến mình thay đổi thế nào sau khi đột phá.

Lực lượng của hắn bỗng tăng mạnh đạt đến 1 vạn 500 gần như gấp đôi trước đó.

Tinh thần lực đã có thể vận dụng để xem xét xung quanh 10m, mọi thứ trong phạm vi này đều không thể qua mặt được hắn, người thường đột phá Huyền đan thì cũng chỉ xem xét được 2-3m mà thôi.

“Hỗn Độn Ngự Thiên quyết xem ra không chỉ khiến tu vi ta bá đạo hơn người mà cả tinh thần cũng có tác động lớn”.

“Đúng rồi còn một cái rút thưởng, lần trước đột phá chỉ được hộp quà, xem ra cần đột phá một đại giai đoạn mới được”.

Diệp Thiên suy đoán.

“Hệ Thống, ta muốn dùng rút thưởng”.

Diệp Thiên nói.

“Kí chủ có muốn giới hạn phạm vi rút thưởng?”.

“Hừm... giới hạn lại chỉ những thứ bên trong anime/manga”.

Diệp Thiên suy nghĩ một lát rồi quyết định nói.

Hắn xem nhiều anime/manga nhất, hắn từng đọc một ít truyện thể loại như tiên hiệp này nọ, mặc dù mấy cái bên trong truyện các loại đồ vật cũng không ít nhưng phải đủ tu vi mới cầm chơi được, ví dụ như rút trúng gậy như ý của Tôn Ngộ Không thì không còn gì sướng hơn nhưng hắn cảm còn không nổi lấy gì dùng.

Bên trong anime/manga đồ cũng không ít hơn nữa bình thường không kén chọn chủ như thế, được đến liền có thể sử dụng nhất là 7 viên ngọc rồng, hay quyển Death note mấy thứ Thương Thành bôi đen không bán thì hắn làm Boss ngay.

“Bắt đầu rút thưởng!”.

Khi hắn đang ảo tưởng thì hệ thống đã bắt đầu vòng quay rút thưởng.

Diệp Thiên đỏ mắt nhìn phải trước, nếu hắn đoán không lầm thì hộp quà may mắn chỉ như hộp quà tân thủ trong game, còn rút thưởng thì là hộp quà cao cấp mỗi một món đều có thể nhẹ nhàng tăng lên tiềm lực của hắn giống như Hỗn Độn Ngự Thiên Quyết lần trước hắn rút trúng vậy.

“Thần may mắn a, làm ơn đến đây ngồi chơi một lát a”.

Diệp Thiên trừng mắt nhìn còn miệng thì lẩm bẩm cầu nguyện.

“Đỉnh!”.

“Chúc mừng kí chủ rút thưởng được Suối Nguồn Sinh Mệnh!”.

- Suối Nguồn Sinh Mệnh: Uống một giọt tăng mười năm thọ, một ngụm tăng 100 năm, uống tất cả thân thể trở nên bất tử.

“MÓAAAA...!!!”.

“Thần may mắn thật sự đến chơi sao? Thần vật a”.

Diệp Thiên mừng rỡ không còn lời để nói, tuổi thọ hắn không thêm nhìn chỉ nhìn vào đúng một chữ ‘Bất tử’.

Mặc dù chỉ là cơ thể nhưng đủ rồi, ở thế giới này công pháp tu luyện linh hồn có hay không còn là một vấn đề nên chỉ cần hắn được bất tử chi thân thì kẻ thù có đến ám sát vài lần cũng chẳng là việc gì.

“Mẹ nó ta là bất hack sao? À không đúng, ta đã có bug từ đầu rồi hack làm gì?”.

Diệp Thiên vui mừng nói năng loạn xạ.

"Ai nha không thể chờ nữa".

Diệp Thiên vội vàng mở túi đồ tìm đến Suối Nguồn Sinh Mệnh lấy ra.

Suối Nguồn Sinh Mệnh không phải cả một dòng suối mà chỉ là một ly nước màu bạc tinh xảo không biết là vật liệu gì, bên trong chứa một loại nước màu hồng nhạt tỏa ra từng chút hào quang long lánh đây hẳn là cái gọi là Suối Nguồn Sinh Mệnh.

Diệp Thiên chỉ nhìn một chút rồi không do dự uống cạn cả ly, sau khi hắn uống xong thì chiếc ly biến mất.

"Hửm... hình như không có gì thay đổi".

Diệp Thiên còn tưởng sau khi uống cơ thể hắn sẽ phát sáng hay nóng như lửa đốt này nọ nhưng không hề có gì xảy ra chỉ hơi mát lạnh như uống nước đá mà thôi.

"Xoẹt...rích rách...".

Diệp Thiên dùng kiếm mang cắt một vết trên bàn tay, đáng ngạc nhiên là vết thương chưa kịp chảy quá nhiều máu thì đã bắt đầu khép lại, chỉ chớp mắt bàn tay hắn trở lại như thường không một vết sẹo chỉ có một vài vết máu nhỏ còn vưon lại.

"Ừc... thử".

Diệp Thiên suy nghĩ gì đó rồi nuốt nước bọt cắn răng quyết định.

"Phập... ahhh hô hô...".

Hắn như phát điên dùng kiếm mang cắt đi một ngón tay của mình, đau đớn hắn la lớn một tiếng rồi thờ mạnh giữ bình tĩnh.

"Rích rách...".

Máu phun ra tung tóe nhưng rất nhanh chỗ ngón tay đó của hắn bắt đầu khôi phục trở lại như ban đầu dưới tốc độ đáng kinh ngạc, nó còn không kéo dài vài giây nữa là.

"Hahaha... tốt, tốt".

Ngón tay khôi phục lại ban đầu cơn đau cũng lập tức biến mất, Diệp Thiên nhìn ngón tay của mình rồi cười lớn.

"Thiếu gia, xảy ra chuyện gì?".

Đang vui mừng thì hắn nghe thấy tiếng của Kim Sơn bên ngoài hỏi vào.

"Ehem...".

Diệp Thiên lấy lại bình tĩnh dùng huyền lực xóa đi vết máu rồi đi ra mở cửa.

"Không có chuyện gì, mấy ngày nay bề quan có chút thu hoạch thôi, mấy ngày này bên ngoài không có chuyện gì chứ?".

"Àh, Thiên Vũ cô nương mỗi ngày đều qua xem tivi, còn chuyện thiếu gia căn dặn thì ta đã thu mua không ít mẫu đất, gộp lại diện tích khá lớn, vì để giữ bí mật nên vẫn để chủ cũ tạm ở lại tiếp tục sinh sống".

"Ừm. . . tốt, đợi một lát ta luyện mấy lô Dưỡng Nhan đan người đem đi đấu giá rồi tiếp tục thu mua đất".

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Dị Hỏa

"Vâng!".

"Ừm. . . người ra ngoài đợi một lát ta hiện tại luyện đan".

Kim Sơn theo lệnh ra ngoài, bên trong Diệp Thiên lập tức phân thân ra lấy ra mấy cái đan lô và được liệu phân ra.

Tu vi tăng lên cộng thêm 4 cái phân thân nên rất nhanh được liệu biến thành những khóa Dưỡng Nhan đan xinh đẹp.

"Kim Sơn!".

Hủy bỏ phân thân hần gọi Kim Sơn vào.

"Đây là thượng phẩm Dưỡng Nhan đan, công hiệu 5 năm, còn đây là cực phẩm công hiệu 10 năm, người lấy 5 viên cực phẩm đến hoàng cung tặng cho hoàng hậu, còn lại cứ đem đi đấu giá".

Diệp Thiên lần này luyện chế ra 95 viên Dưỡng Nhan đan, trong đó có 15 viên là cực phẩm còn lại là thượng phẩm, hần có thể đem đấu giá hết nhưng bỏ ra một ít để xiết chặt quan hệ thì càng tốt.

Vân Long là một trong số hiếm các vị vua chỉ có một vợ nên rất yêu thương chiều chuộng Liễu Nghi tặng nàng cũng là cho Vân Long mặt mũi.

"Vâng!".

Kim Sơn nghe Diệp Thiên thì kích động vội vàng cầm đan dược rời đi, lần trước chỉ là hạ phẩm cùng trung phẩm đã được hơn 1000 vạn hôm nay có cả thượng phẩm và cực phẩm hần hiếu kì không biết đấu giá sẽ được bao nhiêu.

Kim Sơn rời đi, Diệp Thiên cũng không lười biếng mà chuẩn bị đồ đạc để tiếp tục thôi thể.

Vừa bước xuống lầu đã thấy Dương Thiên Vũ đang ngồi xem phim, cô nàng này hần là mê nó mất rồi, hần nhìn qua thì thấy nàng đang xem một bộ lãng mạn nhưng có kết thúc buồn.

Không quá rầy nàng Diệp Thiên vào phòng tắm chuẩn bị nước thuốc xong xuôi thì nãy vào.

Do thân thể của hần hiện tại đã tăng lên một đoạn lớn khi đột phá Huyền Đan cảnh nên được lực yếu đi không ít.

Ngâm nước thuốc xong thì cũng đã gần trưa, hần lau khô người rồi mua một bộ đồ thể dục trong thương thành để mặc, hần ngán mặc mấy cái trang phục thùng thình kia lắm rồi.

"Thoải mái".

Mặc xong đồ hần liền cảm giác như tất cả mọi sự khó chịu đều biến mất.

Diệp Thiên đi ra phòng khách liền nhìn thấy Dương Thiên Vũ vẫn còn say mê xem phim, hần nhìn tivi thì nhớ ra mình vừa đột phá hiện tại có thể nâng cấp Sharingan.

Hần lập tức mở bảng skill ra dùng 100 vạn nâng cấp Sharingan lên cao cấp 3 câu ngọc, đồng thời nâng luôn skill phân thân lên thành 8 phân thân.

"Diệp Thiên, người bề quan tu luyện xong rồi à? Nhanh như vậy?".

Đến một lúc Dương Thiên Vũ mới phát hiện hần đến.

"Chỉ là tu luyện có đột phá thôi không đến mức gọi bề quan".

Diệp Thiên từ tủ lạnh lấy ra một lon nước uống, trước khi tu luyện hẳn có mua rất nhiều đồ uống để vào tủ lạnh.

"Người không lo tu luyện hay chăm chỉ luyện đan mỗi ngày chạy đến chỗ này làm gì?".

Diệp Thiên hỏi.

"Thì ai bảo mấy bộ phim này hay như vậy, luyện đan ta cũng chăm chỉ luyện hằng ngày mà nhưng tiến bộ rất chậm, người giỏi luyện đan như vậy có bí quyết gì không?".

"Luyện đan, luyện khí chỉ nói kinh nghiệm, khi người đủ kinh nghiệm rồi thì luyện cái gì cũng đơn giản hơn nhiều, nên người chỉ có tiếp tục chăm chỉ thôi".

Diệp Thiên từ từ nói.

"Khi ta luyện đan để hòa lực lên cao thì cảm giác mất đi không chế, nên mỗi lần khi đến giai đoạn phân tách được dịch đều hồng".

Dương Thiên Vũ sần nảo nói, nàng đã rất cố gắng nhưng cảm giác luôn có cái gì không đúng.

"Đó là do công pháp của người, lúc người luyện đan ta có nhìn qua người cùng tỷ tỷ người đều tu luyện cùng một loại công pháp nhỉ?".

"Phải ta và tỷ tỷ đều tu luyện Hồng Viêm Quyết, không phải rất bình thường sao? Những công pháp cao cấp đều được các thành viên trọng tâm trong gia tộc tu luyện".

Dương Thiên Vũ khó hiểu nói.

"Điều người nói không sai chỉ khi người cũng là người tu luyện để đánh đấm".

Diệp Thiên nhàn nhã nói tiếp.

"Người không giống họ, tu luyện là để luyện đan, công pháp người tu luyện thuộc loại cuồng bạo, lúc đầu người tu vi thấp nên ảnh hưởng không nhiều nhưng khi tu vi người càng ngày càng cao thì sự cuồng bạo đó sẽ biến lớn nếu không có tinh thần lực đủ mạnh để khống chế thì rất khó để dùng luyện đan".

"Vậy phải làm sao?".

"Một nâng cao tinh thần lực để chấn áp nó, hai thay đổi công pháp, ba tìm ngoại vật điều hòa sự cuồng bạo đó".

Diệp Thiên vừa uống nước vừa nói.

"Tinh thần lực chỉ có thể nâng cao tu vi nên loại, công pháp ta đang tu luyện là công pháp tốt nhất của gia tộc đi đâu tìm công pháp khác, người nói ngoại vật là gì?".

Dương Thiên Vũ càng nghĩ càng ảo não.

"Trong thiên địa có rất nhiều loại hòa kỳ dị có thể dùng để luyện đan hay tăng chiến lực bản thân người chỉ cần tìm được nó để mình dùng là được".

"Loại hòa kỳ dị? nó là thứ gì?".

"Người không biết dị hòa?".

"Chưa từng nghe qua".

Dương Thiên Vũ lắc đầu.

Diệp Thiên thấy nàng lắc đầu thì giật mình, loại tình huống này chỉ có hai loại khả năng, một là ở Linh Huyền đại lục không hề tồn tại dị hòa, hai con người ở đây lạc hậu nên không biết tác dụng của nó.

Hắn không hề nghi ngờ lời nói của Dương Thiên Vũ, dù sao nàng cũng là con gái của chủ thương hội lớn nắm bắt thông tin còn phải nhiều hơn đại gia tộc bình thường.

"Cái gọi là dị hòa là những hòa do thiên địa thai nghén sinh ra chia làm nhiều loại: Thú hòa, Linh hòa cùng Dị hòa".

"Thú hòa dễ gặp nhất là loại hòa sinh ra trong người của yêu thú có tu vi cao".

"Linh hòa chỉ sinh ra ở những nơi có môi trường đặc biệt, được sinh ra ở môi trường thế nào thì Linh hòa đó cũng sẽ mang một ít đặc trưng của môi trường đó".

"Dị hòa khá giống Linh hòa cần có môi trường đặc biệt để thai nghén ra, mỗi Dị hòa đều có một khả năng riêng mạnh đến đáng sợ, không những thế Dị hòa còn có linh trí và có thể trưởng thành đến mức có thể hóa thành người bình thường, do có linh trí nên một vài loại Dị hòa còn tạo ra mê hoặc để yêu

thú hay con người mắc bẫy rồi làm dinh dưỡng cho nó phát triển cực kì kinh khủng".

"Woa... thật là thú vị, không ngờ thế gian còn có loại vật như vậy".

Dương Thiên Vũ ngồi bên nghe Diệp Thiên nói thì cực kì thích thú.

"Vậy sao khi có được loại hỏa đồ thì có tác dụng gì?".

"Tùy theo loại hỏa mà tác dụng khác nhau, có thể luyện đan, luyện khí cũng có thể luyện thể".

Diệp Thiên vừa nói xong chữ cuối thì bất ngờ đứng dậy.

"Đúng rồi, ta có thể dùng nó để luyện thể đỡ phải ngâm thuốc, sao bây giờ mới nghĩ đến".

Hắn mừng rỡ nói, nước thuốc tác dụng càng ngày yếu mà nước thuốc cao giai không chỉ đắt mà còn ngày càng khó kiếm được liệu, nếu dùng Dịch hỏa luyện thể thì vừa hiệu quả vừa không mất tiền quá tiện lợi.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Thành nhóm

"Ehem... vậy người nghĩ thể nào?".

Diệp Thiên đang vui mừng thì sực nhớ có người kể bên nên bình tĩnh lại.

"Ta không biết? người có đề xuất gì không?".

Dương Thiên Vũ vẻ mặt mong chờ hỏi.

"Ta thì đề nghị người dùng cả cách hai và cách ba".

"Nhưng ta đi đâu tìm công pháp chứ?".

"Chờ ta một chút".

Diệp Thiên nói rồi lấy giấy bút ra viết nhanh lấy mấy trang giấy rồi đưa cho Dương Thiên Vũ.

"Bộ công pháp này gọi là Vạn Hòa Linh Quyết, là chuyên môn để luyện đan sư tu luyện công pháp, tu luyện rồi thì cho dù là loại hỏa âm diệu hay cường bạo đến mấy cũng có thể khống chế dễ dàng".

"Nhưng công pháp của ta tu luyện là Hoàng cấp thượng phẩm, công pháp chân tộc của Dương gia ta".

Dương Thiên Vũ do dự nói.

"Haha... đừng nói là Hoàng cấp thượng phẩm công pháp cho dù là một vạn quyển Thiên cấp cực phẩm công pháp công không đủ đổi một câu trong Vạn Hòa Linh Quyết, sau khi ghi nhớ rồi thì đốt đi nếu không để kẻ khác biết thì có họa sát thân ngay".

Diệp Thiên cười nói rồi cẩn thận nhắc nhở, tính cách của nàng làm hắn không yên tâm lắm.

"Công pháp lợi hại như vậy làm sao người có?".

"Sư phụ ta cho".

Diệp Thiên lập tức lấy có.

"Được rồi, người mau mau ghi nhớ chúng ta còn có việc phải làm".

"Hả? việc gì?".

Dương Thiên Vũ thắc mắc.

"Tìm Dịch hỏa".

“Chờ ta một chút, ta xong ngay”.

Nghe nói Dịch hòa một cái là tiểu nha đầu này liền hớn hờ ngồi xuống bắt đầu thay đổi công pháp tu luyện.

Rất may là nàng chưa đột phá Huyền đan cảnh nên thay đổi công pháp cũng không có gì khó khăn, nếu đã đến Huyền Đan cảnh trở lên thì phiền phức hơn vì huyền đan đã một phần liên kết với công pháp rồi nên phải mất không ít thời gian để hoàn toàn chuyển đổi.

“Được rồi đi thôi”.

Chỉ nửa giờ sau Dương Thiên Vũ đứng dậy hứng khởi nói.

“Không cần gấp, cứ từ từ là được”.

Diệp Thiên nhắc một tiếng rồi với nàng đi ra ngoài.

“Các người đi đâu?”.

Diệp Thiên cùng Dương Thiên Vũ ra khỏi cửa không bao lâu thì nghe thấy tiếng gọi từ phía sau.

“Tỷ tỷ”.

Dương Thiên Vũ nghe được tiếng nói liền nhìn ra sau thấy được người đến nàng nhanh chân đi lên nói.

“Bạn ta định đi tìm Dịch hòa để tăng khả năng luyện đan của ta”.

“Dịch hòa? là thứ gì?”.

Dương Phượng Vũ khó hiểu nói.

Dương Thiên Vũ thấy nàng biểu hiện liền chậm rãi giảng thuật lại lời nói của Diệp Thiên.

"Còn có thứ thần kì như thế?".

"Ta cũng không biết nên mới đi tìm".

Dương Thiên Vũ giải thích.

"Lời ấy nói là sự thật?".

Dương Phượng Vũ thấy muội muội mình không biết nên quay sang hỏi Diệp Thiên đứng gần đó.

"Còn tùy vào tình huống, phải gặp thì mới chắc".

Diệp Thiên nhìn nàng nói ra.

"Ừm... vậy ta cũng đi chung".

"Tùy người".

Diệp Thiên cảm thấy không sao cả, thêm một người cũng dễ tìm hơn.

Trong nhóm rất nhanh lại thêm một người, cả ba cùng đi hướng ra học viện.

"Phải rồi".

Đi không được mấy bước Dương Phượng Vũ nhớ ra chuyện gì ngừng lại.

"Lại chuyện gì?".

Diệp Thiên hơi bực, mỗi lần muốn đi liền có chuyện ngừng lại.

"Người và Thiên Vũ là nội viện học viên theo quy định mỗi tháng phải hoàn thành 1 nhiệm vụ ở nhiệm vụ đường nếu không sẽ giáng cấp xuống ngoại viện".

Dương Phượng Vũ từ từ giải thích.

"Còn như thế? Chỉ một cái học viện mà thôi sao lại có quy định này?"

Diệp Thiên khó chịu nói.

"Vân Lam học viện không chỉ là nơi để bồi dưỡng người tài mà còn đào tạo ra người có thể chém giết huyền thú, để huyền thú trong Vạn Thú sơn mạch không tăng lên quá nhiều rồi sinh ra thú triều công thành, nên mỗi học viên đều phải lãnh nhiệm vụ đi chém giết huyền thú chỉ trừ hạch tâm học viên như ta là mỗi năm nhận hai cái nhiệm vụ là được".

"Vậy đi nhiệm vụ đường nhận nhiệm vụ trước".

Diệp Thiên cũng hiểu tình huống.

Đúng như Dương Phượng Vũ nói trong lịch sử không ít lần vương thành bị thú triều tấn công cường giả hay người tài chết vô số chính điều này làm cho Vân Lam vương quốc phát triển khá chậm.

Mỗi học viên đều đi chém giết huyền thú sẽ giảm đi những lần thú triều như thế còn có thể tăng lên khả năng thực chiến một công đôi việc.

Không chỉ như thế trong Vạn Thú sơn mạch thiên tài địa bảo nhiều, là mỏ tài nguyên khổng lồ nên vương thành có rất nhiều tán tu đi vào đó tìm kiếm tài nguyên, nếu vận khí đại bạo còn tìm ra được bảo tàng thì một bước lên thiên.

...

Diệp Thiên ba người đi đến nhiệm vụ đường, bên ngoài cửa đầy người ra ra vào vào nhận trả nhiệm vụ.

Nhóm Diệp Thiên khá thu hút, rất nhiều ánh mắt đều nhìn sang nhóm của hắn đồng thời to nhỏ bàn tán.

Một là nhìn đại mỹ nữ còn là thiên tài hạch tâm, hai là nhìn hắn, mấy ngày trước hắn nhẹ nhõm phé đi Từ Phong còn đối chất với Trần Đức để lão gia kia tức giận không làm gì được rồi đi, mấy cái tin tức đó đã lan khắp học viện hắn hiện tại cũng xem như một người nổi tiếng.

Cũng có một phần là do y phục của hắn quá khác người ở đây.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Tiến vào Vạn Thú sơn mạch

"Rất nhiều người đều đang nói về người kia".

Dương Phượng Vũ cười nhẹ trêu hắn.

"Mặc kệ bọn họ, nhanh nhận nhiệm vụ".

Không để ý những gì những người xung quanh buôn chuyện Diệp Thiên ba người đi vào nhiệm vụ đường tiếp nhận nhiệm vụ.

Trong nhiệm vụ đường chủ yếu là các bảng dán lấy các nhiệm vụ theo các loại cấp độ được tính theo số tinh.

Nhất tinh thường chỉ cần chém giết huyền thú có dung linh cảnh là được, nhị tinh là Huyền đan cảnh cứ thế suy ra, tùy theo thực lực bản thân hay nhóm mà nhận nhiệm vụ trên các bảng khác nhau.

Nội viện đều có huyền đan cảnh tu vi nên Diệp Thiên nhận nhiệm vụ ở nhị tinh, hầu hết nhiệm vụ là chém giết huyền thú bất kỳ số ít là tìm kiếm tài liệu sẽ có chỉ định mục tiêu.

Hắn chọn loại thứ nhất, loại này chém giết vài con huyền thú có Huyền đan cảnh là xong không cần dài dòng tìm kiếm một chủng loại nào đó, chọn xong nhiệm vụ hắn đi đến quầy đăng ký làm nhiệm vụ.

"Người tiếp theo".

Một người học viên làm phục vụ đăng ký nhiệm vụ ở đây lên tiếng gọi.

Diệp Thiên mang theo tờ nhiệm vụ đi lên.

"Ah... thì ra là Tiểu ma đầu tiểu huynh đệ".

Người phục vụ thấy Diệp Thiên liền giật mình một cái rồi nói.

"Tiểu ma đầu???".

Diệp Thiên khó hiểu.

"Tiểu huynh đệ ngươi không biết à, người tiểu nhỏ vừa vào học viện đã phé người oanh động cả học viện nên bọn họ đặt biệt danh Tiểu ma đầu cho ngươi".

Người phục vụ cười hắc hắc nhìn hắn nói một cách thích thú.

"Khục khục..."

Diệp Thiên nghe nói thể lập tức ho khan lúng túng, hắn không những trở thành người nổi tiếng ngay cả biệt danh cũng có rồi.

"Hahaha..."

Dương Phượng Vũ cùng Dương Thiên Vũ đứng gần đó nghe được thì cười khúc khích tỏa ra vẻ đẹp rạng rỡ làm đám người xung quanh nhìn ngây ngất.

"Ngươi mau mau đăng ký cho ta".

Tranh thủ người khác chú ý hai nàng Diệp Thiên bỏ đi lúng túng hồi thúc người phục vụ.

"Tiểu huynh đệ ngươi tên gì?"

"Diệp Thiên, mau mau một chút".

"Được rồi, nhiệm vụ của ngươi là trong vòng nửa tháng chém giết 3 con huyền thú có Huyền đan cảnh tu vi, sau khi giết lấy một bộ phận trên người chúng làm chứng là được, ngươi ký tên đi".

Người phục vụ nhanh chóng viết nhiệm vụ rồi đưa hắn ký nhận nhiệm vụ.

"Được rồi, đi nhanh thôi".

Diệp Thiên nhanh chóng ký rồi quay người bảo hai người kia.

Nhìn đám người Diệp Thiên rời đi không ít kẻ ghen tỵ với điểm phúc đi chung với mỹ nữ của Diệp Thiên cho dù hắn chỉ là một thằng nhóc con.

...

"Haha... tiểu ma đầu à ngươi làm gì mà gấp vậy".

Dù đã ra khỏi học viện nhưng Dương Phượng Vũ vẫn thích trêu chọc hắn, có vẻ đây là tính cách của các đại tiểu thư, vì hồi trước Vân Ngọc cũng làm thế với hắn.

"Haiz...".

Diệp Thiên bất đắc dĩ im lặng đi phía trước.

Do học viện nằm rất gần Vạn thú sơn mạch nên đám người Diệp Thiên rất nhanh đã tiến vào sơn mạch.

Vạn Thú sơn mạch là ranh giới giữa Nam châu và Tây châu, Tây châu là lãnh địa của huyền thú nên có thể nói Vạn thú sơn mạch là ranh giới giữa nhân tộc và thú tộc cũng được.

Sau khi tiến vào sơn mạch Diệp Thiên cũng không có gì gấp gáp thông thả đi bộ như đang đi ngắm cảnh vậy.

"Dị hỏa ở đâu?"

Dương Phượng Vũ thấy hắn cả lơ phát phờ như vậy thì hỏi một câu.

"Làm sao ta biết".

Diệp Thiên nhún vai trả lời.

"Không phải ngươi nói tìm Dị hỏa sao? Ngươi không biết vậy tìm ở đâu chứ?"

Nghe câu trả lời Dương Phượng Vũ liền bực.

"Không biết nên mới đi tìm, nếu biết rồi cần tìm sao?".

Diệp Thiên không nhìn nàng mà còn đá điều một cái hỏi ngược, rất rõ ràng hẳn đang trả thù việc bị nàng trêu chọc nãy giờ.

"Hừ...".

Dương Phượng Vũ cũng nhìn ra điều đó nên không miệng lưỡi nữa.

"Ai nha hai người cãi nhau làm gì chứ? Diệp Thiên người nói xem tìm ở đâu, người sẽ không mù tìm đâu phải không?".

Dương Thiên Vũ đứng ra khuyên can.

"Ta thật không biết ở đâu, nhưng biết ai giữ nó".

Diệp Thiên cũng không có giận cá chém thớt nói ra.

"Là ai?".

“Huyền thú”.

“Huyền thú???”.

Dương Thiên Vũ cùng Dương Phượng Vũ đang bực mình đều thắc mắc.

“Không phải ta nói rồi sao? Dĩ hòa để tìm thấy nhất là Thú hòa sinh ra bên trong yêu thú”.

"Do huyền thú cấp thấp chưa có sinh ra thuộc tính hoặc thuộc tính chưa xuất hiện hoàn chỉnh nên nếu ta đoán không sai thì thú đan của huyền thú có tu vi Huyền đan cảnh có thể sẽ xuất hiện Thú hòa nhất là huyền thú có hỏa thuộc tính".

Diệp Thiên vừa đi vừa giải thích.

Thú đan là thú hạch của huyền thú sau khi đột phá Huyền đan cảnh tạo thành, về cơ bản nó cũng khá giống huyền đan của người tu luyện nên một vài người dùng nó để hấp thu năng lượng bên trong để nâng cao tu vi.

Nhưng có tác dụng phụ làm gia tăng tạp chất nên chỉ những người thiên phú có hạn hay tán tu mới dùng cách này để tăng tu vi.

"Thì ra là vậy, vậy chỉ cần tìm được huyền thú có tu vi Huyền đan cảnh trở lên cùng có hỏa thuộc tính là được".

Dương Thiên Vũ nói, bên cạnh Dương Phượng Vũ cũng gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Tử Ma lang

“Các người đừng vui mừng quá sớm, đây chỉ là suy đoán của ta mà thôi cần phải thử nghiệm mới biết thực hư thế nào”.

Diệp Thiên đi trước nói.

Tiếp theo do không biết mục đích nên 3 người cứ thông dong đi bộ bên trong sơn mạch, vì vào chưa sâu nên huyền thú có xuất hiện cũng chỉ là nhãi nhép Dương Phượng Vũ cho một chương là chết.

Dương Thiên Vũ cô nàng này còn tưởng là đi du ngoạn cơ đấy, chạy lung tung khắp nơi hái hoa bắt bướm, lâu lâu còn hái vài loại thực vật có độc tưởng rằng được liệu, nếu không phải Diệp Thiên ở đây ngăn cản thì xong rồi.

Cô nàng này luyện đan không tệ được liệu lý thuyết cũng nắm rất chắc nhưng kinh nghiệm thực tế lại quá kém.

Chơi đùa cho đến gần tối, Diệp Thiên rất trượng nghĩa từ trong Thương Thành mua lấy một chiếc lều cỡ to có nệm cho hai tỷ muội còn hẳn một cái cỡ nhỏ, điều này làm cho Dương Phượng Vũ nhìn hẳn thuận mắt hơn lúc sáng rất nhiều.

3 người nhóm lửa lấy một ít thịt huyền thú lúc nãy giết ra nướng lên ăn.

"Ừm... cũng không tệ".

Diệp Thiên cũng muốn ăn thử một lần nên không mua thức ăn trong Thương Thành.

Thịt huyền thú được huyền khí tẩm bổ nên thịt rất vừa ăn không nhạt như những món bình thường.

"Hú...xoạt xoạt...".

Đến đêm 3 người đang ngồi trước đồng lửa trò chuyện thì nghe thấy tiếng sói tru, tiếp theo hàng loạt tiếng cây động.

"Gừ...".

Không bao lâu xung quanh bọn hắn có hàng trăm đôi mắt đỏ nhìn chăm chăm bọn hắn phát ra tiếng gầm gừ.

"Từ Ma Lang, các người ở phía sau ta".

Dương Phượng Vũ đứng dậy nhắc nhở.

Diệp Thiên bình tĩnh đứng dậy đi đến bên cạnh Dương Thiên Vũ.

Hắn đã dò xét đám Từ Ma Lang này hầu hết đều là Dung linh cảnh tầng 7-10, không làm gì được hắn nhưng Dương Thiên Vũ thì có thể.

Từ Ma Lang tu vi không cao nhưng đi theo bầy mấy trăm con nên người có Huyền đan cảnh tu vi bình thường cũng gặp nguy hiểm dù sao huyền lực là có hạn nếu chơi chiến thuật biển người thì khó mà thoát.

Nhưng Diệp Thiên cùng Dương Phượng Vũ chiến lực cao nên không xem là gì chỉ là lo trong lúc chiến đấu không lo được Dương Thiên Vũ mà thôi.

Diệp Thiên cẩn thận nhìn xung quanh, một lúc sau hắn phát hiện một con Từ Ma lang khác với những con còn lại, không những to lớn hơn mà trên đuôi nó còn cháy phập phùng ngọn lửa màu tím quý dị.

- Tên: Từ Ma lang vương

- Cấp: 36 (Huyền Đan cảnh tầng 6)

"Vận khí không tệ".

Diệp Thiên nhìn thấy nó thì cười một tiếng quay lại nói với Dương Phượng Vũ.

"Con đầu đàn ở đằng kia".

Dương Phượng Vũ quay lại nhìn thấy con Từ Ma lang vương thì không chút do dự phóng người về phía nó tấn công.

"Ầm... rắc rắc... hú...".

Diệp Thiên nhìn cách nàng tấn công thì khóe mắt giật giật.

Dương Phượng Vũ thân là nữ giới nhưng cách chiến đấu thì hết sức chính là đá, vài con Từ Ma lang còn bị nàng nắm đầu dùng huyền hỏa đốt chết dần chết mòn.

"Haiz... các người lên đường mạnh khỏe".

Diệp Thiên chỉ có thể cầu nguyện giúp bọn nó một câu.

"Hú... Gừ...".

Từ Ma lang vương gặp thuộc hạ không làm gì được nàng thì hú dài một tiếng bảo chúng lui lại một mình đi lên gầm hướng Dương Phượng Vũ rồi xông tới.

"Hừ...".

Nhìn thấy Từ Ma lang vương chán sống dám xông tới Dương Phượng Vũ hừ lạnh một tiếng tay phải thành chưởng chưởng về phía nó, chưởng vừa ra lập tức hóa thành bàn tay hỏa diễm đánh trên đầu Từ Ma lang vương.

Từ Ma lang tốc độ không chậm nhưng cách biết tu vi lớn, chưa kịp lách sang một bên né tránh thì đã dính chiêu.

"Ầm... hú...".

Từ Ma lang vương bị một chưởng đánh đầu chôn xuống đất hú dài rồi động thân muốn chạy.

“Àm...”

Bốn chân chưa kịp động thì một bàn tay hỏa điểm nữa xuất hiện đánh thẳng từ trên xuống người nó.

“Rắc rắc...”

Tiếng xương vỡ vang lên cả người Tử Ma lang vương đều là vết máu, đôi mắt đỏ vô thần trong miệng không hề có một tiếng động, đã tử vong.

“Hú... hú...”

Đám Tử Ma lang còn lại thấy nó chết thì lập tức hú lên vài tiếng rồi bỏ chạy tán loạn.

“Xem như biết điều”.

Nhìn thấy đám Tử Ma lang bỏ chạy Dương Phượng Vũ xem thường nói.

“Được rồi đi ngủ thôi”.

“Khoan đã”.

Mất hứng nàng đang định đi ngủ thì Diệp Thiên nói.

“Ngươi quên mục đích đến đây của chúng ta à?”.

Nghe hấn hỏi Dương Phượng Vũ lập tức nhìn xác Tử Ma lang vương rồi sáng mắt.

“Đúng rồi Tử Ma lang cũng có hỏa thuộc tính vừa có Huyền đan cảnh”.

“Ừm... ngươi có dao không”.

“Đây”.

Diệp Thiên cầm dao từ tay nàng rồi đi đến gần xác của Tử Ma lang rạch bụng nó ra đưa tay vào mò mò cái gì.

“Phụt...”

Một lát sau hấn móc ra một quả cầu 3 màu tím trắng và xám, đây chính là thú đan của huyền thú.

Không gian bên trong cơ thể và không gian bên ngoài khác nhau nên khi nội thị hay dùng trận pháp hiển thị tu vi, kích cỡ linh dịch hay huyền đan rất lớn nhưng khi từ trong đan điền moi ra thì chỉ cỡ nắm tay, đây chính là chênh lệch pháp tắc giữa hai không gian khác nhau.

“Hò...”

Cầm trên tay thú đan Diệp Thiên dần cảm thấy sức nóng của nó truyền đến.

“Lạch cạch...”

Không chậm trễ hấn lấy ra đan lô để thú đan vào bên trong

“Có phải Thú hỏa không?”.

Dương Phượng Vũ cùng Dương Thiên Vũ cực kì tò mò đi lên hỏi.

“Đừng có gấp hiện tại chưa biết được”.

Diệp Thiên ngắt đầu lên nói rồi đi đến chỗ cắm trại đặt đan lô xuống rồi cũng ngồi xuống.

Hai tỷ muội Dương Phượng Vũ thì đứng xa một chút để không làm hấn phân tâm.

“Hùng hực...”

Diệp Thiên tạo ra huyền hỏa thiêu đốt đan lô và dùng tinh thần lực để thú đan lơ lửng ở giữa lò như đang luyện đan vậy.

Tiếp theo Diệp Thiên liên tục sử dụng các loại thủ pháp khác nhau đánh vào viên thú đan.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Hỏa chủng

Viên thú đan bị thiêu đốt bên trong đan lô dần dần thay đổi.

Phản màu xám dần biến mất, kích thước của viên thú đan cũng từ từ nhỏ lại.

Tiếp theo phản màu trắng dần mất đi còn phản màu tím thì màu sắc ngày càng trở nên đậm hơn.

Đến lúc phản màu trắng hoàn toàn biến mất thì xung quanh viên thú đan bắt đầu xuất hiện ngọn lửa màu tím yếu ớt thiêu đốt.

Thú đan càng nhỏ ngọn lửa càng mạnh lên, đến khi thú đan không còn, bên trong đan lô chỉ còn một ngọn lửa màu tím cỡ lòng bàn tay pháp phùng cháy giống như bất cứ lúc nào cũng có thể dập tắt, ở giữa ngọn lửa có một hạt tròn màu trắng trong suốt, mặc dù gọi là hạt nhưng nó không phải thực chất.

“Ngưng”.

Diệp Thiên quát một tiếng đánh ra thủ pháp cuối cùng vào ngọn lửa khiến nó cố định trở lại.

Lửa trong đan lô dập tắt chỉ còn lại ngọn lửa màu tím huyền ảo cháy, Diệp Thiên đưa tay lấy ra.

“Thành công”.

Diệp Thiên ngắm nhìn ngọn lửa mỉm cười vui vẻ.

“Đây là Dị hỏa à?”.

Thấy hần mỉm cười hai tỷ muội Dương Phượng Vũ lập tức đi lên nhìn ngọn lửa hỏi.

"Ừm... là thú hỏa hỏa chủng, nếu đã sinh ra từ Tử Ma lang thì cứ gọi là Ma Lang chi hỏa đi".

Diệp Thiên lấy đại một cái tên.

"Vậy làm sao dùng?".

Nghe Diệp Thiên nói đúng là Dị hỏa thì Dương Phượng Vũ lập tức tò mò.

"Mặc dù Tử Ma lang là huyền đan cảnh tầng 6 nhưng khi tạo ra hỏa chủng thì Ma Lang chi hỏa chỉ còn uy lực của Huyền đan cảnh tầng 1, rất thích hợp cho Thiên Vũ nên để nàng dung hợp trước".

Diệp Thiên nói ra phân tích.

Nói xong hần lập tức nói cho Dương Thiên Vũ cách dung hợp Thú hỏa.

"Người không sợ ta nghe thấy nói ra ngoài sao?".

Dương Phượng Vũ đứng bên cạnh nghe hết rồi mỉm cười nhìn hần.

"Nếu không tin người ta sẽ không để người theo".

Diệp Thiên nhún vai giải thích.

"Được rồi, người thử dung hợp nó đi".

"Ừm...".

Dương Thiên Vũ nhẹ gạt đầu rồi ngồi xuống.

Nàng đưa tay ra dùng tinh thần lực bao bọc lại Ma Lang chi hỏa rồi dẫn dắt nó dung nhập vào lòng bàn tay sau đó xuôi đi theo kinh mạch dẫn nó đến đan điền.

Khi đưa hỏa chủng vào cơ thể nàng bắt đầu đỏ lên, mồ hôi chảy ra ướt cả mặt.

Khi đã hoàn toàn vào đan điền Ma Lang chi hỏa lớn ra gấp đôi nằm im thiêu đốt kể bên Linh dịch của nàng.

"Hộp".

Hai tay nàng tạo thành thủ pháp miệng quát một tiếng, hạt tròn trong suốt ở giữa Ma lang chi hỏa theo tiếng quát của nàng mà trở nên thực chất giống như một viên huyền đan nhỏ vậy.

"Hô...".

Nàng mở mắt thở ra một hơi khuôn mặt đỏ ửng ướt đầm.

"Thế nào?".

Dương Phượng Vũ lo lắng cho muội muội tiến lên hỏi.

"Cảm giác rất nóng một nhưng bây giờ thì hết rồi".

"Nó là hỏa nên nóng là đúng, do đã có huyền lực bảo vệ nên chỉ nóng một chút nếu không sẽ không khác gì bị thiêu đốt đâu".

Diệp Thiên đi lên nói.

"Bình thường người cũng có thể lợi dụng độ nóng này thiêu đốt thân thể để tẩy tạp chất ra ngoài rất có ít cho tu luyện".

Diệp Thiên hướng dẫn nàng công dụng của Thú hỏa, đây cũng là công dụng mà hắn cần.

"Người thử gọi ra dùng thử đi".

"Ừm...".

Lập tức nàng vận dụng tinh thần lực muốn gọi ra Ma Lang chi hỏa.

"Hùng lực...".

Trên tay nàng tức khắc xuất hiện Ma lang chi hỏa rực cháy, ngọn lửa này thuần một màu tím không có hạt tròn màu trắng, đây là Ma lang chi hỏa còn trong đan điền của nàng là Ma lang chi hỏa hỏa chủng.

"Thành công rồi".

Dương Phượng Vũ đứng kế bên vui mừng cho muội muội.

"Hừm... nhiệt độ lớn hơn huyền hỏa không ít, người thử thêm huyền lực vào đi".

"Ừm".

Dương Thiên Vũ làm theo lời của Diệp Thiên truyền huyền lực vào ngọn lửa.

"Phụt...".

Ngọn lửa vừa được thêm huyền lực lập tức trở nên mãnh liệt, nhiệt độ cũng theo sau tăng cao.

"Oa...".

Dương Thiên Vũ hết hồn.

"Người từ từ truyền thêm huyền lực rồi bình tĩnh điều khiển nó xem có mất khống chế không".

Nàng lấy lại bình tĩnh theo hướng dẫn của Diệp Thiên thử điều khiển Ma lang chi hỏa.

"Haha... rất dễ điều khiển nó, chỉ cần nhẹ nhàng truyền đến ý niệm thì lập tức như thế, nhiệt độ cũng theo ý niệm mà tăng giảm nhanh chóng, cảm giác thật tuyệt".

Dương Thiên Vũ thích ứng Ma lang chi hỏa một lúc thì vui vẻ không ngậm được miệng.

"Ừm, đây chỉ là hình thức ban đầu của thú hỏa thôi".

"Hình thức ban đầu?".

Dương Phượng Vũ đứng bên cạnh nghi hoặc.

"Tùy theo sức chịu đựng của thân thể mà số lượng Dị hỏa dụng hợp có giới hạn, khi điều này xảy ra có hai cách để giải quyết, một là vứt bỏ Dị hỏa hiện

có dung hợp Dị hỏa mới, thứ hai là để một trong hai loại Dị hỏa cắn nuốt Dị hỏa còn lại phát triển bản thân".

"Khi cắn nuốt các loại Dị hỏa khác có thể phát triển về sức mạnh và hình dạng, Thú hỏa bình thường sau khi cắn nuốt nhiều loại Dị hỏa khác nhau sẽ thường sẽ phát triển về hình dạng, mỗi lần phát triển sẽ có sự đột biến về sức mạnh của nó".

Diệp Thiên giải thích cho nàng.

“Còn có chuyện như thế nữa à?”.

Dương Phượng Vũ khó tin nói.

Nhìn Diệp Thiên hiểu biết nhiều như vậy, nàng càng lúc càng có nhiều hứng thú với Diệp Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Bạch Tước

Mặc dù đã tìm được Thú hỏa và cũng đã chứng minh suy đoán của Diệp Thiên là đúng thì cả 3 người tiếp tục ở trong Vạn Thú sơn mạch dạo chơi tìm kiếm mục tiêu tiếp theo.

Trong lúc đi Dương Thiên Vũ liên tục lấy ra Ma lang chi hỏa chơi đùa, vì Ma lang chi hỏa hỏa chủng khi tạo ra Ma lang chi hỏa không cần huyền lực, không sợ tiêu hao huyền lực.

Mặc dù không mạnh bằng lúc dùng huyền lực truyền vào nhưng Ma lang chi hỏa có một công dụng là có thể tùy theo ý niệm mà hóa thành bất cứ hình dạng nào nên bị nàng lôi ra dùng mãi không cất vào.

3 người đi đã một ngày cũng đã vào khu vực nhiều huyền thú có huyền đan cảnh tu vi nhưng mục tiêu của họ là những huyền thú có hỏa thuộc tính còn những huyền thú khác thì nếu không động vào họ thì thôi còn nếu động thì lập tức trở thành vật chứng cho nhiệm vụ.

Nhiệm vụ đã hoàn thành từ lâu nhưng mục tiêu thực sự vẫn không thấy đâu, đi lâu như vậy bọn hắn đã tiến vào lãnh địa của huyền thú có Huyền Văn cảnh.

Đến buổi chiều cả đám mới gặp được một con huyền thú có hỏa thuộc tính.

Nó là một linh tước màu trắng, khi bay phía sau cách toát ra một màn lửa màu trắng xinh đẹp.

- Tên: Bạch Hỏa Linh tước

- Cấp: 45 (Huyền Văn cảnh tầng 5)

“Chíp chíp...”.

Bạch Vũ Linh tước tốc độ rất nhanh hơn nữa tu vi còn cao hơn bọn hắn một ít, may là tuy tốc độ nhanh nhưng tấn công hơi yếu.

“Xoẹt...”.

Do lo bảo vệ Dương Thiên Vũ nên Dương Phượng Vũ bị con chim kia vồ cho mấy cái, y phục rách một ít chỗ nhưng không phải nơi nhạy cảm và hắn chỉ là một thằng nhóc nên cũng không gây lúng túng gì.

Tốc độ của Linh tước quá nhanh Diệp Thiên cũng nhìn không kịp, nhưng hắn không bỏ cuộc hắn đang chờ cơ hội.

“Chíp chíp...”.

Sau khi tấn công thành công Dương Phượng Vũ Linh tước đậu trên cây kêu vài tiếng như đang chế giễu.

“Đây rồi”.

Diệp Thiên thấy Linh tước đậu trên cây liền hóa thành một bóng đen biến mất, chỉ tích tắc sau hắn đã xuất hiện cùng nơi với Linh tước đồng thời chớp lấy cơ hội dùng hai tay bắt lấy Linh tước.

Linh tước cảm nhận được nguy hiểm lập tức vỗ cánh muốn bay đi.

Nhưng đã không kịp, hai cánh nó đang ra bị hai tay của Diệp Thiên nắm lấy.

“Rắc rắc... Chíp chíp...”.

Diệp Thiên bẻ gãy cánh linh tước, đau đớn nhí nhố kêu vài tiếng rồi bị Diệp Thiên bắt lấy nhảy xuống chỗ Dương Phụng Vũ.

Lần này là may mắn gặp loại huyền thú tốc độ cao nhưng yếu ớt chứ nếu gặp loại khác sợ là hắn cũng phải dùng hết chiêu số.

“Phụt...”.

Linh tước tuyệt vọng lấy bạch hỏa đốt hấn hoảng hốt thấy không tác dụng.

Diệp Thiên đã tính trước chuyện này nên chuyển thuộc tính thành băng thuộc tính bao lại bàn tay nên nhiệt độ giảm đi rất nhiều, hắn chỉ cảm giác được hơi rất rất.

“Đáng tiếc”.

Diệp Thiên cười trên nỗi đau của nó nói.

“Của ngươi đây”.

Hắn đưa Linh tước cho Dương Phụng Vũ.

“Àm...âm...âm...”.

Vừa cầm lấy Linh tước Dương Phụng Vũ lập tức quăng nó xuống đất rồi dùng huyền kỹ hóa một chương thành nhiều chương đập nó.

“Chà...”.

Diệp Thiên nhìn nàng mà mặc niệm cho kẻ sẽ lấy nàng làm vợ, quả là hoa hồng thì có gai.

“Cầm”.

Đập cho linh tước chết nàng lấy thú đan của nó ra đưa cho Diệp Thiên.

Như lần trước Diệp Thiên cầm lấy bắt đầu luyện ra Thú hỏa.

Do tu vi của Linh tước cao hơn nhiều so với Tử ma lang nên mất rất nhiều thời gian ngưng luyện.

Đến gần tối Diệp Thiên mới từ trong đan lô lấy ra một ngọn lửa màu trắng tinh rất xinh đẹp nói.

“Do tạp chất trong thú đan ít nên hỏa chủng giữ được uy lực Huyền Vân cảnh tầng 1, ta thấy nó rất thích hợp với ngươi”.

Diệp Thiên nhìn ngọn lửa đánh giá rồi quay sang nhìn Dương Phụng Vũ nói.

“Ngươi không cần sao?”.

Nàng thấy Diệp Thiên không muốn thì thất mắc.

“Mặc dù không tệ nhưng bạch hỏa này chỉ có một phần là cuồng bạo mà thôi không thích hợp với ta”.

“Vậy ngươi muốn Di hòa thể nào?”.

“Càng cuồng bạo càng tốt, giới hạn của thân thể ta khá cao nên ta cần khai thác nó”.

Diệp Thiên biết nàng thấy áy náy nên giải thích rõ.

“Vậy tốt”.

Biết được đáp án Dương Phụng Vũ không do dự nhận lấy hỏa chủng bắt đầu dung hợp.

Không như Dương Thiên Vũ vượt cấp dung hợp trước đó, nàng dung hợp rất nhẹ nhàng không hề có gì bất thường xảy ra.

“Hợp”.

Rất nhanh việc dung hợp kết thúc với tiếng quát của Dương Phụng Vũ.

“Hùng lực...”.

Không thể đợi chờ nàng lập tức đưa tay ra gọi ra bạch hỏa.

Dương Phượng Vũ mỉm cười hài lòng, sau đó nàng thích thú liên tục gọi ra bạch hỏa như muối muối nàng sáng nay.

“Dù sao cũng nên đặt cho nó cái tên”.

Diệp Thiên nói ra ý kiến.

“Hừm... cứ gọi Bạch Tước chi hỏa đi”.

Dương Phượng Vũ cười nói.

“Haiz... xem ra ta với ngươi đều không có khiếu đặt tên”.

Diệp Thiên thở dài rồi khẽ lẩm bẩm, hẳn đặt là Ma lang chi hỏa là vì nghĩ không ra tên hay nên thấy sao đặt vậy ai ngờ cô nàng nàng này cũng hệt như hẳn đặt tên.

Dương Phượng Vũ không nghe thấy Diệp Thiên lẩm bẩm vẫn tiếp tục nghịch Bạch tước chi hỏa.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Huyền thú tranh đấu

Trong 3 người chỉ còn mỗi Diệp Thiên là chưa dung hợp Dị Hỏa.

Nhóm người Diệp Thiên tiếp tìm kiếm mục tiêu tiếp theo, do đã vào khu vực có huyền thú Huyền Vân cảnh tu vì nên cả 3 người đều rất cẩn thận đi vòng chứ không như lúc đầu đi thẳng vào sâu vừa đi vừa chơi đùa.

“Àm... Rống...”.

Buổi sáng ngày thứ 3, đám người Diệp Thiên vừa muốn dừng lại nghỉ ngơi thì nghe thấy tiếng thú rống gần đó.

“Đi qua đó xem, các ngươi cẩn thận một chút”.

Diệp Thiên khẽ nhắc nhở rồi đi lên trước.

Dương Phượng Vũ cùng Dương Thiên Vũ đi theo sau, hẳn đã dạy Dương Thiên Vũ cách giấu khí tức còn tỷ tỷ nàng thì là Huyền Vân cảnh nên có thể dùng tinh thần lực làm được.

“Xi xì... Rống...”.

Cẩn thận tiến lên phía trước Diệp Thiên nhìn thấy hai con huyền thú đang đánh nhau.

- Tên: Huyền Độc xà

- Cấp: 44 (Huyền Vân cảnh tầng 4)

Một trong số đó là một con độc xà màu xanh lục đến gần đuôi thì chuyển sang màu tím, dài kinh khủng.

- Tên: Kim Viêm sư

- Cấp: 46 (Huyền Vân cảnh tầng 6)

Con còn lại là một con sư tử khắp người được bao quanh với ngọn lửa màu vàng lóng lánh, khi gầm lên tỏa ra khí thế vương giả bá đạo.

“Huyền Độc xà không chỉ độc khủng bố mà cả lớp vảy quanh thân cũng cứng ghê gớm rất khó bị thương cho dù gặp đối thủ cao hơn một đại cảnh giới vẫn có thể giết chết cực kỳ nguy hiểm. Kim Viêm sư nếu chỉ so chiến lực thì cho dù cùng cấp bậc cũng thuộc hàng vương giả”.

Dương Phượng Vũ bên cạnh khẽ giọng phân tích.

“Nhưng theo như ta biết thì Kim Viêm sư thiên phú rất tốt khi trưởng thành cũng có thể đột phá Huyền Quang cảnh đến Huyền Ấn cảnh nếu có kỳ ngộ

thậm chí Đan Linh cảnh cũng không có vấn đề, con này chỉ mới Huyền Vân cảnh hẳn là chưa trưởng thành”.

Một bên Diệp Thiên vừa quan sát tình hình vừa nghe nàng phân tích.

“Bọn nó trên người chưa xuất hiện vết thương chắc là mới đánh nhau, chúng ta chờ một lát để bọn nó đánh nhau sắp chết thì ra tay hốt gọn”.

Diệp Thiên quan sát một chút rồi nói.

“Người thật là xấu xa”.

Dương Thiên Vũ một bên cười nói.

"Bây giờ mới biết sao?".

Diệp Thiên vẻ mặt nghiêm túc trả lời.

"Hihi...".

3 người khẽ cười đùa trong lúc quan chiến.

"Xùy xùy...".

Huyền Độc xà dùng thân thể cuồng lấy Kim Viêm sư.

"Rống... xì xì...".

Kim Viêm sư rống to tức giận cả người hỏa diễm thiêu đốt hùng lực đốt lấy Huyền Độc xà, nó đau đớn lắc lắc thân hình từ bỏ cuồng lấy Kim Viêm sư.

"Gầm...".

Kim Viêm sư tranh thủ cơ hội hàm răng nhọn cắn ngang lấy thân thể của Huyền Độc xà.

"Khà... xì xì...".

Huyền Độc xà đau đớn quăng quai không bỏ cuộc nhả ra một bãi nước màu xanh lục lên hông của Kim Viêm sư.

"RỔNG...".

Kim Viêm Sư thống khổ nhả Huyền Độc xà ra rồi ngửa mặt rống lớn.

"Phập... Phập...".

Huyền Độc xà nhào tới mở ra chiếc miệng lớn đỏ như máu của mình với hai nanh độc cắm lên cổ Kim Viêm sư.

Bị cắn Kim Viêm sư mặc dù đau đớn nhưng không do dự phát ra hỏa diễm tấn công đồng thời một chân giơ lên bộ vuốt sắc bén trảo lên thân của Huyền Độc xà.

"Rắc... xoạt...".

Móng vuốt sắc bén cào xuyên qua lớp vảy cứng rắn tạo ra một tiếng vỡ tan rồi tiếp tục cào đứt một phần thân của Huyền Độc xà.

"Xì Xì...".

Huyền Độc xà tê tâm liệt phách liều mạng uống lộn trên thân của Kim Viêm sư cắn hết chỗ này rồi đến chỗ kia khiến cho Kim Viêm sư trúng độc nặng sức lực ngày càng yếu ớt.

...

Ngoài xa 3 người Diệp Thiên nhìn cuộc chiến mà ngừng thở, hai đại huyền thú đánh nhau lực phản chấn quá mạnh khiến mọi thứ xung quanh gần như đều bị chấn thành tro bụi.

Kim Viêm sư không hổ danh là chiến lực trong cùng cảnh giới vương giả, mỗi một trảo vung ra đều có thể nhẹ nhàng cắt xuyên Huyền Độc xà thậm chí cắt đôi thân của nó.

Huyền Độc xà cũng ghê gớm là chuyên gia dùng độc mỗi lần phóng độc thành công Kim Viêm sư chiến lực lại rút vài thành dần dần đi đến sụp đổ, nếu không phải hỏa diễm của Kim Viêm sư đốt mất một phần độc thì Huyền Độc xà cũng không chột vệt như thế.

Mặc dù cả hai đều cùng cảnh giới với chú Linh tước hôm qua nhưng chiến lực quả là một trời một vực.

Diệp Thiên ước tính cho dù có thắng cũng phải ra hết bài tẩy không thì chưa làm gì được một trong bất kì hai tên kia hẳn đã nguy hiểm.

Cả hai huyền thú đều chiến đấu liều mạng, rồi cũng đến lúc kết thúc.

Cả hai ngã xuống đất, Kim Diễm sư trúng độc quá nặng chỉ còn khẽ gư gư được vài tiếng, còn Huyền Độc xà bị lợi trảo của Kim Diễm sư cắt thành từng mảnh phân tán nằm trên đất, đã chết.

"Ra tay thôi".

Diệp Thiên nhìn tình hình rồi tiến lên trước đi đến trước mặt Kim Diễm sư.

"Gr...".

"Ngươi cũng đã hết cứu rồi để ta tiễn ngươi một đoạn".

Diệp Thiên nhìn nó rồi chấp hai ngón tay thành kiếm dùng kiếm mạng chém nó một cái.

"Gr...".

Kim Diễm sư thở ra một hơi dài rồi mất đi sinh mệnh.

"Kí chủ chém giết Quái cấp 46 nhận được 6 vạn EXP, 6000 Linh tệ".

Hệ thống xuất hiện thông báo trước mặt hắn.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Kim Viêm chi hỏa

Diệp Thiên không quan tâm đến thông báo mà bắt đầu động thủ lấy đi thú đan của Kim Viêm sư.

Kim Viêm sư không hổ là huyền thú bên trong vương giả, thú đan tạp chất chỉ có một phần còn lại phần lớn là màu vàng lấp lánh cùng với mấy phần màu trắng tinh khiết.

Diệp Thiên cầm thú đan, trên tay truyền đến cảm giác nóng rất và kim châm đau đớn, hẳn đã dùng huyền lực băng thuộc tính để áp chế nhưng bàn tay vẫn đau nhứt.

“Tốt, hỏa thuộc tính đủ cường bạo lại thêm kim thuộc tính sắc bén, rất phù hợp để ta luyện thể”.

Diệp Thiên cười vui vẻ hài lòng với viên thú đan này.

Hắn cũng không phí phạm thi thể của 2 con huyền thú này, hắn cắt tất cả vào.

“Thế nào? Thích hợp với ngươi chứ?”.

Dương Phượng Vũ hỏi.

Qua mấy ngày ở cùng nàng đã không còn xem cậu nhóc trước mặt là một đứa trẻ mà xem hắn như một kẻ ngang hàng.

Nàng rất tò mò việc Diệp Thiên tu luyện thể nào để có tu vi như thế trong độ tuổi này, đồng thời cũng hiếu kì về chiến lược thực sự của hắn, trong suốt khoảng thời gian này Diệp Thiên rất ít ra tay hoặc kết thúc chiến đấu rất nhanh nên nàng không phân tích được quá nhiều chiến lược của hắn.

“Ừm... rất thích hợp, nhưng phải đợi rời khỏi nơi này tìm nơi an toàn thì ta mới dung hợp”.

Diệp Thiên ngẩn mặt nhìn nàng cười nói.

“Vậy đi thôi”.

“Ừ”.

3 người cùng hướng về lối ra sơn mạch rồi đi.

...

“Vút vút...”.

Đám người Diệp Thiên đi chưa bao lâu thì có hai bóng người xuất hiện.

Một bóng người khá gầy và bóng người còn lại thì rất to lớn khôi ngô.

“Hừm... biến mất rồi?”.

Người khôi ngô hỏi.

“Nhìn dấu vết hần là Kim Viêm sư chiến đấu với Huyền Độc xà”.

“Ừm...”.

Người gầy nhìn dấu vết trên đất phân tích.

“Vết máu thể này hần là Huyền Độc xà bị Kim Viêm sư chém thành từng khúc còn Kim Viêm sư thì bị độc chết”.

“Ừm...”.

“Xác chúng hần là có người đã lấy đi nhưng người kia lại không để lại dấu vết gì xem ra không phải dạng thường mà là một cao thủ”.

Người gầy liên tục phân tích đúng giống như hần đã nhìn thấy chiến đấu vậy, hần muốn tìm dấu vết của người lấy xác hai con huyền thú đi nhưng lại không biết Diệp Thiên lúc rời đi đã dùng huyền lực xóa đi dấu vết để lại.

“Ừm... đáng tiếc khó khăn tìm được một con Kim Viêm sư lại dễ mất, đành tìm con khác thù phục vậy”.

Bóng người khôi ngô lắc đầu tiếc nuối, hần ngửa mặt nhìn hướng Vân Lam vương quốc một chút.

“Sư huynh nghĩ gì thế?”.

“Chỉ là lâu rồi không về nhà nên hơi cảm khái thôi”.

“Hắc hắc... chỉ một thời gian nửa thôi kế hoạch sẽ được tiến hành, đến lúc đó sư huynh có thể về rồi hơn nữa lúc đó sẽ có nhiều thay đổi”.

“Ừm... đúng vậy, đến lúc đó sẽ có rất nhiều thay đổi”.

Bóng người khôi ngô ánh mắt sát lạnh nhìn hướng Vân Lam vương quốc nói khẽ.

“Đi thôi”.

Cả hai bóng người dần biến mất vào rừng cây.

“Hô...”.

Diệp Thiên thở ra một hơi, từ trong đan lò lấy ra một ngọn lửa màu vàng óng bên trong ẩn hiện từng tia kim quang sắc bén.

Ra khỏi lãnh địa của những huyền thú có Huyền Vân cảnh, hần không đợi được lập tức luyện hóa ra Thú hòa từ thú đan của Kim Viêm sư.

Diệp Thiên nghỉ ngơi lấy sức chuẩn bị dung hợp Thú hòa.

Thú hòa từ Kim Viêm sư uy lực ở Huyền Vân cảnh công thêm vô cùng cuồng bạo lại có kim thuộc tính nên hần muốn cẩn thận một chút mặc dù thân thể hần là bất tử nhưng vẫn đau như thường a.

“Bắt đầu đi”.

Thú hòa dần dần dung nhập vào cơ thể hần, sau khi thú hòa đã nhập thể cả người hần đỏ chót giống như máu có thể bắn ra từ cơ thể bất cứ lúc nào.

Diệp Thiên cắn răng chịu đựng, hỏa lực cuồng bạo lại thêm kim thuộc tính sắc bén cứ như đang đâm nát cơ thể của hần vậy.

“Hợp”

Đến nửa giờ sau việc dung hợp mới hoàn thành hần khẽ quát.

“Hô hô”.

Diệp Thiên mở mắt thở mạnh từng ngụm.

“Hùng lực...”.

Cơ thể đã đỡ một chút Diệp Thiên lập tức gọi ra Thú hỏa.

“Tốt, cứ gọi là Kim Viêm chi hỏa đi”.

“Rống...”.

Vừa định vui mừng thì hắn nghe thấy tiếng rống lớn xung quanh.

“Xào xạt...”.

Trên cây xuất hiện hơn hai mươi con hầu tử màu đỏ.

“Là Xích bạo hầu, rất điên cuồng thấy người hay thú đều tấn công”.

Dương Phượng Vũ đứng bên nói.

- Tên: Xích bạo hầu

- Cấp: 33-37 (Huyền Đan cảnh tầng 3-7)

Hầu hết Xích bạo hầu đều chỉ có Huyền đan cảnh mà thôi, nhưng đi theo bầy nên mới nguy hiểm hơn nữa lực lượng thân thể của nó rất mạnh.

“Oh... con kia là đầu lĩnh”.

Dương Thiên Vũ nhìn thấy một con to hơn mấy con khác chỉ chỉ nói.

Mấy ngày nay gặp huyền thú cỡ này không ít đều bị Diệp Thiên với tỷ tỷ dẹp gọn nên nàng cũng không sợ sệt gì.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Xích bạo hầu vương

Diệp Thiên cùng Dương Phượng Vũ nhìn qua thì đúng như nàng nói con Xích bạo hầu này rất khác mấy con còn lại, không những màu lông trong cứng rắn hơn mà đôi mắt của nó có pha chút màu vàng kim chứ không như mấy con khác chỉ có màu đỏ.

- Tên: Xích bạo hầu vương

- Cấp: 45 (Huyền Vân cảnh tầng 5)

“Không phải đã ra khỏi lãnh thổ của Huyền Vân cảnh huyền thú rồi sao?”.

Diệp Thiên nghi hoặc hỏi.

“Xích bạo hầu tính khí cuồng bạo không thích ở một chỗ nên không có lãnh thổ cố định luôn di chuyển mọi nơi”.

Dương Phượng Vũ giải đáp nghi hoặc của hắn.

“Rống...”.

Xích bạo hầu vương rống lớn ra lệnh cho kẻ dưới tấn công.

“Hừ...”.

Dương Phượng Vũ hừ lạnh không sợ hãi tiến lên muốn đánh thắng Xích bạo hầu vương dù nó tu vi cao hơn nàng.

“Khoan đã, đừng đánh nó trước đánh mấy con yếu trước rồi đánh nó cũng không muộn”.

Diệp Thiên nhanh chân càn nài lại nói.

“Vi sao?”.

“Cứ làm như thế đi rồi biết”.

Nói xong Diệp Thiên lên trước đánh giết mấy con Xích bạo hầu.

Dương Phượng Vũ vẫn rất tin tưởng Diệp Thiên nên cũng không hỏi nữa mà đứng gần bảo vệ Dương Thiên Vũ đồng thời cũng đánh giết mấy con Xích bạo hầu.

Với lực chiến kinh khủng của Diệp Thiên rất nhanh đã có mấy đầu Xích bạo hầu nằm xuống, bên Dương Phượng Vũ cũng không khác, có Bạch Tước chi hòa lực tấn công của nàng tăng lên mấy lần.

Mỗi lần Dương Phượng Vũ ra chiêu Bạch Tước chi hòa đều tăng lên uy lực của chiêu thức đồng thời thiêu đốt vết thương của đối thủ khiến mấy con Xích bạo hầu thống khổ rên la thảm thiết.

Phòng ngự của Xích bạo hầu không tệ nhưng Diệp Thiên có Kiếm mang nên rất nhẹ nhàng cắt xuyên qua người bọn chúng rồi dùng Kim Viêm chi hỏa thiêu đốt, từng con từng con Xích bạo hầu chết không kịp ngáp.

Hắn dùng tay làm kiếm phóng thích kiếm mang nên dùng vài lần thì tay hắn lại bị thương nhưng lập tức phục hồi, nếu không phải hắn bắt từ sơ là cánh tay đã phệ từ lâu.

“Trở về phải luyện một thanh kiếm thích hợp”.

Hắn đã có ý định đó từ lúc lấy xác của Kim Viêm sư rồi.

“Rống... bành bành...”.

Rất nhanh Diệp Thiên cùng Dương Phượng Vũ đã dọn sạch đám đàn em của Xích bạo hầu vương khiến nó tức giận đánh lên lên ngực rống lên.

“Gừ...gừ...”.

Nó rú lên vào cái rồi phóng người lao lên vung ra hỏa quyền hướng Dương Phượng Vũ.

“Đến tốt lắm”.

Dương Phượng Vũ không lùi mà tiến lên vung ra một chiêu.

“Ầm... phụt phụt...”.

Cả hai bị phản chấn lui ra sau, xung quanh cây cối đều bị xích hỏa cùng bạch hỏa thiêu đốt thành tro.

“Tỷ tỷ cố lên”.

Dương Thiên Vũ như xem trò vui cổ vũ.

“Tốt... tiếp tục”.

Dương Phượng Vũ thấy có thể vượt cấp đánh ngang với Xích bạo hầu vương thì hưng phấn tiếp tục ra chiêu.

Từ lúc dung hợp Bạch Tước chi hỏa nàng chưa từng dùng để thực chiến nên không biết uy lực nó ra sao, nhưng bây giờ thấy được mình có thể nhẹ nhàng vượt cấp đánh với một huyền thú có Huyền Vân cảnh tầng 5 thì vô cùng kích động.

Nên biết cơ thể huyền thú từ lúc sinh ra đã hơn hẳn người thường, bình thường huyền thú vượt cấp giết con người là bình thường nhưng một người có thể vượt cấp chém giết huyền thú thì khó hơn rất nhiều, người làm được tất cả đều là thiên tài trong thiên tài cả.

“ầm ầm... rắc rắc... phụt...”.

Trong rừng không ngừng vang lên tiếng va chạm kịch liệt cùng với tiếng đất đá vỡ nát, cây cối của cả một khu đều bị một người một thú đánh thành tro bụi.

“Rống...”.

Xích bạo hầu vương giờ hai nắm tay đập thẳng từ trên xuống.

Dương Phượng Vũ không lùi mà tiến lên trước một chưởng thẳng vào giữa ngực của Xích bạo hầu vương.

“Phụt...”.

Xích bạo hầu vương bị đánh vào chỗ chí mạng lập tức phun máu bay ra ngoài.

“Chết”.

Dương Phượng Vũ không bỏ qua cơ hội lập tức dùng chiêu tiếp theo đánh lên trán nó.

“Rắc rắc... Bành...”.

Bị một chưởng mạnh vào trán Xích bạo hầu vương không kịp phản ứng đã bị đánh gãy cổ khí lực đoạn tuyệt ngã ra sau chết đi.

Dương Phượng Vũ mặc dù kiệt sức nhưng nghĩ đến mình giết được Xích bạo hầu vương thì mỉm cười kích động.

Bỗng Dương Phượng Vũ thu lại nụ cười ngồi xuống như muốn tu luyện.

“Tỷ tỷ làm sao vậy?”.

Dương Thiên Vũ lo lắng hỏi Diệp Thiên.

“Không sao, nàng có cảm ngộ mà thôi”.

Diệp Thiên cười giải thích rồi đi đến từng con Xích bạo hầu lấy đi thú đan của bọn chúng.

Tổng cộng có 24 chỉ Xích bạo hầu có Huyền đan cảnh cùng một con Xích bạo hầu vương có Huyền Vân cảnh.

Diệp Thiên trong lúc chờ đợi Dương Phượng Vũ hoàn thành cảm ngộ thì lấy ra đan lô bắt đầu luyện hóa đám thú đan kia.

Tổn mất một đêm không ngủ cùng với một phần thời gian buổi sáng hần mới luyện hóa hết chỗ thú đan này.

Xích bạo hầu mặc dù cuồng bạo nhưng do chiến đấu nhiều huyền khí luôn được tinh lọc nên thú đan tạp chất rất ít sắp có thể so với Kim Viêm sư, chính vì thế Thú hỏa luyện hóa ra đều đạt Huyền Đan cảnh uy lực và một cái Huyền Vân cảnh.

“Ừm...”.

Cảm giác được rung động Diệp Thiên nhìn qua Dương Phượng Vũ.

- Tên: Dương Phượng Vũ

- Cấp: 43 (Huyền Vân cảnh tầng 3)

“Đột phá liền hai cấp, hơn nữa không chỉ tu vi tăng lên mà cả ngộ tính cũng được thăng lên”.

Diệp Thiên nhìn thông báo lắm lắm rồi thôi.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Cẩn nuốt

“Phù...”.

Dương Phượng Vũ cảm ngộ qua đi, nàng mở mắt thở ra một hơi.

“Cảm giác thế nào?”.

Diệp Thiên tiến lên cười hỏi.

“Cảm giác mình bạch rất nhiều thứ trước đây không hiểu, cơ thể cũng nhẹ đi rất nhiều”.

Dương Phượng Vũ nói.

“Ừm... người qua đây có vài thứ tốt”.

Diệp Thiên thần bí cười nói.

Dương Phượng Vũ thấy thế nghi hoặc đi theo hắn.

Diệp Thiên lo lắng ảnh hưởng đến Dương Phượng Vũ cảm ngộ nên chọn một nơi xa chỗ này một chút để Luyện hóa thú đan.

“Hừm... Thú hóa?”.

Dương Phượng Vũ nhìn cả một đám lửa đỏ lơ lửng phía trước thì ngạc nhiên.

“Ừm... ta luyện hóa thú đan của Xích bạo hầu ra, cái lớn nhất ở giữa là của Xích bạo hầu vương là dành cho người, người giải trừ Bạch Tước chi hỏa rồi dung hợp nó sẽ tốt hơn”.

Diệp Thiên nói.

“Ngoài nó ra còn có 24 cái khác ta chia đều mỗi người 8 cái để Thú hỏa của mình cần nuốt, người không có ý kiến chứ?”.

“Ừm vậy là tốt rồi dù sao người là người luyện hóa ra mà”.

Dương Phượng Vũ hiểu rõ nói, làm sao nàng có ý kiến được khi mà nàng và muội muội đều là đi theo hưởng lợi từ Diệp Thiên, mà hắn còn nhường thứ tốt cho nàng.

“Được rồi tranh thủ dung hợp đi”.

Diệp Thiên nói xong cũng ngồi xuống bắt đầu để cho Kim Viêm chi hỏa của mình cần nước mấy ngọn lửa đỏ kia.

Cần nuốt cũng không khó và còn nhẹ nhàng cực kỳ, chỉ cần dùng tinh thần lực gọi Thú hỏa hỏa chủng đi ra bao bọc thú hỏa khác thiêu đốt hấp thụ đi hỏa chủng của thú hỏa cần cần nuốt là được.

Dương Phượng Vũ cũng ngồi xuống tay bấm pháp giải trừ dung hợp với Bạch Tước chi hỏa hỏa chủng rồi đưa nó ra ngoài, sau đó dung hợp lại ngọn lửa màu đỏ.

Đến gần tới cả 3 mới hoàn toàn luyện hóa hết đám Thú hỏa nên cả nhóm đành phải ở lại một đêm nữa.

“Diệp Thiên, Ma Lang chi hỏa của ta hình như có vấn đề”.

Diệp Thiên Vũ cần nuốt Thú hỏa xong xuôi chạy đến hỏi.

“Thế nào?”.

Diệp Thiên nhíu mày hỏi, Dương Phượng Vũ cũng lo lắng đi đến.

“Người xem”.

Dương Thiên Vũ xòe tay gọi ra Ma Lang chi hỏa.

“Hùng hực...”.

Ma Lang chi hỏa của nàng màu sắc đã đậm hơn trước rất nhiều, không chỉ thể hình dáng cũng thay đổi.

Ngọn lửa màu tím thiêu đốt, bên trong nó hiện tại xuất hiện thêm hai ngọn lửa màu đỏ như hai con mắt, ba ngọn lửa không ai bài xích ai mà hoàn toàn dung hợp.

Dương Thiên Vũ khẽ động ý niệm, Ma Lang chi hỏa trên tay nàng lập tức biến hóa.

Hai ngọn lửa đỏ bắt đầu uống ẻo trở nên dẹt đi kéo dài hai bên trở thành một đôi mắt hung tợn, ngọn lửa tím bên ngoài cũng thiêu đốt nhanh lên cuối cùng như chiếc đầu sói ngửa mặt há miệng rộng, đáng tiếc nó chỉ là một ngọn lửa nên không hề phát ra một chút âm thanh.

“Ừm... tốt”.

Diệp Thiên Ma Lang chi hỏa cười nói.

“Làm sao?”.

Dương Phượng Vũ hỏi.

“Lần trước ta đã nói nếu Dị hỏa cần nuốt nhiều loại Dị hỏa khác sẽ phát sinh thuốc biến, hiện tại Ma Lang chi hỏa của Thiên Vũ là đang thuốc biến nhưng chưa hoàn toàn mà thôi”.

“Vậy tại sao nó lại thành một đầu sói?”.

Dương Thiên Vũ nghi hoặc hỏi.

“Đây chính là đặc trưng của thú hỏa, người lấy thú hỏa của loài nào thì sau khi thuốc biến thường sẽ ảo hóa thành hình dạng của chủng loài đó, Ma Lang chi hỏa thuộc loài sói nên có hình dạng như vậy là đúng nhưng do chưa hoàn toàn thuốc biến nên chỉ giống một chú chó con”.

Diệp Thiên nhìn đầu sói làm bằng lửa cười nói.

“Sau khi thuốc biến hoàn toàn người có thể dùng nó để chiến đấu như một sủng vật nên cho dù người là luyện đan sư thì vẫn có thể chiến đấu bình thường đây chính là một trong những điều làm nên tên tuổi của Thú hỏa”.

“Ngoài đó ra việc nó chưa hoàn toàn thuốc biến cũng có một phần do thân thể của người quá yếu nên hai loại hỏa người dung hợp chưa hoàn toàn là một, bằng chứng là người cần dùng tinh thần lực để nó dung hợp trở thành đầu chó con này”.

“Sau khi trở về thường xuyên dùng uy lực của thú hỏa để rèn luyện cơ thể nhiều hơn nếu không sau này có Dị hỏa người cũng không dung hợp được”.

Diệp Thiên liên tục phân tích đồng thời chỉ dẫn điểm yếu hiện tại.

“Đúng rồi, người đặt tên cho Thú hỏa mới chưa?”.

“Ta gọi nó là Bạo Viêm chi hỏa”

“Người thật ra là đã bao nhiêu tuổi rồi?”.

Lúc nói chuyện với Diệp Thiên Dương Phượng Vũ không kiềm lòng được bật thốt ra câu hỏi.

“Ta nói ta còn lớn hơn người người tin không?”.

“Tin”.

“Vậy cứ nghĩ thế đi đỡ cho ta phải gọi người bằng tỷ tỷ”.

Diệp Thiên cười nhún vai.

“Từ đầu người cũng có gọi ta là tỷ tỷ bao giờ”.

Dương Phượng Vũ trừng mắt bất mãn.

Diệp Thiên chỉ cười cười rồi lấy lều ra chui vào ngủ.

Một đêm không có bất cứ huyền thú nào chơi ngu đánh thức họ.

Sáng hôm sau, cả 3 người một đường hướng phía Vân Lâm học viện đi.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Vì tự do tiêu dao

Không muốn tiếp tục ở trong Vạn Thú sơn mạch nên 3 người Diệp Thiên đi khá nhanh, đến gần trưa thì đã trở về học viện.

“Đi giao nhiệm vụ rồi trở về”.

Dương Phượng Vũ nhắc nhở.

Đến nhiệm vụ đường trả nhiệm vụ, đám người Diệp Thiên lại một lần nữa bị nhiều ánh mắt để ý đến.

“Ta đến trả nhiệm vụ”.

Diệp Thiên đưa ra xác của 3 con huyền đàn cảnh huyền thú làm bằng chứng.

"oh... Tiểu ma đầu, mới mấy ngày ngươi đã xong rồi sao?".

Vẫn là người thanh niên phục vụ trước đó, hắn tên là Vũ Lôi tu vi không tệ đạt đến Huyền đàn cảnh tầng 7, cho dù là trong nội viện cũng được xem như trung thượng.

"Haiz... có thể đừng gọi ta như vậy không?".

Diệp Thiên cực kì bất đắc dĩ nói.

"Chỉ đùa thôi mà, đây nhiệm vụ điểm thưởng".

Vũ Lôi cười cợt đóng dấu hoàn thành rồi đưa cho Diệp Thiên một cái ngọc bài.

"Đây là gì?".

"Ngọc bài tích điểm, bên trong chứa điểm thưởng ngươi dùng tinh thần lực là có thể xem được, ngươi có thể dùng điểm thưởng để trao đổi nhiều thứ bên trong học viện như đan dược, vũ khí, công pháp, huyền kỹ... chỉ cần đủ điểm thưởng là có thể đổi tất cả những thứ học viện cho phép".

Vũ Lôi biết Diệp Thiên là lần đầu tiếp xúc những thứ này nên nhẫn nại giải thích.

"Ra vậy, là tiền tệ đặc trưng của học viện".

"Cũng có thể nói như vậy".

Diệp Thiên dùng tinh thần lực truyền vào ngọc bài lập tức phía trên ghi 1000, tức hiện tại điểm thưởng của hắn sau khi hoàn thành nhiệm vụ là 1000.

Đã minh bạch cách dùng Diệp Thiên đi ra để Dương Thiên Vũ đến nộp nhiệm vụ, giống như Diệp Thiên nàng cũng là lần đầu làm nhiệm vụ nên được đưa một ngọc bài, chỉ khác là bên trong chỉ chứa 300 điểm, dù sao hai người làm nhiệm vụ là không cùng cấp bậc.

Sau đó 3 người rời đi nhiệm vụ đường trở về chỗ ở của mình.

"Diệp Thiên, đa tạ".

Trước khi kéo Dương Thiên Vũ vội vã rời đi Dương Phượng Vũ khẽ nói với Diệp Thiên.

"Haha... cô nàng này còn biết nói câu đó cơ đấy".

Diệp Thiên cười cợt đi vào nhà.

...

"Thiếu gia, người đã trở lại".

Kim Sơn đã ở sẵn trong nhà, nhìn thấy hắn vào Kim Sơn đứng dậy cười nói.

"Hừm... mọi chuyện sao rồi".

"Vâng, chuyện đất đai vẫn tiến hành tốt đẹp, Dưỡng Nhan đan đã đem đến Thiên Nguyệt các 7 ngày sau sẽ bán đấu giá".

"Đã đột phá Huyền Đan cảnh, rất tốt".

Diệp Thiên nghe hắn báo cáo rồi nhìn hắn một cái khen ngợi.

"Haha... đều nhờ công pháp của ngài cả, không ngờ ta có thể trong thời gian ngắn ngủi như thế đột phá đến Huyền đàn cảnh".

Kim Sơn vui vẻ cười không ngấm được miệng.

"Ừm... mấy ngày tới ngươi cũng dành thời gian tập trung tu luyện, kế hoạch của ta sau này cũng cần năng lực để duy trì nó".

"Vâng".

Diệp Thiên nói xong trở về phòng của mình, hắn muốn bắt đầu luyện thể.

"Haiz... không biết bao giờ mới đột phá 10 vạn kg lực lượng đây".

Diệp Thiên cảm giác lực lượng của cơ thể thờ dài.

Mặc dù lực lượng thân thể của hắn hiện nay không tệ nhưng cũng chưa là gì cả, muốn luôn có thể vượt cấp khiêu chiến thì căn cơ phải đủ tốt thì mới làm được.

"Hô... bắt đầu thôi".

Ngồi dưới sàn Diệp Thiên ánh mắt kiên định nói.

"GU...".

Diệp Thiên dùng tinh thần lực dẫn Kim Viêm chi hỏa hỏa chủng đi khắp mọi góc ngách trong cơ thể, thiêu đốt từng tế bào của cơ thể, hắn chỉ dùng một huyền lực để giữ cơ thể ở giới hạn vừa đủ chịu đựng uy lực của Kim Viêm chi hỏa.

Hỏa diễm cuồng bạo thiêu đốt từng tế bào làm hắn như muốn tan chảy, cộng thêm kim thuộc tính bên trong hỏa diễm không ngừng đâm, cắt từng nơi trên cơ thể, đau đớn kinh khủng hơn gấp mấy chục lần lúc ngâm được dịch.

"Cố lên ta ơi, muốn tự do tiêu dao trong thế giới này chỉ có sức mạnh mới có thể làm được, kẻ yếu ngay cả cách chết cũng không được chọn".

Diệp Thiên tự nhủ lấy lại bình tĩnh cắn răng chịu đựng tiếp tục luyện thể.

Diệp Thiên với cơ thể đỏ chót của mình ngồi im lặng trong phòng không ngừng tu luyện.

...

Thời gian trôi nhanh đã 7 ngày trôi qua.

Mỗi ngày Diệp Thiên không hề lười biếng dùng Kim Viêm chi hỏa luyện thể, xong lại luyện kiếm rồi mới tu luyện tu vi, lúc buồn chán lại xem tivi.

Không chỉ thể thảnh thơi Dương Thiên Vũ cũng chạy qua hỏi hắn cách luyện đan, hắn không giấu gì giảng cho nàng.

Không chỉ vậy dưới sự hỗ trợ của Vạn Hòa Linh Quyết tu vi của nàng cũng tăng nhanh nhưng tất nhiên không ầm ầm đột phá như Diệp Thiên mà là 5-7 ngày một cấp tăng lên, Diệp Thiên cũng chú ý để nàng luyện thể nếu không căn cơ yếu ớt dễ đổ vỡ.

Dương Phượng Vũ, Vân Phong cùng Trương Hồ hầu như ngày nào cũng ra sân tỷ võ.

Không biết có phải bị thiên phú của Diệp Thiên kích thích hay không mà Trương Hồ đã đột phá Huyền Vân cảnh, Vân Phong cũng có tiểu đột phá lên Huyền Vân cảnh tầng 5.

Dương Phượng Vũ lúc đánh với hai người kia đều không dùng đến Bạo Viêm chi hỏa, hắn là muốn giữ bí mật làm ác chủ bài.

Muốn làm cường giả mà không có vài ba cái ác chủ bài phòng thân thì khó mà lấn lộn trong cái thế giới đầy khó khăn này.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Tỷ thí

Qua mấy ngày không ngừng tu luyện Diệp Thiên tu vi mặc dù không đột phá nhưng cách đột phá cũng không xa, thân thể cũng đã 2 vạn lực lượng, dùng Kim Viêm chi hỏa luyện thể hiệu quả hơn được dịch gấp nhiều lần nên tăng lên rất nhanh, Kim Viêm chi hỏa có thể theo tu vi của hắn tăng lên và cắn nuốt Dịch hỏa khác mà tăng cường bản thân nên hắn có thể một mực dùng cách này để nhanh chóng tiến bộ.

Tiến bộ nhất chính là kiếm mang, vì có phân thân song song tu luyện lấy kinh nghiệm nên tốc độ nhanh hơn, hiện tại hắn đã tạo ra được 6 đạo kiếm mang không qua mấy ngày là có thể tiếp tục đột phá đạo thứ 7.

Kiểm mang mỗi tăng lên 7 đạo sẽ tăng cường rất nhiều uy lực, có thể xem 7 đạo kiếm mang là một tiểu cảnh giới cũng được.

Sáng ngày thứ 7 Kim Sơn đã đi Thiên Nguyệt các xem đấu giá từ sớm, trong lúc chờ đợi hắn đem tiền về Diệp Thiên rảnh rỗi đi ra sân xem 3 người Vân Phong tỷ võ.

Hiện tại người đang đánh là Vân Phong cùng Trương Hồ.

Trương Hồ sau khi đột phá Huyền Vân cảnh thân thể lực lượng cũng tăng lên không ít nhưng vẫn chưa đạt 1 vạn, thua xa Diệp Thiên nhưng đủ để Vân

Phong khó đánh.

Thân thể của Trương Hồ tốt hơn Vân Phong nhiều nên lúc Vân Phong ra chiêu phần lớn đều bị Trương Hồ né tránh, hơn nữa tốc độ chậm nên bị Trương Hồ liên tục áp sát người đánh.

Với một người chuyên tu luyện huyền lực như Vân Phong thì cơ thể yếu ớt chính là điểm yếu chí mạng, nhưng may thay Vân Phong thân pháp không tệ liên tục có thể chuyển nguy thành an lui ra khỏi phạm vi của Trương Hồ công kích.

Trương Hồ không thể làm gì ngoài chịu đựng Vân Phong thả điều đến kiệt sức thất bại.

“Diệp Thiên, người mà cũng có hứng thú ra đây xem tỷ võ sao?”.

Dương Phượng Vũ nhìn thấy hắn đến cười trừ.

“Tu luyện có đột phá nên hiện tại có chút rảnh rồi thôi”.

Diệp Thiên thông dong nói.

“Có hứng thú làm một trận không?”.

“Người là muốn thăm dò ta sao?”.

Diệp Thiên cười hỏi.

"Cũng có một phần, ta luôn thắc mắc chiến lực của người rốt cuộc là đến đâu".

Dương Phượng Vũ không giấu nói thẳng.

"Cũng được thôi, như ý người muốn".

Diệp Thiên cười nói đi ra sân trống.

Dương Phượng Vũ cũng mừng rỡ theo sau đứng song song với hắn.

Vân Phong cùng Trương Hồ thấy hai người thì lập tức tìm chỗ đứng chăm chú quan sát, bọn hắn cũng rất tò mò chiến lực của Diệp Thiên, lần trước Trương hồ chỉ dùng thân thể lực lượng nên thua nhưng nếu đấu thực Trương Hồ con dùng huyền lực tấn công chiến lực không thể xem thường Diệp Thiên có thể đánh hay không cũng là một vấn đề.

Mấy ngày nay bọn họ bị thiên phú của Diệp Thiên kích thích điên cuồng tu luyện, bây giờ có cơ hội thăm trắc đến chiến lực của Diệp Thiên là một cơ hội hiếm có để bọn họ nhận biết chênh lệch giữa cả hai là bao nhiêu, đồng thời lấy lại tự tin của mình.

Trên sân Diệp Thiên thông dong tự tin nhìn đối diện mình Dương Phượng Vũ.

"Người có thể ra tay trước".

Hắn ra tư thế mời gọi nói.

"Tốt thôi".

Dương Phượng Vũ phóng người hướng Diệp Thiên vùng vẫy.

"Hồng Viêm chương".

Diệp Thiên không tránh né chuyển đổi huyền lực thuộc tính thành lôi thuộc tính rồi đánh ra một quyền, cứng đối cứng với Dương Phượng Vũ.

"Hùng lực... rắc rắc... Âm...".

Hai loại thuộc tính huyền lực va chạm nhau tạo thành cú nổ lớn làm trung tâm sân bị lún xuống một hố to.

Diệp Thiên lùi về sau 9 bước, Dương Phượng Vũ chỉ lùi về sau 5 bước.

"Huyền lực thuộc tính, hắn đã đột phá Huyền Đan cảnh".

Trương Hồ nhìn thấy lôi điện Diệp Thiên ngưng tụ trên tay thì nói.

"Ừm... lúc hắn gia nhập học viện nghe nói chỉ là Dung Linh cảnh tầng 3, mới đây đã đến Huyền Đan cảnh tốc độ tu luyện nghe mà lạnh cả sống lưng, quả thật là quái vật".

Vân Phong hoảng sợ phân tích.

“Không chỉ như thế, hẳn rõ ràng là chỉ yếu thế hơn Phượng Vũ một chút”.

Hai người ít tiếp xúc với Diệp Thiên nên bất ngờ nhưng Dương Phượng Vũ mấy ngày trước ở chung với Diệp Thiên thì không hề bất ngờ, nàng đã đoán trước tu vi của Diệp Thiên không đơn giản nếu không cũng không thể nhẹ nhàng luyện hỏa thú đan của huyền thú có Huyền Vân cảnh tu vi.

Chỉ có điều nàng không ngờ là huyền lực của Diệp Thiên lại là lõi thuộc tính, trong các loại thuộc tính lõi thuộc tính có sức phá hoại cao nhất thậm chí hơn cả hỏa thuộc tính một bậc.

“Ghê gớm”.

Diệp Thiên nhìn bàn tay còn run run nói.

Huyền lực của hắn khủng bố hơn người khác mấy lần thì cũng chỉ là huyền lực của Huyền đan cảnh mà thôi, hiện tại nhiều nhất có uy lực khoảng 5 vạn cộng thêm thân thể lực lượng 2 vạn cũng chỉ 7 vạn.

Còn người có tu vi Huyền Vân cảnh thì huyền lực đã có thể đánh ra 5 vạn lực lượng, Dương Thiên Vũ không luyện thể nên thân thể lực lượng nhiều nhất 2-3000 là cùng, nhưng nàng là Huyền Vân cảnh tầng 3 nên huyền lực cũng gần 7 vạn, cộng thêm huyền kỹ thì uy lực đã tiếp cận 10 vạn, cả hai vẫn còn chênh lệch không ít.

“Quả nhiên không thể xem thường”.

Dương Phượng Vũ nhìn Diệp Thiên chiến ý thiêu đốt, nàng mặc dù tu vi hơn Diệp Thiên rất nhiều còn dùng huyền kỹ nhưng chỉ có thể đánh lui hắn mà không thể tổn thương, có thể thấy Diệp Thiên chiến lực bá đạo cỡ nào.

“Tiếp tục, Lạc Viêm chương”.

Dương Phượng Vũ nhảy lên cao vùng vẫy, từ một hỏa chương hóa thành nhiều hỏa chương liên tiếp bay về phía Diệp Thiên.

Diệp Thiên không đối cứng mà lách người né dày đặc hỏa chương lao tới mình, thỉnh thoảng đánh ra vài quyền để phá hủy hỏa chương tìm đường thoát thân.

Hữu kinh vô hiểm chạy ra phạm vi hỏa chương Diệp Thiên muốn phóng người lên tấn công nhưng giống như biết được ý định của Diệp Thiên, Dương Phượng Vũ hỏa chương lập tức đổi thành hỏa trảo vỗ về phía hắn.

“Àm...”.

Diệp Thiên thấy đã quá muốn né lập tức xoay người lấy đà tung ra một cú đá xoáy với lõi điện gia trì tiếp đón hỏa trảo.

Hai người một hỏa một lôi liên tục va chạm làm cả sân không còn nguyên hình.

Nhưng cả hai không hề quan tâm chuyện đó mà chỉ tập trung vào trận đấu, cả hai càng đấu càng hăng, nhịp độ ra đòn càng lúc càng nhanh.

Hỏa cùng lôi, hai thuộc tính có sức công phá bá đạo nhất liên tục va chạm tạo ra những con trăn động làm Vân Phong cùng Trương Hồ hai người tròn mắt nhìn.

“Cái tên tiểu tử này vậy mà có thể cứng đối cứng với Phượng Vũ, mặc dù luôn ở hạ phong nhưng không hề có dấu hiệu sẽ bại”.

Vân Phong rung động nói, hẳn mặc dù tu vi cao hơn nữa thuộc tính áp chế Phượng Vũ nhưng mấy ngày trước Phượng Vũ bỗng nhiên đột phá tu vi gần bằng với hắn lại thêm cái cách chiến đấu hung bạo làm hắn cũng không dám gần, chỉ có thể liên tục thả điều tiêu hao nhưng không thể thắng như trước.

Bây giờ cái tên tiểu tử Diệp Thiên này không những đối cứng cùng nàng mà còn không thua quá nhiều.

Nên nhớ tu vi của Diệp Thiên còn thấp hơn bọn hắn cả một đại cảnh giới, chiến lực này quá nghịch thiên nhìn Diệp Thiên mà hắn có cảm giác bất lực.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Học viện tranh tài

“Àm...Àm...”.

Diệp Thiên cùng Dương Phượng Vũ không ngừng chiêu chiêu va chạm.

“Xà xạt...”.

Một lần nữa hai người bị lực phản chấn chấn lùi về sau, cũng như những lần trước Diệp Thiên là người yếu thế hơn.

Nhưng trên mặt Diệp Thiên vẫn luôn nở nụ cười tự tin nhìn Dương Phượng Vũ nói.

“Nếu không dùng Dịch hòa thì ngươi không làm gì được ta dù ta ở thế hạ phong đi chăng nữa”.

Huyền Lực của hắn cực kì hùng hậu nên cho dù đánh lâu như vậy vẫn không hề có dấu hiệu xuống sức.

“Ta là muốn giữ nó làm ác chủ bài cho Học Viện tranh tài nhưng nếu là đánh với ngươi thì càng có ý nghĩa, Khởi”.

“Hùng lực...”.

Dương Phượng Vũ chiến ý dâng trào nhìn Diệp Thiên nói rồi quát lớn một tiếng, hai tay nàng lập tức được Bạo Viêm chi hỏa màu đỏ hồng bao xung quanh cuồng bạo thiêu đốt, nhiệt độ xung quanh nàng cũng đột nhiên tăng lên mấy lần, hoàn toàn khác hẳn so với ngọn lửa màu đỏ vàng lúc trước nàng dùng huyền lực làm ra.

...

“Ngọn lửa đó là gì? Cảm giác không phải là huyền lực ngưng tụ mà thành”.

Trương Hổ nhìn Bạo Viêm chi hỏa nghi hoặc, công pháp của hắn cũng là hỏa thuộc tính nên nhìn một cái là phát hiện Bạo Viêm chi hỏa có chỗ không đúng.

“Lúc này Diệp Thiên có nói Dịch hòa hắn là nó, nhưng không biết Dịch hòa là gì, có uy lực ra sao?”.

Vân Phong lúc này nghe Diệp Thiên nói chuyện với Dương Phượng Vũ nên nói ra.

“Dịch hòa? là cái quỷ gì?”.

Trương Hổ vẫn không thoát khỏi nghi hoặc nói.

"Ta cũng không biết, muốn biết phải hỏi Diệp Thiên hoặc Dương Phượng Vũ thôi".

Vân Phong bó tay.

...

"Thế thì ta cũng không khách khí".

"Hùng lực...".

Diệp Thiên cũng chiến ý dâng trào gọi ra Kim Viêm chi hỏa bao phủ ở hai tay.

"Đến đi".

"Tốt".

Cả hai hưng phấn lao lên, từng chiêu từng chiêu va chạm với sức phá hoại cao kinh khủng.

Bên ngoài quan sát Vân Phong cùng Trương Hổ thấy thế cũng lùi lại vài bước.

"Không thể nào, chiến lực của bọn họ bỗng dưng tăng cao gấp mấy lần, nếu Dương Phượng Vũ dùng huyền kỹ thì cho dù gặp Huyền Vân cảnh tầng 7-8 cũng có sức đánh một trận".

Trương Hổ hoảng sợ nói.

Vân Phong bên cạnh cũng không khá hơn, hắn không thể tin được Dương Phượng Vũ gọi ra một loại hỏa gọi Dịch hòa kì lạ gì đó thì lực chiến bỗng trở nên cực kì khủng bố, hiện tại hắn đã biết mấy ngày nay nàng không hề dùng hết toàn lực để đánh với mình nếu không hắn sợ là thua rất thảm.

"À phải, cái Học viện tranh tài lúc này ngươi nói là gì?".

Đi ra ngoài sân Diệp Thiên nhớ ra một nghi hoặc quay đầu hỏi Dương Phượng Vũ.

"Học viện tranh tài được tổ chức mỗi năm để thiên tài ở 4 viện tranh tài giành ra thứ hạng, cũng là cơ hội để biểu hiện thiên phú của mình nếu vận khí

không tệ có thể được các vị trưởng viện, phó viện thu làm đồ đệ truyền thụ tài nghệ".

Dương Phụng Vũ nói.

"Ha, nếu là như thế thì xem ra không chỉ là tranh tài đơn giản như vậy nhỉ?".

Diệp Thiên cười cợt hỏi lại.

"Đúng vậy, bên ngoài là như thế nhưng bên trong thực chất là dùng thứ hạng tranh tài để phân phối phạm vi cai quản bên trong vương thành, lần trước Tây Viện cùng Nam viện lấy nhất nhì nên lấy khu phía Đông và phía Nam vương thành, còn hai viện chúng ta lấy phía Tây và phía Bắc".

Vân Phong tiến lên thờ dài giải thích.

"Hừm...".

Diệp Thiên vuốt cằm suy nghĩ.

Phía Đông và Nam vương thành là nơi phồn hoa nhất ở vương thành, ở đó có Đan các, Linh khí các, v.v... quản lý ở đó một năm đủ sai mấy năm, còn ở phía Tây cùng phía Bắc thì tàn tạ hơn nhiều, phía Bắc có Thiên Nguyệt các cũng không ít tán tu buôn bán xem như tốt, Phía tây thì thôi rồi ngoài một ít tán tu cấp thấp thì toàn là dân nghèo thu nhập gần như bằng không.

"Vậy lần này các ngươi có mấy phần chắc thắng đây?".

Diệp Thiên nhìn 3 người hỏi.

"K...Không đến 2 thành".

Trương Hồ nhỏ giọng nói, âm thanh không hợp cớ cơ thể của hắn.

"Thấp vậy sao?".

Diệp Thiên lo lắng nói.

Hắn hiện tại xem như cùng thuyền với Vân gia nếu Vân gia bất lợi thì con đường phát triển của hắn cũng long đong theo, nếu hiện tại hắn có đủ thực lực bảo vệ mình thì hắn cũng không cần quan tâm.

Hiện tại hắn chỉ có tiềm lực mà thôi mà tiềm lực không phát huy ra cũng bằng không nên hắn hiện tại cần địa vị của Vân gia phải thật vững chắc để hắn có thời gian phát triển.

"Đó là trước đó nhưng hiện tại khác, cái ngươi gọi là Dị hỏa đó có thể tăng lên chiến lực của chúng ta, phần thắng sẽ tăng mạnh".

Vân Phong nhìn thấy vẻ mặt thất vọng của Diệp Thiên liền nói tiếp.

"Còn bao lâu thì đến Học viện tranh tài?".

Diệp Thiên không quan tâm hỏi.

"hơn tháng, mỗi năm sau khi khảo hạch gia nhập học viện thì sau hai tháng sẽ tổ chức".

Vân Phong nói.

"Ừ... vẫn còn thời gian, Dị hỏa không phải không thể kiếm nhưng thực lực của các ngươi cũng phải tăng lên nếu không cũng không chắc chắn".

"Thứ hạng tính thế nào?".

Diệp Thiên tiếp tục hỏi.

"Ngoại viện không tham gia, chỉ có nội viện cùng hạch tâm viện, nội viện mỗi bên 10 người hạch tâm viện 3 người, lấy hình thức xa luân chiến làm chủ, nội viện mỗi lần thắng được 3 điểm, hạch tâm thắng mỗi trận được 5 điểm cuối cùng tổng lại tính ra thứ tự".

Diệp Thiên nghe thấy liền biết Đông viện lần này chiếm ưu thế hơn rất nhiều vì hắn không tin Đông viện không cử hắn ra tham gia làm một trong 10 người nội viện, với chiến lực của hắn thì hạch tâm viện cũng có thể chiến nói gì nội viện, cơ bản là ăn đứt.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Công pháp

“Thiên tài bên chúng ta chỉ có 3 các ngươi à?”.

Diệp Thiên hỏi.

“Không, vẫn còn 3 người nhưng đều đang bên ngoài làm nhiệm vụ hoặc bế quan hẩn là sớm trở lại thôi”.

“Thực lực họ thế nào?”.

Diệp Thiên muốn biết chi tiết nhất có thể.

“Hai người Huyền Vân cảnh tầng 1, một người tầng 3”.

Vân Phong không giấu nói ra.

“Còn bên kia”.

“Mấy năm nay 2 viện chúng ta liên tục thua bại nên thiên tài hay tài nguyên đều bị bên kia đào đi, bên kia có hai người tầng 3, 2 người tầng 5, một người tầng 6 và một người tầng 7, đây chỉ là số liệu mấy tháng trước hiện tại thế nào không chắc”.

“Chênh lệch lớn như vậy”.

Diệp Thiên cau mày.

Hắn không hề lo lắng nội viện, có hắn ở đây cơ bản là ăn chắc rồi nhưng hạch tâm viện thì hơi khó, bọn họ không giống như hắn có thể nhanh chóng tăng lên thực lực mà không sợ tai họa ngầm này nọ.

“Xem ra chỉ có thể dùng hết cách”.

Diệp Thiên suy tính.

Dương Phượng Vũ ở bắc viện chỉ có một người phải để nàng ăn chắc ít nhất 2 trận trên 3 nếu không khó thắng đến cuối.

Đông viện khỏe hơn một chút có Trương Hồ cùng Vân Phong hai người nên tỷ lệ thắng cao.

“Ta có thể giúp ngươi nhưng có điều kiện”.

“Điều kiện thế nào?”.

“Sau khi chiến thắng ta muốn ngươi lấy khu phía Tây vương thành”.

“Tại sao?”.

Cả 3 người cùng kinh ngạc.

“Không cần hỏi chỉ cần gật đầu hoặc lắc đầu là xong chuyện”.

“Chuyện này... Haiz, được rồi”.

Vân Phong thờ dài gật đầu, dù sao đã lấy khu phía Tây mấy năm rồi thêm 1 năm cũng không sao.

“Được rồi, dù sao ta và Vân gia ngươi xem như trên cùng chiếc thuyền, Dĩ hòa có thể giúp nhưng công pháp của ngươi là thủy thuộc tính khó mà phát huy hết uy lực của Dĩ hòa bình thường, phải tìm Dĩ hòa thuộc tính hơi hiếm”.

Diệp Thiên nhìn Vân Phong nói.

“Không sao chỉ cần nói ra thứ ngươi cần ta sẽ sai người tìm”.

Vân Phong tự tin nói, dù sao hắn cũng là hoàng tử kẻ hầu người hạ còn thiếu sao.

“Vậy ngươi tìm một khóa thú đan vừa có hỏa thuộc tính vừa có thủy thuộc tính hay băng hàn thuộc tính là tốt nhất, tu vi ít nhất phải Huyền Vân cảnh tầng 5, ngươi tìm được chứ?”.

Diệp Thiên hỏi.

“Quả nhiên hiếm có, ta sẽ thử tìm xem”.

Vân Phong chấp nhận.

Huyền thú có hai thuộc tính không phải không có nhưng rất hiếm có và thực lực của chúng rất mạnh, hơn nữa không phải loại nào cũng được mà nhất định phải có hòa thuộc tính và một thuộc tính thích hợp với công pháp của hân.

“Người cũng tìm một viên thú đan có hòa thuộc tính, càng cường bạo càng tốt, tu vi cũng như hân”.

Diệp Thiên nhìn Trương Hồ nói.

“Một lát ta sẽ viết một bộ công pháp cùng thuộc tính cho mỗi người các người”.

Diệp Thiên vì để 3 người nhanh chóng tăng lên chiến lực mà dốc hết vốn liếng đưa mỗi người một bộ công pháp tất nhiên không phải hiếm có gì, nhưng vẫn tốt hơn thiên cấp công pháp ở thế giới này rồi.

Vì cái gì Diệp Thiên để Vân Phong đổi công pháp nhưng không đổi thuộc tính là vì Huyền đan của hân đã hoàn toàn là thủy thuộc tính rồi nếu đổi sang thuộc tính khác phải mất rất nhiều thời gian tẩy đi thuộc tính cũ đổi thành thuộc tính mới, ít nhất cũng mất nửa năm mới có thể hoàn toàn thay đổi thuộc tính.

Diệp Thiên nói xong liền trở về phòng, còn 3 người kia thì ở yên chờ lấy công pháp.

Mặc dù còn nhiều điều khó hiểu nhưng bọn họ thấy Diệp Thiên rất nghiêm túc nên cũng muốn thử một lần, dù sao cũng không mất mát gì.

Không bao lâu sau, Diệp Thiên trở lại trên tay cầm theo mấy sấp giấy.

“Đây là Viêm Hoàng Chân Thể Quyết, không chỉ tu luyện tu vi còn có thể tu luyện thân thể”.

Diệp Thiên quăng cho Trương Hồ một sấp giấy rồi nói.

“Đây là Thiên Trọng Hắc Thủy Kinh, luyện đến tận cùng mỗi giọt nước người tạo ra đều nặng 1000 kg”.

“Đây là Cửu Tiêu Linh Phượng Quyết, cực kì bá đạo”.

Diệp Thiên thông dong quăng cho mỗi người một sấp giấy nói một chút rồi quay đầu trở vào nhà.

3 người còn chưa hiểu chuyện gì vừa xảy ra thì Diệp Thiên đã đi mất, cả 3 nhìn nhau cười khò.

“Nhìn xem thử công pháp của hân một chút”.

Vân Phong nói với hai người bên cạnh.

Hân cũng không quá tin tưởng bộ công pháp Diệp Thiên tự tiện nói cho là cho lại có thể hơn được công pháp chấn tộc Vân gia của hân.

“Sột soạt...”.

Tiếng lật giấy vang lên trong sân, cả 3 người sau khi đọc trang đầu bộ công pháp của mình thì ánh mắt lập tức cực kì chăm chú nhìn hết.

“Bịch...”.

Dương Phượng Vũ đọc xong lập tức ngồi xuống vận công theo hướng dẫn.

“Bịch... bịch...”.

Vân Phong cùng Trương Hồ cũng theo sau ngồi xuống vận công theo bộ công pháp mới.

Đến giữa trưa cả 3 vẫn không nhút nhít.

Kim Sơn từ Thiên Nguyệt các trở về nhìn thấy cũng ngạc nhiên khó hiểu.

“Thiếu gia, bên ngoài 3 người kia?”.

Kim Sơn vào nhà thấy Diệp Thiên đang xem phim thì tiếng lên chào.

“Cứ mặc kệ họ, đầu gia thế nào rồi”.

“Vâng! Do Đường Nhan đan có tiếng từ lần trước nên lần này không chỉ người trong Vân Lam vương quốc tranh giá mà còn không ít các vương quốc

khác phái người sang tranh, trừ đi thù tục phí thì tổng cộng 4000 vạn hạ phẩm huyền thạch”.

Kim Sơn kích động nói không ngừng,

“Nhiều như vậy”.

Diệp Thiên mừng rỡ nói,

“Người giữ lại 1000 vạn tiếp tục mua đất”.

Diệp Thiên lấy đi để lại một phần cho Kim Sơn.

“Tổng diện tích đất hiện tại chúng ta mua đã gần một nửa khu phía Tây rồi”.

“Oh... nhiều như thế?”.

“Đúng vậy, khu phía tây còn được gọi là khu dân nghèo nên rất rẻ, chỉ cần ra cao hơn 1 phần thôi thì họ không cần suy nghĩ bán ra cho chúng ta”.

Kim Sơn giải thích.

“Ừm... nhưng không sao, người cứ mua thêm đến lúc đó bán đi một chỗ nhỏ cũng đủ tiêu mấy năm”.

Diệp Thiên cười tự tin nói.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Luyện khí

“Vậy được rồi”.

Kim Sơn không hiểu ý của Diệp Thiên hơi do dự gật đầu.

Diệp Thiên thấy thế cũng chỉ cười cười.

“Được rồi, ta trở về tu luyện”.

...

Tiếp đó mấy ngày Diệp Thiên vẫn sinh hoạt tu luyện điều đặn như trước không có gì khác biệt.

Chỉ khác cái là ở trước nhà hắn có ba cái tượng người sống ngồi im bất động, Liễu Mộc cũng lo lắng chạy qua hỏi hắn, nhưng sau khi nghe Diệp Thiên giải thích và nói Vân Phong cần thủ đan thì lập tức phóng người bay đi hướng Vạn Thú sơn mạch.

Lúc đầu hắn còn tưởng Liễu Mộc là người thân cận của Vân Long nên mới làm viện trưởng Đông Viện nhưng Dương Thiên Vũ nói với hắn Liễu Mộc là anh của Liễu Nghi thì mới biết chuyện trong đó.

Đến ngày thứ 5.

Trương Hồ là người đầu tiên tỉnh lại.

- Tên: Trương Hồ

- Cấp: 42 (Huyền Vân Cảnh tầng 2)

"Haha... không ngờ lại có một môn công pháp bá đạo như thế, rõ ràng là vì ta mà chế tạo mà, Hahaha...".

Trương Hồ tỉnh dậy lập tức ngửa đầu lên trời cười to.

"Cười đủ rồi chứ, để người khác còn tu luyện".

Diệp Thiên từ trong nhà nói vang ra sân.

"Đa tạ người ban công pháp".

Trương Hồ nghe thấy âm thanh lập tức quay người cúi đầu thật sâu cung kính nói, Diệp Thiên truyền công pháp cho hắn dù không bá sư đồ cũng tính nửa cái sư.

"Thú đan của người Liễu Mộc cũng tự mình đi tìm rồi, trở về tập trung tu luyện đi".

Diệp Thiên nhắc nhở.

...

Ngày thứ 6.

Đến lượt Dương Phượng Vũ tỉnh, nàng đứng dậy quay đầu hướng nhà Diệp Thiên nói tiếng "Đa tạ" rồi trở về tu luyện.

...

Ngày thứ 7.

Người cuối cùng Vân Phong cũng mở mắt hướng nhà Diệp Thiên nói tiếng cảm tạ rồi đi về tu luyện.

Trương Hồ tu vi thấp cùng công pháp tu luyện trước đó phẩm cấp thấp hơn hai người sau nên mới có thể nhờ công pháp mới tinh lọc lại những gì mình có rồi nhẹ nhàng đột phá.

...

"Đỉnh!".

"Kí chủ thăng cấp 34!".

"Hô...".

Qua 7 ngày tu luyện hắn rốt cuộc đột phá Huyền Đan cảnh tầng 4.

Thân thể lực lượng nhờ có Kim Viêm cho hỏa nên tăng nhanh hiện tại đã 2.5 vạn, đến lúc Học viện tranh tài mở ra có thể vượt qua 3 vạn đã là chắc chắn, chỉ không biết có thể đột phá 4 vạn hay không.

Kiểm mạng thì hắn đã ngưng tụ ra 8 đạo kiếm mang, uy lực tăng lên không ít.

"Hiện tại nếu dùng hết toàn lực chiến đấu thì trong Huyền Vân cảnh chiến lực của ta cũng ở đỉnh cao nếu Huyền Quang cảnh không ra thì khó mà bại".

Diệp Thiên hài lòng phân tích chiến lực hiện tại của mình.

"Nên luyện khí chế tạo một thanh kiếm cho mình rồi".

Diệp Thiên tính toán lấy ra một chiến lò to đặt giữa phòng.

Đây là luyện khí lò hắn để Kim Sơn mua để chuẩn bị luyện khí, tiếp đó hắn lại lấy ra không ít tài liệu luyện khí sắp xếp xung quanh, bên trong có tam giai tài liệu cùng tứ giai tài liệu.

Với thực lực hiện tại của hắn luyện chế Tứ giai đã là cực hạn dù cho kinh nghiệm của hắn có phong phú hơn nữa cũng cần thực lực gia trì hỗ trợ thì mới thành công.

"Khởi...".

Diệp Thiên gọi ra Kim Viêm chi hỏa thiêu đốt đại lò.

Đại lò đã đủ nóng Diệp Thiên lưu loát cho vào từng loại tài liệu nung thành nước thép, hắn dùng tinh thần lực để các loại nước thép dung hợp với nhau theo một tỷ lệ nhất định.

Hỗn hợp nước thép dưới hỏa diễm thiêu đốt cùng tinh thần lực uốn nắn dần hình thành hình dạng một thanh kiếm dài.

Khí phù đã thành Diệp Thiên cho những phần còn lại của nước thép dung hợp vào khí phù tạo thành một thanh kiếm hoàn chỉnh.

"Ngưng".

Diệp Thiên quát một tiếng hoàn tất lần luyện khí đầu tiên của mình.

Khí lô trở lại bình thường, Diệp Thiên đưa tay vào trong lấy ra một thanh kiếm màu bạc, thân kiếm mỏng dài trông cực kì xinh đẹp và sắc bén.

"Vụt vụt...".

Diệp Thiên cầm kiếm thử vào chiêu.

"Tam giai trung phẩm, cũng không tệ".

Mặc dù khá hài lòng với tác phẩm đầu tay của mình nhưng hắn cũng không xem trọng nó để sang một bên.

"Hùng lực...".

Lại một lần nữa, việc luyện khí bắt đầu.

Diệp Thiên vẫn như trước dùng tài liệu tam giai để luyện chế.

Không bao lâu lại một thanh kiếm nữa được hắn tạo ra.

Lần này là một thanh kiếm màu tím nhạt, thân kiếm vừa phải trên mặt chứa một số hoa văn kì lạ trang trí thêm.

"Tam giai cực phẩm...".

Lần này tốt hơn lần trước nhưng Diệp Thiên vẫn không hài lòng dùng nó.

Tiếp theo Diệp Thiên luyện đi luyện lại 2-3 lần đều là cực phẩm nhưng hắn vẫn lắc đầu để chúng sang một bên.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Ngân trọng kiếm

Diệp Thiên ngồi suy tư trước khí lô.

"Đúng rồi, kiếm nhật là dùng cách chế tạo riêng biệt không giống những thanh kiếm bình thường khác, không biết có áp dụng được nó không".

Diệp Thiên suy nghĩ về những thanh kiếm ở trái đất.

"Phải thử thì mới biết".

"Mà ra chỗ khác luyện thử thì hay hơn".

Trước khi bắt đầu vào cuộc thí nghiệm nhỏ của mình Diệp Thiên nhìn xung quanh căn phòng rồi quyết định đi chỗ khác thí nghiệm thì an toàn hơn.

Hắn đi đến sau nhà cách xa một chút rồi lấy khí lô và tài liệu ra bắt đầu làm việc.

Giống như trước, hắn cho vào từng loại tài liệu khác nhau rồi dung hợp thành khí phôi, nhưng đến đây thì bắt đầu khác với trước đó.

Diệp Thiên không để các loại tài liệu khác dung hợp với khí phôi tạo thành một bình khí hoàn chỉnh mà để khí phôi sang một bên sau đó cho thêm các loại tài liệu khác nhau dung hợp thành một cái khí phôi thứ hai.

Hai khí phôi hình kiếm song song nhau lơ lửng giữa khí lô.

Diệp Thiên đột nhiên tăng lên hỏa lực nung đốt hai khí phôi, một trong hai khí phôi bắt đầu di động từ từ từng chút một bao bọc lấy khí phôi còn lại.

"Hợp".

Diệp Thiên quát một tiếng tăng thêm hỏa lực.

"Keng...".

Một âm thanh kim loại phát ra từ trong khí lô, Diệp Thiên nghe được âm thanh này biết là mình đã thành công lập tức để các loại tài liệu khác dung hợp vào khí phôi tạo thành một thanh kiếm hoàn chỉnh.

“Ngưng”.

Diệp Thiên tập trung quát lớn hoàn tất luyện khí.

“Tam giai thượng phẩm”.

Diệp Thiên không thể chờ đợi từ trong khí lô lấy ra thanh kiếm màu đỏ hồng, thân kiếm có những đường vân màu trắng uốn lượn nhẹ nhàng.

“Vút vút... Xèo...”.

Diệp Thiên dùng thanh kiếm múa vài đường kiếm pháp, lúc hấn vung kiếm xung quanh thân kiếm xuất hiện một vết đỏ nóng bỏng, lúc chém từ mũi kiếm phóng ra một ngọn lửa theo đường chém của kiếm tạo thành một vết chém hình lưỡi liềm màu đỏ cắt đứt một đường sâu trên đất, xung quanh vết cắt còn đang thiêu đốt lấy hỏa diễm.

“Tốt, tốt, mặc dù là Tam giai thượng phẩm nhưng uy lực đã đạt đến Tứ giai hạ phẩm”.

Diệp Thiên mỉm cười hài lòng với thành quả thí nghiệm.

“Lách cách...”.

Đang vui mừng thì trên thân kiếm phát ra vài tiếng động nhỏ.

Diệp Thiên nhìn lại thì thấy một ít vết nứt xuất hiện trên thân kiếm.

“Xem ra tài liệu dùng để ngưng khí không chịu nổi uy lực của nó”.

Diệp Thiên phán đoán, mặc dù xuất hiện thiếu hụt nhưng không ăn nhằm gì, dù sao chỉ là thí nghiệm nếu một lần liền ra thì bản thân mình cũng quá biến thái rồi.

Để thanh hóa kiếm sang một bên hấn tiếp tục luyện chế thanh kiếm thứ hai bằng cách luyện chế mới của mình.

Lần này lúc ngưng khí hấn dùng một ít tài liệu Tứ giai để dung hợp.

Quả nhiên thanh kiếm này không xuất hiện bất cứ điều gì khác thường cho dù hấn có sử dụng uy lực mạnh thế nào.

“Ừm... tiếp theo thử dùng tài liệu tứ giai”.

Nâng lên một cấp độ tài liệu Diệp Thiên càng tập trung cao độ.

Không bao lâu, một thanh kiếm màu vàng nhạt xuất hiện trên tay Diệp Thiên.

“Tứ giai hạ phẩm, uy lực đạt đến Tứ giai thượng phẩm, không xuất hiện bất thường”.

Diệp Thiên từng bước đánh giá thanh kiếm này.

Hấn phát hiện tài liệu dùng để ngưng khí không nhất định phải cao hơn tài liệu của khí phối mà chỉ cần không quá xung đột với tài liệu khí phối hoặc có tác dụng bổ sung thì không những không làm hỏng mà còn tăng lên một ít uy lực cho thanh kiếm.

“Bây giờ đến thanh kiếm của chính ta”.

Diệp Thiên quyết định luyện ra thanh kiếm cho riêng mình.

Lần này Diệp Thiên lựa chọn tài liệu cực kì tỉ mỉ, trong đầu cũng đã mường tượng ra hình dáng thanh kiếm của mình.

“Lên”.

Khẽ quát Diệp Thiên cho vào khí lô từng loại tài liệu.

Không lâu sau, bên trong khí lô nằm lấy hai cái khí phối, dung hợp khí phối hoàn tất Diệp Thiên lấy ra móng vuốt của Kim Viêm sư thả vào trong khí lô.

“Ngưng”.

Bước cuối cùng hoàn tất Diệp Thiên từ trong khí lô lấy ra một thanh kiếm màu xám, nếu không phải giữa thân kiếm có một ít hoa văn thì nhìn qua người khác sẽ tưởng nhầm là một thanh thiết kiếm tầm thường.

Diệp Thiên không quan tâm vẻ ngoài của nó mà cầm trên tay bắt đầu thử kiếm.

“Rít...rít...”.

Mỗi lần Diệp Thiên vùng kiếm đều phát ra âm thanh xé gió cực kì sắc bén vang lên làm người sờn cổ gai óc.

“Kiếm tốt, Tứ giai cực phẩm nhưng so với Ngũ giai trung thượng phẩm bình thường không khác gì”.

Diệp Thiên hài lòng vuốt lấy thanh kiếm.

Luyện ra thanh kiếm này hẳn không quan tâm nó có mang thuộc tính hay không mà chỉ quan tâm đến độ bền, độ sắc bén của nó, vì nếu thanh kiếm này mang một thuộc tính nào đó như thanh hỏa kiếm kia thì lúc hẳn chuyển đổi thuộc tính huyền lực của mình thì sẽ xảy ra xung đột không đáng có.

Nhìn thì có vẻ tầm thường nhưng thanh kiếm này lại tốt hơn những thanh kiếm hẳn rèn cả ngày hôm nay.

Không chỉ thế Diệp Thiên còn đánh vào một vài cái tiểu trận pháp lên thanh kiếm nên không có thuộc tính cũng không hề gì.

“Khởi”.

“Ong ~... rắc rắc...”.

Diệp Thiên truyền huyền lực vào thanh kiếm, những hoa văn trên thanh kiếm lập tức phát ra ánh sáng ẩn hiện, điều kì lạ là mặt đất dưới chân Diệp Thiên lập tức xuất hiện những vết nứt.

“Hô... Tốt, sau này gọi người là Ngân Trọng kiếm”.

Một lúc sau Diệp Thiên thở ra, hài lòng nhìn thanh kiếm.

Trên Ngân Trọng kiếm, Diệp Thiên tạo ra 3 cái trọng lực tiểu trận pháp, mỗi cái có thể tăng gấp 10 lần trọng lượng của thanh kiếm.

Ngân Trọng kiếm nặng khoảng 100kg, 3 cái trọng lực trận pháp nếu phát ra hết uy lực thì Ngân Trọng kiếm sẽ lập tức nặng tới 10 vạn, một cú chém cũng đủ chém đối thủ tang xương nát thịt.

Lần này là may mắn có tài liệu đủ chắc chắn của một huyền thú vương giả như Kim Viêm sư luyện ra Ngân Trọng kiếm nếu không nhiều nhất chỉ có thể tạo ra hai cái trọng lực trận pháp mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Chọn lựa huyền kỹ

Diệp Thiên hài lòng vuốt ve Ngân Trọng kiếm, mục đích đã hoàn thành hẳn thu hồi lại mọi thứ trở về phòng tiếp tục tu luyện.

Ngày hôm sau, Diệp Thiên đem tất cả những thanh kiếm mà hẳn không cần đưa cho Kim Sơn để hẳn muốn làm gì thì làm, còn bản thân thì rời khỏi nhà đi trong học viện.

Mục tiêu hôm nay của Diệp Thiên là Huyền kĩ các.

Lần trước giao thủ với Dương Phương Vũ hẳn đã nhìn thấy khuyết điểm của mình, mặc dù chiến lực hiện tại của hẳn rất bá đạo nhưng không có huyền kĩ để ứng biến trong lúc chiến đấu thì cũng không thể phát huy ra chiến lực thật sự của bản thân.

Trong kí ức của hẳn kĩ năng cao siêu muốn bao nhiêu cũng có nhưng không như công pháp tu luyện từ từ, mà học kĩ năng cần có đủ điều kiện như thân thể hay tu vi thì mới có thể học nếu không sẽ phản phệ gây tổn thương đến bản thân.

Công pháp phân ra đẳng cấp là để phân biệt khả năng có thể tu luyện dài ngắn, còn kĩ năng phân đẳng cấp là để bản thân có đủ khả năng tu luyện hay không, hẳn hiện tại cho dù tu luyện một kĩ năng thấp nhất ở trong kí ức cũng đủ để chơi xong cái mạng nhỏ này.

Diệp Thiên chậm rãi đi hướng Huyền kĩ các, vừa đi hẳn vừa ngắm cảnh sắc xung quanh, rút kinh nghiệm lần trước lần này hẳn đi con đường khá vắng nên không ai soi mói hẳn cả.

Đến Huyền kĩ các, Diệp Thiên trong thấy một ít học viên đang đi dạo xung quanh tìm kiếm huyền kĩ thích hợp tu luyện.

“100 điểm được ở lại 2 giờ, ngoại viện chỉ được ở tầng 1, nội viện có thể đi tầng 2”.

Vừa bước vào cửa một âm thanh già nua vang lên bên tai Diệp Thiên.

Hắn nhìn qua thì thấy một lão nhân đang xem sách ở quầy.

“Đây”.

Diệp Thiên theo quy củ tiến lên đưa ra ngọc bài chứa điểm thưởng cùng lệnh bài nội viện.

“Vào đi, không được lên tầng 3”.

Lão nhân liếc qua đưa tay chạm ngọc bài một cái rồi cho hắn vào.

Diệp Thiên cầm lại hai thứ rồi đi vào.

Hắn nhìn cũng không nhìn tầng 1 trực tiếp lên tầng 2.

Tầng 2 ít huyền kỹ hơn tầng 1 nhưng cũng không thiếu, Diệp Thiên tùy ý vừa đi vừa lật xem một số quyền huyền kỹ.

Ở tầng 2 hầu hết huyền kỹ đều là Linh cấp thượng phẩm cho tới Huyền cấp hạ phẩm, huyền kỹ đẳng cấp phân chia giống như công pháp nên đây xem như đã là không tệ.

Có thể lấy ra hơn ngàn quyền để học viên học tập thì các đại gia tộc cũng không bằng.

Diệp Thiên lật hết quyền này hết quyền khác, cuối cùng chọn ra 3 quyền mà hắn xem là tạm được.

Thứ nhất là Vân phong bộ, là thân pháp huyền kỹ tốc độ di chuyển nhanh, huyền ảo khó bắt, hơn nữa khi di chuyển không phát ra âm thanh rất lợi cho việc nhất kích tất sát.

Thứ hai Thiểm lôi quyền, lôi thuộc tính quyền pháp, trong nháy mắt có thể ra nhiều quyền như lôi đình đánh đến, nhanh mạnh là hai từ để diễn tả bộ công pháp này.

Cuối cùng là Hỏa liên chương, không mạnh bằng Thiểm lôi quyền nhưng là quần thể huyền kỹ, một chương vung ra tạo thành những bông hoa lửa khổng lồ nuốt trọn mọi kẻ địch xung quanh.

Cả ba đều là Huyền cấp hạ phẩm huyền kỹ.

Theo như bình thường thì một người chọn 3 loại huyền kỹ có thuộc tính hoàn toàn khác nhau như vậy thì sẽ không thể luyện thành nhưng Diệp Thiên thì khác hắn không có thuộc tính cố định nên có thể thoải mái học bất cứ huyền kỹ nào hắn thích.

Đây cũng là một trong những công dụng làm nên sự khủng bố của Hỗn Độn huyền đan.

Dành chút thời gian ghi nhớ hết nội dung của cả 3 quyền huyền kỹ, Diệp Thiên hài lòng rồi đi Huyền kỹ các.

...

Diệp Thiên trở về sân viện lập tức tu luyện 3 môn huyền kỹ.

“Vù vù...”.

“Đùng đùng...”.

“Phụt...”.

“Nhập môn, đạt”.

Chỉ vài lần luyện thử Diệp Thiên đã có thể dùng cả 3 huyền kỹ.

Huyền kỹ tu luyện cũng chia làm nhiều cảnh giới, thuần thục mỗi một cảnh giới uy lực của huyền kỹ phát ra cũng không giống.

Cảnh giới tu luyện huyền kỹ chia làm: Nhập môn, sơ thành, đại thành cùng viên mãn.

Diệp Thiên hiện tại đã là nhập môn, nói ra khó có người tin, mặc dù nhập môn chỉ cần có thời gian ai cũng có thể đạt đến nhưng ít nhất cũng vài ba ngày, đằng này Diệp Thiên chỉ bỏ ra vài phút đã xong.

Mà cũng không thể so hắn với người khác, hắn có kinh nghiệm của thánh nhân, ngay cả kiếm mang khó tu luyện ra như vậy còn không phải bị hắn vừa chơi vừa luyện ra rồi sao?.

Hắn tiếp tục bỏ ra 1 giờ tu luyện huyền kỹ, 3 huyền kỹ lập tức đạt sơ thành.

Lại 3 giờ đi qua, đại thành đã bị hắn luyện xong.

“...”.

Trong sân bóng người Diệp Thiên ẩn hiện vô định không để lại bất cứ âm thanh nào.

“Dùng... ầm ầm...”.

Diệp Thiên đánh ra một quyền, trong nháy mắt một quyền của hắn hóa thành từng đạo lôi điện đánh nát mặt đất.

“Xèo...xèo...”.

Diệp Thiên nhảy lên vung một chưởng xuống đất, một hạt lửa từ chưởng ẩn bay thẳng xuống đất nổ tung thiêu đốt lan ra xung quanh như một bông hồng lửa xinh đẹp, bông hồng biến mất để lại đất đá bị nung chảy giữa sân.

Đến lúc hoàng hôn Diệp Thiên đã hoàn tất đem cả 3 loại huyền kỹ tu luyện đến viên mãn, nếu có người ở đây chắc chắn sẽ nhìn hắn như nhìn quái vật, hoảng sợ không nói lên lời.

“Haiz... cuối cùng cũng xem như xong”.

Diệp Thiên thở một hơi không kiên nhẫn nói.

Người khác nghe được một kẻ có thể trong vòng một ngày luyện 3 môn huyền cấp hạ phẩm huyền kỹ đến viên mãn còn thiếu kiên nhẫn thì sẽ dè dặt hắn xuống nhờ nước bọt.

Người khác tu luyện mấy năm không được hắn mới một ngày liền xong mà còn giờ chứng khó chịu.

Luyện huyền kỹ xong cũng đã hết ngày, Diệp Thiên trở vào nhà nghỉ ngơi thư giãn.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Dự tính

2 ngày sau đó, Diệp Thiên bên trong phòng mình tu luyện.

“Cốc cốc...”.

Tiếng gõ cửa từ ngoài cửa vang lên.

“Thiếu gia, Liều viện trưởng muốn tìm ngài”.

Kim Sơn từ ngoài cửa nói.

“Ta sẽ ra ngay”.

Diệp Thiên dừng tu luyện mở mắt nói.

Hắn thay đổi một bộ y phục mới rồi đi ra khỏi phòng, xuống phòng khách đã thấy Liều Mộc đang ngồi uống trà chờ đợi.

“Đây là thứ ngươi cần”.

Liều Mộc nhìn thấy Diệp Thiên không nói hai lời lập tức lấy ra hai viên thú đan, một xanh một đỏ.

“Màu đỏ là thú đan của Xích hỏa hùng, tu vi huyền vân cảnh tầng 7, thú đan tinh khiết tiếp cận 9 phần”.

“Màu xanh là thú đan của Lam hỏa bạch hồ, tu vi huyền vân cảnh tầng 7, thú đan tinh khiết đã 9 phần, không chỉ có hỏa thuộc tính còn có băng hàn thuộc tính đúng như ngươi yêu cầu”.

Liều Mộc từ từ nói ra xuất xứ của hai viên thú đan.

Để tìm được hai viên thú đan này hắn mất cả mười ngày thời gian, nhất là Lam hỏa bạch hồ thú đan mất nhiều thời gian nhất vì yêu cầu thú đan của Diệp Thiên quá hiếm có, nếu không phải hắn tu vi cao cường tốc độ nhanh thì sợ là khó mà tìm được nhanh như vậy.

“Ừm... tốt, một lát người bảo Vân Phong cùng Trương Hồ qua bên đây dung hợp”.

Diệp Thiên cũng không nhiều lời cảm thú đan liền trở về phòng chuẩn bị luyện hóa thú đan.

...

Đến buổi trưa, trong phòng Diệp Thiên lơ lửng lấy hai ngọn lửa màu đỏ rực rỡ cùng màu lam lạnh lẽo.

“Hừm... tất cả đều ở Huyền Vân cảnh uy lực”.

Hải lòng với kết quả Diệp Thiên hai tay cầm lấy hai ngọn lửa đi ra khỏi phòng.

“Ah... Diệp Thiên, Dị hỏa sao rồi?”.

Vân Phong hai người nghe tin đã sớm đến chờ ở phòng khách, nhìn thấy Diệp Thiên đi ra lập tức đứng lên hỏi.

“Đây”.

Diệp Thiên bình thân đi đến thả hai ngọn lửa lơ lửng giữa mọi người.

“Đây là Thú hỏa sao? Thật là kì lạ”.

Trương Hồ tò mò đi lên nói.

Mấy ngày nay bọn hắn đã nghe tỷ muội Dương Phụng Vũ nói về Dị hỏa nên cũng biết chút đỉnh.

“Màu đỏ là của người, màu xanh là của Vân Phong, hiện tại ta dạy các người cách dung hợp Dị hỏa”.

Diệp Thiên ngồi xuống từ từ giảng thuật cách dung hợp Dị hỏa cho hai người.

Hai người Vân Phong cực kì chăm chú nghe lấy, tình cảnh giống như thầy đang giảng giải cho học trò vậy nhưng không ai ý kiến gì, bọn hắn chính mắt nhìn thấy biểu hiện của Diệp Thiên nên không ai xem thường hắn mà còn có sự tôn trọng.

“Được rồi, các người bắt đầu đi”.

Diệp Thiên giảng thuật xong thì để hai người bắt đầu dung hợp Dị hỏa.

Vân Phong cùng Trương Hồ đã đợi không được lập tức cầm lấy Dị hỏa của mình đi sang một bên ngồi xuống bắt đầu dung hợp.

“Sao người còn ở đây?”.

Thấy hai người bắt đầu dung hợp, Diệp Thiên nhìn qua không nói tiếng nào Liễu Mộc hỏi.

“Ta muốn biết tại sao tiểu tử người lại muốn lấy khu phía Tây?”.

Liễu Mộc nhìn hắn nói, lúc này nghe điều kiện của Diệp Thiên từ Vân Phong hắn đã luôn thắc mắc vấn đề này.

“Ta người xem như đồng minh nên ta cũng không giấu, ở khu phía Tây ta có mua một ít đất dự định xây vài thứ để kiếm chút ít nếu để Lý gia hay Thạch gia lấy chỗ đó thì khác gì giúp bọn hắn kiếm lời”.

Diệp Thiên cười thân nhiên nói.

“Người định xây cái gì để kiếm tiền?”

Liễu Mộc khó hiểu, tại hắn xem ra thì cho dù Diệp Thiên làm cái gì thì cũng không đủ để cạnh tranh với khu phía Đông cùng phía Nam có Đan các, Linh khí các.

Khu phía Tây ngoài một ít tán tu buôn bán thì chỉ có Trần pháp sư công hội phân bộ tọa trấn mà thôi, mặt dù là trập pháp sư công hội phân bộ nhưng lại thua xa Đan các cùng Linh khí các, vì đan dược cùng bình khí người cần rất nhiều còn trập pháp sư công hội phân bộ chỉ đủ để một bó người dùng hơn nữa còn khó hư hỏng thì làm gì kinh tế có thể tăng nhanh như đan dược cùng bình khí bán ra.

Giống như ở hoàng cung, rõ ràng có không ít trập pháp nhưng cả chục năm nay còn chả cần dùng thì làm sao hư hỏng để bỏ tiền ra tu sửa hay làm cái mới.

“Người không cần biết nhiều làm gì, chỉ cần biết đây là điều kiện lúc trước hai ta đã đồng ý, ta có việc cần người phải giúp”.

“Chỉ cần người không gây hại gì là được”.

“Ta nói người nha, Vân Ngọc là đệ tử của ta nếu xét về tôn sư trọng đạo thì bồi phận của ta còn hơn người một chút ta hại người làm gì”.

Diệp Thiên cười cợt nói.

“Khụ khụ...”.

Nghe Diệp Thiên nhắc lại hẳn là sư phụ của cháu mình thì Liễu Mộc lập tức ho khan lúng túng.

Đúng vậy, mặc dù Diệp Thiên chỉ là tiểu hài tử, tu vi chưa cao nhưng cũng là sư phụ của cháu hẳn nếu nói ân nghĩa thật sự ngang hàng với hẳn, hơn nữa Diệp Thiên không chỉ là sư mà còn là ân nhân của cháu hẳn nếu không giúp thì mất mặt.

“Được rồi, theo ý người, ta đi trước”.

Đã rõ ràng mọi chuyện Liễu Mộc không đợi ở đây mà rời đi.

Diệp Thiên hiện tại cũng không gì làm ngồi xem tivi theo dõi hai người kia dung hợp.

Thời gian hai người dung hợp cũng khá lâu, đến tận buổi chiều mới hoàn tất.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Lãnh hỏa

“Hô...”.

Vân Phong hoàn thành việc dung hợp trước, hẳn thở một hơi đứng dậy với khuôn mặt hưng phấn.

“Đa tạ”.

Hắn quay người hướng Diệp Thiên nói.

“Ừm... người gọi ra xem thử”.

“Được”.

Vân Phong kích động gọi ra Dị hỏa.

“Phù phù...”.

Ngọn lửa xanh lam xuất hiện trên tay hắn, ngọn lửa này không hừng hực thiêu đốt mà thiêu đốt một cách tĩnh lặng, xung quanh nhiệt độ cũng không tăng cao mà dần hạ thấp.

“Đi”.

Vân Phong vận dụng Dị hỏa đốt lấy hoa quả trên bàn.

“Răn rắc...”.

Trong nháy mắt hoa quả trên bàn đều bị đóng băng.

“Hừm... không tệ”.

Diệp Thiên nhìn thấy gật đầu.

Dị hỏa không nhất định phải đốt nóng mà cũng có nhiều loại tác động khác như đóng băng, độc, hay cấu xé như Kim Viêm chi hỏa của hắn,... chỉ là những loại này hiếm hơn bình thường mà thôi.

Dị hỏa của Vân Phong gọi là Lãnh hỏa lúc thiêu đốt không nóng mà lạnh, loại này cũng rất hiếm thấy.

“Hô...”.

Vân Phong vừa thử nghiệm xong Dị hỏa của mình thì Trương Hổ cũng dung hợp xong.

“Ngươi cũng đến dùng thử Dịch hỏa đi”.

Diệp Thiên nói.

“Lên”.

Trương Hồ không nói hai lời lập tức gọi ra Dịch hỏa của hắn.

“Hùng lực...”.

Trên tay Trương Hồ được xích hóa bao phủ, nhiệt độ trong phòng lập tức tăng cao.

“Ừm... độ cường bạo không thua Bạo Viêm chi hỏa của Phượng Vũ”.

Diệp Thiên đánh giá nói ra.

“Rất tốt, Dịch hỏa đã là của các ngươi các ngươi cũng nên cho nó cái tên”.

Diệp Thiên nói.

“Haha... ta đã có tên sẵn rồi, Bá Viêm chi hỏa”.

Trương Hồ hưng phấn cười lớn nói.

Diệp Thiên liếc hắn một cái nghĩ, tên cũng như người.

“Còn người”.

“Thiên Hàn chi hỏa đi”.

Vân Phong cười nói ra một cái tên.

“Ừm... các ngươi có gì không hiểu thì cứ đi hỏi Phượng Vũ nàng”.

Diệp Thiên nhắc nhở.

...

Tiếp đó, mỗi ngày 2 người Vân Phong luôn tìm Dương Phượng Vũ lấy Dịch hỏa ra tỷ thí.

Lúc tỷ thí hai tên này thấy chiến lực của mình tăng lên một mảng lớn thì hưng phấn không biết trời trăng điên cuồng chiến đấu.

Yên bình không được không lâu, khi Học viện tranh tài chỉ còn nửa tháng thì tiến hành thì lập tức có chuyện.

“Các người không tu luyện chơi đùa chạy đến nhà ta làm cái quái gì?”.

Diệp Thiên vừa luyện thể xong đi tắm ra thì gặp cả 3 người Vân Phong đều ở phòng khách nói chuyện thì hỏi.

“Có chuyện”.

Trương Hồ nói.

“Chuyện gì?”.

“Quy tắc thi đấu thay đổi”.

“Oh... nói nghe thử”.

Diệp Thiên hiểu kì.

“Lý gia cùng Thạch gia lần này liên hợp thay đổi cách thi đấu, hiện tại không còn 4 viện tranh tài nữa mà là 2 phe tranh tài”.

Vân Phong nói.

“Tây và Nam viện thành một phe, Đông và Bắc viện chúng ta một phe, lúc tranh tài mỗi bên phái ra 30 tên nội viện cùng 6 tên hạch tâm viện”.

“Lần này không phải hình thức khiêu chiến hay xa luân chiến mà là cướp đoạt”.

“Cướp đoạt?”.

Diệp Thiên không hiểu.

“Mỗi người sẽ được phát cho một lệnh bài rồi tiến vào Vạn thú sơn mạch tiến hành cướp đoạt của nhau cuối cùng lấy tổng số lệnh bài để phân chia thắng thua”.

“Thời gian cướp đoạt là 3 ngày, nội viện được bắt đầu trước 1 ngày còn hạch tâm viện sau 1 ngày mới được bắt đầu, 2 ngày cuối cùng sẽ rất loạn”.

Dương Phụng Vũ nói.

“Vậy nội viện chỉ là tốt thí cho hạch tâm viện, hơn nữa trong lúc cướp đoạt có chuyện gì thì cũng không ai biết cho dù là giết chết đối thủ thì chỉ cần nói là do huyền thú làm là được phải không?”.

Diệp Thiên nhanh chóng nhìn ra được ẩn ý bên trong.

“Chính xác, Lý gia cùng Thạch gia lần này là muốn vạch mặt, người cũng nằm trong mục tiêu của họ đấy”.

Dương Phụng Vũ nhìn Diệp Thiên nhắc nhở nói.

“Haha... vậy thì lần này bọn họ tính sai rồi”.

Diệp Thiên không để ý cười cợt nói.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Danh sách

“Đỉnh!”.

“Đồ đệ Vân Ngọc thăng cấp 21! Thường thăng 1 cấp!”.

Trong lúc Diệp Thiên và đám người Vân Sơn nói chuyện thì hệ thống xuất hiện thông báo.

“Chỉ còn một cảnh giới nữa là Vân Ngọc có thể ổn định cân bằng Ngũ hành chi khí, đến lúc đó thiên tài cũng chỉ để nàng đắm mà thôi”.

Diệp Thiên nhìn thấy thông báo thì cười tủm tỉm, hẳn đã là quái vật đồ đệ hẳn cũng quái không kém tý nào.

“Chuyện gì thế?”.

Dương Phụng Vũ nhìn thấy Diệp Thiên tự mình cười cười thì hỏi.

“Ehem... không có gì, ta có chuyện ra ngoài trước các người cứ ở lại nói chuyện”.

Diệp Thiên rời đi để lại ba người tiếp tục bàn chuyện chiến thuật lúc vào Vạn Thú sơn mạch.

Lần đại hội này không chỉ là tranh đấu quyền khống chế vương thành mà còn liên quan đến tính mạng của bọn hắn, bọn hắn không thể không cẩn thận cân nhắc.

...

Diệp Thiên một đường dùng chuyển bóng bí mật hướng hoàng cung chạy đi.

Đến sân viện của Vân Ngọc, Diệp Thiên liền thấy Liễu Nghi đang cùng con gái nói chuyện.

“Diệp Thiên”.

Liễu Nghi nghe bước chân nhìn qua thấy hắn thì cười gọi.

“Hoàng hậu, ta qua xem Vân Ngọc”.

Diệp Thiên cũng chào một tiếng rồi nói.

"Hình như ngươi biết khi nào Vân nhi đột phá thì phải luôn đứng lúc nàng vừa đột phá xong liền đến".

Liễu Nghi cười nói.

"Haha... chỉ là tính toán một chút mà thôi".

"Sur phụ".

Đang lúc Diệp Thiên cười nói thì Vân Ngọc đã bước đến nhõng nhẽo gọi hắn.

"Được rồi, ta không có quên quà của ngươi".

Diệp Thiên cười mắng, lấy ra một chiếc laptop đưa nàng rồi dạy nàng cách dùng, bên trong hắn đã cài vào rất nhiều anime/manga từ trong thương thành để nàng xem từ từ.

Vân Ngọc mở anime ra xem liền thích không rời tay.

"Còn một thứ cho ngươi, cầm lấy".

Diệp Thiên lấy ra một sợi dây chuyền hình một chiếc cánh màu xanh đưa nàng.

"Oa... thật là đẹp".

Vân Ngọc cầm lấy quan sát rồi đeo lên cổ.

"Ngươi niệm ‘Fly’ đi".

"Fly... ahh...".

Vân Ngọc theo lời Diệp Thiên nói ra thì bỗng phát hiện cơ thể mất đi cân bằng bắt đầu bay lên.

“Uwahhhh... ta có thể bay”.

Nàng vui mừng hét lớn điều khiển thân thể bay khắp nơi.

“Ừm... mặc dù không nhanh như Đan Linh cảnh tu luyện giả nhưng cũng không chậm”.

Diệp Thiên thầm so sánh.

“Ngươi sở hữu nhiều thứ kì lạ thật đấy, không cần đến Đan Linh cảnh vẫn có thể phi hành bình thường không tốn chút sức”.

Liễu Nghi nhìn con gái mình bay lượn trên không hăm mộ nói.

“Nếu ngươi thích thì đấy”.

Diệp Thiên xòe tay lấy ra thêm một cái đưa cho Liễu Nghi, dù sao chỉ có một vụn Linh tệ một cái.

Chờ Vân Ngọc chơi đùa một hồi rồi đáp xuống Diệp Thiên dặn dò vài câu rồi đi ra sân viện dùng chuyển bóng trở về học viện.

...

Thời gian cứ trôi, ngày tổ chức Học viện tranh tài cũng ngày càng tiếp cận.

Không biết từ lúc nào, nhà của Diệp Thiên giống như nơi để tụ họp bàn chuyện, hôm nay cũng như thế Vân Phong 3 người lại đến phòng khách nhà hắn bàn chuyện.

“Có chuyện gì?”.

Diệp Thiên từ ngoài bước vào hỏi.

“Đây là danh sách tham gia học viện tranh tài, bên trong có cả ngươi”.

Vân Phong nói rồi đưa qua một sấp giấy.

“Ừm...”.

Tiếp nhận sấp giấy Diệp Thiên cũng không bất ngờ gì, Liễu Mộc không đưa hấn ra mới là chuyện lạ.

Diệp Thiên lật từng trang xem thông tin.

“Oh... nếu không có ta lần này các người thua chắc”.

Diệp Thiên nhìn hết thì ngẩn đầu bình thần nói một câu khiến cả 3 người kia trở nên lúng túng.

Bên trong sấp giấy là thông tin của những người tham gia học viện tranh tài của cả 4 viện, từ thông tin trên cho thấy trên lịch giữa 2 phe khó mà cân bằng.

Phe đối phương chỉ nói hạch tâm viện thì đã có 2 người Huyền vân cảnh tầng 4, 2 người tầng 6, một người tầng 7 cùng một người tầng 8, hơn cả thông tin lần trước Vân Phong nói cho hấn.

Trong khi đó bên mình trừ bỏ 3 người Vân Phong thì chỉ có hai người tầng 2 và một người tầng 3 trên lịch quá lớn đó là còn chưa nói đến nếu hấn không giúp 3 người Vân Phong dung hợp Dịch hỏa thì càng nát hơn.

3 người Vân Phong cũng hiểu điều đó nên nghe Diệp Thiên nói thì lập tức trở nên lúng túng dù là cuồng nữ Dương Phụng Vũ cũng nhìn ra ngoài phòng không dám nhìn thẳng hấn.

Hạch tâm viện còn như thế nội viện thì càng hết nói, tu vi trung bình chỉ ở Huyền đan cảnh tầng 5-7, còn người ta đã gần đột phá Huyền Vân cảnh thì làm ăn được gì, may mà lần này là tự do chiến đấu có thể lấy nhiều đánh ít nếu không thì ngoài Diệp Thiên thì sợ khó mà có người thắng được đối phương.

“Haiz... có mấy thứ này các người cầm lấy, đến lúc có chuyện gì thì cũng có thứ để đảm bảo tính mạng”.

Diệp Thiên lấy ra vài thứ đưa cho 3 người, chỉ dạy họ cách dùng rồi mới bắt đầu lập kế hoạch.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Thiên Nguyệt các Các chủ

Bàn bạc mọi chuyện đầu vào đấy với 3 người Vân Phong, Diệp Thiên trở về phòng.

“Mình cũng nên chuẩn bị thì hơn, Lý gia lần trước ám sát thất bại lần này sẽ không bỏ qua cơ hội tốt”.

Diệp Thiên suy tính một chút rồi mở ra Thương Thành tìm kiếm đồ vật chuẩn bị cho Học viện tranh tài sắp tới.

Thiên Nguyệt các.

Bên trong phòng của các chủ, một thiếu nữ đang ngồi trên bàn làm việc, bên cạnh là một lão bà hỗ trợ xem xét vật phẩm trên bàn.

Thiếu nữ cực kì xinh đẹp, nàng ăn mặc một bộ y phục màu trắng tinh tế hiện ra nét người gợi cảm của mình, làn da trắng hồng trong suốt, phong thái nhẹ nhàng thướt tha, khí chất cao quý trang nhã, một cái nhìn mà một nụ cười cũng đủ để động nhân tâm.

“Haiz... thật chán”.

Nàng bỗng chống hai tay nâng hàm như tiểu nha đầu làm nũng thờ dài nói ra, khi chất xung quanh nàng cũng thay đổi như một tiểu thư tinh nghịch không tìm thấy trò vui.

“Tiểu thư người lại như thế nữa rồi”.

Lão bà đứng kế bên cười nhẹ nói.

“Ngày nào cũng ghi ghi viết viết buồn chán chết ta”.

Thiếu nữ búi môi nói.

“Vậy ngài muốn gì?”.

“Thứ gì đó khiến ta hết buồn chán, đúng rồi cái tên bán Đường nhan đan đã tìm ra chưa?”.

“Vẫn chưa, mỗi lần đến đấu giá đều là một người khác, đối phương rõ ràng muốn che giấu thân phận nên muốn tìm cũng khó”.

Lão bà chậm rãi trả lời.

“Mặc dù không tìm được người nợ nhưng dạo này nghe nói bên trong Vân Lam học viện xuất hiện một tiểu quái vật”.

“Tiểu quái vật?”.

Thiếu nữ bắt đầu thích thú hỏi.

“Đúng vậy, nghe nói là một tiểu hài tử chỉ 6-7 tuổi nhưng tu vi cao cường có thể nhẹ nhõm đánh phế một tên Dung linh cảnh tầng 9, trong học viện đặt danh xưng vì Tiểu ma đầu”.

“Haha... danh xưng rất xứng nha, Tiểu ma đầu ta cũng muốn gặp thử một lần”.

“Nếu vậy thì vài ngày tới Vân Lam học viện sẽ tổ chức Học viện tranh tài, ta nghĩ với thiên phú của hấn sẽ có cơ hội được tham gia”.

Lão bà cười cười nói.

“Vậy thì ta nhất định phải đến xem thực hư ra sao”.

Thiếu nữ cười đẹp nói.

7 ngày rất nhanh trôi qua, hôm nay là ngày Học viện tranh tài bắt đầu.

Vì nơi tranh tài là ở Vạn Thú sơn mạch nên tất cả người tham gia hay đến quan sát đều tập trung ở ngoài học viện.

Diệp Thiên cùng 3 người Vân Phong từ sớm đã đến tập hợp cùng những người tham gia của phe mình, tất nhiên phe đối phương cũng đã đến đầy đủ.

3 người hạch tâm viện cũng đã xuất hiện, một nữ hai nam, Diệp Thiên quan sát một chút thì bỏ qua.

“Các ngươi nhớ kỹ, sau khi tiến vào không nên ham chiến giành lệnh bài làm gì mà tìm nơi an toàn đợi hạch tâm viện bọn ta đến dẫn dắt”.

Trương Hổ ở trước đám người nói.

“Vâng”.

Phía dưới người của nội viện đều lớn tiếng trả lời.

“Tốt nhất là nghe theo chỉ huy của Diệp Thiên”.

Trương Hổ nói thêm một câu làm đám người kì quái nhìn sang Diệp Thiên.

“Hắn có tư cách gì, không phải thiên phú cao thôi sao, đánh phế Dung linh cảnh tầng 9 ta cũng làm được có gì tài giỏi, lý gì ta phải nghe theo hắn”.

Một người trong đám người nội viện lớn tiếng phản bác, tiếp sau thêm vài người cũng tiến lên phản đối.

Dù sao bọn hắn cũng là thiên tài, cho dù trong cả vương quốc cũng được người đời ca ngợi làm sao có thể mất mặt nghe theo một tên nhóc con.

“Ngươi...”.

Trương Hổ định nói gì thì bị Diệp Thiên nói trước.

“Nghe hay không là quyền của ngươi ta không có quyền nói đến, ngươi không cần phải kích động như vậy”.

Diệp Thiên thờ ơ nói.

Mục đích của hấn chỉ là giành chiến thắng lần này mà thôi, bọn người này có ra sao không liên quan đến hấn.

“Hừ... coi như ngươi biết điều”.

Người kia nghe Diệp Thiên nói thì hừ lạnh đứng sang một bên chờ đợi.

Diệp Thiên cũng không quan tâm thái độ của tên kia, đi sang chỗ 3 người Vân Phong.

“Hắn nói ngươi không giận sao?”.

Dương Phượng Vũ nói.

“Chớ cần ngươi ngươi cần lại sao?”.

Diệp Thiên thần nhiên nói khiến cả 3 người cười ha hả.

“Được rồi, như theo kế hoạch mà làm”.

Diệp Thiên nói với 3 người.

“Ngươi cứ yên tâm, nhưng ngươi vào trước một ngày phải cẩn thận một chút bên kia chắc chắn không ít người muốn nhắm vào ngươi”.

Vân Phong nói.

“Ừm...”.

Diệp Thiên gật đầu.

“À, bên trong nội viện có vài người là tỷ muội của ta ngươi chiếu cố các nàng một chút giúp ta”.

Dương Phượng Vũ nói.

“Nếu họ chịu nghe lời và không gây phiền phức cho ta”.

Diệp Thiên không sao cả trả lời rồi trở lại chỗ đám người nội viện.

Dương Phượng Vũ cũng nhìn qua chỗ đám người nội viện ra hiệu cho vài thiếu nữ, một thiếu nữ dẫn đầu gật đầu đáp trả.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Học viện viện trưởng

“Tiểu thư, tên tiểu tử đằng kia hẳn là Tiểu ma đầu rồi”.

Mộ lão bà đi bên cạnh một thiếu nữ che mặt chỉ Diệp Thiên nói.

“Oh... quả nhiên chỉ là một tiểu tử nhưng không biết thực lực có giống như lời đồn”.

Thiếu nữ hai mắt tỏa sáng nhìn Diệp Thiên như tìm thấy đồ chơi mới.

Nàng, các chủ của Thiên Nguyệt các luôn là một bí ẩn vì từ lúc phân bộ của Thiên Nguyệt các thành lập tại Vân Lam vương quốc thì chưa từng có ai thấy qua nên hôm nay đi ra xem trò vui cũng không ai nhận ra chỉ biết nàng chắc chắn là một mỹ nhân.

Ngoài nàng thì các đại nhân vật của vương thành cũng đến xem, Vân Lam học viện là lò đào tạo thiên tài chỉ cần câu kéo được vài tên cũng đủ để thế lực bọn hắn tăng cường, Học viện tranh tài là dịp may hiếm có để các bên tìm kiếm thiên tài thuận mắt bắt đầu kế hoạch lôi kéo.

Đây cũng là cơ hội để các tiểu gia tộc có con cháu là người tham gia học viện tranh tài kéo lên quan hệ với các thế lực lớn.

Chính vì những điều này mà xung quanh công học viện toàn là người với người, bao vây đám người tham gia tranh tài bằng ánh mắt.

“Không phải chỉ là một cuộc tranh tài thôi sao? Có cần nhiều người như vậy không?”.

Diệp Thiên bị nhiều ánh mắt nhìn chằm chằm khó chịu nói.

Cũng hết cách ai bảo hắn lại khác người như vậy chứ lại đứng trong hàng ngũ người tham gia tranh tài, người khác không nhìn hắn một hai cái mới là lạ.

“Haha... Ngươi đừng quên sau khi tranh tài kết thúc, gia tộc lớn nhất vương thành này sẽ tranh quyền quản lý, bọn họ đến là xem kết quả thế nào để đầu nhập vào bên có lợi cho mình”.

Vân Phong đi đến cười cợt nói.

Nếu là lúc trước hẳn sẽ không thông dong cười nói như vậy nhưng hiện tại thì khác, hẳn hoàn toàn tự tin vào chiến lược của mình hơn nữa còn 2 người Phụng Vũ và Trương Hồ nữa.

Quan trọng nhất là Diệp Thiên cũng tham gia tranh tài có thể bảo đảm hơn rất nhiều, bọn hắn cũng đã bàn bạc chiến thuật kĩ càng rồi nếu không có biến cố gì xảy ra thì lần bọn hắn chiến thắng đã chắc như định đóng cột.

“Ừm...”

Diệp Thiên nghĩ cũng đúng gật đầu.

“Vèo...vèo...”

Đang lúc mọi người còn đang hân say bàn chuyện thì trước cổng học viện vang lên tiếng xé gió theo sau là 4 đạo thân ảnh xuất hiện, một trong số đó có là Liễu Mộc.

“Bên trái Liễu viện trưởng là Dương Thiên viện trưởng Bắc viện là em của tộc trưởng Dương gia, bên phải hẳn là Lý Hải viện trưởng Tây viện, cuối cùng là Thạch Sơn viện trưởng Nam viện”.

Theo lời Vân Phong, Diệp Thiên quan sát 3 người còn lại.

Dương Thiên là một trung niên cỡ Trương Hùng, trên mặt luôn nở nụ cười.

- Tên: Dương Thiên

- Cấp: 69 (Huyền Ấn cảnh tầng 9)

Lý Hải là một lão nhân với hai mắt sắc bén, tỏa ra khí tức nguy hiểm.

- Tên: Lý Hải

- Cấp: 70 (Huyền Ấn cảnh tầng 10)

Thạch Sơn là một trung niên, cơ thể khôi ngô dũng mãnh như tướng lĩnh.

- Tên: Thạch Sơn

- Cấp: 69 (Huyền Ấn cảnh tầng 9)

“Quả nhiên toàn là đại nhân vật”.

Diệp Thiên gật gù nói.

Tiếp đó 4 người lần lượt giảng thuật quy tắc tranh tài lần này.

Nghe xong quy tắc bọn người xung quanh lập tức bàn tán, mọi lần đều là 4 viện cùng tranh tài lần này rõ ràng chia 2 phe, có thể thấy Lý gia cùng Thạch gia đã kết liên minh chống lại 2 gia tộc Vân cùng Dương.

“Được rồi, không nói nhiều nữa thời gian tranh tài là 3 ngày, hạch tâm viện vào sau 1 ngày so với nội viện để cân bằng, cuối cùng lấy tổng số lệnh bài định thắng thua”.

“Học viện tranh tài hiện tại, Bắt đầu”.

Theo tiếng thông báo vang lên đám người nội viện của hai bên lập tức kết bè kết phái lao vào Vạn thú sơn mạch.

Diệp Thiên không giống họ, hẳn chỉ thông dong chậm chậm bước đi.

“Hửm...?”

Đi được vài bước hắn cảm giác có người theo sau thì quay đầu lại.

Phía sau hẳn có 3 người thiếu nữ mặc dù không đến mức khuynh quốc khuynh thành nhưng cũng là nét đẹp khó tìm.

“Các người là?”

Diệp Thiên nghi hoặc hỏi.

“Ta là Dương Trầm, hai nàng là Dương Lạc Lạc cùng Dương Thụy Thụy, Phụng Vũ tỷ dẫn bọn ta đi theo người”.

Dương Trầm nói.

- Tên: Dương Trầm

- Cấp: 37 (Huyền Đan cảnh tầng 7)

- Tên: Dương Lạc Lạc

- Cấp: 36 (Huyền Đan cảnh tầng 6)

- Tên: Dương Thúy Thúy

- Cấp: 36 (Huyền Đan cảnh tầng 6)

“Oh... ra nàng nói là các người, vậy thì đi thôi”.

Diệp Thiên nhớ ra lúc này Dương Phụng Vũ có kẻ nhờ hắn bảo đảm vài người tỷ muội của nàng, 3 cô nương này cũng Dương gia hắn là không sai.

Diệp Thiên dẫn theo 3 người đi vào Vạn thú sơn mạch biến mất thân hình.

...

“Trúc lão người bí mật theo dõi tiểu tử kia, nếu hắn làm gì thú vị thì nhớ báo cho ta”.

Thiếu nữ che mặt nói.

“Được, nhưng không có ta bên cạnh tiểu thư đừng làm loạn”.

Lão bà nhắc nhở rồi rời đi.

“Liệu người có thể làm ta vui hay không đây?”.

Thiếu nữ khẽ cười nhìn hướng Diệp Thiên biến mất.

Nhìn một lát nàng cũng rời đi chờ đợi tin tức.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Ta hận a

Tiến vào Vạn thú sơn mạch, Diệp Thiên cũng không gấp gáp cướp đoạt lệnh bài mà tiếp tục dạo chơi như lần trước vào đây.

“Người không đi cướp lệnh bài sao?”.

Dương Trầm hỏi.

“Người gấp cái gì? Thực lực bên chúng ta cơ bản là thất bại, đã như vậy cần gì phí sức phí thời gian chạy vòng vòng, không bằng chờ bên kia cướp hết bên mình tìm đến chúng ta, chúng ta có thể một mẻ hốt gọn hết lệnh bài không đơn giản hơn sao?”.

Diệp Thiên nhún vai giải thích.

“Ra vậy”.

Dương Trầm 3 người lập tức hiểu ý của Diệp Thiên.

Bên mình đã bại từ đầu thì cần gì liều mạng cướp từng cái lệnh bài không bằng nhờ bọn họ cướp nhiều rồi ra tay sẽ khỏe hơn nhiều.

“Người đủ thực lực để cướp lại hết lệnh bài sao?”.

Dương Lạc Lạc hỏi.

“Chỉ cần bọn hần dám đến thì lệnh bài đã là của chúng ta, các ngươi theo ta ta chắc chắn không để các ngươi bị tổn thương”.

Diệp Thiên tự tin nói.

“Hihi...”.

Ai biết nghe hần nói xong 3 cô nương đều cười.

“Chuyện gì?”.

Hần khó hiểu hỏi.

“Ngươi nha, một tiểu hài tử cũng muốn bắt trước người khác tán gái sao?”.

Dương Thúy Thúy cười nói.

“Khụ khụ...”.

Diệp Thiên bị nàng nói sắc nước bọt.

Hần chỉ tốt bụng nói vài câu mà thôi ai ngờ người ta tưởng hần muốn dụ dỗ, dụ dỗ được cũng thôi đành này bị người ta cười chê mới ác.

“Ta hận a”.

Diệp Thiên thảm máng.

“Bọn ta chờ ngươi hơi lâu rồi đấy”.

Bỗng phía trước nhóm Diệp Thiên có tiếng nói vang lên, tiếp đó 4 người từ phía sau tàn cây đi ra.

“Muốn lấy lệnh bài hay đầu của ta đây?”.

Diệp Thiên nhìn thấy mấy người thì cười cợt hỏi.

“Hahaha... ngươi cũng biết hoàn cảnh của mình sao? Trách thì trách ngươi không biết lựa chọn, lệnh bài hay đầu của ngươi ta đều lấy, lên”.

Ngươi thanh niên cười gằn ra lệnh rồi cầm kiếm xông lên.

“Các ngươi lùi ra sau một chút”.

Diệp Thiên bình thản nói với Dương Trầm.

“Hừ... chết đến nơi còn ra vẻ”.

Thanh niên lao lên gặp Diệp Thiên thờ ơ liền tức giận gia tăng tốc độ.

“Chơi kiếm với ta, ngươi còn non lắm”.

Diệp Thiên nói rồi ngón trỏ và ngón giữa tay trái kẹp thanh kiếm đưa lên.

"Ong~...".

Mũi kiếm đã đến trước người, Diệp Thiên bình tĩnh lấy hai ngón tay gạt qua làm lệch đường kiếm, móng tay lướt trên thân kiếm.

"Xoẹt...".

Đường kiếm của thanh niên lướt hệt qua người Diệp Thiên, nhưng tay của Diệp Thiên lại lướt trúng qua cổ của hần.

"Làm sao... có thể?".

Nhìn thấy máu trên cổ mình phun ướt người Diệp Thiên, cơ thể và ý thức dần không ổn, hần không thể tin được thốt ra vài chữ rồi nuốt hận ngã xuống.

Đáng tiếc một đời thiên tài ngay cả một thành thực lực cũng không kịp phát huy liền vẫn lạc.

"Haiz...".

Diệp Thiên thở dài, hần không phải thương tiếc cho thanh niên mà là cho bộ y phục của mình bị bẩn.

"Son Nhạc chương".

Một thanh niên nữa lao lên tấn công Diệp Thiên.

"Không biết học khôn".

Diệp Thiên cười lạnh.

Chương pháp vừa đến Diệp Thiên lách người tránh rồi bắt lấy tay của thanh niên ném hướng một người khác cũng đang lao lên.

"Hự...".

Bị Diệp Thiên ném đồng đội trúng người, thanh niên ngã xuống rồi lập tức đứng dậy muốn tiếp tục tấn công thì trước mắt hắn xuất hiện một đóm lửa bay đến.

"Ầm... phụt...".

Trong nháy mắt hắn cũng người đồng đội cùng bị ngọn lửa hình bông hoa bao trùm thiêu chết.

"Ahh...".

Bên trong ngọn lửa phát ra tiếng thét làm người thanh niên cuối cùng còn sống lạnh sống lưng.

"A... tiểu huynh đệ, đây chỉ là hiểu lầm bọn hắn muốn giết ngươi còn ta không phải, ngày sau gặp lại".

Hắn hấp tấp giải thích rồi bỏ chạy.

"Rắc rắc...".

Không chạy được mấy bước cái cổ của hắn lập tức bị bẻ ngược.

"Đã muốn giết ta thì không cần thiết phải tồn tại nữa".

Diệp Thiên bình thần nhìn tên thanh niên ngã xuống nói.

Giải quyết xong rắc rối hắn tìm kiếm lấy đi 4 cái lệnh bài rồi dùng huyền hóa thiêu hủy 4 cái thi thể, làm sạch y phục.

"Đi thôi".

Diệp Thiên nhìn 3 người Dương Trầm đang ngo ngát nói.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Bao vây

"Cả học viện đều đồn đại rằng ngươi là Tiểu ma đầu, lúc đầu ta còn không tin bây giờ thì tin rồi".

Dương Thúy Thúy nói.

"Nếu bọn hắn không nổi lên sát ý với ta thì cùng lắm là đánh bại rồi lấy đi lệnh bài là xong".

Diệp Thiên thờ ơ nói.

"Ngươi giết bọn họ như vậy không sao chứ?".

Dương Trầm lo lắng nói.

"Không sao cả, đến lúc ngươi của hạch tâm viện đi vào sẽ còn chết nhiều hơn".

Diệp Thiên cười nói.

"Ngươi rốt cuộc là có tu vi gì? Làm sao có thể nhẹ nhõm giết chết 4 người kia, 4 người kia thấp nhất cũng là Huyền đan cảnh tầng 9".

Dương Lạc Lạc hỏi ra câu hỏi trong lòng của cả 2 cô nương còn lại.

“Người chỉ cần biết theo ta thì không ai có thể động vào các người”.

Diệp Thiên thần thần bí bí nói.

Diệp Thiên nói như thế càng làm 3 tỷ muội Dương Trầm càng thêm tò mò, đồng thời may mắn vì nghe theo lời Dương Phụng Vũ dặn dò nếu không chỉ khi này thôi có thể các nàng đã không thể ra khỏi Vạn thú sơn mạch rồi.

“Vậy bây giờ chúng ta đi đâu?”.

Dương Trầm hỏi Diệp Thiên.

“Dù sao cũng không có mục tiêu nên cứ đi dạo ngắm cảnh là được”.

Diệp Thiên nhún vai nói ra.

“Bên kia có con thác khung cảnh không tệ qua đó đi”.

Dương Thúy Thúy nghe Diệp Thiên nói lập tức ham chơi nói ra.

“Đi thôi”.

Diệp Thiên cười nói.

...

Trong lúc Diệp Thiên cùng 3 người Dương Trầm chơi đùa khắp nơi thì bên trong Vạn Thú sơn mạch vang lên tiếng chém giết khắp nơi.

Đông viện cùng Bắc viện vì an toàn nên chia thành các nhóm đi chung, có nhóm tìm nơi an toàn trốn đi như lời của Trương Hồ, có nhóm vì lòng kiêu ngạo mà đi tìm người của Tây viện cùng Nam viện tiến hành cướp đoạt lệnh bài.

Kết quả không cần đoán cũng biết, bên Đông và Bắc viện thua thiệt bỏ chạy, trong lúc bỏ chạy bị giết đi vài người.

“Tìm ra tên nhóc kia chưa”.

Một người của Tây viện hỏi người kế bên.

“Vẫn chưa, Vạn thú sơn mạch lớn như vậy muốn tìm người cũng cần thời gian”.

Một người trả lời.

“Ừm... phải nhanh chóng giải quyết tên tiểu tử này nếu không tương lai chắc chắn gây họa”.

Một người tiếp lời.

“Còn không phải sao, thiên phú của nghịch thiên như vậy mà lại chọn Vân gia, nếu để hắn trưởng thành tương lai chúng ta cũng khó nói”.

Một người khác nói tiếp.

“Được rồi, bảo mọi người chia nhau tìm, tìm được cũng không được manh động chờ người đến, thiên phú hắn cao như vậy nếu không thể kích phát tất sát sẽ rất rắc rối”.

Người hỏi đầu tiên nói.

Cả 4 người theo các hướng khác nhau rời đi.

...

Buổi tối bên trong Vạn thú sơn mạch.

Diệp Thiên 4 người ngồi xung quanh đám lửa nướng thịt huyền thú ăn uống trò chuyện.

“Hừm...?”.

Bỗng Diệp Thiên nhú mày.

“Các ngươi đứng phía sau ta đừng hành động”.

Diệp Thiên nói với 3 người Dương Trầm.

“Có chuyện gì?”.

Dương Trầm hỏi.

“Có địch”.

Diệp Thiên khẽ nói.

Dương Trầm 3 người lập tức đi đến gần người Diệp Thiên.

Diệp Thiên đứng dậy nhìn xung quanh nói.

“Nếu đã đến cần gì ẩn núp”.

“Haha... quả nhiên là tiểu ma đầu, danh xứng với thực”.

Tiếng cười vang lên một thanh niên đi ra cười nói với Diệp Thiên.

- Tên: Lý Phi

- Cấp: 40 (Huyền Đan cảnh tầng 10)

“Ngươi cũng bảo người của ngươi ra đi”.

Diệp Thiên bình thản nói.

“Oh... ngươi biết hết cả sao?”.

Lý Phi ngạc nhiên hỏi, bọn hắn đã rất cẩn thận không ngờ vẫn bị Diệp Thiên phát hiện.

“Các ngươi ra đi”.

Theo sau lời của Lý Phi, xung quanh lần lượt xuất hiện các thân ảnh, tổng cộng 25 cái thân ảnh cộng thêm Lý Phi là 26, bỏ ra 4 người đã bị Diệp Thiên giết thì bên phe địch đã ở đây cả.

“Các ngươi kéo hết cả đến đây không sợ chết sao?”.

Diệp Thiên hỏi.

“hahaha... ngươi yên tâm có chết cũng là người chết, vì giết ngươi mà Lý gia ta cùng Thạch gia không tiếc trở mặt với Vân, Dương 2 nhà tổ chức học viện tranh tài lần này”.

“Oh... ra mục đích ban đầu của các ngươi là ta, quả nhiên là chơi lớn”.

Diệp Thiên bất ngờ nói, hắn cũng không nghĩ đến mục tiêu lớn nhất của đối phương lại là cái mạng nhỏ của mình.

“Đáng tiếc cũng chỉ có thể trách ngươi quá yêu nghiệt nhưng lại chọn Vân gia nếu ngươi chọn Lý gia ta thì ngươi đã có cơ hội trưởng thành, đến lúc đó phong vân mặc cho ngươi khuấy động”.

Lý Phi cười nhạo nhìn Diệp Thiên như nhìn người chết.

“Ngươi nói xong rồi chứ?”.

Diệp Thiên bình tĩnh hỏi.

“Ý gì?”.

“Nếu ngươi đã nói xong thì có thể đi chết rồi”.

Diệp Thiên cười lạnh nói.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Lý Thông

“Haha... ta là lần đầu tiên mới gặp một kẻ tự tin như ngươi, cái chết trước mặt mà vẫn có thể mạnh miệng”.

Lý Phi cười lạnh nói.

Đám người bao vây Diệp Thiên nghe hắn nói xong cũng cười lớn khinh bỉ.

“Haiz... lúc đầu bọn ta còn muốn đợi đến ngày cuối cùng mới đi xử lý các ngươi, nếu các ngươi đã không kịp đợi đến phiên mình chết thì ta cũng đành thành toàn các ngươi”.

Diệp Thiên thờ dài lắc đầu.

“Bụt...bụt...bụt...”.

Từng tiếng nổ nhỏ vang lên xung quanh 3 người Dương Trảm xuất hiện 7 cái Diệp Thiên giống nhau như đúc.

“Chuyện gì?”.

Một người bao vây bất ngờ hỏi.

“Hừ... chỉ là huyền ảnh mà thôi, giết hắn”.

Lý Phi hừ lạnh ra lệnh.

“Lên...”.

Tiếng nói của Lý Phi vừa dứt tất cả người bao vây Diệp Thiên lập tức vọt lên huyền lực tấn công.

Từng loại màu sắc huyền lực với những hình dạng khác nhau lóe lên trong bóng tối bay về phía nhóm người Diệp Thiên.

“Đùng...đùng...”.

8 cái Diệp Thiên từ 8 hướng khác nhau dùng ra Văn phong bộ không một tiếng động né tránh sau đó tiếp cận lấy kẻ địch rồi hai tay như lôi đình vung ra Thiêm lôi quyền lên thân thể từng người đang tấn công hắn.

“Phốc...ahh...”.

Chỉ trong nháy mắt đã có 8 người bỏ mạng dưới quyền của hắn, những người xung quanh cũng bị lôi điện đánh trọng thương chỉ còn lại một nửa còn đứng vững.

Nhưng không cho những kẻ còn lại cơ hội, 8 cái Diệp Thiên cùng lúc nhảy lên cao đánh ra Hỏa liên chương một lần phủ đầu hết những kẻ còn lại.

“Aaahh...”.

8 cái viêm hoa khổng lồ phân tán 8 phía hình thành một cái viêm hải bao phủ hơn hai mươi kẻ thù, thiêu đốt thân thể đau đớn mà chết.

Một vài kẻ có huyền kỹ phòng ngự bao bọc xung quanh nên không chết nhưng vẫn không né tránh được viêm hải bị đốt đến thảm thiết la hét.

“Hơ...ư...”.

Viêm hải biến mất cả một mảnh rừng nhỏ bị đốt thành tro bụi, bên trong dần xuất hiện từng cái thi thể bị đốt đen như than, một vài kẻ vẫn còn sống nhưng chỉ có thể thở ra, rên rĩ khẽ vài tiếng, bọn hắn đã cách cái chết không xa.

“Khục khục...”.

Lý Phi từ dưới trò tàn bạo lên ho ra máu, cả người tàn tạ, y phục đã bị đốt thành tro chỉ còn một cái áo giáp trên ngực.

Lý Phi lúc trước nhìn thấy Diệp Thiên nện ra một cái Thiêm lôi quyền đã thấy không ổn nên lùi ra xa nhưng vẫn bị Diệp Thiên phát hiện cho một cái Hỏa liên ngay vào người.

Nếu không phải hắn là con cháu của đại gia tộc có một ít đồ chơi dự phòng thì đã ngóm từ lâu.

“Ngươi định đi đâu vậy?”.

Cả 8 cái Diệp Thiên cười cọt đi lại gần.

“Ngươi... ngươi là quái vật, quái vật... khục khục...”.

Lý Phi thấy Diệp Thiên đi tới thì sợ đến mức té xuống đất miệng không ngừng la mắng.

“Các ngươi không phải gọi ta là Tiểu ma đầu hay sao?”.

Diệp Thiên không quan tâm cười nói.

“T...th...tha mạng, làm ơn tha m...ạng cho ta”.

Lý Phi nhìn thấy Diệp Thiên cười thì càng sợ lập tức gồng sức quỳ xuống cầu xin.

“Bạch...”.

“Ngươi...”.

Diệp Thiên mặt không cảm xúc đánh một chưởng lên trán Lý Phi giết hấn.

Lý Phi chết không nhắm mắt, hấn không hiểu tại sao lại có một tiểu tử nhỏ tiểu như thế nhưng chiến lực so với một thiên tài lại không khác gì trời và đất, muốn giết hấn liền giết.

“Tiểu tặc to gan, dám giết người của Lý gia”.

Vừa giết chết Lý Phi xung quanh liền vang lên một âm thanh cừu hận.

“Phụt...”.

Tiếp đó là một cái hỏa quyền to bằng một người bay đến Diệp Thiên.

“Ầm...bụt...”.

Hỏa quyền nện thẳng vào 8 cái Diệp Thiên, 8 cái Diệp Thiên liền biến mất hỏa quyền thuận thế nên xuống đất nổ thành một cái hố to.

“Hừ... không chết”.

Hỏa quyền biến mất một nam nhân xuất hiện hừ lạnh, không cần phải nói cũng biết hấn là kẻ vung ra hỏa quyền kia.

“Ta sao dễ chết thế được”.

Diệp Thiên đứng kế bên 3 người Dương Trầm cười cọt.

Hấn đã sớm cảm giác được sát ý từ xa nhắm đến nên khi dùng Hỏa liên chưởng xong, lợi dụng hoàn cảnh hấn lại phân ra thêm một cái phân thân còn mình thì chui vào bóng núp đi.

- Tên: Lý Thông

- Cấp: 59 (Huyền Quang cảnh tầng 9)

“Lý gia các ngươi đúng là âm hồn bất tán”.

Diệp Thiên cười nói, phía sau dùng tay ra hiệu cho 3 người Dương Trầm còn đang hoảng sợ rời đi chỗ khác.

Dương Trầm lập tức bình tĩnh lại dẫn theo 2 người Dương Thúy Thúy rời đi, hiện tại nàng biết Diệp Thiên thực lực kinh khủng cỡ nào nếu hấn để nàng rời đi vì an toàn thì kẻ trước mặt thực lực không đơn giản.

Lý Thông nhìn thấy 3 người rời đi cũng không động thủ, dù sao chỉ là Huyền Đan cảnh mà thôi nếu hấn muốn giết các nàng cũng chạy không thoát.

Điều hấn lo lắng hiện tại chính là Diệp Thiên, thiên phú cũng thực lực của Diệp Thiên hấn lúc này từ xa đã nhìn thấy rõ ràng, có thể nói là thiên phú nghịch thiên vạn năm không một, nếu để Diệp Thiên trưởng thành thì kẻ đắc tội hấn không có trái ngọt để ăn nên phải giết chết Diệp Thiên trước khi Diệp Thiên trưởng thành.

Hấn không động thủ ngay là vì huyền kỹ của Diệp Thiên quá kì quái nếu hấn mất cơ hội giết Diệp Thiên thì sau này hấn khó có ngày ngủ yên giấc.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 63: Bát Môn Độn Giáp

“Làm sao? Ngươi không phải muốn giết ra sao?”.

Diệp Thiên thấy 3 người Dương Trầm đã rời xa chỗ này thì cười nói.

“Hừ... tiểu tử, thiên phú của ngươi quả là để người ghen tỵ nhưng thiên phú chưa biến thành thực lực thì cũng chỉ là người thường”.

“Ngươi nói đúng, nếu vậy sao ngươi lại chùng chừ? Sợ ta trốn thoát sau này về đòi mạng sao?”.

Diệp Thiên cười cợt nói.

“Miệng mồm nhanh nhẹn”.

Lý Thông nheo mắt, huyền lực tản mát xung quanh người.

“Lý gia của ngươi ba lần bảy lượt đến đòi mạng ta, à mà còn có cả Thạch gia nữa, ngươi yên tâm đi tương lai Lý gia cùng Thạch gia chắc chắn sẽ xuống âm phủ chơi với ngươi, còn bây giờ thì cảm phiền ngươi đi trước một bước”.

Diệp Thiên lạnh băng nói.

“Láo xược”.

Lý Thông tức giận vung ra một quyền hướng Diệp Thiên.

“Chỉ mình ngươi biết đánh quyền sao?”.

Diệp Thiên cười lạnh nói rồi vung ra một Thiểm lôi quyền.

“Ầm... phụt... ùng ùng...”.

Hai quyền giao nhau nổ tung, hỏa diễm thiêu đốt tứ phía, lôi điện đánh loạn khắp nơi.

“Huyền Quang cảnh cũng không có gì đặc biệt”.

Diệp Thiên liên tục lui về sau mấy bước mới đứng vững nhưng không bị tổn thương gì, hắn ngẩn đầu nhìn Lý Thông bụi mội xem thường.

“Ngươi... tốt, tốt lắm, không ngờ chiến lực của ngươi đã vượt qua tưởng tượng của ta, nhưng đó chỉ mới là một phần thực lực của ta mà thôi, hiện tại thì ngươi có thể chết”.

Lý Thông nhìn thấy Diệp Thiên lông tóc không hao tổn bất ngờ, rung động nói.

Diệp Thiên biểu hiện càng nhiều thì càng làm sát ý của hắn đối với Diệp Thiên càng lớn, một kẻ như Diệp Thiên không thể còn sống.

“Hừ... ngươi nghĩ ta dùng hết sức sao? Lên đi cho ta xem Huyền Quang cảnh mạnh cỡ nào?”.

Diệp Thiên cười lớn nói.

“Phá Sơn quyền”.

Lý Thông bị Diệp Thiên khích tướng lập tức ra chiêu đánh ra một hỏa quyền khổng lồ hướng Diệp Thiên bay tới.

“Thiểm Lôi quyền”.

“Ùng ùng...”.

Trong nháy mắt Diệp Thiên hai tay ra mấy quyền liên tiếp hóa thành lôi điện đánh vào hỏa quyền.

“ẦM...”.

Một tiếng nổ đinh tai nhức óc vang lên, Diệp Thiên bị lực phản chấn bay ngược về sau ngã trên mặt đất.

“Phốc...”.

Diệp Thiên phun ra một ngụm máu rồi lập tức đứng dậy nhìn Lý Thông.

“Quả nhiên lợi hại, uy lực mạnh mẽ cộng thêm sử dụng huyền kỹ gia tăng uy lực đã vượt qua 30 vạn một ít”.

Diệp Thiên tính toán.

Hắn hiện tại là Huyền đan cảnh tầng 10, huyền lực bá đạo hơn nửa uy lực cũng chỉ 15 vạn, lực lượng thân thể hơn 4 vạn cộng lại cũng chỉ tiếp cận 20 vạn mà thôi còn thua rất nhiều.

“Vậy mà lại không chết?”.

Lý Thông ngạc nhiên nhìn Diệp Thiên.

“Xem ra ta không thể giữ lại rồi”.

Diệp Thiên tập trung nhìn Lý Thông.

“Ngươi vẫn chưa dùng hết sức?”.

Lý Thông càng hoảng sợ, thông qua huyền lực hắn đã xác nhận Diệp Thiên chỉ là Huyền đan cảnh mà thôi, có thể tiếp được hai chiêu của hắn mà không chết đã yêu nghiệt cực kỳ, hiện tại Diệp Thiên lại nói với hắn là chưa dùng hết sức, chiến lực như vậy tìm khắp thiên hạ khó có người thứ hai.

“Ngươi nên cảm thấy vinh hạnh vì ngươi là người đầu tiên ta dùng toàn lực đấy”.

Diệp Thiên lạnh nhạt nói.

“Hừ...”.

Lý Thông mặc dù tức giận nhưng cũng không dám lỗ mãng, nếu Diệp Thiên được Vân gia cho một hai món đồ gì đó để bảo mệnh thì phiền phức.

“Khai Môn, Mở”.

Diệp Thiên quát lớn.

“Xi xi...”.

Một loại ánh sáng màu xanh lục bao bọc xung quanh người Diệp Thiên phát ra từng đợt âm thanh cuộn trào nhỏ vang lên.

“Hư Môn, Mở”.

Diệp Thiên quát thêm một tiếng, ánh sáng và âm thanh xung quanh người Diệp Thiên càng cường thịnh.

Bát Môn Độn Giáp là thứ hắn chuẩn bị để đối phó với những tình huống bất ngờ, Khai môn tăng cường gấp 2 lần thể chất của hắn, Hư môn tăng gấp 3, hiện tại tốc độ gia tăng đáng kể còn lực lượng đã vượt qua 10 vạn đạt đến 12 vạn.

Chưa dừng lại ở đó Diệp Thiên lại khẽ quát thêm một tiếng.

“Lên”.

Kim Viêm chi hỏa bao phủ hai cánh tay Diệp Thiên cuồng bạo thiêu đốt, Diệp Thiên còn truyền thêm huyền lực gia tăng uy lực của nó, khiến xung quanh nhiệt độ điều tăng cao.

“Làm sao có thể như thế?”.

Lý Thông ở phía đối diện cảm nhận được hỏa lực của Kim Viêm chi hỏa thì khó tin, trước đó trên người Diệp Thiên bỗng xuất hiện ánh sáng xanh hắn cũng không cảm nhận được gì nhưng Kim Viêm chi hỏa vừa ra hắn liền cảm giác được chiến lực của Diệp Thiên đã tăng lên đáng kể.

Nhưng không đợi hắn hoảng sợ xong thì Diệp Thiên lại tiếp tục hành động khác của mình.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Toàn lực

“Ong~...”.

Diệp Thiên lấy ra Ngân Trọng kiếm, một tay cầm Ngân trọng kiếm một tay khác vuốt thân kiếm dùng Kim Viêm chi hỏa thăng hoa cho nó.

“Sharigan”.

Diệp Thiên khẽ quát, đôi mắt đen huyền của hắn lập tức chuyển thành màu đỏ máu với 3 cái hoa văn hình câu ngọc bên trên, nhìn qua cực kì kì lạ.

“Đã để ngươi chờ lâu rồi”.

Hoàn thành xong việc chuẩn bị Diệp Thiên cười cợt nhìn Lý Thông.

Kim Viêm chi hỏa có huyền lực truyền vào uy lực đã vượt qua 20 vạn cộng thêm hơn 12 vạn lực lượng thân thể thì đã vượt qua 30 vạn một khoảng nhỏ, hơn nữa hắn còn có kiếm mang cùng độ nặng của Ngân trọng kiếm lúc kích hoạt trận pháp.

Tất nhiên hắn không thể kích hoạt trận pháp liên tục nếu như thế hắn ngay cả vùng kiếm cũng khó khăn thì làm sao đánh đấm được gì, hắn chỉ kích hoạt trận pháp lúc chém rồi mà thôi.

Lý Thông vẻ mặt âm trầm nhìn Diệp Thiên, khi nhìn vào đôi mắt màu đỏ kì lạ của Diệp Thiên hắn có cảm giác như bị nhìn thấu mọi thứ cực kì nguy hiểm.

“Vân gia được ngươi chọn quả thực là có phúc trăm đời, nhưng cũng vì thế ngày hôm nay ngươi nhất định phải chết”.

Lý Thông đẹp đi hoảng sợ trong lòng, sát ý dâng trào lao lên xuất thủ.

“Đến tốt, để ta tiễn ngươi một đoạn xuống âm phủ”.

Diệp Thiên cười lớn dùng kiếm pháp tấn công.

“Keng... Âm... Vũ... Xoạt...”.

Hai người chiêu đối chiêu, Kim Viêm chi hỏa cùng hỏa quyền va chạm nổ tung thiêu đốt tứ phía.

“Chuyện gì thế này?”.

Lý Thông thâm hoảng sợ.

Chiến lực của Diệp Thiên bỗng nhiên trong nháy mắt ngang bằng hắn, hắn chắc chắn không chỉ hỏa điểm màu vàng kia làm mà cả tốc độ, lực lượng, phản xạ của Diệp Thiên đều tăng lên một mảng lớn.

“Phá Sơn quyền”.

Lý Thông đánh một quyền về phía Diệp Thiên.

“Chỉ mình ngươi làm được sao? Phá Sơn quyền”.

Diệp Thiên cười lạnh cũng vùng ra một quyền y hệt Lý Thông.

“Âm...”.

Hai đại hỏa quyền chạm nhau biến mất.

“Ngươi cũng biết Phá sơn quyền?”.

Lý Thông ngạc nhiên nói rồi lập tức bình tĩnh, Phá sơn quyền chỉ là một huyền kỹ cấp thấp nhưng dễ dùng nên hắn mới tu luyện, nếu có ngươi dùng được cũng không có gì không thể.

“Hừ... để xem ngươi còn thể nào? Hỏa Vân chương”.

Lý Thông đổi quyền thành chương đánh hướng Diệp Thiên.

“Hỏa Vân chương”.

Diệp Thiên vẫn như trước đánh ra một chương giống hệt.

“Âm... rắc rắc...”.

2 chưởng va nhau đánh ra một hồ lớn, xung quanh còn đang rạn nứt.

“Hừ... Hồ Ma trảo”.

Lý Thông không tin tà tiếp tục đòi chiêu.

Hỏa diễm hóa thành một con xích hồ nhào tới vô hướng Diệp Thiên.

“Hồ Ma trảo”.

Diệp Thiên tiếp tục ra chiêu giống Lý Thông.

“Rồng... ầm... ầm...”.

Hai hồ giao tranh cào cấu nhau đến lúc biến mất vẫn không phân thắng bại.

“Làm sao có thể? Hồ Ma trảo là huyền kỹ bí truyền của Lý gia ta, làm sao ngươi học được?”.

Lý Thông rung động nói.

“Ngươi quan tâm làm gì, chịu chết đi”.

“Ong~...”.

Diệp Thiên cười rồi lao lên vung ra kiếm mang.

“Cái gì?”.

Lý Thông nhìn thấy từng đạo kiếm mang xuất hiện thì giật mình không kịp chống đỡ Diệp Thiên.

“Xoẹt xoẹt... xoẹt xoẹt...”.

Lý Thông bị từng đạo kiếm mang của Diệp Thiên chém lên người, từng đạo vết thương lại bị Kim Viêm chi hỏa thiêu đốt, đau đớn tột cùng.

“Ahh...”.

Lý Thông hét lớn, cực kì hoảng loạn nhìn Diệp Thiên.

“Kiếm mang, ngươi...”.

Lý Thông không thể tin được nhìn Diệp Thiên đang lao lên, lúc nhìn vào mắt của Diệp Thiên thì cảnh tượng trước mặt hắn bỗng thay đổi, cơ thể cũng không thể cử động.

“Xoẹt...xoẹt... Xoẹt...”.

Diệp Thiên nhanh chóng nắm bắt thời cơ dùng kiếm cắt đứt gân tay gân chân của Lý Thông rồi đâm một kiếm chí mệnh giữa ngực của hắn.

“Phụt...”.

Lý Thông phun ra một ngụm máu, đau đớn từ lòng ngực kéo hắn ra khỏi huyền cảnh trở về thực tại, nhưng mọi thứ đã quá trễ.

“Phụt... mắt của ngươi...Lý gia...xong...”.

Lý Thông nhìn thấy ánh mắt của Diệp Thiên thì hiểu ra mọi chuyện, vì sao Diệp Thiên biết hết huyền kỹ của hắn, vì sao mình lại rơi vào huyền cảnh, hắn dùng ngón tay chỉ chỉ Diệp Thiên muốn nói gì đó rồi ngã ra sau tiếc hận gọi một tiếng rồi ngã xuống vẫn lạc.

“Lý gia? Bọn hắn sẽ xuống chơi với ngươi sớm thôi”.

Diệp Thiên cười lạnh nhìn thi thể Lý Thông nói.

“Keng...xì xì...”.

Diệp Thiên cất đi Ngân trọng kiếm, thu hồi Bát môn độn giáp cùng Sharingan.

Hắn lấy đi Trữ giới vật rồi dùng Kim Viêm chi hỏa thiêu hủy thi thể của Lý Thông thì mới rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 65: Yêu nghiệt

Diệp Thiên trở lại chỗ chiến đấu lúc đầu lấy đi lệnh bài, dùng lửa thiêu đốt hết thi thể rồi mới rời đi tìm 3 người Dương Trầm.

Không bao lâu hắn tìm được 3 người họ ở gần đó, hắn không nói hai lời lấy 3 mấy cái lều đưa cho họ rồi chui vào cái của mình ngồi im khôi phục.

Thân thể hắn là bắt từ những vết thương bị Lý Thông làm ra đã khôi phục từ lâu nhưng tinh thần cùng huyền lực của hắn thì cạn sạch rồi.

Vượt cấp chiến chém giết nhìn thì có vẻ dễ dàng nhưng thật chất hắn phải luôn trong tình trạng tinh thần cao độ tính toán đủ thứ, lúc cuối cùng hắn còn dùng Sharingan tạo ra ảo thuật để tìm cơ hội giết chết Lý Thông nên tinh thần hắn hiện tại cực kì mệt mỏi.

Huyền lực cũng không khá hơn bao nhiêu, mặc dù huyền lực của hắn bá đạo, dồi dào hơn người thường nhưng hiện tại hắn cũng chỉ là Huyền đan cảnh mà thôi, liên tục dùng ra huyền kỹ với uy lực ngang với Lý Thông đâu phải nói là được.

Nếu Lý Thông cẩn thận hơn một chút không quá bất ngờ khi Diệp sao chép huyền kỹ của mình thì Diệp Thiên cũng không có cơ hội chém giết Lý Thông ngay, nói không chừng kéo dài thêm một chút Diệp Thiên đã không thể làm gì khác vì cạn sạch huyền lực.

Cũng chính vì tiêu hao quá lớn nên Diệp Thiên không thể giống như giết bọn người Lý Phi phân thân ra hỗ trợ giết Lý Thông.

Dương Trầm 3 người rất lo lắng chuyện gì xảy ra nhưng thấy Diệp Thiên mỉm cười nói không sao thì cũng yên tâm không tiếp tục làm phiền Diệp Thiên nghỉ ngơi.

Đến hiện tại các nàng cũng vẫn không tin được Diệp Thiên có thể một người đơn giản giết hơn 20 người của đối phương.

...

Trong lúc Diệp Thiên cùng 3 người Dương Trầm nghỉ ngơi thì trong bóng tối xuất hiện một đôi mắt sáng nhìn chăm chăm lều của Diệp Thiên.

“Thật không ngờ Vân Lam vương quốc nhỏ nhoi lại xuất hiện một thiên tài đến mức yêu nghiệt như vậy, đừng nói Nam châu cho dù ở Trung châu cũng tìm không ra người thứ hai”.

Chủ nhân đôi mắt không ai khác là lão bà đi theo cô gái che mặt.

Từ lúc bắt đầu bà ta đã đi theo phía sau theo dõi Diệp Thiên, nhìn thấy hắn nhẹ nhàng giết 4 kẻ địch không một chút biến sắc đã làm bà hết hồn.

Linh Huyền đại lục người tu luyện đều bắt đầu lúc 6-7 tuổi, nếu có thể trong 1-2 năm đột phá Linh dịch cảnh đã xem như không tệ, 1 năm hoặc ít hơn đã là thiên tài hiếm có, nhưng bà chưa từng nghe nói qua 6-7 tuổi lại có thể nhẹ nhàng giết chết Huyền Đan cảnh tầng 9.

Sau đó Diệp Thiên đi vui chơi xung quanh không có gì bất thường nhưng vừa trời tối thì mọi chuyện bắt đầu, bà chỉ có thể nói ra hai chữ để hình dung buổi tối này là ‘Diên cuồng’.

Quá diên cuồng, Diệp Thiên nhẹ nhàng giết 4 tên Huyền đan cảnh đã kinh thế hãi tục lắm rồi, hiện tại gần 30 Huyền đan cảnh đỉnh phong cũng bị hắn dùng hai ba chiêu đánh cho không còn hình dạng chết trong đầu đòn.

Tương như đã xong chuyện thì Lý Thông chạy ra, lão bà đã phát hiện ra Lý Thông từ sớm chỉ là không có chen vào ma thôi.

Lý Thông muốn giết Diệp Thiên, lão bà cũng dự định chạy ra cứu giúp Diệp Thiên, một thiên tài, không phải nói là một yêu nghiệt như thể chết đi thì quá đáng tiếc nhưng ai biết được lão bà còn chưa ra tay thì thấy Diệp Thiên từng bước từng bước bùng nổ sức mạnh cuối cùng lật ngược tình thế chém giết Lý Thông để hắn tiếc hận mà chết.

“Vân gia có tiêu tử này ngày sau thành tựu khó đoán, Thiên Nguyệt các phải giao hảo một chút”.

Lão bà nhìn lều của Diệp Thiên lần nữa cười cười rồi đi.

Huyền quang cảnh đỉnh phong Diệp Thiên còn giết được thì mấy tên trong hạch tâm viện còn thắng sao được, cơ bản không cần tiếp tục quan sát.

Một đêm diên cuồng cũng đầy tình lặng trôi qua.

Ngày thứ hai là ngày người tham gia của hạch tâm viện đi vào Vạn thú sơn mạch.

Phía trước cổng học viện Thạch Sơn nghi hoặc quay sang hỏi Lý Hải.

“Làm sao bây giờ Lý Thông vẫn chưa trở về?”.

Lý Hải nghe hỏi về mặt cũng âm trầm hẳn đi.

“Một Huyền quang cảnh tăng 9 muốn giết một tiểu tử còn khó khăn gì, sợ là hắn đã ra chuyện”.

Lý Hải lạnh giọng trả lời, hắn vì giết chết Diệp Thiên không tiếc cùng Vân gia 2 nhà trở mặt sớm hơn kế hoạch, những người tham gia học viện tranh tài lần này chủ yếu là để giết chết Diệp Thiên bên trong Vạn thú sơn mạch.

Lý Thông là hắn phái đi để phòng hờ có biến cố xảy ra, lần trước Lý Khương cho người đi ám sát tên tiểu tử này thất bại hắn liền biết không thể xem thường Diệp Thiên nên cực kì cẩn trọng.

Nhưng hiện tại Lý Thông vẫn chưa về làm hắn cảm giác có chút bất an, hắn không tin Diệp Thiên có thể làm gì Lý Thông mà là Vân gia nhìn ra mục tiêu của bọn hắn rồi giờ trò gì đó.

“Hiện tại hạch tâm viện có thể đi vào Vạn thú sơn mạch tham gia tranh tài”.

Trong lúc Lý Hải hai người bàn tán thì Dương Thiên đã cất cao giọng thông báo, trong thanh âm đã có huyền lực hỗ trợ nên vang rất lớn, tất cả người đến xem đều nghe thấy rõ ràng.

“Vèo...vèo...”.

“Đi, làm theo kế hoạch”.

Vân Phong nhìn thấy đối phương đã đi trước một bước quay đầu nói với 5 người phía sau rồi dẫn đầu tiến lên.

...

“Xạt...xạt...”.

Đi vào Vạn thú sơn mạch Vân Phong lập tức lấy ra một mảnh giấy nhỏ để trên tay, mảnh giấy nhúc nhích chậm chậm hướng về một phương dịch chuyển đi.

“Hướng kia”.

Nhìn thấy mảnh giấy đi chuyển Vân Phong dẫn người đi theo hướng đó.

Đây là giấy sinh mệnh của Diệp Thiên, Diệp Thiên đưa cho 3 người Vân Phong mỗi người một mẫu để sau khi vào Vạn thú sơn mạch dễ tập hợp hơn.

...

“Xào xạt...”.

“Ái?”.

Dương Trầm đang ngồi nói chuyện với 3 người Diệp Thiên thì nghe tiếng động lập tức cảnh giác, nhưng nàng không hề sợ hãi, ngày hôm qua chứng kiến thực lực của Diệp Thiên làm hiện tại nàng rất an tâm.

“Là người mình”.

Diệp Thiên cười nói.

Hắn vừa dứt lời, 6 người Vân Phong liền từ trong bụi rậm đi ra.

“Diệp Thiên, người ở gần hơn ta tưởng”.

Vân Phong cười nói.

Dương Phượng Vũ cùng Trương Hồ thì không có biểu hiện gì, nhưng 3 người khác của hạch tâm viện thì ngạc nhiên không biết vì sao Vân Phong lại biết chính xác Diệp Thiên ở đây.

“Lách cách...”.

Diệp Thiên lấy ra một đồng lệnh bài quăng trên đất.

“10...20...30... hơn 40 cái???”.

Trương Hồ vừa thu lệnh bài vừa đếm, đếm xong hần cũng cứng người.

“Làm sao nhiều như vậy Không phải ngươi làm thịt hết nội viện của người ta rồi chứ?”.

Trương Hồ đỏ mặt hỏi.

“Bọn hần tự tìm đến đó chứ”.

Diệp Thiên nhún vai không sao cả nói, hần không muốn nói chuyện của Lý Thông.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Nhiệm vụ chính tuyến

“Haha... giết tốt, giết tốt”.

Cả đám hạch tâm viện ngăn người, một lúc sau mới bị tiếng cười của Trương Hồ đánh tỉnh.

Bọn hần mặc dù là Huyền Vân cảnh nhưng chỉ mới là những tầng đầu mà thôi nếu gặp nhiều Huyền đan cảnh đỉnh phong bao vây cũng khó nuốt lắm.

“Có nhiều lệnh bài như vậy lần này không cần đánh cũng thắng, bây giờ làm gì?”.

Trương Hồ nói.

“Minh không đánh người nhưng người đánh mình, hiện tại không biết có bao nhiêu học viên bên ta vẫn an toàn”.

Dương Phượng Vũ nói khiến mọi người gật đầu.

“Thạch kiến thuật: Mô hình thế giới”.

Diệp Thiên đưa tay ra phía trước nói khẽ.

“Ông~...”.

Một vòng tròn ma pháp màu vàng xuất hiện dưới chân của cả đám.

“Chuyện gì vậy?”.

Vân Phong hỏi Diệp Thiên.

“Các ngươi lùi lại một chút”.

Diệp Thiên thông dong nói.

Cả đám lùi ra phạm vi vòng ma pháp.

“Xạt...lóc cóc...”.

Đất đá bên trong vòng ma pháp bỗng di động liên kết với nhau tạo thành một mô hình ba chiều của khu rừng, từ bên ngoài nhìn vào thì lập tức thấy rõ từng từng cây đại thụ, từng tảng đá y hệt như thật cực kì sống động.

“Hừm... đây là chúng ta?”.

Dương Phượng Vũ nhìn vào giữa mô hình chỉ chỉ nói.

Mọi người nhìn vào thì liền thấy những hình nhân nhỏ với hình dáng giống như đúc bọn họ, họ cử động nó cũng cử động lại không sai.

"Đây là huyền thú?".

Vân Phong nhìn xung quanh thì phát hiện một ít hình nhân giống như huyền thú đang di động khắp nơi.

"Tất cả bên trong đều là mô phỏng địa hình xung quanh 30km mà ra tồn tại được 3 giờ thôi, các người tìm xem có học viên hay kẻ địch nào không rồi tự xử lý đi".

Diệp Thiên giải thích rồi đi sang một bên nướng thịt huyền thú bắt đầu ăn sáng.

Skill này lúc đầu chuẩn bị để có thể nhanh chóng tìm kiếm mục tiêu bắt đầu cướp đoạt lệnh bài, hiện tại lệnh bài đầy đủ nên chỉ có thể lấy ra cho bọn Vân Phong tìm đối phương chơi đùa một hồi.

"Haiz... tên này đúng là người ta không hết kinh ngạc, nếu có được huyền kỹ này không phải là nắm bắt được nhất cử nhất động của đối phương sao?".

Trương Hồ nói.

Vân Phong cùng Dương Phượng Vũ cũng gật đầu đồng tình, còn những người còn lại vẫn chưa hết kinh ngạc nhìn chăm chăm vào mô hình bằng đất đá.

"Có không ít trận pháp cũng làm được điều tương tự chỉ là không rõ bằng mà thôi".

Diệp Thiên vừa ăn vừa nói.

"Vậy sao?".

Vân Phong hiểu kì.

"Chuyện đó không quan trọng, thứ khiến ta tò mò là làm sao Lý gia cùng Thạch gia đủ dũng cảm lật mặt với Vân, Dương hai nhà các người".

Diệp Thiên tò mò hỏi.

Theo như hắn biết thì thế lực mạnh nhất trong vương thành là Vân gia, dù sao cũng là hoàng tộc bên trong cao thủ đào tạo ra không phải số ít, cộng thêm Dương gia tài phú có thể nói không kể hờ.

Còn Thạch gia thì chuyên đào tạo ra luyện đan sư cùng luyện khí sư, bảo vật xem như không ít nhưng chiến lực kém xa, Lý gia đông người cao thủ không ít nhưng so ra vẫn kém Vân gia, như thế làm sao có thể cùng Vân gia hô to được chứ.

"Haiz... đây là người không biết, Vân gia ta mặc dù cao thủ nhiều nhưng Đan Linh cảnh lại có bao nhiêu chứ, đột phá Đan Linh cảnh không chỉ là gia tăng về tu vi mà còn là thế lực".

Vân Phong từ từ giải thích cho Diệp Thiên.

"Sau khi đột phá Đan Linh cảnh tuổi thọ chỉ ít 300, chiến lực nghịch thiên đủ để một người diệt một tộc, một thế lực nhiều người hơn nữa mà không có Đan Linh cảnh tọa trấn cũng tồn tại không được bao lâu".

"Tứ đại gia tộc trong vương thành đều có ít nhất một Đan Linh cảnh tọa trấn nên mới không ai sợ ai, Vân gia chúng ta mặc dù là hoàng tộc cũng không thể cản".

Vân Phong thờ dài.

"Nếu nói như vậy, không phải bên chúng ta nhiều Đan Linh cảnh sao?".

Diệp Thiên càng nghi hoặc.

Lý gia cùng Thạch gia cộng lại chỉ có 2 Đan Linh cảnh mà thôi, Vân gia có 2 người là Liễu Mộc cùng Vân Long nếu thêm Dương gia không phải hơn rồi sao.

"Con trai trưởng của Lý gia, Lý Đào là một thiên tài đứng đầu vương thành mấy năm về trước, sau lại trong lúc làm nhiệm vụ được một vị tông chủ bên ngoài nhận làm đồ đệ từ đó Lý gia kéo lên quan hệ với vị tông chủ đó trong nháy mắt vượt qua Vân gia cùng Dương gia".

Dương Phượng Vũ nói.

"Vị tông chủ kia không những là Đan Linh cảnh mà còn là một thuần thú sư, thú cưỡi của hắn cũng là Đan Linh cảnh, nếu Lý Đào để vị kia giúp đỡ trừ đi Vân gia cùng Dương gia thì bên ta khó mà thắng".

"Ra vậy".

Diệp Thiên bây giờ mới hiểu sự tình đầu đuôi.

Tông môn là một thế lực cỡ lớn không bị quản thúc bởi các vương quốc, mặc dù thực lực tổng hợp không bằng vương quốc nhưng để lập ra một tông môn thì ít nhất phải có 1 Đan Linh cảnh tọa trấn, không thể xem thường.

Thuần thú sư là nghề nghiệp cùng đẳng cấp với luyện đan sư, dùng các bí thuật để giao ước với huyền thú để nó thành sủng thú của mình, lúc chiến đấu thuần thú sư chiến lược không cao nhưng có sủng thú hỗ trợ lực chiến cũng hơn người thường một đoạn.

“Đình!”.

- Nhiệm vụ chính tuyến: Hỗ trợ Vân gia cùng Dương gia tiêu diệt Lý gia và Thạch gia.

- Hoàn thành: Hộp Quà Skill, 300 vạn, thăng 1 cấp.

- Thất bại: Hệ thống biến mất.

“Hừm... Nhiệm vụ chính tuyến?”.

Diệp Thiên nheo mắt.

Bình thường hắn nhận nhiệm vụ chỉ có hai từ ‘Nhiệm vụ’ mà thôi, lần trước là ‘Sư đồ’, hiện tại lại ra một cái ‘Chính tuyến’ hơn nữa nhìn trừng phạt nếu thất bại liền biết là bắt buộc không thể không làm.

Trong lúc nhất thời Diệp Thiên suy nghĩ ra rất nhiều loại tình huống khác nhau để giải thích chuyện này.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Là ai?

Nhiệm vụ chính tuyến bên trong game được xem là con đường đi đến kết thúc của một game, nhưng hiện tại Diệp Thiên không phải trong game mà là dị giới, nếu xuất hiện nhiệm vụ thế này chỉ có thể nói hắn đang ở bên trong vòng xoáy của vận mệnh.

Chính vì thế hệ thống mới bắt buộc hắn hoàn thành nhiệm vụ này nếu không thể hoàn thành chứng tỏ hắn không còn cơ hội phá đảo các nhiệm vụ sau này, hệ thống biến mất hoàn toàn hợp lý.

Diệp Thiên suy nghĩ một lát rồi nhắm mắt lại dùng ý niệm hỏi Hệ thống.

“Hệ thống, người được ai tạo ra?”.

“Hệ Thống: Câu hỏi đã vượt quá quyền hạn hiện tại của kí chủ!”.

Diệp Thiên nghĩ đến điều gì rồi hỏi tiếp.

“Người có phải hay không ngẫu nhiên chọn ta?”.

“Hệ Thống: Không!”.

Diệp Thiên nhìn thấy hệ thống trả lời lập tức cứng người.

Hiện tại nếu đúng như hắn suy đoán thì Khởi Nguyên Hệ Thống chắc chắn do một ai đó tạo ra rồi chỉ định cùng hắn dung hợp.

Nhưng tại sao lại chọn hắn? Còn người kia lại là ai? Là Thần, Phệ, Tiên, Chúa...???

Đầu Diệp Thiên như nổ tung vì những câu hỏi không có lời đáp.

"Phải làm thế nào ta mới đủ quyền hạn để người trả lời cho ta người tạo ra người là ai?".

Diệp Thiên thờ dài một hơi bỏ hết những suy nghĩ không cần thiết hỏi hệ thống.

"Hệ Thống: Khi nào người đủ mạnh!".

Diệp Thiên thờ dài bỏ qua câu trả lời không đích đến của Hệ thống.

Suy nghĩ mọi lúc Diệp Thiên cũng cảm thấy dễ chịu hơn vì hắn cũng không cần lo lắng người cho hắn Hệ thống sẽ làm gì có hại mình, hệ thống còn cho hắn thì để ý một tên trắng tay như hắn làm gì.

Bỏ qua tất cả nghi hoặc trong lòng Diệp Thiên mở mắt hít thở vài cái thật sâu lấy lại tinh thần.

"Diệp Thiên, ngươi bị sao vậy?".

Dương Phượng Vũ thấy hấn nhắm mắt hồi lâu mở mắt ra thì hành động kì lạ thì lo lắng hỏi.

"Không có gì, chỉ là suy nghĩ vài thứ mà thôi".

"Các ngươi nhanh chóng đi giải quyết bên kia đi, ta sẽ không ra tay đâu".

Diệp Thiên vừa ăn vừa nhắc nhở đám người.

Hắn đã làm thật hết 30 học viên nội viện của người ta, nếu hạch tâm viện cũng thật thì đối phương chắc chắn sẽ không bỏ qua.

Nội viện học viên mặc dù không nhiều nhưng mỗi năm đều sẽ tuyển chọn được một ít có thể lấp đầy, còn hạch tâm viện mấy năm mới ra vài móng nếu thật hết thì mọi chuyện sẽ rùm ben cả lên.

"Chúng ta chia làm 3 nhóm vừa tìm kiếm người phe mình vừa cướp đoạt lệnh bài".

Vân Phong nhìn mô hình một chút, sau khi tìm thấy mục tiêu hấn nhanh chóng ra lệnh.

Mặc dù cùng là hạch tâm viện nhưng trừ Dương Phượng Vũ cùng Trương Hồ thì 3 người còn lại đều là người Vân gia đào tạo ra, nghe hấn là đương nhiên.

6 người chia nhau hành động nhanh chóng. 3 người Dương Trầm thực lực chưa đến nên ở lại cùng Diệp Thiên.

Còn lại hai ngày Diệp Thiên vừa dạo chơi chờ đợi tin tức vừa đánh giết huyền thú tìm kiếm Dịch hỏa để Kim Viêm chi hỏa của hấn cắn nuốt.

...

"Chuyện gì thế này? Tại sao không thấy một người của mình?".

Một thanh niên khôi ngô vừa di chuyển vừa tự hỏi.

"Trần Vĩ ngươi vội vã quá nhỉ?".

Trương Hồ cùng một người khác từ một bên đi ra cười nói.

"2 người".

Trần Vĩ nheo mắt tỏa ra huyền lực cảnh giác.

"Oh... ngươi đã đột phá tầng 6 sao? Không tệ".

Trương Hồ cười nham hiểm nói.

"Hừ... một Huyền Vân cảnh tầng 2 kém cỏi cũng dám lên tiếng, chết".

Trần Vĩ nghe giọng điệu của Trương Hồ thì tức giận vùng quyền tấn công.

"Đến tốt".

"Phụt...".

Hai tay Trương Hồ lập tức xuất hiện Bá Viêm chi hỏa màu đỏ rực cháy.

"Ầm... Phụt...".

"Aaahh...".

Trần Vĩ cùng Trương Hồ song quyền giao nhau, tưởng như thắng chắc chuẩn bị ra chiêu tiếp theo thì hấn lập tức hoảng sợ hét lớn một tiếng.

Hai quyền giao nhau Trương Hồ không hề thua mà còn dùng Bá Viêm chi hỏa đốt cả cánh tay của Trần Vĩ khiến hấn đau đớn thất thanh.

"Làm sao có thể?".

Trần Vĩ khó khăn lắm mới dập tắt lửa trên tay, gương mặt ướt đẫm mồ hôi nói.

"Ai nha... ngươi yếu hơn ta tưởng".

Trương Hồ cười khinh nói.

"Hừ... ta là sợ ý bị người âm, lần này thì chết đi".

Nghe thấy Trương Hồ mỉa mai Trần Vĩ lập tức dùng toàn lực ứng phó, huyền lực như vũ bão tàn sát xung quanh.

"Như vậy mới thú vị, đến đi".

Trương Hồ cười ha hả dùng huyền kỹ lao lên.

"Àm... Rắc rắc...Phụt...".

Cây cối, đất đá,... đều bị hai người đánh cho tan vỡ, địa hình xung quanh đã không còn như ban đầu nữa rồi.

Người học viên hạch tâm viện đi theo Trương Hồ thấy hai người đánh nhau mấy chục hiệp vẫn chưa phân ra thắng bại nhưng dư âm lại có thể tàn phá mọi thứ xung quanh đến như vậy thì lập tức lùi lại vài bước cảnh giác.

Trâu bó đánh nhau ruồi muỗi chết, hán mặc dù không phải là ruồi muỗi nhưng bị liên lụy cũng sẽ trọng thương.

"Chết tiệt, làm sao lại thế này?".

Trần Vĩ nhìn thấy mình mỗi một chiêu đều bị ép xuống hạ phong thì tức giận thầm mắng một tiếng.

Trần Vĩ không hề hay biết Trương Hồ sau khi tu luyện Viêm Hoàng Chân Thể Quyết thì huyền lực tinh khiết tăng lên rất nhiều, uy lực của huyền lực cũng tăng lên một đoạn, lại thêm Bá Viêm chi hỏa bá đạo chiến thắng hán chi là đương nhiên.

Trương Hồ chỉ là muốn mượn Trần Vĩ để kiểm tra thực lực hiện tại của mình đến đâu mà thôi, bình thường hán đều tỷ võ với Vân Phong cùng Phụng Vũ nên không biết rõ chênh lệch giữa hán và những người khác.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Ngày cuối

"Bành...".

"Àm...phốc...".

Trần Vĩ rơi vào hạ phong bị Trương Hồ nên một quyền vào thẳng ngực, cơ thể bay về sau ngã trên đất không ngừng phun máu.

"Àm...".

Trương Hồ không muốn tiếp tục trận đấu chạy đến cho thêm một quyền, Trần Vĩ thống khổ ngất đi.

"Người rất may mắn".

Trương Hồ nhìn Trần Vĩ ngất đi thì xem thường nói.

Nếu không phải Vân Phong nói là không được giết người thì hán đã làm thịt Trần Vĩ rồi.

Hán lục xoát trên người Trần Vĩ lấy đi lệnh bài.

"Tìm tên kẻ tiếp thôi".

Trương Hồ nói với học viên đứng phía xa.

...

Vân Phong cũng tìm đến một người, người này là đệ nhất thiên tài ở bên đối phương Huyền Vân cảnh tầng 8, huyền lực lõi thuộc tính cực kì mạnh mẽ.

Vân Phong đã thay công pháp huyền lực uy lực tăng cao cộng thêm Thiên Hàn chi hỏa chiến lực đã không thua kém đối phương, nhưng do thuộc tính áp chế Vân Phong lúc chiến đấu cũng chơi chặt vật.

Mây là bên hán đều là chia 2 người một nhóm đi chung hỗ trợ nhau, có người hỗ trợ nên sau một thời gian dài chiến đấu Vân Phong rút cuộc thắng hiểm đối phương lấy đi lệnh bài.

...

Bên Dương Phượng Vũ cũng thế, nàng gặp hai người Huyền Vân cảnh tầng 4, với phong cách chiến đấu tàn bạo của nàng nên chiến đấu rất nhanh kết thúc, 2 người đối phương bị nàng đánh cho bầm dập mất nửa cái mạng.

Chỉ trong một ngày ngắn ngủi bên đối phương lại mất thêm 4 người còn là hạch tâm người, vẫn còn hai người nữa nhưng bọn người Vân Phong không tìm thấy, cũng không xuất hiện trên mô hình của Diệp Thiên nên tất cả tập trung tìm kiếm học viên bên mình tụ họp cùng nhau chờ đến lúc tranh tài kết thúc.

Nói là tranh tài thì chỉ đúng với những người khác còn đối với Diệp Thiên, 3 người Dương Trầm, hay Dương Phượng Vũ 3 người thì cũng giống như đi chơi vậy không hề có chuyện gì nặng nhọc.

Hiện tại sau khi tìm được hết học viên bên mình thì tất cả tập trung ở chỗ Diệp Thiên.

"Chỉ còn một nửa".

Vân Phong đếm số người xong thì nhú mồm tức giận.

"Chết tiệt".

Trương Hồ tức giận giậm chân.

Sau khi tập hợp tất cả thì số lượng học viên nội viện chỉ còn 15 người tính luôn cả Diệp Thiên cùng 3 người Dương Trầm, chỉ bằng một nửa so với lúc mới vào, số còn lại không nói cũng biết là bị giết rồi.

Mặc dù bọn hán cũng đoán được thông qua số lệnh bài của Diệp Thiên đưa nhưng vẫn luôn nghĩ mất lệnh bài chứ không mất người, xem ra bọn hán còn quá ngây thơ.

Dương Phượng Vũ hỏi lại một số người cho chắc thì xác định những người kia đã bị giết vì một số người ở đây từng chứng kiến cảnh đó, sắc mặt hiện tại cũng còn hơi xanh.

Diệp Thiên nhìn thấy biểu hiện trên mặt của họ thì lắc đầu, tất cả đám người ở đây đều là thiên tài có tiềm năng cao nhất trong cả Vân Lam vương quốc nhưng những thiên tài này lại giống như những chú chó nuôi trong nhà vậy gặp chuyện là luống cuống, gặp chém giết liền sợ hãi một thành thực lực cũng không phát huy ra hết.

Mà cũng đúng thôi, bình thường bọn họ không tu luyện thì chính làm nhiệm vụ, nhưng nhiệm vụ lại quá dễ so với thực lực của họ nên kinh nghiệm chiến đấu ít vô cùng ít.

Buổi tối, vì để lên tinh thần cho mọi người Vân Phong mở một cái tiệc nướng nhỏ, đồng thời thông báo số lượng lệnh bài và tình hình của hai bên hiện tại.

Sau khi nghe Vân Phong nói xong tất cả lập tức không còn một mặt u ám như trước mà bắt đầu hò hét vui mừng, mắng mỏ bên đối phương...

Thấy tinh thần mọi người dâng cao Vân Phong hài lòng bắt đầu trò chuyện các chủ đề khác.

Mặc dù biết đã chiến thắng nhưng hán vẫn không mất cảnh giác, tiệc tàn hán vẫn để người của hạch tâm viện thay phiên canh gác suốt đêm.

...

Một đêm tĩnh lặng không có gì ngoài tiếng sói tru trôi qua.

Ngày thứ 3 cũng là ngày cuối cùng của cuộc tranh tài, chỉ cần sau khi mặt trời lặn ra khỏi Vân Thú sơn mạch là hoàn thành Học viện tranh tài lần này.

Trong này hôm nay cả một đoàn người chỉ có 6 người của hạch tâm viện là chia nhau tiếp tục truy lùng 2 cái lệnh bài còn lại, mặc khác tất cả nội viện học viên còn lại Vân Phong đều để cho Diệp Thiên bảo vệ.

Diệp Thiên khoé mắt giật giật cảm giác như mình không phải đang tham gia tranh tài mà là đi làm hướng dẫn viên du lịch hay chính xác hơn là bảo mẫu.

Hán lười biếng để Dương Trầm dẫn đầu cả đoàn đi đến chỗ thác nước ban đầu bọn họ gặp, ngồi chơi xơi nước đợi đám người Vân Phong quay lại.

Đến tận trưa đám người Vân Phong mới quay trở lại.

"Thế nào?".

Vân Phong hỏi Dương Phượng Vũ.

Dương Phụng Vũ chỉ lắc đầu.

"Mấy tên này trốn cũng giỏi quá chứ, tìm cả buổi vẫn không thấy đâu".

Trương Hồ bực bội nói.

"Cũng không sao, hiện tại đi trở đến lúc hoàng hôn thì vừa kịp trở ra Vạn Thú sơn mạch".

Vân Phong nhìn bầu trời nói.

Tất đều không phản đối một đường hướng phía học viện di chuyển.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Tranh tài kết thúc

"Mặt trời đã lặn, bọn họ chắc đã sắp ra rồi".

Dương Thiên lo lắng nói với Liễu Mộc bên cạnh.

"Ngươi lo làm gì? Có tiểu tử kia ở chung bọn hấn muốn có chuyện cũng khó".

Liễu Mộc uống một ngụm trà thông dong nói.

Dương Phụng Vũ tỷ võ với Diệp Thiên hấn đã từ xa quan sát thấy, thực lực của Phụng Vũ kinh tài tuyệt diệu hấn cũng chỉ hơi ngạc nhiên mà thôi, đến lúc thấy Diệp Thiên chỉ hơi thua so với nàng thì cả cường giả Đan Linh cảnh nhìn qua vô số thiên tài cũng phải rung động.

Cũng chính vì điều đó nên hấn mới chấp nhận yêu cầu của Diệp Thiên dễ dàng như vậy.

Mặc dù hấn đã thảo luận với Dương gia rồi, Dương Thiên cũng biết chuyện nhưng có vẻ vẫn chưa tin lắm.

"Ngươi không thấy 2 tên kia im lặng này giờ sao? Chắc chắn có chuyện a".

Dương Thiên chỉ chỉ Lý Hải cùng Thạch Sơn nói.

"Mỗi năm đến lúc này 2 tên kia liền mặt mày hớn hở chỉ chích ta ngươi, làm sao hôm nay ru rú khẽ nói cái gì".

Liễu Mộc nhìn qua cũng phát hiện không đúng.

...

Bên kia Lý Hải 2 người cũng đang bàn tán cái gì.

"Ngươi nói lần này có chuyện gì xảy ra hay không?".

Thạch Sơn hỏi Lý Hải.

"Học viên bên chúng ta cùng so với bọn hấn chênh lệch không phải một ít đâu ngươi đừng lo lắng nữa".

Lý Hải bực bội nói, hấn đã bị hỏi câu này mấy lần rồi.

"Nhưng Lý Thông là thế nào đây?".

Thạch Sơn không bỏ được lo lắng nói.

"Hấn hấn là vô tình tìm được thứ tốt nên chậm việc thôi".

Lý Hải về mặt âm trầm nói một lý do mà ngay cả hấn cũng không tin nổi.

"Vây..."

"Xoạt xoạt... vèo vèo..."

Thạch Sơn vừa định nói cái gì thì nghe được tiếng lá động, hần nhìn qua lập tức mừng rỡ.

“1, 2, 3,... 6, tất cả đều đủ cả, lần nay chắc chắn rồi”.

Thạch Sơn nhìn thấy 6 học viên hạch tâm bên hần trở ra lập tức mừng rỡ cười lớn.

“Lão Mộc à, làm sao bây giờ?”.

Dương Thiên cuồng quát hỏi Liễu Mộc bên cạnh.

Người ta 6 người đều ra hết như vậy không phải nói bên hần lãnh ít dữ nhiều rồi sao.

“Người bình tĩnh một chút, người xem mặt mũi bọn họ một chút, mặc dù hơi mờ nhưng vẫn thấy rõ vết thương không ít hẳn là có giao tranh”.

Liễu Mộc chỉ chỉ 6 người phân tích.

“Vậy càng thâm, bọn tiểu tử kia lần nay xong rồi, Phượng Vũ cháu ta a”.

Dương Thiên bức tốc nói.

“Ta một kiếm chém chết người bây giờ, ta còn chưa nói xong người làm gì hấp tấp”.

Liễu Mộc tức giận nói.

Hần quen thân tên này mấy chục năm rồi chỉ chịu không nổi cái tính này.

“Người không nhìn thấy vẻ mặt của đám đó sao?”.

“Oh... sao không thấy vui vẻ gì cả?”.

Dương Thiên chớp chớp mắt nghi hoặc.

“Vậy chỉ có một khả năng là bị đánh một trận, lệnh bài cũng mất rồi”.

“Ahaha... lần nay có hy vọng”.

Dương Thiên cảm thấy rất đúng cười ha hả.

“Xoạt xoạt... “.

Hần đang cười thì tiếng lá động không ngừng vang lên.

“Uahaha... 1, 2, 3, 4,...21 vẫn còn nhiều như vậy, không tệ không tệ, hạch tâm viện còn đủ cả, nội viện tổn thất một nửa, xem như đã tốt hơn dự kiến”.

Dương Thiên nhìn đám người Diệp Thiên đi ra Vạn thú sơn mạch thì kích động.

“Làm sao có thể?”.

Lý Hải cùng Thạch Sơn nhìn thấy Diệp Thiên đi trong đám người thì cùng lúc nói.

“Nội viện đâu?”.

Lý Hải quay đầu âm trầm hỏi 6 người hạch tâm viện.

“K...Kh...Không biết”.

“Người nói cái gì?”.

Lý Hải nghe trả lời tiền đứng dậy.

“Lúc bọn ta vào đã không thấy ai, bọn họ sợ là lãnh ít dữ nhiều”.

“Chuyện gì xảy ra?”.

Thạch Sơn run giọng nói.

“Khoan đã, các người cướp được bao nhiêu lệnh bài”.

Lý Hải chặn lại câu hỏi của Thạch Sơn hỏi một câu khác.

“...”

Không có người trả lời.

“Ta nói làm sao không tìm được các người, thì ra là đã sớm chạy ra ngoài”.

Trương Hồ lớn giọng khiêu khích.

6 người bên đối phương cũng không dám lên tiếng phản bác.

“Các ng...”

“Lách Cách... lách cách...”

Thạch Sơn định hỏi 6 người điều gì đó thì lập tức cứng họng.

Vân Phong lấy ra tất cả lệnh bài thả trên mặt đất, chỉ cần nhìn qua số cũng biết chuyện gì đã xảy ra, kết quả thế nào.

Thạch Sơn cùng Lý Hải không còn lời nào để hỏi nữa, chỉ ngồi đó với vẻ mặt âm trầm.

“Haha... các người làm rất tốt, học viện chắc chắn có thưởng”.

Dương Thiên cười híp mắt nói.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Chọn khu quản lý

Sau một lúc tuyên bố thắng thua, hai bên chia nhau rời đi trở về sân viện của mình chờ đợi phần thưởng.

Bên Tây, Nam viện 6 người hạch tâm viện ảo não rời đi dưới ánh mắt âm trầm của Lý Hải cùng Thạch Sơn, còn bên này cả đoàn lại được Dương Thiên liên tục vỗ vai khích lệ.

Học viện rời đi hết 4 viện trưởng cùng liếc mắt nhau thả người đi vào học viện hưởng khu trung tâm đi đến.

Đám người của các gia tộc lớn nhỏ nhìn thấy mấy người rời đi thì cũng bắt đầu kết bè kéo cánh rời đi, một chút vẫn còn ở lại để nhận tiền cá cược.

Mỗi năm Học viện tranh tài kết thúc là một cơ hội để làm giàu, một ít đại gia tộc cũng nhờ vào thời gian này kiếm một món hời.

...

Vân Lam học viện khu trung tâm là nơi tổ chức hội nghị khi có việc lớn cần giải quyết.

Bên trong phòng hội nghị, 4 vị viện trưởng cùng phó viện trưởng đều ở đây, 4 viện trưởng ngồi quanh một chiếc bàn tròn, các vị viện phó thì đứng kế bên.

“Hahaha... không ngờ lần nay lại tổn thất nhiều học viên như vậy, thật là đáng tiếc”.

Dương Thiên ngồi vào bàn liền lớn tiếng nói, mặc dù nói chuyện đáng tiếc nhưng miệng hắn lại cười ha hả.

Tây viện cùng Nam viện nghe tiếng cười của thì cực kỳ âm trầm không nói một lời, bọn hắn biết tên này là muốn mỉa mai họ, bên kia tổn thất người không ít là không giả nhưng bên bọn hắn nội viện học viên đều chết sạch không còn một móng a.

Biết rõ là mỉa mai nhưng bọn hắn không thể làm gì, luật là do bọn hắn mạnh mẽ đặt ra để có lợi cho mình ai ngờ lại như vậy, chết bên trong Vạn Thú sơn mạch không bằng không chừng người ta nói do Huyền thú làm thịt thì cũng chỉ có thể im lặng mất mặt vậy thì không nói còn tốt hơn.

Người đầu lòng nhất là Lý Hải, vì muốn giết Diệp Thiên từ trong trứng nước, bên trong 30 người nội viện thì có hơn 20 người là Lý gia của hắn thậm chí Lý Thông hắn cũng phái ra rồi nhưng cuối cùng tất cả đều một đi không trở lại.

Nội viện dù sao cũng chỉ là Huyền đan cảnh mà thôi, Lý Thông là Huyền Quang cảnh hơn nữa còn sắp đột phá Huyền Âm cảnh trở thành lực lượng chủ chốt trong một thế lực a.

“Ha...ha... được rồi, tính chuyện phân chia đi”.

Cười đã đời Dương Thiên trở nên nghiêm túc nói.

“Các ngươi thắng theo giao kèo các ngươi có thể chọn trước”.

Lý Hải thở dài không chút sức lực nói ra.

Mỗi năm Lý gia cùng Thạch gia kiếm được rất nhiều từ Khu phía Đông và Nam, hiện tại sợ là phải chấp tay nhường lại cho người ta còn mình phải lấy khu dân nghèo rồi.

“Ta lấy khu phía Tây”.

Liễu Mộc lạnh nhạt nói.

"Ta lấy khu phía Bắc, dù sao Dương gia ta nghề chính là thương gia bình thường hợp tác cùng Thiên Nguyệt các không tệ".

Dương Thiên cười thần bí nói ra.

Hắn nói không sai, Dương gia bình thường hợp tác với Thiên Nguyệt các kiếm được không ít, mặc dù không bằng Đông và Nam khu nhưng thích hợp với Dương gia hắn.

Còn một điều nữa khiến hắn chọn lựa như vậy là vì không biết thế nào ngày hôm qua Thiên Nguyệt các phái người đến Dương gia hắn bàn chuyện làm ăn lớn hơn nữa ra giá còn cao hơn vài thành khiến Dương gia hắn được lời rất nhiều.

Thiên Nguyệt các siêu cấp thế lực ai không biết, mỗi vương quốc lớn nhỏ đều có phân bộ, không ai dám đắc tội nếu có thể nhờ vào vụ làm ăn này giao hảo với Thiên Nguyệt các thì thương hội Dương gia hắn sẽ càng mở rộng, phát triển.

"Cái gì?".

Lý Hải cùng Thạch Sơn trợn mắt không tin hỏi lại.

"Bọn ta lấy khu phía Tây cùng phía Bắc người điết sao?".

Dương Thiên mắng hai người.

“Được rồi, lấy giấy giấy ra ký lệ một chút ta còn nhiều việc làm lắm không rảnh ngồi chơi với các người”.

Dương Thiên thúc giục nói.

“...”.

“Xong rồi, lão Mộc ta về Dương gia trước ha”.

4 người ký kết xong xuôi Dương Thiên cười ha hả cầm lấy một bản rồi đi.

“Vèo...”.

Liễu Mộc cũng không nói gì phi thân rồi đi.

Lý Hải cùng Thạch Sơn ngơ ngát nhìn hai người rồi đi.

“Chuyện gì thế này? Bọn họ thật sự lấy khu phía Tây cùng khu phía Bắc?”.

Thạch Sơn không thể tin nổi nhìn qua Lý Hải.

“Chắc chắn có yêu, trở về báo cáo”.

Lý Hải suy nghĩ một lúc nói.

Hai người nhìn nhau gật đầu rồi đi.

Điệp Thiên sau khi trở về chưa kịp nghỉ ngơi thì mấy người Vân Phong đã chạy sang tiệc mừng một bữa.

Đến tối đen bọn hán mới ngà say chịu về, Diệp Thiên không uống nhưng tinh thần khá mệt mới đi lên phòng.

Mặc dù sau khi giao thủ với Lý Thông tinh thần hơi suy kiệt đã được phục hồi nhưng phải trong coi cái đám nội viện vô dụng kia hán cũng hơi mệt một chút.

“Bịch...”.

Ngã lưng lệnh giường êm chăn ấm, hán lập tức ngủ ngay.

“Cốc cốc...”.

Đến tận sáng hôm, nghe thấy tiếng gõ cửa hán mới lười biếng ngồi dậy đi ra mở cửa.

“Chuyện gì?”.

Diệp Thiên hỏi.

“Liều viện trưởng nói có việc tìm ngài”.

Kim Sơn nói.

“Ừm... ta xuống ngay”.

Diệp Thiên vệ sinh, thay y phục rồi xuống phòng khách.

Liều Mộc đã ở đây uống trà chờ hán.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71: Bàn bạc

“Ngươi tìm ta”.

Diệp Thiên đi đến ngồi trên sofa hỏi Liều Mộc.

“Phía Tây ta đã lấy ngươi muốn làm gì thì làm đi, ta hy vọng mình không chọn lầm”.

Liều Mộc vừa uống trà vừa nói.

“Ngươi yên tâm, đã có Vân gia các ngươi hứng gió thì ta sẽ thực hiện sớm thôi”.

Diệp Thiên cười nói.

“Còn một chuyện ta muốn bàn với ngươi”.

Diệp Thiên nói tiếp.

“Chuyện gì?”.

Liều Mộc thắc mắc.

“Ta có thể giúp Vân gia các ngươi xóa sổ Lý gia cùng Thạch gia”.

Diệp Thiên thông dong nói.

“Sao ngươi chịu mạo hiểm như thế? Ngươi có mục đích gì?”.

Liều Mộc liếc nhìn Diệp Thiên.

“Không có gì, bọn họ muốn ta chết nên ta trả đũa thôi”.

Diệp Thiên cười nói.

Liễu Mộc trầm ngâm một lúc lâu rồi nhìn Diệp Thiên nói.

“Điều kiện của ngươi?”.

“Ngươi quả nhiên hiểu ý ta”.

Diệp Thiên cười cợt.

“Ta chỉ cần các ngươi thề độc cùng ghi một tờ huyết thư không bao giờ phản bội ta là được”.

Liễu Mộc tiếp tục suy nghĩ.

Đối với người tu luyện, một lời hứa thề cũng đủ làm xiềng xích cản đường họ tu luyện đột phá rồi, nếu nặng có thể thành tâm ma cực kì nguy hiểm.

Lời thề càng hơn thế, nếu vi phạm lời thề sẽ chết không khác gì bên trong lời thề cả.

Huyết thư càng kinh khủng, một khi vi phạm thì không chỉ ngươi chết mà cả dòng tộc của ngươi cũng đi cùng, diệt tộc trong một khắc.

Thề độc cùng Huyết thư, hai thứ nhập một chỉ cần vi phạm sợ là thiên địa băng liệt cho dù là chi tộc cũng gánh hậu quả khôn lường.

“Ngươi có đủ giá trị để bọn ta làm như thế không?”.

Liễu Mộc nhìn Diệp Thiên.

“Giá trị hiện tại của ta chỉ có một thân thiên phú mà thôi, ngươi có thể xem đây là một ván cược, Trúng thì tương lai tươi sáng, Trật tất cả đều hết”.

Diệp Thiên nhìn Liễu Mộc tiếu ý nói.

“Chuyện này ta không thể làm chủ, cần một ít thời gian”.

Liễu Mộc thờ dài rồi nói.

“Được thôi, các ngươi cứ bàn bạc suy nghĩ đi”.

Diệp Thiên cười cợt nói.

Liễu Mộc đứng dậy rồi đi.

Diệp Thiên nhìn thấy Liễu Mộc rời đi thì cười một cái tự tin.

Liễu Mộc rời đi lập tức đến hoàng cung bàn bạc với Vân Long.

“Ngươi thấy thế nào?”.

Ngồi đối diện Liễu Mộc hỏi Vân Long.

“Diệp Thiên thiên phú quá nghịch thiên, chỉ một thời gian ngắn hắn đã đạt đến Huyền đan cảnh, mấy tháng trước Dương Tiểu nhật hắn về chỉ mới Luyện thể mà thôi”.

Vân Long cảm khái nói.

“Quả thật”.

Liễu Mộc không phản đối.

“Đồ đệ đã như thế sư phụ còn kinh khủng thế nào? Ngọc nhi sao khi được hắn chữa trị hiện tại đã có thể tu luyện, hơn nữa tốc độ tu luyện của Ngọc nhi nhanh kinh khủng lại vững chắc không chút tì vết, người thường thức ngựa cũng khó đuổi kịp”.

Vân Long nói tiếp.

Nói đến còn gái Vân Ngọc hắn không thể không ngạc nhiên, lần trước lúc nàng đột phá Linh dịch cảnh do bận chuyện triều chính hắn chưa thể kiểm tra kĩ càng, lần này nàng đột phá Dung linh cảnh hắn liền kiểm tra căn cơ của nàng.

Vì hiện tại vẫn trong thời kì mẫn cảm nên hắn không để nàng động tay chân mà chỉ dùng trận pháp, kiểm tra hoàn tất hắn giật mình không thể tin nổi thiên

phú của con gái mình.

Linh dịch không chút tạp chất, Linh dịch độ to lên đến 70cm cho dù thiên tài trong thiên tài cũng kém xa tít tắp.

Nếu nói độ tinh khiết có thể do công pháp cao thấp ảnh hưởng thì độ to của Linh dịch đã nói lên thiên phú yêu nghiệt của nàng, cho dù là hắc cũng hâm mộ không thôi.

“Vây...?”.

Liễu Mộc nhìn Vân Long hỏi.

“Tên tiểu tử Diệp Thiên này là phúc tinh của Vân gia, ta muốn đánh cược một phen, với lại hắc không được thì còn sư phụ hắc”.

Vân Long ánh mắt nghiêm túc nói ra.

“Nhưng một khi thực hiện điều kiện sẽ không còn đường lui nữa, cho dù hậu duệ sau này cũng thế, ngươi không suy nghĩ kỹ một chút”.

Liễu Mộc lo lắng nói.

Hắc cùng Liễu Nghi là hai huynh đệ ruột thịt, từ nhỏ đã là cô nhi chỉ nương tựa sống, Liễu Nghi may mắn lớn lên xinh đẹp lại được Vân Long trung tình cưới về lập vị hoàng hậu không cưới người thứ hai.

Với một vị vua chỉ có một vợ đã xem như truyện cười thiên hạ, nàng lại chỉ là một cô nhi đầu đường xó chợ nhưng Vân Long vẫn không xem trọng tất cả lấy nàng đã là phúc duyên vô tận.

Hắc thân làm ca ca nàng, anh rể của vua lại chỉ có một thân võ công lại không hơn ai, nếu không phải sau này may mắn tìm thấy một cái động phủ của cường giả để lại đạt được truyền thừa hắc cũng không có ngày hôm nay.

Chính vì Vân Long nên cho dù hắc không phải người Vân gia nhưng rất xem trọng Vân gia nếu không hắc cũng không ngồi chức viện trưởng mà đóng cửa bế quan tập trung tu luyện rồi.

“Dù sao mấy năm nay Lý gia càng lúc càng bá đạo, bên trong học viện còn không ít người được bọn hắc đào tạo để sau này đưa vào Vạn thú tông, hiện tại địa vị của Lý Đào trong Vạn thú tông rất vững chắc, không bao lâu bọn hắc nhất định sẽ hành động”.

“Đến lúc đó Lý, Thạch hai nhà tấn công lại có thêm Vạn thú tông ra mặt chúng ta muốn thắng khó, rất khó”.

Vân Long thở dài nói.

Mấy năm nay hắc luôn xem trọng tình báo ở Vạn thú tông, nên mọi thứ bên trong hắc đều biết một hai.

“...”.

Liễu Mộc trầm mặt.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Tính cách

“Ngươi cũng không phải không biết bản lĩnh của tiểu tử kia, Dị hỏa nếu hắc không lấy ra ngươi biết sao?”.

Vân Long hỏi.

“Nghe cũng chưa từng nghe”.

Liễu Mộc trả lời.

“Công pháp mạnh hơn cả công pháp trấn tộc của Vân gia ta hắc cũng không thèm nhìn cho người khác dễ dàng”.

Vân Long nói tiếp.

“Ừm...”.

Liễu Mộc gật đầu.

Chuyện bọn người Vân Phong thay đổi công pháp không cần người nói hấn cũng nhìn ra lúc bọn họ tỷ võ với nhau.

“Thiên phú tu luyện, luyện đan, trận pháp, kiếm pháp tiểu tử Diệp Thiên có hết mà hiện tại chỉ mới 6-7 tuổi mà thôi, cho hấn vài năm phát triển Vân Lam vương quốc ta cũng không giữ nổi hấn”.

Vân Long nói ra suy tính.

“Tiềm long xuất đàm phi tận cửu thiên”.

Liễu Mộc đồng ý.

“Chính vì thế lần này là cơ hội của chúng ta”.

Vân Long nói.

“Nhưng nếu tương lai hấn hai chúng ta thì sao?”.

“Cái này ta đã phái người điều tra, mặc dù hấn rất chăm chỉ tu luyện nhưng cũng thường lười biếng, nếu không phải gây với hấn hấn cũng lười dể tâm, điều này nói rõ hấn tu luyện chỉ để phòng thân, hấn từng đứng trước mặt ta nói là muốn tiêu dao nên ta tin hấn sẽ không làm hại chúng ta, bên cạnh đó Ngọc nhi là đồ đệ hấn, bình thường hấn cũng rất quan tâm nàng”.

Vân Long nói ra minh chứng.

“Tính cách của hấn rất khó hiểu nhìn như không muốn làm gì nhưng lại chăm chỉ tu luyện, nhận Ngọc nhi làm đệ tử, lại càng giúp chúng ta giống như đang phải làm theo một điều gì đó”.

“Nếu người đã quyết định thì ta cũng không ngăn cản nữa”.

Liễu Mộc bị thuyết phục nói.

“Vậy lúc trở về học viện nhờ người nói cho hấn tranh thủ đến hoàng cung bàn bạc”.

Vân Long nói.

“Ừm... ta đi nói với hấn”.

Liễu Mộc phóng người rời đi.

“Kim Sơn”.

Sau khi Liễu Mộc rời đi Diệp Thiên kêu Kim Sơn vào.

Lý do hấn ra giao ước với Liễu Mộc như thế là vì sau khi nhận nhiệm vụ giúp Vân gia cùng Dương gia thì hấn đoán được tỷ lệ lớn là những nhiệm vụ chính tuyến sau này cũng sẽ xoay quanh hai đại gia tộc này.

Nếu đã như thế hấn sẽ giúp đỡ Vân gia trước sau đó để Vân gia gián tiếp giúp Dương gia như thế sẽ đỡ rắc rối cho hấn hơn một chút, khi phải kiểm soát cả hai gia tộc.

Nếu đã đoán được tương lai sẽ phải hỗ trợ hai gia tộc này thì hiện tại hấn sẽ để cho hai gia tộc này căn cơ đủ vững chắc để đối phó nhiệm vụ sau này luôn một thể.

“Thiếu gia?”.

Kim Sơn đi vào.

“Người mua được bao nhiêu đất ở khu phía Tây rồi?”.

“Theo như lệnh của thiếu gia tiếp tục thu mua đất, hiện tại đã chiếm hơn 6 phần đất của cả khu phía Tây rồi ạ”.

Kim Sơn nói ra, lúc nói hấn cũng thắc mắc không biết thiếu gia muốn mua nhiều đất như vậy làm gì.

“Ừm... người giao tất cả cho ta đi”.

“Đây”.

Kim Son từ từ gói vật lấy ra từng sấp từng sấp khế đất đưa cho Diệp Thiên.

“Ừm... hiện tại ta sẽ lập kế hoạch cho sau này, ta sẽ đưa cho ngươi sau”.

Diệp Thiên cầm lấy tất cả cất đi rồi đi về phòng.

Về đến phòng, Diệp Thiên lập tức phân thân ra 8 cái phân thân, đưa cho mỗi cái phân thân giấy bút, lập tức các phân thân cùng bản thân Diệp Thiên ngồi xuống bắt đầu viết viết cái gì đó.

Giữa phòng những trang giấy được xếp thành từng sấp dần trông lên nhau tạo thành một ngọn núi nhỏ, đến tận buổi chiều mới dừng lại.

“Hò...cuối cùng cũng xong”.

Diệp Thiên thở ra một hơi mệt mỏi.

“Kim Son”.

Diệp Thiên gọi lớn.

“Vâng”.

Không lâu sau Kim Son mở cửa đi vào.

“Đây là bản kế hoạch, còn ở kia là bản hướng dẫn người cầm về đọc rồi thực hiện như bên trong là được”.

Diệp Thiên cầm một sấp đưa cho Kim Son rồi chỉ đóng sấp giấy còn lại nói.

Diệp Thiên đưa tay để lên vai hấn mua skill phân thân truyền cho hấn.

Khi truyền cho người khác một skill nào đó từ hệ thống thì có hai cách để người đó nâng cao skill đó.

Một là Diệp Thiên tự dùng Linh tệ trực tiếp nâng giúp, hai là nhờ vào độ thuần thực của người đó, sau khi độ thuần thực đạt ngưỡng nhất định sẽ tự động nâng skill lên.

Diệp Thiên trực tiếp nâng cho skill phân thân của Kim Son lên 4 cái phân thân, sau này Kim Son sẽ phải giúp hấn làm rất nhiều thứ nên hấn để Kim Son học skill này để hấn làm việc hiệu quả hơn.

“Cảm tạ thiếu gia”.

Nhận được skill Kim Son mừng rỡ chấp tay cúi người nói.

“Ừm... có gắng một chút”.

“Vâng”.

Kim Son thu lấy tất cả sấp giấy rồi đi khỏi phòng.

“Hừm... bắt đầu thôi”.

Diệp Thiên làm bầm.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Làm sao phải sợ?

Diệp Thiên lấy ra tất cả khế đất ra đặt trước mặt.

“Hệ Thống, sử dụng tất cả khế đất ở đây thành lập mô hình quản lý”.

Diệp Thiên ra lệnh.

Bình thường rảnh rồi hẳn thường giao tiếp với hệ thống không ít, biết được một số công năng ẩn của nó.

“Đỉnh!”.

“Hoàn thành mô hình!”.

“Kí chủ có thể thông qua hệ thống thay đổi mọi thứ trong phạm vi quản lý”.

Hệ Thống xuất hiện thông báo.

Trước mặt Diệp Thiên lập tức xuất hiện một mô hình 3 chiều giống như thực tế, trên mô hình mọi thứ đều hoàn toàn giống thực tế từ vật chất đến sinh vật.

Diệp Thiên có thể thấy mọi thứ từ đây, nhà cửa, con người,... Diệp Thiên có cảm giác như một vị thánh thần quan sát thế gian.

“Không hổ là hệ thống quá bá đạo”.

Diệp Thiên ngạc nhiên một chút nói.

Tiếp đó hẳn bắt đầu quan sát chi tiết mọi thứ trên mô hình.

“Haiz... quả nhiên xứng danh với cái tên khu dân nghèo”.

Diệp Thiên thờ dài.

Trên mô hình hẳn có thể nhìn thấy người dân ở đây hầu hết đều là những người có tu vi thấp, tán tu, hay những gia tộc nhỏ đến mức chỉ mới hai ba thế hệ... công trình thì ngoài Trận pháp sư công hội ra thì không còn nơi nào lớn hơn, Trận pháp sư công hội cũng nhỏ hơn mấy phần so với Đan các cùng Linh khí các hay Thiên Nguyệt các nhiều.

“Nhưng không sao, có ta thì nơi đây sẽ trở thành nơi phồn hoa nhất”.

Diệp Thiên tự tin nói.

Hắn copy một mô hình cũ ra một bên để tiếp tục quan sát còn mô hình mới thì tiến hành thay đổi.

Sau đó hẳn bắt đầu dùng các công cụ điều chỉnh của hệ thống để tiến hành sửa chữa, nâng cấp, thay đổi mọi thứ bên trong mô hình.

Đến tận khuya hẳn mới hài lòng với thay đổi của mình.

“Đỉnh!”.

“Phí thi công là 3000 vạn linh tệ! Kí chủ có muốn bắt đầu thi công?”.

Sau khi hoàn tất Hệ Thống xuất hiện thông báo.

"Không".

Diệp Thiên không do dự nói.

“Kí chủ có muốn lưu trữ thay đổi để lần sau dùng?”.

“Có”.

Diệp Thiên chọn lựa xong tắt đi chức năng hệ thống.

“Dù sau Vân gia cũng có phần lợi nên lấy tiền của bọn hắn thì hay hơn”.

Diệp Thiên trầm nghĩ.

“Thiếu gia, Liễu viện trưởng đang đợi ở phòng khách”.

Sáng sớm hơn sau, Kim Sơn đến trước cửa Diệp Thiên thông báo.

“Ừm... đọc hết kế hoạch rồi chứ?”.

Diệp Thiên đi ra hỏi.

“Vâng, nếu kế hoạch được tiến hành chắc chắn sẽ kiếm lời”.

Kim Sơn hưng phấn nói, hẳn không thể tin được thiếu gia lại có kế hoạch như vậy.

“Chúng ta có nên mua thêm đất không thiếu gia?”.

Kim Sơn hỏi.

“Không, như thế là nhiều rồi”.

Diệp Thiên nói.

“Ngươi nên sớm chuẩn bị mọi việc đi, không qua mấy ngày mọi thứ sẽ bắt đầu”.

Diệp Thiên nói rồi đi xuống phòng khách.

“Ngươi đến sớm hơn ta tưởng”.

Diệp Thiên ngồi xuống nhìn Liễu Mộc cười nói.

“Chúng ta đồng ý điều kiện của ngươi, sau khi đến hoàng cung chúng ta sẽ nói chi tiết hơn”.

Liễu Mộc bình thản nói rồi đứng dậy.

“Được thôi”.

Diệp Thiên cũng đứng dậy theo sau.

...

Liễu Mộc dùng huyền lực hỗ trợ Diệp Thiên bay theo hắn đến hoàng cung.

Diệp Thiên đi theo Liễu Mộc đến ngự hoa viên, bên trong ngự hoa viên Vân Long đã ngồi chờ sẵn, bên cạnh hắn còn có vài vị lão giả, mỗi người đều là Huyền Âm cảnh tầng 8-9, hẳn là trong tộc người chủ chốt.

“Ngươi đến rồi”.

Vân Long cười nói.

“Mấy vị này là?”.

Diệp Thiên nhìn mấy lão giả hỏi.

“Bọn họ đều là trưởng lão của Vân gia, ngươi có thể tin họ”.

Vân Long giới thiệu.

“Vay ta vào chuyện chính thôi”.

“Điều kiện của ngươi Vân gia ta chấp nhận nhưng ngươi phải cho chúng ta thấy lựa chọn của chúng ta có đáng giá không”.

Vân Long cùng các lão giả nghiêm túc nhìn Diệp Thiên.

“Được thôi”.

Diệp Thiên cười tự tin nói.

“Tiềm lực cùng thiên phú của ta ngươi cũng đã biết, một khi ta có thời gian trưởng thành Vân gia ngươi hoàn toàn có thể đi ngang cả Nam châu này”.

“Nếu chỉ tiềm lực của ta các ngươi sẽ không an tâm vì ta không phải người Vân gia nhưng Vân Ngọc là người của các ngươi nên các ngươi có thể yên tâm, thiên phú cùng tiềm lực của nàng không thua kém ta đâu”.

Nghe câu này Vân gia các lão giả lập tức yên tâm.

“Vân Ngọc tiềm lực lớn cũng cần thời gian phát triển như ta nên ta sẽ giúp các ngươi trước, đây là Nhân Hoàng kinh”.

“Tu luyện công pháp này có thể để ngươi nhẹ nhõm đột phá đến Đấu Linh cảnh”.

Diệp Thiên bình tĩnh nói rồi đưa ra một sấp giấy.

“Chúng ta vẫn chưa thực hiện điều kiện của ngươi, ngươi không sợ chúng ta đoạt công pháp sao?”.

Vân Long nhìn Diệp Thiên nói.

“Haha... ta có thể cho đi cũng có thể lấy lại, làm sao phải sợ?”.

Diệp Thiên cười ha hả nói.

“Quả nhiên không thể xem thường tiểu tử ngươi”.

Vân Long hí hóp nói.

Hắn hoàn toàn không nghĩ ngờ bộ công pháp này của Diệp Thiên, bên cạnh mấy lão già cũng sáng mắt nhìn sấp giấy.

“Bộ Nhân Hoàng kinh này chỉ có bậc đế vương mới có thể tu luyện, người khác có cảm cũng chẳng tu luyện được, muốn tu luyện nó cũng không phải như bình thường là được, muốn tu luyện nó ngươi cần tích lũy tính ngưỡng chi lực hỗ trợ mới được”.

Diệp Thiên nói.

“Tính ngưỡng chi lực? làm sao để có chứ?”.

Vân Long nghi hoặc.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Huyết thư

“Đây là cách thực hiện”.

Diệp Thiên đưa cho Vân Long một sấp giấy nói.

Diệp Thiên chỉ nói không biểu hiện quá nhiều, như lúc đầu hắn đã nói đây là một ván cược của Vân gia, tin hắn thì theo không tin hắn cũng không mất mát gì.

Vân Long cùng các vị trưởng lão liếc mắt nhau trao đổi gì đó, cuối cùng như đã thống nhất Vân Long cầm lấy sấp giấy đọc.

Một lúc sau Vân Long quay đầu hỏi Diệp Thiên.

“Chỉ cần để bá tánh sùng bái ta là được sao?”.

Vân Long nghi hoặc, hắn chưa từng nghe nói có loại công pháp mà phải làm ba cái chuyện này.

“Ngươi cứ thử đi rồi biết, Nhân Hoàng kinh hiện tại ngươi không thể tu luyện vì cần nhiều thời gian để chuyển đổi, trước hết cứ thu thập tính ngưỡng đi”.

Diệp Thiên nhắc nhở.

Ở thế giới này cùng Thánh giới con người hay các tộc tương tự hoàn toàn không có tôn thờ thần linh, người khác chỉ tôn thờ kẻ mạnh thường là các bậc đế vương.

Tín ngưỡng chi lực cũng có thể xem là công đức của các bậc đế vương, tín ngưỡng càng nhiều thì càng tốt.

Tín ngưỡng chi lực là một loại năng lượng hư vô có thể chuyển đổi thành quốc vận, quốc vận càng dày càng dễ sinh ra Long mạch.

Một quốc gia có Long mạch sẽ phát triển nhanh như điều gặp gió, khi có Long mạch thì thiên tài, tài nguyên, thậm chí là khí vận của một quốc gia đều tăng trên diện rộng, bỏ xa các quốc gia bình thường.

Tín ngưỡng chi lực còn có thể gia thân tạm thời tăng lên chiến lực của quốc chủ, và làm nhiều thứ khác nên ở Thánh giới các bậc đế vương hầu hết đều coi dân như con để tăng lên tín ngưỡng chi lực.

Bỏ qua nghi hoặc Vân Long hỏi.

“Người có mấy phần nắm chắc sẽ xử lý được Lý gia cùng Thạch gia”.

“Mười phần chắc chín”.

Diệp Thiên thông dong trả lời.

“Được, vậy Vân gia ta chấp nhận đánh cược vào người, dù sao nếu không có gì bất ngờ Lý gia chắc chắn sẽ cho Vân gia yên ổn”.

Với tình hình trước mắt Vân gia chỉ có thể quyết tâm đánh cược.

“Nếu đã quyết định thì bắt đầu đi”.

Diệp Thiên nói rồi dơ tay tạo dấu.

Vân Long cũng dơ tay tạo dấu rồi nói.

“Ta Vân Long, thay mặt Vân gia thề rằng sẽ không bao giờ phản bội Diệp Thiên, nếu làm trái lời thề thiên địa bất dung chết không toàn thay!”.

Diệp Thiên cũng thề giống Vân Long rồi cả hai đưa tay xuống.

Diệp Thiên lấy ra một tờ giấy, hai cây bút cùng hai chén nhỏ.

“Tích tích...”.

Diệp Thiên không do dự cắt lên bàn tay để máu chảy ra chén, tiếp theo Diệp Thiên dùng bút chấm máu viết lên giấy từng dòng huyết thư.

Bên Vân gia cũng thế, không chỉ Vân Long mà các trưởng lão cũng cắt tay lấy máu rồi để Vân Long viết lên giấy.

“Ông~...”.

Bước cuối cùng là ký tên, Diệp Thiên cùng Vân Long cùng ký tên mình lên trên huyết thư.

Sau khi ký tên huyết thư phát ra ánh sáng mờ ảo, chữ trên huyết thư dần hóa thành hai đạo quang mang phân chia bay vào trong người của Diệp Thiên cùng Vân Long.

Điều này chứng tỏ huyết thư đã thành người làm trái sẽ tự nhận lấy trừng phạt, muốn phá bỏ phải có sự đồng ý của cả hai bên.

...

“À đúng rồi, khi Vân Ngọc sắp đột phá Huyền đan cảnh nhớ lập trận pháp ẩn giấu đi đừng để người khác phát hiện”.

Diệp Thiên nhớ ra chuyện gì quay đầu nói.

“Chỉ là đột phá Huyền đan cảnh thôi có cần chuẩn bị nhiều như vậy”.

Liễu Mộc đứng kế bên nói.

“Nàng không giống các người, thiên phú của nàng theo nghĩa đen là nghịch thiên nên sẽ có nhiều thứ sẽ xảy ra”.

Diệp Thiên nói.

“Được người nói đến thế Ngọc nhi xem ra không phải bình thường”.

Vân Long mừng rỡ nói, mặc dù ít tiếp xúc Diệp Thiên nhưng thông qua tình báo hắn vẫn biết tên tiểu tử này ánh mắt rất cao, ngay cả hắn hoàng đế một quốc tên tiểu tử này cũng không xem trọng đủ thấy ánh mắt cao đến ngất ngưỡng, con gái hắn được tên này xem trọng như vậy làm hắn rất yên tâm.

“Còn một vấn đề nữa là khu phía Tây”.

Diệp Thiên nói rồi lấy mô hình đã thay đổi của khu phía Tây từ hệ thống ra.

“Cái này là...?”.

Mọi người xung quanh đều ngạc nhiên.

“Chỉ là một bảo bối sư phụ ta cho để thay đổi một nơi cố định nào đó mà thôi”.

Diệp Thiên chém gió.

Chức năng quản lý này chỉ có Diệp Thiên người sở hữu hệ thống mới dùng được những công cụ bên trong nhưng bình thường vẫn có thể để người khác xem mô hình được vì cơ bản mô hình chỉ là một bản đồ chi tiết mà thôi.

“Không ngờ lại thần kì như thế”.

Một người trưởng lão ngạc nhiên nói.

“Ta đã mua hơn 6 phần đất ở khu phía Tây, trước mặt các ngươi là kiến trúc sau khi được ta thay đổi, nơi này là...”.

Diệp Thiên lần lượt giới thiệu cho mọi người biết những công trình đồng thời tác dụng của nó.

Nghe Diệp Thiên nói không dùng đám người há hốc mồm không tin được Diệp Thiên có thể tạo ra tất cả những thứ này.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Huyền Vân cảnh

“Các ngươi thấy thế nào?”.

Diệp Thiên sau khi giải thích xong hỏi.

“Không thể tốt hơn”.

Vân Long gật đầu nói.

Chỉ nghe Diệp Thiên giải thích sơ qua đã khiến hắn muốn nhìn thấy mô hình này ngoài đời thật rồi.

“Vấn đề tiền bạc thì bên Vân gia người sẽ ra, đổi lại sau đó tiền lời các ngươi chiếm 6 phần, đồng thời ta sẽ để một số nơi quan trọng cần quản lý cho Vân gia người”.

Diệp Thiên nói.

“Ừm... ngươi cần bao nhiêu để thực hiện?”.

Vân Long cùng các trưởng lão hài lòng.

Kế hoạch cùng mọi thứ khác là Diệp Thiên ra, Vân gia chỉ bỏ tiền xây lên còn quản lý nơi quan trọng còn có thể lấy 6 phần tiền lời đã là cho hết mặt mũi nếu bọn họ muốn thêm thì không khác nào kẻ tham lam.

“3000 vạn hạ phẩm huyền thạch”.

Diệp Thiên nói, hắn cũng không muốn ăn mảnh cái gì.

“???”.

Vân Long cùng các trưởng lão, thậm chí cả Liễu Mộc đều ngơ ngác.

“Sao thế?”.

Diệp Thiên hỏi.

“Chỉ nhiều đó thôi sao?”.

Một vị trưởng lão nói.

“Ừm... chi thế thôi”.

Diệp Thiên trả lời.

“V... vậy ngươi cần bao lâu để hoàn thành?”.

Vân Long hỏi.

Hắn hỏi đúng trọng điểm vấn đề, kế hoạch của Diệp Thiên cực kì tốt nhưng nếu tốn quá nhiều thời gian như 1-2 năm thì có cũng như không, cơ bản không đủ thời gian, tình hình hiện tại rất miễn cảm Lý gia có thể nổi lên bất cứ lúc nào, nếu dưới 1 năm thì tốt nhất, ít nhất không sợ kẻ địch làm loạn.

“10 ngày”.

Diệp Thiên thăm hỏi hệ thống rồi trả lời.

“Cái gì? Làm sao có thể nhanh như thế?”.

Một vị trưởng lão nói.

“Hừ... các ngươi quá xem thường bảo bối của sư phụ ta rồi”.

Diệp Thiên bĩu môi xem thường.

“A đúng đúng, là ta thất lễ”.

Lúc này mọi người mới nhớ đến thứ Diệp Thiên dùng là bảo bối của cao nhân không thể dùng lễ thường để phỏng đoán.

"Đây, bên trong là số lượng huyền thạch ngươi cần".

Vân Long lấy ra một chiếc trữ giới vật đưa cho Diệp Thiên.

"Ừm... hiện tại các ngươi có thể phái người đến sắp xếp người trong phạm vi kế hoạch ra nơi khác".

"Ta trở về trước, các ngươi nhớ chú ý nhìn Vân Ngọc một chút không thể để chuyện ngoài ý muốn".

Diệp Thiên nhắc nhở rồi đi theo Liễu Mộc rời đi.

Diệp Thiên rời đi Vân Long cùng các trưởng lão Vân gia nhanh chóng sắp xếp mọi thứ, tiếp theo Vân Long ôm lấy Nhân Hoàng kinh bắt đầu nghiên cứu.

"Khi nào có chuyện sẽ có người đến thông báo cho ngươi".

Sau khi trở về học viện Liễu Mộc nói với Diệp thiên một câu rồi rời đi.

Diệp Thiên trở vào nhà đi lên phòng mình.

"Hiện tại nên đột phá Huyền Vân cảnh".

Diệp Thiên quyết tâm nói.

Diệp Thiên ngồi trên giường điều chỉnh trạng thái một chút.

Huyền Vân cảnh cái tên đã nói lên tất cả, điều cần làm để đột phá Huyền Vân cảnh là tạo ra một đám mây bên trong đan điền.

Diệp Thiên vận công dùng tinh thần lực bao quanh Huyền đan của mình rồi từ từ để viên huyền đan xoay tròn với tốc độ cao, Diệp Thiên cảm giác đan điền rất nóng.

Viên huyền đan xoay tròn với tốc độ cao khiến cho linh dịch bên trong huyền đan bị ép với áp lực lớn dần thấm qua thành huyền đan hóa thành hơi nước di chuyển xung quanh huyền đan.

Hơi nước này là phần linh dịch chưa thuộc tính tinh thuần nhất trong huyền đan khi thoát ra khỏi huyền đan hòa lẫn với phần tinh thần lực mỏng bao bọc bên ngoài huyền đan tạo thành một đám mây bao xung quanh huyền đan.

Muốn đột phá Huyền Vân cảnh thì đám mây phải có thể tích ngang với huyền đan mới thành công.

Đến Huyền Vân cảnh bên trong huyền lực của tu luyện giả ngưng tụ ra sẽ chứa thêm một phần tinh thần lực khiến cho mỗi một chiêu thức càng thêm tinh chuẩn, không chế huyền lực càng đơn giản hiệu quả giảm hao tổn lúc chiến đấu, uy lực càng tăng thêm một bậc.

Diệp Thiên cứ dùng tinh thần lực để huyền đan liên tục xoay tròn tạo ra huyền vân càng ngày càng dày.

Huyền đan của Diệp Thiên hoàn toàn không có tạp chất nên mới nhanh như thế được, chú ý đối lại người khác huyền đan tạp chất quá nhiều mỗi lần tích

lầy đều là dài dần dần, nếu không cẩn thận còn dễ tụt chất hòa lẫn vào huyền vân thì càng uống công, mỗi lần tu luyện đều là một lần dày vò đan điền.

Chính vì những khó khăn này mà không ít thiên tài bị Huyền Vân cảnh cản chân đột phá.

Vân Phong mấy người được xem là thiên tài của vương thành, lúc đầu tu luyện rất nhanh nhưng sau khi đột phá Huyền Vân cảnh thì lập tức chậm lại, ngay cả thiên tài bên Tây và Nam viện cũng thế, kẻ đứng đầu hiện tại đã 25 tuổi cũng chỉ có thể đến tầng 8 chưa thể đột phá Huyền Quang cảnh.

"Hô...".

Trải qua 2 ngày tu luyện, Diệp Thiên rốt cuộc mở mắt.

"Đỉnh!".

"Kí chủ thăng cấp 41! Thưởng một hộp quà may mắn".

Hệ Thống thông báo xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Mangekyou Sharingan

"Rốt cuộc đột phá".

Diệp Thiên thở ra một hơi nói thầm.

"Vụt vụt...".

Diệp Thiên đứng dậy vung vài quyền kiểm tra.

"Thân thể lực lượng đã đột phá 5 vạn, không tệ, 5 vạn đã bằng với uy lực của huyền lực Huyền vân cảnh tầng 1 bình thường rồi".

Diệp Thiên thầm tính toán.

Hiện tại huyền lực của hắn có uy lực khoảng 25 vạn tăng lên rất nhiều, thân thể 5 vạn, cộng lại đã 30 vạn hoàn toàn có thể đối cứng với Huyền Quang cảnh đỉnh phong bình thường.

Nếu dùng Ngân Trọng kiếm nặng 10 vạn, Kim Viêm chi hỏa thăng phúc có thể tiếp cận 50 vạn, có thể chiến một trận với Huyền Âm cảnh tầng đầu.

Lại thêm Bát Môn Độn Giáp tăng thân thể lên cùng Kiếm mang sắc bén ảo diệu thì có là Huyền Âm cảnh tầng giữa hắn cũng có thể đánh.

"Vẫn còn có chỗ để tăng lên".

Diệp Thiên cười rồi mở ra hệ thống.

Hắn vào nâng cấp skill của mình hiện tại, Phân thân tăng lên 12 cái, Bát Môn Độn Giáp mở thêm 'Sinh Môn' thân thể tăng gấp 4.

"Có dùng 500 vạn linh tệ nâng cấp Sharingan?".

Hệ Thống thông báo.

"Có".

Diệp Thiên chọn lựa.

"Đỉnh!".

"Sharingan nâng cấp thành công! Chuyển hóa thành Mangekyou Sharingan!".

Mangekyou Sharingan: Mang trong mình sức mạnh to lớn có thể gây tác động lớn lên thân thể người dùng. Số lần dùng tối đa một ngày là 3, nếu dùng nhiều hơn có thể ảnh hưởng tiêu cực đến đôi mắt của người dùng.

- Amaterasu: Tạo ra một ngọn lửa màu đen có thể thiêu đốt vạn vật thành tro bụi, chỉ có thể dập tắt khi người dùng muốn hoặc cao hơn người dùng 30

cấp, chênh lệch cấp càng nhiều càng dễ dập tắt.

- Skill 2: Đang khóa.

- Skill 3: Đang khóa.

...

“Mangekyou Sharingan”.

Diệp Thiên không thể đợi dùng ra Mangekyou Sharingan.

Cặp mắt của Diệp Thiên lập tức đổi sang màu đỏ máu với những hoa văn màu đen huyền bí, hoa văn trên đôi mắt của hắn như là một bông hoa 6 cánh màu đỏ xinh đẹp với một dấu chấm tròn nhỏ ở giữa.

“Thú vị”.

Đi đến trước gương Diệp Thiên nhìn thấy đôi mắt của mình tỏ ra thích thú cười cợt.

“Cốc cốc...”.

“Vào đi”.

Nghe thấy tiếng gõ cửa Diệp Thiên thu hồi Sharingan lại nói.

“Thiếu gia, người của Vân gia đến thông báo rằng đã sắp xếp khu phía Tây ổn thỏa”.

Kim Sơn đi vào cung kính nói.

“Ừm... nói với họ ta sẽ hành động ngay”.

Diệp Thiên trả lời.

“Người đã sắp xếp tới đâu rồi?”.

“Nhờ có thiếu gia truyền cho huyền kỹ nên tốc độ nhanh hơn rất nhiều, hiện tại đã sắp xếp được 3 phần 10 kế hoạch”.

Kim Sơn kích động nói.

“Ừm... tốt”.

“Vậy ta ra ngoài trước”.

Kim Sơn hiểu ý lui ra, đi thông báo cho người của Vân gia.

Kim Sơn đi ra Diệp Thiên từ hệ thống lấy ra mô hình đã chỉnh sửa.

“Kí chủ xác định muốn thi công?”.

“Có”.

Diệp Thiên lựa chọn.

“Bắt đầu thi công! Thời gian thi công là 10 ngày!”.

Hệ Thống thông báo.

Diệp Thiên vừa để hệ thống thi công thì người ở vương thành lập tức chú ý.

Ở khu phía Tây bỗng nhiên xuất hiện một cái rào chắn màu đen huyền không lồ bao trùm lấy phần lớn khu phía Tây, không ai có thể ra vào cũng không ai có thể thăm dò bất cứ thứ gì bên trong.

“Chuyện gì thế?”.

“Ta cũng không biết, mấy ngày nay người của hoàng cung đến sắp xếp cho người ở khu phía Tây dời đi, hôm nay liền xảy ra chuyện”.

Những người tán tu mọi nơi bắt đầu bàn tán.

...

“Vân gia chủ động muốn khu phía Tây, hiện tại lại ra động tĩnh, bọn họ rốt cuộc muốn làm gì?”.

Một lão nhân đứng trên một mái nhà nhìn qua phán đoán.

...

“Khôn kiếp, Vân gia muốn làm gì?”.

Lý Hải từ xa nhìn thấy nghiêng răng nói.

“Các ngươi mau mau đi dò xét”.

Hắn ra lệnh cho người bên cạnh.

...

"Trúc lão cảm thấy thế nào?".

Bên cửa sổ phòng cao nhất ở Thiên Nguyệt các, thiếu nữ xinh đẹp hỏi một lão bà bên cạnh.

"Ta đã thử thăm dò nhưng bất lực, thủ đoạn cao cường thế này Vân gia khó mà làm được".

Trúc lão phân tích.

"Vậy không lẽ là tên tiểu tử kia?".

Thiếu nữ cười đẹp nói.

"Có thể, tiểu tử kia thiên phú nghịch thiên, người có thể dậy ra hắn không phải tầm thường, nếu là người đó làm ra thì khó nói không thể".

Trúc bà nói.

"Haha... ta càng lúc càng thích tên tiểu tử này rồi nha".

Nữ nhân cười nói nhìn hướng khu Tây.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Thi công hoàn tất

Chuyện xảy ra ở khu phía Tây vương thành làm mọi gia tộc, thế lực đều chú ý, tò mò muốn biết chuyện gì đang diễn ra nhưng Vân gia đã phái người đến trông coi không cho ai đến gần.

Diệp Thiên kẻ gây ra tất các sự oanh động đó thì vẫn không hề quan tâm tới những chuyện vặt vãi này mà tập trung tu luyện nâng cao lực chiến.

Mười ngày không nhanh không chậm trôi qua, mặc dù quá trình thi công luôn làm người khác tò mò nhưng do không gây ảnh hưởng gì nên cũng không có gì to tác xảy ra.

Chỉ có những gia tộc lớn luôn cử người rình mò xem xét mà thôi.

“Mọi chuyện chuẩn bị xong rồi chứ?”.

Diệp Thiên ngồi trên sofa ở phòng khách hỏi Kim Sơn.

“Vâng mọi thứ đã chuẩn bị kỹ càng chỉ chờ hoạt động”.

Kim Sơn nói.

“Bên các người thì sao?”.

Diệp Thiên nhìn mấy người đối diện hỏi.

Trong phòng khách hiện tại còn có cả Liễu Mộc, Vân Phong, Dương Thiên, Dương Phượng Vũ và Dương Thiên Vũ nữa.

Dương gia đến là ngộ ý muốn hợp tác làm ăn, Diệp Thiên cũng không từ chối dù sao Dương gia cũng nằm trong đối tượng cần hỗ trợ.

“Đã xong chỉ chờ xây xong khu phía Tây thôi”.

Liễu Mộc nói.

“Bên Dương gia ta cũng thế”.

Dương Thiên cười nói.

Nếu không phải Vân gia cùng Dương gia luôn giao hảo với nhau thì hẳn cũng không biết được một tiểu hài tử như Diệp Thiên lại là người kiểm soát hết thảy.

“Đỉnh!”.

“Thì công hoàn tất!”.

Đang muốn nói chuyện Diệp Thiên liền thấy hệ thống thông báo.

“Xây xong rồi”.

Diệp Thiên nở nụ cười nói.

“Thật sao?”.

Dương Thiên hỏi.

Mặc dù có nghe giảng thuật sơ qua nhưng chưa từng chứng kiến mô hình nên hẳn rất hiếu kì khu phía Tây sẽ thay đổi ra sao.

“Đi xem thôi”.

Diệp Thiên nói rồi lấy ra 4 cái dây chuyền, đưa một cái cho Kim Sơn, một cái cho Dương Thiên, cuối cùng là Dương Thiên Vũ

“Fly”.

Diệp Thiên đeo dây chuyền lên ra lệnh, lập tức Diệp Thiên lơ lửng bay trên không.

“Fly... Fly...”.

Những người dùng dây chuyền đều bắt chước Diệp Thiên ra lệnh.

Vân Phong cùng Dương Phượng Vũ thì Diệp Thiên đã cho trước lúc học viện tranh tài để phòng hờ.

“Oh...”.

Mấy người khác đã biết cảm giác bay là thế nào nhưng Dương Thiên cùng Kim Sơn thì chưa nên hai người có vẻ thích thú, nhất là Dương Thiên Vũ lập tức bay lung tung khắp nơi.

“Đi thôi”.

Liễu Mộc đi phía trước những người khác thì bay phía sau.

...

“Wohh... không thể tin được”.

Khi đến Khu phía tây cả đám đều há hốc mồm nhìn khung cảnh phía trước.

Hai tòa nhà lớn cao 50 tầng đặt song song nhau ở giữa, bên ngoài được làm bằng kính nên nhìn qua cứ như một tòa nhà trong suốt vì đang phản chiếu cả bầu trời.

Đây là hai tòa kiến trúc quan trọng trong các kiến trúc ở đây, là khách sạn, nơi mua sắm, khu vui chơi,... Bên trong trang trí cực kì bắt mắt xa hoa và

rộng rãi, khu mua sắm trang phục Diệp Thiên đã lựa chọn kiểu truyền thống để không quá khác với văn hóa nơi đây.

Ngoài ra trang sức, giày nón, đồ trang điểm,... chắc chắn sẽ thu hút rất nhiều khách nữ giới vì những thứ đó ở thế giới này cực kì lạc hậu.

Khu vui chơi là một casino cỡ lớn đầy đủ loại hình giải trí, Diệp Thiên đã để Kim Sơn tìm người chuyên về mảng này rồi hướng dẫn các trò chơi ở đây để sau này làm ở đây, bên cạnh đó còn có quán rượu, ăn uống...

Khách sạn là dành cho những tầng trên cùng nhất vì ở đó có thể nhìn khắp vương thành, khung cảnh không khác gì một đế vương nhìn ngắm giang sơn là bao.

Phía trước còn có một cái đài phun nước cực lớn, buổi tối là thời gian trình diễn của nó.

Bên cạnh 2 tòa nhà là một cái đấu trường được xây theo hình dáng hoàn chỉnh của Đấu trường La Mã, ở đây sẽ tổ chức đấu thú hoặc người nếu họ tự nguyện.

Một bên khác là một trường đua, Diệp Thiên mua không ít xe với kiểu dáng khác nhau để thay thế kiểu đua của người ở đây, nó chắc chắn sẽ được tiếp đón.

Xung quanh còn rất nhiều những kiến trúc nhỏ khác để người khác thuê hoặc mua khiến khu phía Tây trở thành một thành phố nhỏ, tất cả mặt đường đều được trải nhựa và trồng nhiều loại cây ra hoa theo mùa để trang trí.

Mỗi một con đường khác nhau đều là một loại kiến trúc khác, có một vài con phố nhỏ rất thơ mộng thích hợp cho một đôi, có con phố lại rực rỡ với nhiều loại hoa màu được trồng khắp nơi.

Mọi món đồ dùng năng lượng đều được hệ thống thay đổi thành dùng huyền thạch thay thế, một chiếc xe chỉ cần 1 viên hạ phẩm huyền thạch thì có thể chạy liên tục 3 ngày, để duy trì 2 tòa nhà lớn mỗi tháng Diệp Thiên phải bỏ ra vài vạn huyền thạch nhỏ nhoi.

Bên dưới hai tòa nhà lớn là bãi đậu xe, bên dưới nữa là một kho hàng không lồ, Diệp Thiên đã mua dự trữ rất nhiều thứ để vào nên trong thời gian ngắn sẽ không có thiếu hụt.

Điều đáng chú ý nhất là trên không trung của Khu phía Tây, 12 hòn đảo nhỏ với những kiến trúc cổ điển cùng một con thác chảy từ trên xuống không khác nào tiên cảnh đang lơ lửng bay xung quanh khu phía Tây.

12 hòn đảo này là nơi đắt giá nhất của khu phía Tây này, trên mỗi đảo đều có một cái Tụ Linh trận, huyền khí gấp 3 lần nơi khác, chỉ cho thuê chứ không cho bán.

“Đi tham quan một chút đi”.

Diệp Thiên cười nói rồi như hướng dẫn viên du lịch dẫn cả đám đi từng nơi vừa đi vừa giải thích.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Thượng Vân lâu

“Woah... cảm giác như đang trong một thế giới khác vậy”.

Dương Thiên Vũ ngẩng nhìn khắp nơi nói.

“Ừm... cũng có phần đúng”.

Diệp Thiên nghe nàng nói thì cười cợt lâm bâm.

“12 hòn đảo kia ta một cái, Vân gia cùng Dương gia một cái còn lại có thể cho người khác thuê”.

Diệp Thiên giải thích xong những thứ trên đó rồi nói ra.

Diệp Thiên mua đến hơn 6 phần của khu phía Tây nên để đi hết các nơi phải mất cả ngày.

Người ở bên ngoài ngạc nhiên nhìn thành phố nhỏ của khu phía Tây, bọn hắn chưa từng thấy những kiến trúc như thế ở bất cứ đâu trên thiên hạ nên cực kì tò mò muốn biết bên trong chi tiết ra sao.

May là có người của hoàng cung ngăn chặn nếu không sẽ rất loạn.

“Kim Sơn, ngày mai bắt đầu chuẩn bị mọi thứ rồi nhanh chóng mở cửa nơi này, ta giao toàn quyền quản lý chi người”.

Diệp Thiên nói.

“Vâng, ta sẽ không để thiếu gia thất vọng”.

Kim Sơn tự tin nói, nói về quản lý hắn tự nhận là một kẻ có tài.

“Bên các người cũng phải người nhanh chóng hiểu rõ ở đây rồi bắt đầu hoạt động thì hơn”.

“Tất nhiên”.

Dương Thiên cười nói, Liễu Mộc cùng Văn Phong cũng gật đầu.

Bọn hắn đã chuẩn bị người kĩ lưỡng chỉ chờ vào làm quen việc ở đây là có thể ổn định.

“Chúng ta đặt tên cho cái này là gì?”.

Dương Thiên chỉ chỉ 2 tòa nhà lớn nói, hắn cũng không biết gọi 2 tòa nhà này là gì cho đúng.

“Ủm... Thượng Vân lâu”.

Diệp Thiên nhìn hai tòa nhà cao nói.

“Tên này cũng được”.

Mọi người gật đầu.

“Được rồi trở về thôi”.

Diệp Thiên nói.

Đi vòng quanh giải thích cả một ngày hắn cũng mệt rồi, về còn sắp xếp chuyển đến nơi ở mới.

Rất nhanh mấy ngày nữa lại trôi qua.

Mấy ngày qua người của Văn gia cùng Dương gia đều bận bịu túi bụi để nhanh chóng khai trương Thượng Vân lâu và hôm nay chính là ngày khai trương.

Diệp Thiên mặc dù là người lập ra kế hoạch này cùng là người làm ra Thượng Vân lâu nhưng hắn không để người ngoài biết hắn là kẻ đứng đầu mà để Văn gia cùng Dương gia đảm nhiệm trọng trách này thay hắn.

Bị chú ý quá nhiều cũng không tốt, hắn hiện tại trong mắt người khác chỉ có một thân thiên phú mà thôi đã nguy hiểm rồi, nếu để lộ thêm những thứ khác sợ là người muốn hắn chết sẽ tăng theo cấp số nhân.

Hiện tại hắn đã chuyển lên một cái đảo bay để sống, kế bên là đảo của Văn gia cùng Dương gia nên rất an toàn, dù sao muốn lên đây ít nhất cần có sủng thú biết phi hành hoặc đạt đến Đan Linh cảnh nếu không là không thể lên đây.

Xung quanh nơi ở Diệp Thiên đã dựng một cái Tụ Linh trận khiến huyền khí xung quanh nhiều gấp mấy lần bình thường, mấy đảo khác cũng có nhưng yếu hơn của hắn một chút mà thôi.

Diệp Thiên đứng trên đảo nhìn xuống, xung quanh Thượng Vân lâu người đông nghìn nghịt chỉ còn một khoảng trống ở giữa để đi lại.

Người của Văn gia Dương gia cùng Kim Sơn đang tiếp đón khách đến chúc mừng.

“Trần gia mang lễ vật đến chúc mừng!”.

“Vũ gia... Phương gia...”.

Người tiếp đón không ngừng nói lớn tên từng người đến chúc mừng, người đến hầu hết đều là gia chủ, trưởng lão,... người quan trọng của một tộc hoặc một thế lực nào đó.

“Lý gia mang lễ vật đến chúc mừng!”.

“Thạch gia mang lễ vật đến chúc mừng!”.

Người nọ vừa đọc xong thì rất nhiều ánh mắt đều tập trung đến người của Vân gia Dương gia, cả vương thành này ai mà không biết 4 nhà lớn này tranh chấp với nhau.

“Haha... không ngờ Lý gia cùng Thạch gia các ngươi cũng đến cơ đấy”.

Dương Thiên từ bên trong đi ra cười ha hả nói.

“Haha... Hôm nay là ngày vui của hai nhà các ngươi bọn ta không đến làm sao được, như vậy quá thất lễ rồi”.

Người của Lý gia cùng Thạch gia tất nhiên là Lý Hải, Thạch Sơn, cả hai đi ra cười ha hả khách sáo nói.

Nhìn bề ngoài thì là khách khí nhưng mọi người xung quanh đều cảm giác được áp lực đang tăng lên.

“Chỉ hi vọng các ngươi không đến quấy phá”.

Liễu Mộc bước ra nhìn chăm chăm Lý Hải cùng Thạch Sơn nói.

“Nào có nào có”.

Lý Hải cười xua tay.

Mặc dù Lý gia hấn bá đạo nhưng người trước mặt là hàng thật giá thật Đan Linh cảnh hiện tại có hấn ở đây trợ trận kẻ điên mới dám phá, hôm nay việc của hấn chỉ là thăm dò mà thôi, hấn không muốn tiền mất tật mang.

“Vậy thì tốt, các ngươi tiếp tục đi”.

Liễu Mộc lạnh nhạt nói.

Một trận cuồng phong nhỏ qua đi, mọi thứ trở lại bình thường, Lý Hải cùng Thạch Sơn cũng rất biết điều không làm gì chỉ đi vào tham quan một chút xung quanh, hiện tại vẫn chưa chính thức khai trương nên không thể đi lung tung.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Bạch Linh

“Đan các mang lễ vật đến chúc mừng!”.

“Linh khí các mang lễ vật đến chúc mừng!”.

“Trận pháp sư công hội mang lễ vật đến chúc mừng!”.

Người đến sau đều là đại nhân vật có quyền lớn thế mạnh trong cả vương thành.

“Thiên Nguyệt các Các chủ mang lễ vật đến chúc mừng!”.

“Cái gì...?”.

Một câu thông báo làm người từ tất cả các thế lực có mặt ở đây phải giật mình.

Thiên Nguyệt các sinh ý chỉ thua Đan các cùng Linh khí các một ít mà thôi nhưng về mặt nguy hiểm thì Thiên Nguyệt các hơn quá nhiều.

Người ta đầu giả chỉ là nghề bên ngoài, nghề bên trong là buôn bán tin tức, đặc tội một cái chết lúc nào không hay.

Mặc dù Thiên Nguyệt các ở đây chỉ là phân bộ nhưng các chủ của họ lại vô cùng thần bí, có nhiều lời đồn là các chủ Thiên Nguyệt các ở đây không giống ở các vương quốc khác mà có địa vị rất cao trong cả tổng bộ của Thiên Nguyệt các.

Từ lúc phân bộ Thiên Nguyệt các thành lập ở Vân Lam vương quốc thì chưa từng có một người nào nhìn thấy mặt các chủ của họ cho dù trong vương thành có xảy ra chuyện gì đi chăng nữa, vậy mà hôm nay lại bỗng nhiên xuất hiện còn là đến chúc mừng Vân gia cùng Dương gia.

“Tại sao? Chuyện gì đã xảy ra?”.

Lý Hải cùng Thạch Sơn choáng váng hỏi lẫn nhau.

2 đại gia tộc bọn họ không ít lần tìm cách giao hảo với Thiên Nguyệt các mà không được, bây giờ người ta lại đến chúc mừng kẻ thù của mình làm sao không để bọn hắn hết hoảng.

“Không được phải bảo lại chuyện này, chuyện này có thể gây ảnh hưởng đến kế hoạch của 2 gia tộc ta”.

Lý Hải lập tức phân phó để người trở về truyền tin.

Trong lúc mọi người đều ngạc nhiên thì xuất hiện một thiếu nữ che mặt với thân hình kiều diễm, tóc đen mượt dài nhẹ bay, đôi mắt to tròn xem thường chúng sinh, nàng mặc y phục màu trắng vừa với vóc người làm tôn lên vẻ đẹp của bản thân.

Nàng đi đến tất cả người ở đây đều ngơ ngác nhìn, mặc dù dung nhan đã bị che đi nhưng những người ở đây hoàn toàn có thể đoán được thứ phía sau chiếc khăn kia là một khuôn mặt xinh đẹp đến tuyệt trần.

Bên cạnh nàng là một lão bà ăn mặc đơn giản nhưng người có mắt nhìn kỹ sẽ thấy vật liệu làm ra y phục không phải bình thường.

Càng ngạc nhiên hơn là lão bà đi phía sau người thiếu nữ nói lên người thiếu nữ chính là Các chủ của Thiên Nguyệt các, bọn hắn không thể tưởng tượng được một thiếu nữ nhỏ tuổi như vậy lại có thể làm Các chủ của một thế lực tầm cỡ như vậy.

“Thiếu nữ Bạch Linh đại diện Thiên Nguyệt các đến chúc mừng”.

Bạch Linh đi đến phía trước khách sáo nói.

“Được Thiên Nguyệt các Các chủ đến chúc mừng là vinh hạnh của chúng ta”.

Liễu Mộc khách khí nói.

Dương Thiên cũng đến nói vài câu khách sáo rồi cả ba cùng tiến vào trong, khách quý như thế bọn hắn không thể để người bên dưới tiếp, Đan các, Linh khí các,... đều chỉ là quân sự này nọ đến mà thôi không đủ tư cách để bọn hắn tiếp.

Diệp Thiên đứng từ trên đảo nhìn xuống quan sát hết thấy.

- Tên: Bạch Linh

- Cấp: 55 (Huyền Quang cảnh tầng 5)

“Xem ra cô nàng các chủ này không đơn giản”.

Diệp Thiên bắt ngờ nhìn thông báo.

Hắn nhìn Bạch Linh không đến 20 tuổi lại có thể có tu vi thế này thì không bình thường tí nào.

Vân Phong đám người đã hơn 20 tu vi mới nhiều đó, chiến lực hiện tại càng thua cả hắn.

Nhưng càng ngạc nhiên hơn là lão bà đi bên cạnh nàng.

- Tên: Trúc Ly

- Cấp: 77 (Đan Linh cảnh tầng 7)

“Thiên Nguyệt các quả nhiên không tầm thường, chỉ một phân bộ lại có một cao thủ như vậy tọa trấn”.

“Không, lão bà này là tùy tùng của cô nàng kia thì đúng hơn”.

Diệp Thiên suy đoán.

“Cảm giác bị nhòm ngó hôm đó...”.

“Giờ lành đã đến, hiện tại có thể khai trương”.

Một người thông báo nói.

Liều Mộc cùng Dương Thiên bước lên trước cầm kéo rồi cùng cắt dây hoa khai trương.

“Hiện tại Thượng Vân lâu bắt đầu mở cửa, mọi người có thể tiến vào”.

Dương Thiên lớn giọng tuyên bố.

“Không biết Bạch các chủ muốn đi đâu, ta có thể đi theo giải thích cho người”.

Dương Thiên lập tức quay sang cười nói với Bạch Linh.

“Ta muốn xem tất cả mọi nơi ở đây, ta muốn xem nó có gì khác biệt với bình thường”.

Bạch Linh cười nói.

“Vậy trước tiên chúng ta đi một vòng nơi này đi, nơi này là trung tâm của mọi nơi có rất nhiều thứ mới lạ, ở trên cao nhất còn có thể ngắm nhìn khắp vương thành cực kì tuyệt vời”.

“Được vậy người dẫn đường đi”.

Bạch Linh nghe xong lập tức đầy hứng thú hồi thúc.

Dương Thiên nhanh chóng đi đầu dẫn đường.

Liều Mộc cũng đi theo, đi song song với Trúc Ly, hẳn cảm giác được áp lực từ người này, áp lực này chỉ có khi tu vi chênh lệch nhau.

Chính vì biết người này tu vi cao hơn cả hẳn nên hẳn đi theo để xem chừng cái tên Dương Thiên kia, nếu nói năng bậy bạ cái gì thì nguy.

Hắn không thể ngờ được trong vương quốc còn có một người có tu vi cao hơn hẳn ngoài Vân Long.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Đi dạo

“Woah... ở đây đẹp thật, thiết kế cũng thật lạ”.

“Woah... món này là gì mà lại lạnh như vậy!”.

“Woah... mấy món trang sức này thật là tinh xảo”.

Bạch Linh ngạc nhiên không ngừng.

Dương Thiên dẫn nàng đi khắp nơi, cũng không dùng giải thích cho nàng biết mọi thứ ở đây như tại liệu mà Diệp Thiên đã đưa cho bọn hắn.

“Thứ này là gì?”.

Bạch Linh đi chỉ một chiếc xe thể thao phía trước hỏi.

Có một vài nơi Diệp Thiên để một chiếc xe để trang trí đây chỉ là một trong số đó.

“Haha... đây là xe hơi công dụng giống như xe ngựa nhưng dùng huyền thạch để kích hoạt, tốc độ nhanh hơn xe ngựa hơn nữa thiết kế rất đẹp và còn nhiều thứ khác”.

Dương Thiên nhìn thấy thứ nàng chỉ thì cười tươi nói.

Hắn là người thay mặt Dương gia tham gia quản lý ở đây nên mấy ngày nay hắn tìm hiểu rất nhiều về mọi thứ ở đây, xe hơi hẳn cũng học lái xong rồi, cảm giác lúc lái rất tuyệt vời hẳn còn đặt mua sẵn một chiếc mình thích với Kim Sơn rồi.

“Oh... ta có thể thử không?”.

Bạch Linh quan sát, sờ sờ chiếc xe rồi hỏi.

“Chiếc này chỉ để trang trí mà thôi, mấy chiếc có thể dùng ở nơi khác, nếu Bạch các chủ thích có thể lấy một chiếc xem như quà”.

Dương Thiên giải thích.

“Vậy thì có cơ hội ta sẽ thử một lần mới được”.

Bạch Linh cười nói.

Tiếp đó 4 người tiếp tục đi tham quan nơi khác.

Đến khu giải trí, Bạch Linh đặc biệt thích thú không ngừng chơi thử các trò chơi, từ bài bạc đến game điện tử, nàng còn bỏ ra một khoảng thời gian để xem phim chiếu ở rạp.

Rạp chiếu chiếu hầu hết đều là những bộ anime movie, phần còn lại là những bộ dài đã hoàn thành, ban đầu không ít người đến xem vì tò mò nhưng khó hiểu nội dung nhưng dần dần không ít người bị nó lôi cuốn trở thành khách thường xuyên, cũng xem như là một thành công.

Bạch Linh dành chút thời gian để xem vài tập Naruto, dù chỉ vài tập những có vẻ nàng rất thích nó, nếu không phải Trúc Ly nhắc nhở chắc nàng đã tiếp tục xem không ngừng.

Tốn thật nhiều thời gian, Bạch Linh rốt cuộc xem hết một vòng Thượng Vân lâu, nơi cuối cùng nàng đến là tầng cao nhất của Thượng Vân lâu.

“Khung cảnh thật tuyệt hảo”.

Bạch Linh nhìn qua lớp kính trong suốt ngắm nhìn cả vương thành nói.

“Những căn phòng ở những tầng cao nhất này có thể nhìn ngắm cả vương thành, đẹp nhất là vào buổi tối, lúc đó Bạch các chủ có thể nhìn thấy một diện mạo khác của vương thành này”.

Dương Thiên nói.

“Hả? những thứ bay trên kia là gì?”.

Bạch Linh nhìn lên trời nhìn thấy những hòn đảo bay dập dờn trong mây hỏi.

“Bạch các chủ thật tinh mắt, trên mỗi hòn đảo đó đều là những nơi cao cấp nhất của Thượng Vân lâu”.

“Trên mỗi đảo đều có một sân viện, phong cảnh càng đẹp hơn nơi này lại bay trong mây, có thể nói không khác nào bồng lai tiên cảnh”.

Dương Thiên giới thiệu.

“Quan trọng nhất là trên mỗi hòn đảo đều có một cái Tụ linh trận, chính vì thế huyền khí trên đảo ít nhất gấp 3 lần bình thường”.

“Oh... không ngờ còn một nơi như thế”.

Bạch Linh cùng Trúc Ly bất ngờ, sau đó hai người nhìn nhau trao đổi gì đó rồi cùng gật đầu.

“Vậy chúng ta lên đó quan sát một chút”.

Bạch Linh nói.

“Tất nhiên rồi”.

Dương Thiên dẫn đường lên sân thượng.

“Huyết...”.

Lên đến sân thượng Bạch Linh khẽ huyết sáo một cái.

“Ồ...”.

Không bao lâu sau, một con bạch điều khổng lồ bay đến đậu lên sân thượng.

Bạch điều hình dáng giống đại bàng nhưng đuôi dài hơn rất nhiều, Bạch Linh vuốt ve nó vài cái rồi ngồi lên lưng nó vỗ vỗ nhẹ.

“Ồ...”.

Bạch điều nhận lệnh bay lên không trung di chuyển theo hướng nàng muốn.

“Thiên Phong điều, bên trong phi hành huyền thú chi vương tốc độ khó có loài sánh kịp, quý hiếm khó thuần”.

Liễu Mộc kiến thức rộng rãi nhìn một cái ra ngay.

“Không hổ là Thiên Nguyệt các”.

Dương Thiên cảm thán.

“Vút...”.

Trúc Ly lão bà phòng người bay lên theo sau Bạch Linh.

“Má... Đan Linh cảnh”.

Dương Thiên nhìn thấy thì hết hồn chửi tục.

“Giờ người mới biết sao?”.

Liễu Mộc trừng mắt hấn nói.

“Thì làm sao ta biết được chứ, tu vi ta kém hơn người ta”.

Dương Thiên biện minh.

“Biết thì cẩn thận một chút, chi có thể là bạn không thể là thù”.

Liễu Mộc nhắc nhở hấn một câu rồi cũng phi người bay lên.

“Haiz... không hổ là Thiên Nguyệt các, Đan Linh cảnh cũng chỉ làm người hầu”.

Dương Thiên lắc đầu lăm bắm rồi lấy ra một chiếc dây chuyền đeo lên cổ.

“Fly”.

Một tiếng ra lệnh cơ thể hấn bay lên theo sau 3 người phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Diệp Hàn

“Tiểu thư, bên kia có người, huyền lực cũng đậm đặc hơn những chỗ khác”.

Trúc Ly bay lên gần với Bạch Linh chỉ một hướng nói.

“Oh... qua đó xem một chút, ta muốn xem người nào lại được đãi ngộ hơn cả ta như vậy”.

Bạch Linh hiếu kì nói.

Lập tức nàng vỗ vỗ Thiên Phong điều để nó thay đổi hướng bay, Trúc Ly cũng nhanh chóng theo sau.

“A, chỗ kia là chỗ của Diệp Thiên, nhanh lên”.

Dương Thiên cùng Liễu Mộc nhìn thấy Bạch Linh bỗng đổi hướng thì tăng tốc độ.

...

“Ó...”.

Thiên Phong điều đập cánh giảm tốc độ đáp lên đảo bay.

Bạch Linh từ trên lưng nó nhảy xuống từ trong Trữ giới vật lấy ra đồ ăn cho nó, trong lúc đó Trúc Ly cũng đã đến bên cạnh nàng.

“Bạch các chủ dừng bước, đảo này đã có chủ”.

Liễu Mộc gấp gáp lên đảo nói.

“Đúng vậy Bạch các chủ, Thượng Vân lâu đã chuẩn bị một đảo riêng cho ngài”.

Dương Thiên cũng nhanh chóng lên đảo hỗ trợ nói.

“Oh... người làm sao biết phi hành?”.

Bạch Linh bỏ qua lời nhắc nhở chỉ chú ý điểm khác thường ở Dương Thiên.

“Haha... cũng không có gì to tát, ta phi hành được là do sợi dây chuyền này mà thôi”.

Dương Thiên không giấu diếm chỉ chỉ dây chuyền trên cổ nói.

“Một món trang sức có thể cho người khác tự do phi hành cực kì hiếm có, Xích Dương thương hội quả nhiên không hổ là thương hội lớn nhất Vân Lam vương quốc”.

Trúc Ly tỉnh mắt nói.

“Haha... nào có nào có”.

Dương Thiên xua tay cười không muốn ý kiến.

“Nói lại thì ta thật tò mò không biết ai lại có thể được đãi ngộ vào đây ở trước khi Thượng Vân lâu các người khai trương”.

Bạch Linh nói.

“Cái này,... người nọ hơi đặc biệt một chút”.

Dương Thiên khó khăn nói.

Địa vị hiện tại của Diệp Thiên cực kì miễn cảm, là người hợp tác ngang hàng với Vân gia cùng Dương gia, thậm chí hơn một chút.

Nếu để người ngoài biết sẽ có rất nhiều chuyện rắc rối xảy ra.

Hon hết thiên phú của Diệp Thiên là một trong những ác chủ bài lớn nhất trong tình hình hiện tại nên bọn họ không thể để Diệp Thiên xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn được.

Địa vị của Diệp Thiên hiện tại không khác nào một vị Đan Linh cảnh, cực kì trọng yếu.

“Vậy tại sao ở đây huyền khí lại đậm đặc hơn những hòn đảo còn lại? Các người rõ ràng không công bằng nha”.

Bạch Linh nói.

“Cái này...”.

Dương Thiên bị làm khó, hẳn có phải người lập trận đầu mà biết.

“Vi ta là người bố trận”.

Đang lúc Dương Thiên cùng Liễu Mộc khó khăn một âm thanh vang lên, mọi người lập tức quay đầu nhìn.

Một thanh niên 18-19 tuổi mặc áo bào xanh lam, nhìn qua không có gì đặc biệt, khuôn mặt cũng chỉ bình thường nhưng làn da trắng hồng cộng thêm đôi mắt to khiến người thanh niên nọ hơi dễ mến một chút.

"Tại hạ Diệp Hàn gặp qua Bạch các chủ".

Người này không ai khác chính là Diệp Thiên biến thân thành.

"Oh... ta nhìn qua trận pháp ở đây đẳng cấp không thấp ít nhất cũng là Ngũ giai, một người trẻ tuổi như người đủ bản lĩnh bố ra sao?".

Bạch Linh nhìn Diệp Thiên một lát thì đầy hứng thú hỏi.

"Tài năng không thể dùng tuổi tác để phán đoán, không phải Bạch các chủ đây cũng như thế sao?".

Diệp Thiên cười cợt nói.

"Vậy sau này Diệp công tử có thể đến đảo của ta bố một trận như thế không?".

Phía sau khăn che Bạch Linh khẽ cười nói.

"Được một mỹ nữ như Bạch các chủ mời thì tại hạ sao có thể từ chối".

Diệp Thiên nói.

“Diệp công tử nói quá rồi”.

Bạch Linh tiểu ý nhìn Diệp Thiên.

"Nào có, chỉ là ta thật không nghĩ đến Bạch các chủ cũng có nghiên cứu về trận pháp".

"Lúc rảnh rồi tìm hiểu tăng thêm kiến thức mà thôi".

Diệp Thiên cùng Bạch Linh trao đổi vui vẻ như bạn thân gặp nhau.

Dương Thiên cùng Liễu Mộc thì há hốc mồm nhìn.

"Lão Mộc à, trước mặt chúng ta thật sự là tiểu tử kia sao?".

Dương Thiên không phân biệt được thật giả nói.

"Hắn là không sai đâu, trong tình báo thì hắn đã từng dùng qua, Ngọc nhi cũng được hắn dạy môn huyền kỹ này rồi, lần trước ta gặp con bé còn biến cho ta xem".

Liễu Mộc khẽ nói.

"Môn huyền kỹ này cũng thật bá đạo, ngay cả ta cũng chỉ cảm giác được không đúng mà thôi ngoài ra không còn gì nữa, cơ bản là không sợ bị nhận ra".

Liễu Mộc cảm thán nói.

"Tiểu tử này quả nhiên đủ trò lợi hại".

Dương Thiên gật đầu nói.

Qua một lúc Bạch Linh cũng không bướng bỉnh muốn vào đảo của Diệp Thiên nữa mà ngồi trên Thiên Phong điều rời đi.

Liễu Mộc cùng Dương Thiên cũng theo sau dẫn đường nàng đến đảo riêng của Thiên Nguyệt các.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 82: Hai tên kì tài

"Thế nào?".

Bay theo phía sau Dương Thiên cùng Liễu Mộc, Bạch Linh quay đầu hỏi Trúc Ly.

"Hắn là người đến xem đấu giá Dương Nhan đan lần thứ nhất do hắn dùng phòng Địa cấp nên không thể sai".

Trúc Ly khẳng định nói.

"Vậy Dương Nhan đan không phải hắn luyện thì cũng là của sư phụ hắn".

Bạch Linh nhớ lại lúc nói chuyện với Diệp Thiên thì có nghe hắn nói hắn có sư phụ, tài nghệ cũng từ đó mà ra.

"Nếu của sư phụ hắn thì người đó chắc chắn là một vị luyện đan sư tài nghệ thâm sâu, nếu do hắn luyện ra thì người này có thể nói là thiên tài khó có cho dù ở Trung Châu đi nữa muốn kiếm một người ở tuổi này song tu hai loại nghề nghiệp, một cái ít nhất Tam giai, một cái Ngũ giai thì chỉ có những thế lực lớn mới lấy ra được".

Trúc Ly nói.

"Không những thế, lúc này ta có thăm dò hần một chút nhưng chỉ cảm nhận được sự mờ mịt, cơ bản không dò ra cái gì, trên người hần hần là có bảo bối che giấu khí tức phẩm giai không thấp, thân phận sợ là không tầm thường".

Nàng là một Đan Linh cảnh cường giả, có thể qua mặt nàng thì không phải phạm vật.

"Thật là thú vị, chỉ một cái vương quốc nhỏ nhỏi lại có thể một lúc nhô lên hai tên kì tài".

Bạch Linh khẽ cười nói.

"Mà Trúc lão à, người có thấy họ của hai người họ đều là họ Diệp hay không?"

"Thiên hạ to lớn trùng tên trùng họ chỉ là chuyện thường, nếu có quan hệ thật thì ta nghĩ hai người là huynh đệ thì rất hợp lý".

Trúc Ly nói, nàng thử so sánh dung mạo của Diệp Thiên cùng biến thân của hần thì cảm thấy có vài nét tương đồng.

Hai người họ không hề nghĩ đến tất cả đều là một mình Diệp Thiên vì hai người nghĩ Diệp Thiên chỉ là một đứa bé cho dù thiên phú tốt đến đâu cũng không thể cư xử như một người trưởng thành được.

"Xem ra sau khi về phải để người chú ý đến 2 tên này, cả Vân gia cùng Dương gia cũng phải giúp đỡ một hai".

Bạch Linh nói.

"Oh... tiểu thư muốn nâng đỡ Vân gia cùng Dương gia?"

Trúc Ly quay đầu sang hỏi.

"Ta muốn nhìn xem hai gia tộc này có gì kì lạ lại có thể khiến 2 tên kia đồng ý cùng một chiến tuyến dù biết hai gia tộc này có thể sẽ bị diệt trong nay mai".

Bạch Linh hí mắt nói.

"Đúng là rất thú vị, lão bà ta cũng thật tò mò".

Trúc Ly cười đáp.

"Đan Linh cảnh quả nhiên không tầm thường".

Diệp Thiên nhìn hướng 4 người Liễu Mộc rồi đi thờ dài.

"May mà skill biến thân này cũng không phải tầm thường nếu không thì thật rắc rối".

Skill biến thân này nếu không phải có gì đặc thù thì không thể xem xét được chân thân của hần, bình thường cho dù muốn dò xét thì cũng có thể tay không ra về.

"Ít nhất có thể xác nhận cảm giác ngày trước của ta là do lão bà Trúc Ly kia".

Diệp Thiên lẩm bẩm.

Lúc này Trúc Ly thăm dò hần thì hần lập tức cảm nhận được cảm giác quen thuộc, cảm giác đó xuất hiện lúc hần chiến đấu cùng Lý Thông.

Lúc chiến đấu với Lý Thông hần luôn có cảm giác có người nào đó trong bóng tối quan sát hần, hiện tại có thể xác nhận là Trúc Ly, người của Thiên Nguyệt các.

"Haiz... vẫn là tu vi không đủ, người ta theo dõi cũng chỉ mơ hồ cảm giác được".

Diệp Thiên thờ dài.

"Vẫn là chăm chỉ tu luyện thôi".

Hần lẩm bẩm rồi thả bước thong dong đi trở vào nhà.

...

Thượng Vân lâu sau khi khai trương mỗi ngày khách đến khách đi đếm không hết, ngay cả người của nơi khách cũng nghe tiếng mà tìm đến, mỗi ngày dù đã chia phần ra nhưng Diệp Thiên vẫn kiếm được một hai trăm vạn huyền thạch.

Hắn dùng huyền thạch để tăng tốc độ tu luyện, đồng thời mua đồ dự trữ trong Thương Thành cho Thượng Vân lâu.

Đây chỉ mới là bắt đầu, hiện tại chỉ mới khai trương nên mọi thứ đều rẻ hơn giá chuẩn, còn nhiều nơi chưa cho thuê, đấu trường thú cùng trường đua cũng chưa mở.

Đến sau này chỉ một đấu trường thú thôi cũng đủ so ngang với thu nhập hiện tại.

12 đảo bay hiện tại đã có vài đảo có chủ, là Diệp Thiên, Thiên Nguyệt các, Đan các, Linh khí các, Trận pháp sư công hội, Vân gia cùng Dương gia.

Những đảo còn lại vẫn còn đang bị nhiều gia tộc tranh giá thuê, mỗi đảo không chỉ cảnh đẹp mà huyền khí còn đậm đặc hơn mấy lần chỉ việc thả vài tên thiên phú không tồi trong gia tộc vào tu luyện thôi đã là một thu hoạch không nhỏ rồi, nếu có thể từ nhỏ ở lâu sau này căn cơ cũng tốt hơn người thường.

Chính vì những thứ này mà các đại gia tộc trong ngoài vương thành đều tranh nhau đến đổ máu vì để có thể thuê đảo bay một thời gian dài.

Trong lúc vương thành dao động vì Thượng Vân lâu thì bên trong Lý gia, một phòng lớn với một cái bàn tròn xung quanh ngồi hơn mười người.

“Hiện tại Thượng Vân lâu làm ăn tiền lời ngày càng nhiều đã sắp vượt qua cả Đông khu cùng Nam khu”.

“Không chỉ thế, Thiên Nguyệt các cùng Trận pháp sư công hội có dấu hiệu ẩn hiện hỗ trợ cho Vân gia cùng Dương gia”.

“Tình hình càng ngày càng lệch khỏi kế hoạch của chúng ta”.

Trên bàn không ngừng có tiếng bàn tán.

Tất cả người ở đây đều là người của Lý gia cùng Thạch gia.

“Ngươi thấy thế nào?”.

Trên hai chiếc ghế lớn nhất một lão nhân quay đầu hỏi người bên cạnh.

Người này là Thạch gia tộc trưởng Thạch Minh, là một vị Ngũ giai luyện đan sư, bên trong Đan các cũng có quyền hành không nhỏ.

Người kế bên hắn là Lý Thương Lý gia tộc trưởng, bề ngoài râu tóc dài nhưng vẫn còn đen hắc là còn chưa đến tuổi.

“Nếu cứ tiếp tục như vậy sợ là Vân gia cùng Dương gia sẽ tìm được hy vọng, đó là thứ chúng ta không hề mong muốn thấy được”.

“Chính vì thế kế hoạch không thể chờ thêm, để người đến Vạn Thú tông thông báo cho con trai ta phải thực hiện kế hoạch nhanh nhất có thể”.

Lý Thương ánh mắt sát lạnh nói.

“Đồng ý”.

Tất cả người có mặt ở đây đều ra dấu tán thành.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 83: Ma pháp trận Dịch Chuyển

“Đình!”.

“Kí chú thăng cấp 42!”.

“Hò...”.

Diệp Thiên thở ra một hơi đứng dậy từ giường.

“Haiz... tốc độ tu luyện ngày càng chậm”.

Diệp Thiên cảm nhận sức mạnh của mình thờ dài.

Nếu có người nghe hấn nói thế sợ là sẽ chém hấn thành muôn mảnh.

Hấn từ một người bình thường đến hiện tại chỉ 3-4 tháng lại có thể tu luyện đến cấp 42, tốc độ như lời đình đánh ngang mà còn chề chậm thì không biết thế nào mới gọi là nhanh.

“Còn một hộp quà chưa mở, mở thử một chút thay đổi tâm trạng xem”.

Diệp Thiên mở Túi đồ nhìn trong góc có hộp quà thì nhớ ra.

Không đợi nữa hấn lập tức dùng hộp quà.

“Đình!”.

“Kí chủ nhận được Ma pháp trận Dịch Chuyển!”.

- Ma pháp trận Dịch Chuyển (Cố định): có thể dịch chuyển qua lại giữa hai ma pháp trận. Mỗi lần dùng tối đa 5 người.

“Haha... đang buồn ngủ thì có người đưa gối”.

Diệp Thiên cầm quyển trục trên tay cười cười.

Hấn đang sầu não vì tốc độ tu luyện chậm, hiện tại có thứ này hấn có thể dịch chuyển đi lại giữa nơi này và Vạn Thú sơn mạch để chém giết huyền thú tăng lên tốc độ tu luyện.

Mặc dù chém giết huyền thú ở đẳng cấp ngang với hấn kinh nghiệm không quá nhiều nhưng tích tiểu thành đại, Vạn thú sơn mạch nhiều nhất chính là huyền thú nên hấn có thể tích cực thu thập EXP.

Ngoài đó ra sau khi giết huyền thú còn được thưởng Linh tệ, thi thể của huyền thú cũng là của hấn, cơ thể huyền thú mỗi nơi đều có tác dụng, có thể xem như một cách cung cấp nguyên liệu cho Thượng Vân lâu.

Huyền đan của huyền thú hệ lửa đối với hấn có tác dụng rất lớn, Kim Viêm chi hỏa đến hiện tại vẫn chưa thể thuật hóa một lần nào, nếu thuật biến rồi thì hỏa lực càng tăng cao càng có lợi cho hấn luyện thể.

Bên trong Vạn Thú sơn mạch thiên tài địa bảo thì càng là ngập tràn, nếu có thể tìm đến vài thứ có tác dụng tăng chiến lực cho hấn thì không thể tốt hơn.

“Xoạt... đình”.

Diệp Thiên không chừng chừ mở quyển trục ra, bên trên có hai vòng ma pháp bị phong ấn vào, hấn để tay lên quát khẽ một tiếng.

Một vòng ma pháp màu xanh lam từ trang giấy bay ra trôi nổi trên không trung, dần dần hạ xuống giữa căn phòng của hấn rồi in dấu lên sàn nhà, ánh sáng từ ma pháp trận biến mất mọi thứ trở lại bình thường.

“Xong một cái, hiện tại chỉ cần chọn nơi đặt cái thứ hai là có thể dùng”.

Diệp Thiên cười hài lòng.

Đã quyết định việc cần làm, Diệp Thiên không do dự đi ra ngoài lấy ra sợi dây chuyền đeo lên cổ phi người rồi đi.

...

Mặc dù bay nhưng cũng phải mất không ít thời gian Diệp Thiên mới đến được khu vực của huyền thú tu vi Huyền Quang cảnh.

Huyền thú Huyền đan cảnh đã không còn một chút uy hiếp gì đến hấn rồi, có chém giết cũng không thể tăng lên kinh nghiệm chiến đấu.

Nên hấn bắt đầu ở lãnh địa huyền thú có tu vi Huyền quang cảnh, nếu chạy thêm sâu vào trong sẽ là nơi của huyền thú Huyền Âm cảnh, huyền thú ở cấp bậc đó thì phải do chân thân Diệp Thiên ra mặt còn phân thân thì khó mà ăn lại nếu huyền thú ở Huyền Âm cảnh tầng cao vì phân thân sức phòng thủ quá yếu chỉ một lần trúng chiêu là biến mất ngay.

Đã vào khu vực này Diệp Thiên đáp xuống cẩn thận đi trên đất, tiêu hao thêm một chút thời gian hấn rốt cuộc tìm được một hang động nhỏ phía sau một con thác.

“Xoạt... đình”.

Diệp Thiên nhanh chóng lấy ra quyển trục cố định ma pháp trận ở giữa hang.

Ma pháp trận chỉ hoạt động lúc sử dụng còn bình thường thì không khác gì một đạo hoa văn nên Diệp Thiên không cần làm gì để che giấu cả.

“Bụt...Bụt...”.

Làm xong ma pháp trận, Diệp Thiên phân thân ra 12 cái phân thân.

“Thu thập tài nguyên vào đây”.

Diệp Thiên lấy ra vài chiếc Trừ giới vật đưa cho 4 cái phân thân sau đó để 4 cái phân thân này chia làm 4 tổ bắt đầu càn quét xung quanh.

Còn bản thân Diệp Thiên thì đi đến ma pháp trận.

“Khờ”.

Khẽ quát một tiếng, ma pháp trận sáng lên ánh sáng dịu nhẹ, Diệp Thiên bước vào bên trong, chỉ trong nháy mắt thân hình Diệp Thiên biến mất trong ánh sáng.

...

“Ừm... tốt”.

Mở mắt ra Diệp Thiên đã trở về phòng của mình, hân hỉ lòng với kết quả rồi đi đến nhà tắm bắt đầu luyện thể.

“Cốc cốc...”.

Chưa kịp bước ra khỏi phòng Diệp Thiên nghe thấy tiếng gõ cửa.

“Người đến có chuyện gì?”.

Diệp Thiên mở cửa hỏi Vân Phong đứng phía sau cánh cửa.

“Phụ hoàng nói 3 ngày nữa sẽ tổ chức sinh nhật cho hoàng muội ở hoàng cung, đến lúc đó mời người đến tham dự”.

Vân Phong cười nói.

“Oh...Hình như hơi sớm thì phải?”.

Diệp Thiên ngẫm nghĩ nhớ đến sinh nhật của Vân Ngọc còn một tháng mới đến làm sao lại tổ chức sớm như thế.

“Thì lần trước người nhắc nhở trước khi hoàng muội ta đột phá Huyền đan cảnh thì sẽ có dị biến cần chú ý, dị biến thể nào hiện tại vẫn chưa biết, tu vi của hoàng muội sớm muộn gì cũng bị người biết nên tranh thủ lúc chưa có chuyện gì xảy ra chúng ta ra bài bắt ngờ, vừa để thị uy vừa tránh sau này bọn họ nhân dịp thể này mà giờ trò”.

Vân Phong giải thích.

“Ừm... có lý, vậy đến lúc đó ta sẽ đến”.

Diệp Thiên suy nghĩ thấy đúng, gật đầu nói.

Ngũ Hành Tuyệt thể lúc kích hoạt sẽ xảy ra dị biến, còn thể nào thì hẳn cũng chỉ đọc qua mô tả trong cổ mộ của người trước chứ không biết chính xác sẽ thể nào.

Nếu Vân Ngọc lúc kích hoạt thể chất bị người biết rồi sau đó làm sinh nhật không phải là cho người ta cơ hội ám sát nàng sao.

Hiện tại làm sớm sẽ làm người khác hiểu lầm là tranh thủ trước khi bệnh tình nàng phát tác làm một cái sinh nhật cuối cùng như vậy người khác lúc đến có biết tình hình hiện tại của nàng đi nữa cũng đã mất cơ hội.

Vân gia có thể nghĩ cẩn thận như vậy cũng đỡ cho hẳn, việc cần làm hiện tại là tìm quà cho nàng, dù sao cũng là sinh nhật của đồ đệ đầu tiên của hẳn, không thể mất mặt được.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Sinh nhật công chúa

“Thiếu gia, sắp đến giờ tổ chức sinh nhật cho công chúa rồi”.

Đang tu luyện bên trong phòng Diệp Thiên liền nghe thấy tiếng nhắc nhở của Kim Sơn.

“Ta ra ngay”.

Hắn trả lời rồi dừng tu luyện, thay đổi một bộ áo bào xanh, đeo một miếng ngọc bên hông.

Mỗi lần mặc y phục của người ở đây hắn đều cảm giác thật phiền phức nhưng hiện tại hắn đang là Diệp Hàn muốn không bị người để ý chỉ có thể như thế, còn ở hình dáng thật của hắn thì chỉ là một đứa trẻ mặc kì lạ hơn cũng không bao nhiêu người để ý.

“Két...Đi thôi”.

Mở cửa đi ra, Diệp Thiên nói.

Sinh nhật lần thứ 10 của công chúa, hơn nữa người đến tham dự đều nghĩ đây là sinh nhật cuối cùng của nàng nên người đến rất đông chỉ là phần lớn đều bên phe của Lý gia mà thôi.

Bọn họ tới chắc chắn là muốn để Vân gia khó chịu rồi.

“Diệp Th... à Diệp Hàn, ở bên này”.

Đi vào hoàng cung Diệp Thiên liền nghe thấy tiếng gọi, quay đầu xung quanh thì thấy đám Vân Phong đang ở phía trước vẫy tay chỉ chỉ, gần đó có một bàn tiệc người ngồi ở bàn đều là người hắn quen, Dương Phụng Vũ, Thiên Vũ, Trương Hồ.

Lần sinh nhật này được tổ chức ở khu vực trống phía trước nơi thượng triều, người đến rất nhiều, tất cả đều là người của các gia tộc trong vương thành, phần còn lại là các thành chủ của các thành trong Vân Lam vương quốc.

“Các người cũng đến sao?”.

Diệp Thiên đi đến ngồi xuống hỏi.

“Tất nhiên rồi, mà ta thật không ngờ người lại chính là tên Diệp Hàn lần đó”.

Dương Phụng Vũ cười nói.

“Haha... chỉ là tình cảnh bất ép mà thôi”.

Diệp Thiên cười nghiêng cho qua chuyện.

“Ta cũng không biết Diệp Hàn ca ca lại là một tên nhóc”.

Dương Thiên Vũ nhìn trái nhìn phải mặt hắn hờn dỗi nói.

“Hahaha...”.

Cả đám nói cười vui vẻ.

“Haha... các người vui cái gì chứ? Sợ rằng tiếp theo cái sinh nhật này là một cái đám tang”.

Lúc cả đám đang vui vẻ nói chuyện thì một tiếng nói đáng ghét vang lên ở phía sau, không chỉ đám người Diệp Thiên mà những người xung quanh đó cũng nhìn qua.

“Lý Hạo, người đừng có ăn nói bậy bạ”.

Vân Phong lạnh giọng nói.

Người nói những lời kia không ai khác chính là nhị thiếu gia của Lý gia Lý Hạo, hắn là người thay mặt Lý gia đến dự, bên người hắn còn có một nữ tử đi kề bên, Diệp Thiên nhìn nàng thì nhận ra không phải là người yêu cũ của Kim Sơn.

“Ha, xem ra cô nàng kia đã thành món đồ bị Lý Hạo vứt đi rồi”.

Diệp Thiên cười cợt giùm Kim Sơn.

“Hừ, ta nói có sai sao? Cả vương thành ai không biết muội muội người tính mạng đã khó giữ chứ? Không cần dối mình dối người làm gì”.

Lý Hạo hả hê cười lạnh.

"Người...".

Trương Hồ tình tình nóng nảy muốn xông lên thì bị Vân Phong cản lại.

"Bình tĩnh, cứ để hắn nói gì thì nói".

Vân Phong vẫn bình tĩnh, thong dong ngồi xuống tiếp tục uống trà trò chuyện.

"Hừ...".

Lý Hạo thấy Vân Phong không có biểu hiện gì thì cụt hứng rồi đi.

Người xung quanh thấy sóng gió đã qua thì cũng không nhìn nữa tiếp tục nói chuyện với nhau.

"Các người đem quà gì tặng cho Vân Ngọc thế?".

Đề thay đổi không khí Diệp Thiên hỏi.

"Ta tìm được một chiếc vòng tay, là Tứ giai thượng phẩm trang sức trong lúc nguy cấp có thể đỡ được một chiêu toàn lực của Huyền Quang cảnh đỉnh phong".

Vân Phong lấy ra một chiếc hộp gỗ rồi mở ra, bên trong là một chiếc vòng màu bạc thiết kế tỉn xảo, cực kì xinh đẹp.

"Lợi hại".

Đám người nhìn chiếc vòng gật đầu khen.

"Trang sức lại hình huyền binh rất hiếm thấy công dụng lại tốt như thế rất quý giá".

Dương Phượng Vũ là con thương nhân nên hiểu rất rõ giá trị vật phẩm.

"Còn người?".

Diệp Thiên quay sang hỏi Trương Hồ.

"Lão đầu nhà ta không nói nên ta cũng không biết lão định tặng cái gì".

Trương Hồ nhún vai nói.

"Thế còn Dương gia người?".

"Dương gia ta mấy ngày trước tìm được một quả trứng của Xích Hỏa hồ, lần này sẽ làm quà tặng công chúa".

Dương Phượng Vũ nói.

"Oh... Xích hỏa hồ, không những xinh đẹp đáng yêu mà còn có chiến lực rất mạnh lắm sùng thú rất thích hợp, quả nhiên không hổ là thương hội lớn nhất quốc".

Vân Phong ngạc nhiên.

"Không tệ không tệ".

Diệp Thiên mừng thầm cho đồ đệ của mình.

"Người hỏi chúng ta vậy còn người?".

Dương Phượng Vũ quay sang hỏi Diệp Thiên.

"Quà của ta hơi đặc biệt nói ra các người cũng không biết".

Diệp Thiên cười cười.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Quà

Khách đến ngày càng đông, đến tận gần trưa mới hết.

Diệp Thiên cùng đám Vân Phong trò chuyện với nhau, trong lúc trò chuyện Vân Phong cùng Dương Phượng Vũ cũng không ít lần giới thiệu cho Diệp Thiên biết một số nhân vật quan trọng cùng những gia tộc thua phe mình hay Lý gia.

Sau một buổi hăn đã nắm rõ tình hình hiện tại thêm không ít, về cơ bản thì hiện tại lực lượng giữa hai phe không chênh lệch nhiều, vấn đề ở Đan Linh cảnh mà thôi, bên ta 3 bên đối phương 4.

Nhưng điều này cũng không làm Diệp Thiên quá lo lắng, mặc dù bên ta ít Đan Linh cảnh hơn đối phương nhưng chiến lực cũng không thua nhiều.

Theo như tình báo của Vân Long thì Lý gia cùng Thạch gia đều có một Đan Linh cảnh tầng 1, bên Dương gia cũng như thế nhưng Vân gia có Vân Long là Đan Linh cảnh tầng 3, Liễu Mộc mặc dù tầng 1 nhưng có Kiếm mang lực chiến không phải Đan Linh cảnh tầng 1 bình thường có thể chiến.

Thứ mà bọn họ kiêng kị là tông chủ của Vạn thú tông, Đan Linh cảnh tầng 5 may là hăn là một thuần thú sư chiến lực thấp hơn Đan Linh cảnh tầng 5 bình thường Vân Long hăn là có thể đánh một trận.

Nhưng bên cạnh hăn vẫn còn một sủng thú Đan Linh cảnh tầng 1, huyền thú sinh ra đã có khả năng vượt cấp khiêu chiến.

Nên nếu thật sự giao thủ thì Vân Long sẽ đánh với Vạn thú tông tông chủ, Liễu Mộc với con huyền thú của hăn, Dương gia phải một chọi hai cực kì bất lợi Thạch gia lấy luyện đan luyện khí xưng tên chiến lực chắc chắn yếu ớt nhưng dầu gì cũng là hàng thật giá thật Đan Linh cảnh, đâu phải ai muốn khiêu chiến cũng được.

Nhưng vấn đề này Diệp Thiên đã nghĩ ra được vài phương án rồi nên hăn không có gì lo lắng cả.

“Hoàng thượng giá đáo”.

Đang lúc mọi người chuyện trò với nhau thì một vị công công bước vào hô to.

Vân Long dẫn theo Liễu Nghi đi bên trái, Vân Ngọc đi theo bên trái hăn, Vân Long bước đến ngồi trên kim tọa, Liễu Nghi cùng Vân Ngọc cũng ngồi trên ghế của mình.

“Hoàng thượng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế”.

Tất cả người ở đây đều quỳ một chân hô, chỉ riêng một vài người địa vị cao thì chỉ cúi người chấp tay hô, tất nhiên có cả Diệp Thiên.

“Bình thân”.

Vân Long ngồi trên kim tọa phát tay tọa ra uy thế nói.

“Tạ hoàng thượng”.

Tất cả đứng dậy nhưng không ai ngồi lên ghế mà chờ Vân Long muốn nói gì.

“Hôm nay sinh nhật 10 tuổi của Ngọc nhi con gái ta nên các người cứ thả lỏng không cần quá cứng nhắc”.

Vân Long cười nói.

“Vâng”

Nghe xong lời nói này người ở dưới mới yên tâm ngồi xuống.

Vân Ngọc đã học được cách giấu khí tức mà người đến dự tiệc hôm nay không có ai có tu vi quá cao nên không có người nhận ra nàng đã có thể tu luyện.

“Tấu nhạc”.

Vị công công lúc đầu nhìn thấy mọi người đã vào chỗ thì hô to ra lệnh.

Lập tức rất nhiều cung nữ đi vào, một nhóm chơi nhạc cụ, một nhóm múa ca, một nhóm đem thức ăn bày lên.

Nghe nhạc xem múa làm mọi người ở đây thả lỏng hăn và bắt đầu nói chuyện tán dóc như trước khi Vân Long đến.

“Dâng quả”.

Tiếp theo là phần tặng quà cho công chúa, nhân vật chính của ngày hôm nay.

“Vũ gia tặng một Bạch ngọc vạn năm”.

“Lôi gia tặng một bộ y phục làm từ vật liệu quý hiếm”.

“...”.

Các loại bảo vật không ngừng xuất hiện khi các đại diện của các gia tộc, thế lực lớn bước lên.

“Đan các tặng một viên Ngũ giai thượng phẩm Băng Linh Đan”.

“Oh... không ngờ Đan các lại bạo tay đến vậy”.

“Đúng vậy, Các chủ của Đan các cũng chỉ là một Lục giai luyện đan sư, hiện tại lại lấy Ngũ giai thượng phẩm đan dược trân quý ra làm quà tặng”.

“Chắc chắn, Băng Linh đan người tu luyện công pháp băng hàn thuộc tính hay thủy thuộc tính đều có thể trợ giúp rất lớn, một viên Băng Linh đan chí ít cũng phải 1000 vạn huyền thạch”.

Nghe đến quà tặng của Đan các đám người ngồi dưới đều không ngừng cảm thán Đan các giàu có.

“Linh khí các tặng một Ngũ giai hạ phẩm Thanh Ngọc kiếm”.

“Cái gì? Linh Khí các cũng bạo tay như Đan các?”.

“Ngũ giai hạ phẩm huyền binh, một món cũng hơn 1000 vạn hơn nữa còn quý hiếm khó cầu”.

Đám người ở dưới một lần nữa bất ngờ với hành động của hai thế lực này.

Nhưng bất ngờ của họ vẫn chưa dừng lại ở đó vì món quà tiếp theo.

“Trận pháp sư công hội tặng một Ngũ giai sát trận trận bàn”.

“Ngũ giai trận bàn, còn sát trận? thiệt hay giả?”.

Đám người ở dưới không thể tin được thốt lên.

Trận pháp phân chia rất nhiều loại nhưng sát trận là đứng đầu vì những trận pháp này sinh ra là để sát phạt, người vào trận cửu tử nhất sinh.

“Ngũ giai sát trận trong cả vương thành chỉ có 4 đại gia tộc có mỗi nhà một cái hiện tại Vân gia lại ra thêm một cái người ngoài càng khó làm loạn”.

Đối với các thế lực lớn cùng đại gia tộc thì trận pháp cực kỳ quan trọng vì nó không chỉ là ám thương bất ngờ chém giết địch thủ mà còn là phòng tuyến cuối cùng bảo vệ người mình tìm lấy một tia sinh cơ.

Cuồng phong chưa qua thì bão táp đã tới.

“Thiên Nguyệt các tặng hai quyển Huyền cấp hạ phẩm huyền kỹ cùng một quyển Huyền cấp thượng phẩm huyền kỹ”.

Công công run rẩy đọc phần quà.

“Cái gì? Chuyện gì thế này, mấy thế lực lớn này muốn làm cái gì vậy?”.

Hầu hết người đến dự đều giật mình.

Không chỉ Đan các, Linh khí các, Trận pháp sư công hội, mà hiện tại Thiên Nguyệt các cũng thế, vô cùng bạo tay.

Công pháp, huyền kỹ là căn cơ của một thế lực, vì một môn công pháp, huyền kỹ có thể vô hạn truyền thừa, bồi dưỡng thiên tài tăng thêm lực chiến.

Huyền cấp hạ phẩm huyền kỹ đã là huyền kỹ trần tục của không ít gia tộc lớn ở đây, vậy mà Thiên Nguyệt các ra một lần 2 quyển.

Điên cuồng hơn nữa là Huyền cấp thượng phẩm huyền kỹ, cho dù là trong 4 đại gia tộc ở đây thì cũng được xem là bảo bối trấn tộc rồi, cả Vân Lam vương quốc số lượng Huyền cấp thượng phẩm huyền kỹ hai bàn tay đã đủ đếm hết, Thiên Nguyệt các vậy mà đem ra làm quà tặng.

“Chuyện quái gì thế này?”.

Lý Hạo cùng người của Thạch gia đổ mồ hôi tự hỏi.

Bạn hẳn có cảm giác 4 thế lực này như đang giao hảo với Vân gia vậy, nếu thật sự như thế thì không ổn tí nào.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Ta là sư phụ của công chúa

“Hoàng thượng, chuyện này?”.

Liễu Nghi nhìn thấy tình huống khó hiểu quay đầu hỏi Vân Long.

“Ta cũng không biết chuyện này là sao?”.

Vân Long khẽ lắc đầu nói.

Hắn nhìn hướng chỗ ngồi của 4 thế lực lớn này, 4 đại diện của 4 thế lực này đang ngồi chung một chỗ còn ẩn hiện khẽ cười nói giao tiếp cái gì.

“Xem ra phải phái người tìm hiểu nguyên nhân”.

Vân Long suy nghĩ.

...

“4 đại thế lực sao bỗng dừng lại bạo tay như thế? Lần trước sinh nhật của hoàng muội họ chỉ tặng vài món cho có lệ mà thôi”.

Vân Phong nghi hoặc.

“Đúng vậy, gần đây bọn họ cũng yêu cầu một số hợp tác với Dương gia ta”.

Dương Phụng Vũ nói.

“Có khi nào là vì Thượng Vân lâu hay không?”.

Trương Hồ hỏi.

Lập tức mọi người đồng loạt quay đầu nhìn Diệp Thiên.

“Không thể nào, Thượng Vân lâu cho dù tiền lời nhiều hơn nữa cũng không thể để họ làm như vậy vì họ chắc chắn nắm được tình báo bên ta bất lợi trước Lý gia, nếu Lý gia thắng thì Thượng Vân lâu không phải cũng thuộc Lý gia sao? Họ cần gì phải làm vậy”.

Thấy mọi người nhìn mình, Diệp Thiên nói ra phân tích của bản thân.

“Ừm... có lý”.

Đám người lần nữa rời vào nghi hoặc.

...

Thế lực, gia tộc trong vương thành khá nhiều nên việc tặng quà cũng tốn một ít thời gian.

Lý gia cùng Thạch gia mặc dù đến tham gia nhưng lại tặng mấy món tầm thường không tề cũng không tốt.

Sau khi thấy người cuối cùng lên tặng quà, Diệp Thiên chuẩn bị đứng lên thì một âm thanh vang lên.

“Tiểu tử, ngươi là người của gia tộc nào đến dự tiệc còn không mang quà, hay là không có?”.

Lý Hạo từ lúc này đã ngửa mặt bọn người Vân Phong nên thấy Diệp Thiên từ đầu đến cuối đều ngồi một chỗ nói chuyện thì lập tức chớp thoai cơ làm xấu mặt hắn.

Lời của hắn vừa vang lên thì lập tức mọi ánh nhìn đều tập trung trên người Diệp Thiên.

“Mắt ngươi mù mới không thấy ta đang đứng lên tặng quà”.

Diệp Thiên lập tức đáp.

“Ừm... tên này lúc này gặp hoàng thượng cũng không quỳ rõ ràng có ý đồ bất chính”.

Người của Thạch gia bên cạnh Lý Hạo cũng thêm một câu hỗ trợ Lý Hạo.

“Ta là sư phụ của công chúa, theo vai về ta cần quỳ sao?”.

Diệp Thiên bình thản nói.

“Hả?”.

Cả một mảnh người bất ngờ trước câu nói của Diệp Thiên.

“Hahaha... một tiểu tử như ngươi còn muốn làm sư phụ công chúa?”.

Không ít người bắt đầu khẽ cười nhìn Diệp Thiên, nhưng những người ở thế lực lớn thì không cười mà nhìn Vân Long vẫn đang bình tĩnh ngồi trên kim tọa không nói một lời nào.

Chỉ biểu hiện này thôi đã đủ để bọn họ nửa tin Diệp Thiên rồi, ngoài bọn họ cũng có một ít người tin mắt nhìn ra điều này.

“Haiz... Đồ nhi ngoan, đến đây”.

Diệp Thiên thờ dãi không muốn giải thích, hắn quay đầu hướng Vân Ngọc vẫy tay gọi.

“Hahaha...Hả?”.

Thấy hắn làm thế một đám người cười to một cái thì im phắc vì bọn họ nhìn thấy Vân Ngọc công chúa ngoan ngoãn từ trên ghế cao bước xuống từ từ đi đến trước mặt Diệp Thiên.

“Sư phụ”.

Vân Ngọc cuối đầu cung kính nói.

“Ừm...”.

“Cái gì? Tên nhóc đó thật là sư phụ của công chúa sao?”.

“Không phải công chúa từ nhỏ đã không thể tu luyện sao?”.

Người ở xung quanh đều ngạc nhiên, Lý Hạo cùng người của Thạch gia thì giật mình không thể tin được nhìn Diệp Thiên.

Diệp Thiên không quan tâm xung quanh bàn tán phản ứng ra sao mà lấy tay xoa đầu Vân Ngọc.

“Hôm nay là sinh nhật của ngươi, sư phụ cũng có quà tặng ngươi”.

“Người tặng con cái gì?”.

Vân Ngọc hai mắt chớp chớp mong chờ hỏi.

Mỗi lần Diệp Thiên tặng quà đều là những thứ kì lạ khiến nàng thích thú nên lần này nàng rất tò mò Diệp Thiên sẽ tặng gì cho nàng.

“Ta sẽ tặng con một đôi mắt”.

Diệp Thiên cười nói.

“Đôi mắt???”.

Vân Ngọc nghiêng đầu nghi hoặc.

Không chỉ nàng mà tất cả người ở đây đều nghi hoặc điều hắn vừa nói.

“Nhắm mắt lại”.

Diệp Thiên nói.

“Vâng”.

Vân Ngọc ngoan ngoãn làm theo.

Diệp Thiên để tay lên đầu nàng, ý thức mở ra Thương Thành.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 87: Dám đánh với ta một trận

“Được rồi”.

Diệp Thiên lấy tay xuống nói.

Vân Ngọc mở mắt ra nhưng không có gì khác biệt chỉ là biểu hiện như đang suy nghĩ cái gì.

“Con biết cách dùng cùng công dụng của nó rồi chứ?”.

Diệp Thiên hỏi.

“Vâng”.

Vân Ngọc trở lại bình thường, nàng cười đáp.

“Ừm, được rồi con nên trở về chỗ đi”.

Diệp Thiên nhắc nhở.

“Hahaha... già thần già quỷ, rõ ràng ngươi không có làm gì còn ở đó bày đặt làm màu”.

Lý Hải thấy Vân Ngọc không có gì thay đổi thì cười lớn trêu ghẹo, muốn làm xấu mặt Diệp Thiên lẫn Vân gia.

“Im miệng, ngươi không có tư cách vô lễ với sư phụ ta”.

Vân Ngọc tức giận nói.

“Công chúa à, người không cần cùng hấn giả vờ, ở đây rất nhiều người đều thấy, rõ ràng hấn không có tặng quà gì cho người cả”.

Lý Hạo nhún vai cười.

“Hừ... mở mắt chó ngươi nhìn cho kỹ”.

“Sharingan”.

Vân Ngọc mở to mắt khẽ quát.

Lập tức đôi mắt nàng chuyển sang màu đỏ máu quỷ dị, trên tròng mắt còn lần lượt xuất hiện hai cái hoa văn hình câu ngọc màu đen song song nhau.

“Cái gì vậy?”.

“Đôi mắt nàng bỗng nhiên biến đổi? hình dáng thật kì lạ”.

Đám người nhìn thấy mắt nàng thì lập tức tò mò hiếu kì.

“Mắt của Ngọc nhỉ?”.

Liễu Nghi phía trên nhìn thấy như thế cũng ngạc nhiên.

“Diệp Thiên sẽ không hại Ngọc nhi nàng yên tâm, nhưng chuyện này thật kì lạ”.

Vân Long an ủi nàng rồi hiếu kì nhìn con gái.

“Hừ... chỉ là thay đổi một chút mà thôi, dùng huyền kĩ cũng có thể làm được”.

Lý Hạo biết mình thất thố nên tìm cách giải vây.

“Hừ... vậy ngươi dám đánh với ta một trận”.

Vân Ngọc hừ lạnh nói, nàng tỏa ra huyền lực xung quanh thân thể.

“Oh...”.

Nàng vừa nói ra tất cả người ở đây đều bị gây lên hứng thú, đồng thời ngạc nhiên vì công chúa lại có tu vi thế này.

Cả vương thành ai cũng biết nàng từ nhỏ không thể tu luyện, hiện tại nhìn một cái liền phát hiện nàng đã là Dung Linh cảnh gần đột phá Huyền đan cảnh, ở cái tuổi này mà có tu vi như thế đã vượt qua tất cả thiên tài ở vương thành rồi.

Vân Long ở trên lo lắng nhìn Diệp Thiên, Diệp Thiên hiểu ý nhìn qua gật đầu với hắn ra hiệu không sao.

Lý Hạo chỉ là Huyền Vân cảnh tầng 3, mặc dù Vân Ngọc chỉ là Dung Linh cảnh tầng 10 nhưng hắn đã kiểm tra qua nàng, mặc dù thể chất chưa ổn định nhưng đã tiếp cận khoảng đó nên chiến đấu cũng không có gì lớn chuyện.

Huyền khí uy lực mặc dù không bằng hắn nhưng cũng bá đạo hơn người thường gấp 3 lần, đây là thể chất nàng chưa ổn định nếu ổn định sợ là sẽ gấp 4, mặc dù vẫn còn chênh lệch rất nhiều với Lý Hạo nhưng không đáng ngại.

Ở đây cương giả không ít nếu có chuyện gì thì ngăn cản rất dễ dàng, dù sao tu vi hai người cũng không cao.

“Được”.

Lý Hạo lập tức đồng ý.

Hắn hiểu được tình hình hiện tại, công chúa có thể tu luyện, thiên phú còn cao kinh khủng nên nhiệm vụ hiện tại của hắn là phế đi nàng dù có vạch mặt với Vân gia đi nữa.

Vân gia không lâu trước đã chiêu mộ được Diệp Thiên khiến Lý gia hắn ăn không ngon ngủ không yên, hiện tại lại thêm Vân Ngọc công chúa thì tương lại không lâu sau Lý gia hắn sợ là khó tồn tại tiếp.

“Ohhoo...”.

Tất cả mọi người đều hô hào hứng thú.

Vân Ngọc cùng Lý Hạo bước lên giữa sân, mọi người ở đó cũng lùi ra sau tạo khoảng trống lớn cho hai người.

“Ngươi nói sẽ không sao chứ?”.

Vân Phong hỏi Diệp Thiên.

“Không có gì, sau khi xem xong ngươi nên chăm chỉ tu luyện thì hơn nếu không muốn nàng vượt qua”.

Diệp Thiên cười nhắc nhở hắn.

...

“Đến đây”.

Vân Ngọc đứng thẳng người vẫy tay khiêu khích.

“Là ngươi khiêu khích ta đấy”.

Lý Hạo cười gằn không khách khí lao lên vùng quyền hướng Vân Ngọc.

“Hừ...”.

Vân Ngọc lập tức đảo người né tránh, đồng thời ra chiêu công kích.

Nàng vẫn chưa có kinh nghiệm chiến đấu nên Lý Hạo rất dễ dàng né tránh công kích trở lại.

Hại người liên tục so chiêu tốc độ ngày càng nhanh, nhưng cho dù Lý Hạo ra chiêu hiểm thế nào Vân Ngọc vẫn có thể né tránh công kích trở lại.

“Chết tiệt, làm sao nàng có thể né được?”.

Lý Hạo buồn phiền nói.

“Nếu cứ như vậy người không thể chạm vào người ta đâu”.

Vân Ngọc cười khiêu khích.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Người ngốc thật

“Oh... không thể tin được”.

“Làm sao nàng lại né tránh chiêu thức của Lý Hạo một cách nhẹ nhàng như vậy, mỗi lần tấn công đều nhằm thẳng vào điểm yếu của Lý Hạo nữa”.

Người xung quanh bàn tán, cực kì ngạc nhiên với biểu hiện của Vân Ngọc.

“Ngọc nhi giống như biết trước Lý Hạo sẽ ra chiêu thế nào vậy”.

Vân Long vui mừng nhìn con gái biểu hiện.

...

“Là người muốn ta mạnh tay đây”.

Lý Hạo không thể chịu nổi lùi về sau vận lên huyền lực bắt đầu tấn công dữ dội hơn.

"Chỉ mình người có huyền lực sao".

Vân Ngọc bữu môi rồi cũng vận lên huyền lực lao lên.

"Vụt vụt".

Những tiếng gió khi hai người né tránh tấn công vang lên không ngừng.

"Ầm...".

Tốc độ của Lý Hạo nhanh hơn Vân Ngọc một chút khiến Vân Ngọc chỉ kịp đỡ đòn.

"Xạt... bịch...".

Trúng đòn nàng bay về sau ngã trên đất nhưng nàng lập tức đứng dậy nhìn Lý Hạo.

Vân Long nhìn Diệp Thiên thì thấy Diệp Thiên lắc đầu ra hiệu đừng ngăn cản.

"Haha... công chúa chênh lệch giữa hai ta là quá lớn, người chịu thua đi".

Lý Hạo đạt được mong muốn hả hê cười lạnh.

"Hừ... huyền lực mạnh hơn thì ngon sao?".

Nhìn thấy điệu cười đó của Lý Hạo, Vân Ngọc tức giận.

"Bụt... bụt...".

Bên cạnh nàng bỗng nhiên xuất hiện thêm hai thân ảnh y hệt như nàng.

"Giờ thì sao?".

Vân Ngọc cười khúc khích nói.

"Huyền kĩ gì thế này?".

Không chỉ Lý Hạo mà ngay cả những người xung quanh cũng thắc mắc, bọn hắn không thể phân biệt ra đâu là thật đâu là giả, cả 3 Vân Ngọc đều có cùng khí tức.

"Con bé này, bình thường hẳn là chơi đùa không ít, skill cũng tăng cấp luôn".

Diệp Thiên nhìn nàng mắt cười.

"Người có huyền kỹ ta không có sao?".

Lý Hạo mặc dù bất ngờ nhưng cũng không e ngại cười lạnh.

"Viêm quyền".

Huyền lực của Lý Hạo hóa thành một hỏa quyền to lớn bay đến Vân Ngọc.

"Haha... trả lại cho người".

"Viêm quyền".

Cả 3 Vân Ngọc cười lớn rồi cùng lúc vùng quyền.

Huyền lực của cả 3 hóa thành 3 cái hỏa quyền bay hướng Lý Hạo.

"Ầm...".

Cả 4 hỏa quyền va chạm nổ tung ở giữa sân.

"Nàng cũng biết Viêm quyền?".

Lý Hạo nghi hoặc.

"Oh... huyền kỹ của công chúa thật lợi hại".

Không giống Lý Hạo đám người ở ngoài ngạc nhiên nhìn 2 cái phân thân của Vân Ngọc, bọn họ còn tưởng đó chỉ là ảo ảnh để đánh lừa Lý Hạo tìm cơ hội tấn công mà thôi, không ngờ 2 cái phân thân này lại có thể phát ra huyền kỹ y hệt chủ thể.

Đồng thời bọn hắn rất muốn sở hữu huyền kỹ này, vì có huyền kỹ này thì lúc chiến đấu chắc khác nào 3 đánh một chỉ nhiều đây đủ thấy huyền kỹ này bá đạo.

"Hừ... tiếp chiêu, Hồ ma trảo".

Lý Hạo tức giận ra chiêu.

Huyền lực hóa thành một đầu hỏa hồ phi đến Vân Ngọc vùng ra hồ trảo.

"Không ngờ lại dùng Hồ ma trảo".

"Mặc dù không phải huyền kỹ trấn tộc nhưng chỉ có con cháu chính thống cùng trụ cột của Lý gia mới được học, uy lực không tầm thường".

Đám người ở ngoài ngạc nhiên không ngờ Lý Hạo lại dùng chiêu này.

"Tầm thường".

Vân Ngọc nói rồi cũng vùng trảo tấn công.

"Hồ ma trảo".

3 trảo hóa thành 3 đầu hỏa hồ tấn công hỏa hồ lớn của Lý Hạo.

"Gầm... Grao... Ầm...".

Từ hồ giăng co tấn công nhau cuối cùng nổ thành ánh lửa biến mất.

"L-Làm sao có thể như thế? Làm sao người có thể dùng Hồ ma trảo".

Lý Hạo tròn mắt nhìn Vân Ngọc không dám tin.

"Là... Là mắt của người".

Lý Hạo bây giờ mới nhớ đến đôi mắt của kì lạ của Vân Ngọc.

"Người ngốc thật, đến bây giờ mới nhận ra".

Vân Ngọc bĩu môi xem thường nói.

"Mọi chiêu thức cùng điểm yếu của người đều bị ta nhìn ra".

"Hơn nữa chỉ cần người dùng huyền kĩ trước mặt ta thì ta đều có thể sao chép cho mình dùng, người cơ bản không thể thắng ta, hahaha...".

Nàng hả hê cười nhìn Lý Hạo.

"Chiêu thức, điểm yếu địch thủ đều bị nhìn thấu, còn có thể sao chép huyền kĩ cho mình dùng".

"Vậy không phải không cần tu luyện vẫn có thể phát ra huyền kĩ, còn lấy của đối phương đánh đối phương".

"Đôi mắt này cũng quá bá đạo rồi".

Đám người ngồi xem trò vui hiện tại nhìn cặp mắt kì lạ của Vân Ngọc mà thêm nhỏ dãi, có đôi mắt này còn không phải vô địch sao?.

"Ưm món quà này của Diệp Thiên quả nhiên là vô giá".

Vân Long cười hài lòng.

Liễu Nghi cũng mừng vì con.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Thêm dầu vào lửa

“Cho người đám xem thường sư phụ ta, tiếp chiêu”.

Vân Ngọc hừ lạnh nói.

Nàng mở to mắt, đôi mắt đỏ sáng lên màu đỏ tươi nhìn chăm chăm Lý Hạo.

“Dừng lại ở đây”.

Diệp Thiên bỗng xuất hiện bên cạnh Vân Ngọc dùng tay che mắt của nàng.

Diệp Thiên nhìn ra nàng là muốn dùng Sharingan tạo ra huyền cảnh tấn công Lý Hạo nhưng chiêu này nên là lá bài tẩy trong những lúc nguy hiểm để làm kẻ thù bất ngờ tạo ra nhất kích tất sát, giống như lần trước Diệp Thiên dùng lên Lý Thông vậy.

Nếu dùng ở đây để đánh bại một tên vô dụng như Lý Hạo mà bại lộ thì không đáng.

“Sư phụ”.

Vân Ngọc khó hiểu nhìn Diệp Thiên.

“Trận đấu còn chưa xong người xen vào làm gì?”.

Lý Hạo tức giận nhăn nhó.

“Hô... vậy người còn muốn thăm dò đôi mắt của thầy trò ta nữa sao?”.

Diệp Thiên dùng ra Mangekyou Sharingan nhìn chăm chăm Lý Hạo hỏi.

“M-Mắt người...?”.

Lý Hạo cứng họng, bị ánh mắt Diệp Thiên nhìn hấn cảm giác như mọi thứ đều bị Diệp Thiên nhìn thấu, điều này khiến hấn lạnh cả sống lưng.

Tất cả người ở đây đều kinh ngạc nhìn đôi mắt kì lạ như bông hoa đỏ của Diệp Thiên.

Diệp Thiên nhìn ra đám người ở đây đều muốn hiểu rõ Sharingan nên dùng ra Mangekyou Sharingan khiến họ cảm thấy Sharingan càng thêm bí ẩn không dám mạnh động, vì đôi mắt của Vân Ngọc đã kinh khủng như thế ai biết được đôi mắt của Diệp Thiên còn ghê gớm ra sao.

“Sur phụ mắt người?”.

Vân Ngọc cũng không ngoại lệ.

“Mắt của con chỉ là hình dáng ban đầu mà thôi khi nó thuế biến sẽ mang theo sức mạnh khác mạnh hơn, những thứ này lúc rảnh ta sẽ nói cho con”.

Diệp Thiên cười nói rồi thu lại Mangekyou Sharingan.

“Được rồi, con đi thay y phục đi”.

Diệp Thiên nói rồi trở lại chỗ ngồi.

Vân Ngọc nghe lời đi thay y phục, mọi người thấy chiến đấu đã hết thì trở lại tiếp tục dư tiệc nhưng trong miệng luôn nhắc đến Vân Ngọc cùng Diệp Thiên còn Lý Hạo bị họ bỏ qua một bên.

“Chết tiệt, chết tiệt...”.

Lý Hạo tức giận không có chỗ phát tác liên tục mắng khê.

“Haiz...”.

Người của Thạch gia nhìn thấy thế thì thờ dài làm ngo.

...

Đến tận chiều mọi thứ mới kết thúc.

“Ta đi trước”.

Diệp Thiên nhìn thấy xung quanh mọi người đều nhìn mình thì nhanh chóng chào đám Vân Phong một tiếng rồi dùng chuyển bóng biến mất.

“Tên này đi nhanh thế”.

Trương Hồ nói.

“Người thử nhìn xung quanh xem, hiện tại sợ là ai cũng muốn có một đôi mắt có thể sao chép huyền kĩ như thế”.

Vân Phong cười nói.

“Hơn nữa lúc này hần nói khả năng đó lại chỉ là bình thường còn có khả năng mạnh hơn thế, không bao lâu các thế lực, đại gia tộc đều muốn sở hữu đôi mắt như thế”.

Dương Phượng Vũ nói.

“Đôi mắt đó quả thật bá đạo, lần trước tỷ thí với người hần còn chưa dùng nó”.

Trương Hồ nói với Dương Phượng Vũ.

“Người cũng muốn có sao?”.

Vân Phong hỏi.

“Muốn thì muốn nhưng chỉ chút chút thôi, hần truyền công pháp lợi hại như vậy cho ta đã rất tốt rồi, ta biết thế nào là đủ”.

Trương Hồ ưỡn ngực chính trực nói.

“Ừm...”.

Vân Phong cùng Dương Phượng Vũ gật đầu mạnh đồng ý.

“Được rồi đi thôi”.

Vân Phong nói.

“Muội muội đi thôi”.

Dương Phụng Vũ vỗ vỗ Dương Thiên Vũ gọi.

Tiểu cô nương ngồi một chỗ ăn uống nghe mọi người nói chuyện buồn chán đến ngủ gục.

Đánh thức nàng dậy cả 4 người cũng rời đi, hiện tại bọn họ ở trên đảo bay như Diệp Thiên vì hoàn cảnh tốt cho quá trình tu luyện của họ.

...

“Nhanh trở về báo cáo”.

Lý Hạo nhanh chóng rời đi, hôm nay mặt mũi hắn đã mất hết nhưng quan trọng hơn vẫn là báo cáo lại những gì xảy ra hôm nay.

Không chỉ về Vân Ngọc mà còn về sự phụ của nàng Diệp Hàn, cái tên này hắn nghe được từ lúc bọn Vân Phong nói chuyện với nhau.

Không chỉ thế mà hành động của 4 đại thế lực cũng làm hắn bất an nên phải nhanh chóng báo cáo sự tình càng sớm càng tốt.

Bên trong phòng các chủ của Thiên Nguyệt các.

“Tiểu thư, người làm như vậy không phải thêm dầu vào lửa sao?”.

Trúc Lý đứng bên cạnh Bạch Linh hỏi.

“Như vậy không phải càng thú vị sao? Ta muốn sớm nhìn biểu hiện của hai tên kia”.

Bạch Linh cười nói.

“Ây, mặc dù thiên phú của cả 2 đều rất cao nhưng cũng cần thời gian để đào sâu phát triển, người lại để cả 4 thế lực lớn chúng ta công khai thiên vị Vân gia cùng Dương gia như vậy không phải thúc đẩy Lý gia nhanh chóng phản kháng sao?”.

Trúc Lý nói.

“Không sao cả, nếu bọn hắn thật sự là long thì người thắng sẽ là bọn hắn nếu bọn hắn là giun thì chết cũng không tiếc”.

Bạch Linh ánh mắt lộ ra vẻ trưởng thành không hợp với tính cách bình thường nàng thể hiện ra.

“Haiz... vậy ta cùng tiểu thư nhìn xem bọn họ”.

Trúc Lý thờ dãi, nàng biết tiểu thư đã quyết định thì không thể thay đổi được.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Huyền thú hành động lạ

Sau ngày sinh nhật của công chúa, cả vương thành đều nổi lên tin đồn về nàng.

Không chỉ thế, rất nhiều người bắt đầu để ý đến hành động của 4 đại thế lực trong vương thành.

Chỉ mới đây thôi bọn họ còn chẳng quan tâm trong vương thành xảy chuyện gì, cho dù Lý gia cùng Vân gia có đánh đến đầu rơi máu chảy sợ là bọn họ cũng không thèm nhúng tay mà ngồi một bên cười khúc khích vì hời một vụ lớn.

Nhưng hành động của 4 đại thế lực này ngày hôm qua đã gây nên rất nhiều sóng gió trong vương thành.

Nhiều gia tộc, thế lực trong vương thành thấy tình hình có biến lập tức phái người thăm dò.

Thăm dò một cái tất cả đều giật mình trước kết quả vì hiện tại 4 đại thế lực đều ẩn hiện mở rộng hợp tác với Vân gia cùng Dương gia, không chỉ thế 4 đại thế lực này bắt đầu có sự thờ ơ trước Lý gia cùng Thạch gia.

Gặp người của Vân gia cùng Dương gia thì thân thiết xưng huynh gọi đệ, gặp người của Lý gia cùng Thạch gia không mắng thì im không quan tâm. Chính vì có được những tình báo như thế nên rất nhiều gia tộc bắt đầu có xu hướng muốn chuyển sang phe của Vân gia, Dương gia.

Tình hình trong vương thành mỗi lúc một căng thẳng.

“Lý tộc trưởng, người nói hiện tại phải làm thế nào?”.

Thạch Minh ngồi trên ghế hỏi Lý Thương.

Mọi người trong phòng đều im lặng chú ý nghe quyết định của Lý Thương.

“Các người cứ bình tĩnh, 4 đại thế lực kia biểu hiện hiện tại chỉ là giao hảo với địch vẫn chưa có biểu hiện rằng sẽ hỗ trợ họ, bằng chứng là không có một đại diện có địa vị cao nào đi dự tiệc cả”.

Lý Thương bình tĩnh nói.

“Ừm... rất có lý”.

Mọi người trong phòng gật đầu đồng ý, trong lòng cũng yên tâm không ít.

“Nhưng nếu cứ để tình hình cứ tiếp diễn bên ta rất bất lợi, phải nhanh chóng hành động, để lâu tất có họa”.

“Vậy hiện tại cần làm gì?”.

Thạch Minh hỏi.

“Không làm gì cả, con trai ta đã gửi tin, nửa tháng nữa thì việc chuẩn bị sẽ hoàn thành, đến lúc đó Vân Lam không còn là của Vân gia nữa”.

Lý Thương ánh mắt sát lạnh nói.

“Các người bí mật báo tin cho người của chúng ta trở về tập trung đừng để bọn chúng đi lung tung gây họa trong thời gian này”.

Thạch Minh nói.

“Ừm...”.

Lý Thương gật đầu đồng ý.

Trên đảo của Diệp Thiên, hắn đang luyện kiếm thì một thân ảnh từ xa đi tới.

“Thế nào rồi?”.

Diệp Thiên dừng lại hỏi thân ảnh kia.

“Thiếu gia, Lý gia cùng Thạch gia chỉ triệu tập người trở về ngoài ra không có hành động nào khác”.

Kim Sơn đi đến nói.

“Ừm... xem ra là đang tích trữ”.

Diệp Thiên bình thản nói.

“Hiện tại cứ gác qua một bên, tài liệu ta muốn người đã có chưa?”.

“Vâng, tất cả đều ở bên trong, những loại tài liệu này khá hiếm nên chỉ có 2 phần”.

Kim Sơn lấy ra một chiếc Trữ giới vật đưa cho Diệp Thiên.

“Nhiều đó là đủ rồi”.

Diệp Thiên dò xét kiểm tra một chút hài lòng nói.

"Được rồi, chú ý quan sát cử động của bên kia, mấy ngày nay ta sẽ ở trong cung có gì cứ đến đó tìm".

"Vâng".

Kim Sơn đáp lời rời đi.

"Nên chuẩn bị một chút cho nàng".

Diệp Thiên lăm bằm tính toán muốn rời đi.

"Hử?".

Diệp Thiên bỗng đứng lại nghi hoặc.

"Đám huyền thú này?".

Diệp Thiên lăm bằm.

Mỗi ngày hắn đều dùng phân thân đi vào Vạn thú sơn mạch chém giết huyền thú để tăng EXP, hôm nay cũng thế mỗi ngày đều chém giết ở khu vực huyền thú có tu vi Huyền Quanh cảnh hoặc Huyền Ấn cảnh tầng đầu.

Bình thường chém giết rất trôi chảy nhưng hôm nay có điều kì lạ xảy ra, huyền thú bên trong bỗng nhiên đi theo từng đàn dù không cùng loài.

Huyền thú rất xem trọng linh địa và rất kiêu ngạo nên không đi chung với bất cứ ai trừ khi loài bầy đàn nhưng hiện tại lại xảy ra.

Không chỉ như thế khi phân thân của hắn giao chiến với chúng thì phát hiện trong lúc bọn chúng chiến đấu biết tiến thoái tìm đường tấn công, phối hợp cũng rất tốt.

Huyền thú mặc dù mạnh nhưng linh trí thấp, trừ khi đến Đan linh cảnh tu vi thì mới mở linh trí đồng thời nói chuyện như người thường.

Chính vì phát hiện điều lạ nên phân thân của hắn sau khi hợp lực chém giết bọn chúng thì lập tức tự giải skill để chuyển thông tin cho hắn.

"Tình huống này chỉ có một cách giải thích chính là đám huyền thú kia là sủng thú của người, sủng thú có thể phối hợp ăn ý như thế hắn là Thuần thú sư".

Diệp Thiên phán đoán.

"Thuần thú sư! Vạn thú tông!".

"Vạn thú tông nằm ở Tây Nam giáp với vương quốc kẻ bên không thể xuất hiện ở đây, vậy chỉ có một lý do là tên tông chủ kia để sủng thú Đan Linh cảnh của hắn tạo ra thú triều hỗ trợ Lý gia tấn công vương thành".

Diệp Thiên phân tích cùng suy đoán.

Thuần thú sư mặc dù ngang hân với Luyện đan sư, Luyện khí sư... nhưng lại hiếm hơn vì mỗi con huyền thú tính cách thói quen khác nhau như con người nên rất khó thuần phục.

Nhưng nếu thuần phục được thì rất lợi hại, chiến đấu toàn là 2 đánh 1, sủng thú tu vi cao còn có thể hiệu triệu huyền thú hoang đã tạo thú triều vì huyền thú rất chú trọng kẻ yếu người mạnh, kẻ yếu bị loại kẻ mạnh thì được tôn sùng.

"Xem ra phải bàn chuyện này với bọn họ thôi".

Diệp Thiên thở dài phi người hướng hoàng cung bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Phương án

"Thế nào có phát hiện là kẻ nào làm ra không?".

Bên trong Vạn thú sơn mạch một đám người đang trao đổi với nhau.

"Không, ngoài dấu vết lúc chiến đấu ra thì không còn gì nữa, giống như tan biến mất vậy không để lại bất kì thứ gì".

Một người chỉ chỉ chỗ mảnh rừng bị tàn phá, bên trong còn có 4 cái xác của huyền thú.

“Chết tiệt, các ngươi tiếp tục chia ra tìm kiếm”.

Một người tức giận ra lệnh.

“Vâng”.

Đám người lập tức phân tán ra rồi đi.

“Sur huynh không cần tức giận như thế”.

Một người ở lại nói.

“Hừ... nhiệm vụ lần này địch thân tông chủ phân phó nếu có gì ngoài ý muốn chúng ta chết chắc”.

Người được gọi sur huynh hừ lạnh nói.

“Sur không đừng quá lo lắng, theo như vết tích để lại người giết chết đám sủng vật của ta tu vi không quá cao hẳn là người của Vân Lam học viện ra ngoài làm nhiệm vụ mà thôi, sẽ không phát hiện điều gì đâu”.

Người nọ nói.

“Ừm...”.

Nghe được lời này người sur huynh mới bình tĩnh lại.

“Nhưng ngươi cũng đừng chủ quan, làm việc cẩn thận thì tốt hơn kế hoạch sau nửa tháng sẽ bắt đầu, nhất định không được để xảy ra sai sót”.

Người sur huynh nhắc nhở.

Bên trong hoàng cung, phòng nghị sự có 6 người đang ngồi.

Một là Vân Long, một là Diệp Thiên còn lại là Trưởng lão Vân gia.

Diệp Thiên cùng Vân gia đã lập lời thề rồi nên cũng được vào nơi này.

“Vân Ngọc đã sắp đột phá Huyền Đan cảnh, một lát nữa ta sẽ bố trận ở chỗ nàng sau đó các ngươi tìm người canh gác cẩn thận là được”.

Ngồi trên ghế Diệp Thiên nhẹ nhàng nói.

“Không thành vấn đề”.

Nhắc đến Vân Ngọc, Vân Long cùng các vị trưởng lão Vân gia đều mang tiểu ý trên mặt.

Thiên phú của nàng bọn hắn đã kiểm tra một lần nữa, đồng thời hôm trước nàng lấy Dung Linh cảnh đánh với Huyền Vân Cảnh còn chiếm thượng phong làm đám lão già này cả mặt đều nở hoa.

Tương lai có nàng, Vân gia còn không thể phát triển sao?.

“Còn một chuyện nữa là về Lý gia”.

Diệp Thiên nói.

Căn phòng lập tức trở nên trầm tĩnh.

“Ngươi phát hiện gì mới sao?”.

Vân Long hỏi.

“Ừm... ta phát hiện bên trong Vạn thú sơn mạch xuất hiện không ít huyền thú đã qua huấn luyện”.

Diệp Thiên nói.

“Huyền thú đã huấn luyện? Vậy chắc chắn là đám sủng thú của bọn người Vạn thú tông kia rồi”.

Một vị trưởng lão nói, người này là Nhị trưởng lão Vân Hoa.

“Ừm...”.

Những người khác cũng gật đầu.

“Sùng thú của tông chủ Vạn thú tông là Đan Linh cảnh rất có thể bọn chúng muốn tạo thú triều đây mà”.

Tứ trưởng lão Vân Nhạc nói tiếp.

“Điều này rất có thể, hơn nữa bên trong Vạn thú tông có rất nhiều người sở hữu sùng thú có tu vi Huyền Ấn cảnh cũng rất có lực hiệu triệu huyền thú yếu hơn”.

Tam trưởng lão Vân Hồng nói.

“Nếu chúng ta có thủ được cũng đã đuối sức, Lý gia cùng Thạch gia chỉ cần đánh lén thì xem như xong”.

Đại trưởng lão Vân Phi nói.

“Ừm...”.

Diệp Thiên gật đầu.

“Chúng ta cần chuẩn bị kế hoạch cho chuyện này càng nhanh càng tốt”.

Vân Long nói.

“Đúng là thế, nhưng cứ cho là chúng ta xử lý được thú triều thì bên ta vẫn thua về mặt chiến lực”.

Vân Phi nói ra điểm mấu chốt.

Đúng vậy, cho dù xử lý xong thú triều thì bên kia vẫn còn 4 tên Đan Linh cảnh, mà bên ta chỉ có 3 nếu không giải quyết được vấn đề này thì chiến thắng chỉ là ảo mộng.

“Diệp Thiên, không phải ngươi có cách giúp chúng ta sao? Nói ra nghe một chút”.

Vân Long quay đầu nhìn Diệp Thiên.

“Ta chỉ có vài phương án mà thôi, nhưng phải có chi phí để thực hiện”.

Diệp Thiên xòe tay nói.

“Ây, sao ngươi lại tham tài đến như vậy chứ?”.

Vân Long cười khò nói.

“Ngươi nên cảm ơn ta thì đúng hơn, nếu không đòi tiền thì khác nào Vân gia ngươi lại tiếp tục nợ nhân tình của ta chứ?”.

Diệp Thiên cười cợt nói.

“Được rồi, được rồi, ngươi muốn bao nhiêu?”.

Vân Long cùng các vị trưởng lão thấy rất đúng nên đành chấp nhận.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Vị của nó rất tệ

“3000 vạn”.

Diệp Thiên đưa ra 3 ngón tay nói.

“Lại là 3000 vạn, tiểu tử nguoi thích con số này sao? Đây cầm đi”.

Vân Long bó tay ném cho hắn một chiếc Trữ giới vật.

“Chờ một chút”.

Diệp Thiên thu lại tiền cười nói.

“Bịch... bịch... bịch...”.

Không lâu sau hắn lấy ra một chiếc túi nhỏ đặt lên bàn, sau đó là 4 loại trái cây với hình dáng kì dị còn có những hoa văn xoắn bao phủ bên ngoài, mỗi loại đều mang màu sắc riêng.

“Cái quái gì vậy?”.

Vân Hồng hiếu kì hỏi.

“Đây gọi là Đậu thần, cho dù nguoi tứ chi không còn ăn vào một hạt cũng có thể bình phục lại bình thường ngay lập tức, ở đây ta có 10 hạt”.

Diệp Thiên cầm lên túi nhỏ lấy ra một hạt đậu nhỏ nói.

Hắn muốn mua thêm để phòng hờ nhưng mỗi tháng hệ thống chỉ cho hắn mua 10 hạt.

“Oh... lợi hại như vậy, công dụng chẳng khác nào đan dược trong truyền thuyết”.

Cả đám oh lên bất ngờ.

Diệp Thiên thì cười cười, đan dược đúng là làm được nhưng phẩm giai không thấp một vương quốc nhỏ như Vân Lam vương quốc chạy đi đâu tìm.

“Còn 4 quả này gọi là Trái ác quỷ, người ăn vào sẽ có được năng lực đặc biệt không liên quan đến huyền lực hay tinh thần lực, lúc dùng nguoi sẽ không hao tổn bất cứ thứ gì”.

Diệp Thiên giới thiệu 4 loại trái cây.

“Năng lực đặc biệt?”.

Cả đám không hiểu rõ ý nghĩa câu nói của Diệp Thiên.

“Ví dụ như nguoi muốn phóng một đạo lôi điện thì cần phải hao tổn huyền lực nhưng nếu nguoi sở hữu năng lực thuộc tính lôi điện thì nguoi muốn phóng bao nhiêu thì phóng bấy nhiêu không mất gì cả”.

Diệp Thiên giải thích thêm.

“Ra vậy,... không ngờ còn có loại kì vật như thế trên đời, đúng là mở rộng tầm mắt”.

Đám trưởng lão cùng Vân Long ngạc nhiên nói.

“4 Trái ác quỷ ở đây theo thứ tự là Nham, Lôi, Quang và Băng Hàn, người ăn vào sẽ có được năng lực như trái ác quỷ họ ăn và mỗi người chỉ có thể ăn một quả nếu ăn quả thứ hai sẽ bạo thể mà chết”.

Diệp Thiên chỉ vào từng Trái ác quỷ nói.

“Còn một điều nữa là lý do nó được gọi là Trái ác quỷ là vì sau khi ăn nó thì người ăn sẽ mất đi khả năng bơi lội, thứ hai là sẽ yếu đi khi chạm vào nước biển”.

“Các nguoi có thể lựa chọn ăn hoặc không”.

Diệp Thiên nói rồi ngồi trở lại ghế.

“Ừm...”.

“Ta chọn trái có lôi thuộc tính”.

Trong lúc mọi người còn đang do dự suy nghĩ thì Vân Hồng đã đứng dậy đi đến cầm lấy một trái Trái ác quỷ nói.

“Nguoi suy nghĩ kĩ rồi chứ?”.

Vân Phi hỏi.

“Suy nghĩ cái gì, chỉ là không biết bơi mà thôi, cả đời ta còn chưa chạm qua nước biển nữa là, hơn nữa có huyền lực hộ thể nước biển chạm vào các người được sao? Cần gì suy nghĩ nhiều như vậy”.

Vân Hồng một lời nói làm thức tỉnh người trong mộng.

Mọi người bỗng quên mất còn có thể dùng huyền lực hộ thể, có huyền lực hộ thể bọn hắn đi bộ xuống đáy biển còn được sợ gì chứ?.

“Lão tam nói rất đúng, vậy ta chọn Quang thuộc tính”.

Vân Nhạc nói.

“Ta lấy Băng Hàn”.

Vân Hoa cũng đi tới cầm một quả.

“Vậy thì ta thật muốn nhìn ăn xong sẽ có gì khác biệt”.

Vân Phi cầm lấy quả cuối cùng nói.

Phân chia xong xuôi cả 4 người lập tức ăn vào, có lời thề nên bọn hắn không lo Diệp Thiên sẽ hại bọn hắn.

"Khục khục... khục khục...".

Lập tức cả 4 người đều ho khan nhắm mắt.

"À ta quên nói, lý do thứ 3 nó gọi là Trái ác quỷ là vì vị của nó rất tệ".

Diệp Thiên cười cợt nói.

"Khục khục... tiểu tử người là cổ ý".

Vân Hồng nhắm mắt nói.

"Có gắng ăn hết thì hơn".

Diệp Thiên nhắc nhở.

4 vị trưởng lão ngậm đắng nuốt cay ăn hết Trái ác quỷ của mình.

"Hừm"

Ăn xong cả 4 bỗng nhiên khựng lại một chút rồi trở lại bình thường.

"Thế nào?".

Vân Long hỏi.

“Đi ra ngoài, ta muốn thử một chút”.

4 người không trả lời hắn mà nhìn nhau cười đồng loạt đi ra khỏi phòng nghị sự đến ngự hoa viên.

“Chuyện gì thế?”.

Vân Long không hiểu hỏi Diệp Thiên.

“Không sao cả, đi theo là được”.

Diệp Thiên cười đi theo.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Dùng thử khả năng

Diệp Thiên cùng Vân Long theo sau 4 vị trưởng lão đến ngự hoa viên.

“Đề ta lên trước”.

Vân Nhạc giành trước Vân Hồng nói.

“Véo... véo...”.

Cơ thể Vân Nhạc bỗng hóa thành những hạt ánh sáng màu vàng di chuyển nhanh với tốc độ kinh khủng rồi hợp lại thành bản thân Vân Nhạc.

“Véo... véo...”.

Một lần nữa Vân Nhạc hóa thành những hạt ánh sáng bay lên trời.

“Tán”.

Vân Nhạc trở lại như cũ, từ trên không hấn xoay vòng tròn, trên hai bàn tay của hấn bắn ra từng tia ánh sáng thẳng với tốc độ kinh hồn.

“Ầm... ầm... ầm... ầm...”.

Các tia sáng chạm xuống đất nổ tung không ngừng, mọi thứ trong bán kính mấy trăm m đều bị hấn sang bằng, trên đất chỉ còn lại đống không hết những hố to.

“Cắt”.

Chưa dừng lại ở đó, hấn chấp hai tay thành kiếm chém một đường thẳng.

“Ong~... ầm ầm...”.

Một tia sáng dài bắn ra từ hai đầu ngón tay hấn cắt mặt đất thành hai, đồng thời mang theo tiếng nổ kinh hoàng.

“Ha...”.

Đáp xuống đất hấn vung một cước ngang.

Một đạo ánh sáng đẹp cong như lưỡi liềm bay đi chém đứt mọi thứ trên đường đi của nó.

“Xoẹt... ầm...”.

Trước khi biến mất, chiếc lưỡi liềm ánh sáng cắt xuyên qua cả một ngọn núi đá gần đó, cả ngọn núi rơi ở khoảng cách ngắn làm chấn động khắp nơi.

“Hô... hahaha... tuyệt vời”.

Vân Nhạc cười khoái chí.

“Ghe gớm, tốc độ, uy lực, cả tốc độ ra chiêu đều không thể tin được”.

Vân Long ngạc nhiên nói.

“Ngươi không cần ngạc nhiên, hiện tại hấn chỉ mới dùng được 3 phần 10 khả năng của Trái ác quỷ mà thôi”.

Diệp Thiên nói.

“Chỉ với nhiều đây thôi chiến lực của Tứ trưởng lão đã có thể chiến với Đan Linh cảnh mà ngươi nói chỉ mới 3 phần 10 khả năng thực”.

Vân Long còn tưởng mình nghe nhầm.

“Ngươi quá xem thường Trái ác quỷ rồi, nhưng Trái ác quỷ ta chọn cho họ đều mang thuộc tính đặc biệt, cơ thể họ có thể hóa lỏng thành dạng thuộc tính đó, nếu không có thủ đoạn đặc thù thì đừng hòng chạm đến người họ”.

Diệp Thiên cười nói.

“Hahaha... lão tứ chơi đủ rồi thì đến ta”.

Vân Hồng cười lớn đi ra xa.

“Xẹt xẹt xẹt... rắc rắc...”.

Từ xa những tia sét từ cơ thể của Vân Hồng phát ra đánh lung tung phá hủy khắp nơi.

“Lôi”.

Vân Hồng đưa tay quát một tiếng, trên tay hần lập tức xuất hiện một quả lôi cầu, lôi càng lúc càng to, lôi điện ngày càng thịnh.

“Phá”.

Vân Hồng dùng hết sức đập mạnh xuống đất.

“ẦM... rắc rắc...Xoẹt xoẹt...”.

Lôi cầu nổ tung, cả mặt đất bị nổ ra một hố to cả chục mét sâu không thấy đáy, xung quanh hố mặt đất đều là vết rạn nứt, giữa lòng hố vẫn còn không ít tia điện chớp giật.

“Vụt... Lôi Vân”.

Vân Hồng nhảy lên cao từ dưới hố, miệng quát lớn.

“Xẹt..xẹt...”.

Cả bầu trời xanh bỗng bị che đầy bởi đám mây đen khổng lồ cùng với những tia sét ẩn hiện bên trong.

“Rầm...rầm...rầm...”.

Không lâu sau từng cột lôi điện từ đám mây đen đánh xuống như mưa, cả không gian đều bị một rừng lôi đình che giấu.

Đến khi mọi thứ dừng lại thì chỉ còn lại một khoảng đất trống, mọi thứ bên trong nó đều bị lôi đình đánh thành than, mặt đất vẫn còn một vài nơi bị nung chảy.

Cả một phiến rừng lớn lại bị hai tên này thử chiêu mà bị xóa sổ, may là bọn hắn đã đi sâu vào trong ngự hoa viên nếu ở bên ngoài sợ là cả hoàng cung đều bị bọn hắn sang bằng.

“Lôi...”.

“Được rồi, dừng lại đi”.

Vân Hồng vẫn chưa muốn dừng thì Diệp Thiên hô lớn nhắc nhở.

“Diệp Thiên ngươi muốn gì?”.

Vân Hồng đi lại gần thắc mắc.

“Các ngươi làm ra động tĩnh lớn như vậy sợ là bên ngoài đã không ít người chú ý, sắp đến sẽ có đại chiến thực lực của các ngươi không thể để lộ”.

Diệp Thiên chỉ chỉ xung quanh nói.

“Diệp Thiên nói có lý, dừng ở đây thôi, chúng ta đã biết hiện tại chúng ta đã đủ chiến lực đánh với một Đan Linh cảnh nhiều đó đã đủ”.

Đại trưởng lão nói.

“Ừm...”.

Mấy người còn lại gật đầu.

“Được rồi, ta qua chỗ Vân Ngọc bỏ trận đây”.

Diệp Thiên nói rồi rời đi.

“Haiz... tiểu tử này vẫn thần bí như vậy, kì vật như thể hần cũng có”.

Vân Hồng nhìn bóng lưng Diệp Thiên cảm thán.

“Ừm... Lý gia lần này thật xui xẻo”.

Vân Hoa góp lời.

Mọi người đều gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 94: Đánh cược

Diệp Thiên đi đến sân viện của Vân Ngọc.

“Sur phụ”.

Vân Ngọc đang ngồi trên ghế đá thấy Diệp Thiên nàng liền đứng dậy cười nói.

“Ủm... ngươi còn bao lâu thì đột phá”.

Diệp Thiên cười hỏi.

“Khoảng 2 hoặc 3 ngày nữa thôi”.

Vân Ngọc tính toán một chút nói.

“Ủm... chăm chỉ tu luyện nhanh chóng đột phá, sau khi đột phá Huyền đan cảnh thì bệnh tình của con mới hoàn toàn chữa trị”.

Diệp Thiên khuyên bảo.

“Vâng”.

Vân Ngọc ngoan ngoãn nói rồi chạy vào phòng muốn bắt đầu tu luyện.

“Cũng nên bắt đầu chuẩn bị thôi”.

Diệp Thiên lẩm bẩm.

Hắn nhìn xung quanh sân viện một vòng ước lượng vị trí rồi mới lấy ra tài liệu bố trận.

“Lên”.

Diệp Thiên dùng tinh thần lực dẫn các tài liệu phân chia ra các vị trí khác nhau rồi lập tức bắt ấn tạo thủ pháp.

Lập tức trên mặt đất xuất hiện lít nhít các loại đồ án liên kết với nhau, tiếp theo Diệp thiên không ngừng thay đổi thủ pháp để các loại tài liệu dung nhập vào trận pháp tạo ra mối liên kết với nhau.

“Khởi”.

Qua hồi lâu, Diệp Thiên quát một tiếng một màn sáng trong suốt xuất hiện bao phủ cả sân viện của Vân Ngọc.

“Thành công”.

Diệp Thiên cười hài lòng.

Đây chỉ là đại trận dùng để che giấu khí tức, ba động... mặc dù chỉ là Ngũ giai nhưng uy lực không thua lục giai trận pháp bao nhiêu hẳn là có thể che giấu Vân Ngọc lúc nàng đột phá.

Tiếp đó mấy ngày Diệp Thiên ở một căn phòng có thể quan sát sân viện của Vân Ngọc để theo dõi tiến độ đột phá của nàng.

Sau khi Diệp Thiên bố trận xong thì Vân gia cũng cùng Dương gia bàn luận việc Lý gia cùng thú triều.

Sau khi bàn bạc xong, Vân Long lập tức tuyên bố với người bên ngoài rằng sắp có một trận thú triều cần chuẩn bị thủ thành loại bỏ thú triều.

Người trong cả vương thành lập tức hưởng ứng nhiệt liệt, Vân Lam vương thành nằm ở ranh giới giữa Nam châu và Tây châu, cách vài năm lại có thú triều nên khi Vân Long ra thông báo thì không ai nghi ngờ.

Thú triều tàn ác hung mãnh nhưng đối với những gia tộc cùng thế lực lớn thì đó lại là một khi báo động, người của Huyền thú toàn là bảo tất cả đều có thể dùng hoặc bán lấy tiền, thú triều yêu thú nhiều không đếm hết chỉ cần xử lý xong xuôi thì những thứ thu thập được từ đó có thể để một gia tộc phát triển nhanh thêm một bước, là cơ hội ngàn vàng.

Trên đảo bay của Thiên Nguyệt các, Bạch Linh ngồi bên cửa sổ ngắm cảnh.

“Xem ra đã bắt đầu, còn nhanh hơn ta đoán”.

Bạch Linh cười đẹp nói.

“Lý gia cùng Vạn thú tông ra tay sớm như vậy, Vân gia cùng Dương gia liệu có chống đỡ nổi”.

Trúc Ly ngồi trên ghế uống trà nói.

“Ta và Trúc lão đặt cuộc chứ?”.

Bạch Linh nhìn nàng nói.

“Tiểu thư hình như rất tự tin?”.

Trúc Ly hiểu kì hỏi.

“Không phải là ta tự tin mà là trong mắt ta hai tên kia không tầm thường chút nào, ta có linh cảm một thứ gì đó sẽ rất thú vị sẽ xảy ra”.

Bạch Linh cười nói.

“Vậy thì lão bà ta sẽ cược một lần với tiểu thư”.

Trúc Ly nói xong xuất ra một vật.

Đó là một đóa hoa sen màu đỏ rực, ở giữa hoa sen còn có 7 hạt sen màu đỏ vàng như hạt châu đang rực cháy.

“oh... Địa Tâm Liên, Trúc lão không tệ nha, lại có thể tìm được thứ hiếm như vậy”.

Bạch Linh nói.

Địa Tâm Liên là một bảo vật hiếm thấy nhưng giá trị không cao vì hạt sen chỉ có thể để dùng để tu luyện công pháp hỏa hệ, cánh hoa ngoài làm phụ liệu thay thế cho vài loại đan dược thì không còn gì nữa, nhưng vì xinh đẹp và quý hiếm nên không ít người muốn mua để sưu tầm.

“Vậy ta cũng phải ra đồ thôi”.

Bạch Linh cười khẽ vẫy tay, một chiếc hộp ngọc xuất hiện trên tay nàng.

Nàng nhẹ tay mở hộp ngọc, bên trong là một củ nhân sâm màu vàng tươi, hình dáng rất giống với một con người.

“Bạch niên sâm, không ngờ tiểu thư lại có thứ này”.

Trúc Ly ngạc nhiên nói.

Bạch niên sâm độ hiếm thấy không thua Địa Tâm Liên, nhưng công dụng lại to lớn hơn nhiều, một củ Bạch niên sâm có thể để tuổi thọ một người gia tăng ít nhất mấy chục, nếu có thể luyện chế thành Bách Niên đan thì có thể tăng thêm 100 năm tuổi thọ.

Cường giả tu luyện đến Đan Linh cảnh tuổi thọ chỉ ít 300, nếu trong thời gian này không thể đột phá tiếp một bước thì có mạnh hơn nữa cũng thành cát bụi.

Nhưng nếu người có thêm 100 năm tuổi thọ thì biết đâu người sẽ đột phá thêm một bước, địa vị cao hơn, sức mạnh lớn hơn, tuổi thọ cũng được đẩy lên rất nhiều.

Một cái là về với tro bụi, một cái là hưởng hết niềm vui nhân gian, có thể thấy một củ Bạch niên sâm giá trị cỡ nào.

“Vậy phải chờ xem hai bên xử lý thế nào”.

Trúc Ly cười nói tiếp tục uống trà.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Kích hoạt thể chất

Phòng nghị sự của Lý gia.

“Không ngờ thú triều lại bị phát hiện sớm đến như vậy, hiện tại xung quanh hai nhà chúng ta đều có người của Vân gia cùng Dương gia theo dõi”.

Một người nói.

“Sau khi Vân Long thông báo chuẩn bị đối kháng thú triều thì lập tức phong bế cửa thành không thể ra cũng không thể vào”.

Một người nói tiếp.

“Không sao cả, chờ đến lúc Vạn thú tông dẫn thú triều đến chúng ta ở bên trong thành phối hợp là được”.

Lý Thương nói.

“Nội ngoại cùng phối hợp, rất không tệ”.

Thạch Minh ngồi một bên gật đầu.

“Bọn hần có chuẩn bị bên ta cũng có”.

“Lập tức thông báo để người phía dưới chuẩn bị đối chiến bất cứ lúc nào, đại trận cũng ở trong trạng thái chuẩn bị”.

Lý Thương ra lệnh.

Bên trong hoàng cung.

“Sắp đột phá rồi”.

Diệp Thiên ngồi trên ghế đá trong sân viện của Vân Ngọc uống trà nói.

“Ngươi nói Ngọc nhi đột phá sẽ thế nào?”.

Vân Long ngồi kế bên hỏi, bên cạnh đó còn có Liễu Nghi cùng 4 vị trưởng lão.

Do Diệp Thiên nói sẽ có dị biến xảy ra nên bọn hần đặc biệt chú trọng, ở gần cảnh giác nếu có chuyện cũng tốt ứng phó.

“Ta cũng không biết, sư phụ ta chỉ nói thể chất của Vạn Ngọc rất nghịch thiên nên khi kích hoạt sẽ có chuyện xảy ra ngoài ra không nói gì nữa”.

Diệp Thiên trả lời.

“Ây, nếu sư phụ ngươi nói vậy thì chỉ còn cách đợi thôi”.

Vân Long nói.

Hần thật sự rất tò mò sư phụ của Diệp Thiên là ai mà lại có kiến thức uyên bác như thế, Ngọc nhi bệnh từ nhỏ đến lớn không ai chữa được, người ta chỉ cần đo đệ miêu tả vài câu đã biết hết.

Còn dạy ra được cái tên biến thái Diệp Thiên, tuổi nhỏ đã thiên phú kinh người như vậy, sau này không biết sẽ thế nào.

“Vù...vù...”.

Đang lúc mọi người chờ đợi cùng suy nghĩ lung tung thì từng đợt gió nhẹ thổi vào sân viện.

“Sắp rồi”.

Mọi người lập tức nhìn hướng phòng của Vân Ngọc.

“VÙ...VÙ...”.

Từng đợt gió nhẹ bắt đầu dần trở nên mạnh mẽ như một trận cuồng phong.

“Ngươi cũng tạo một màn chắn huyền lực bao xung quanh sân viện đi”.

Diệp Thiên nói với Vân Long.

“Được, Lên”.

Vân Long không hỏi lý do lập tức hành động.

Một màn chắn mờ ảo màu lam xuất hiện bao xung quanh sân viện.

“VÙ VÙ...VÙ VÙ...”.

“...”.

“Xùy...Xùy...”.

Cuồng phong mạnh lên bất thường rồi đột ngột biến mất, tiếp theo không bao lâu thì những âm thanh nhỏ vang lên.

“Chuyện gì vậy?”.

“Âm thanh này???”.

Các vị trưởng lão nghi hoặc.

“Xung quanh huyền khí bỗng dày đặc đến kinh người”.

Vân Long tu vi cao nhất lập tức nhận ra khác biệt.

“Không phải dày đặc lên mà là huyền khí từ mọi nơi đang hướng vào phòng của Ngọc nhỉ”.

Vân Long tiếp tục cảm nhận nói.

“Chuyện gì xảy ra?”.

“Vân Ngọc sắp kích hoạt thể chất của nàng nên hẳn là cơ thể nàng tự động hấp thu lượng lớn huyền khí để dẫn phát thể chất kích hoạt”.

Diệp Thiên phân tích.

“Chỉ để dẫn phát lại cần lượng huyền khí không lồ như vậy? ngươi xem huyền khí dày đặc đến nổi hóa thành sương mù luôn rồi”.

Đại Trưởng lão Vân Phi hết hồn nói.

Mọi người giật mình nhìn xung quanh quả nhiên cả sân viện đã bắt đầu bị che lấp bởi sương mù tạo ra từ huyền khí.

“Trời ạ, ngày trước tộc trưởng đột phá Đan Linh cảnh cũng không dẫn nhiều huyền khí như vậy”.

Vân Hồng há hốc mồm nói.

“Thì không phải ta đã nói thể chất của nàng đúng nghĩa đen là nghịch thiên sao?”.

Diệp Thiên bình tĩnh nói.

Diệp Thiên không ngạc nhiên vì số lượng huyền khí Vân Ngọc cần để dẫn phát thể chất bởi kiếp trước ở Thành giới khi đột phá những cảnh giới cao hẳn đều rút sạch năng lượng của mọi nơi xung quanh bản thân, đó mới gọi là khủng.

Hiện tại xung quanh sân viện huyền khí đúng là không ít nhưng những nơi bên ngoài cũng không bị rút sạch huyền khí, đây đã là không tệ rồi.

“Đúng là ngươi có nói nhưng tình huống này cũng quá bá đạo đi”.

Vân Hoa nói.

“Bá đạo? các ngươi đừng quên nàng còn chưa kích hoạt thể chất đấy”.

Diệp Thiên bữu môi nói.

Nghe Diệp Thiên nói cả đám người liền đồng loạt quay đầu tròn mắt nhìn phòng Vân Ngọc không thể tin được.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 96: Thiên địa cùng vang

Trong hoàng cung, sân viện của Vân Ngọc.

“Xùy...xùy...”.

Huyền khí không ngừng hội tụ đến trong phòng của Vân Ngọc.

“...”.

Đến tận một hồi lâu huyền khí mới chịu ngừng hướng vào phòng Vân Ngọc.

“Bùm...”.

Nhưng cũng chính lúc này, bên trong phòng đột nhiên phát ra một tiếng động nhỏ.

“Ong~...Ong~...”.

Ngay lập tức một luồng năng lượng vô hình từ bên trong phòng của Vân Ngọc lang tràn nhanh ra mọi hướng như vũ bão, luồng năng lượng không ngừng phát tán rộng giống như không có điểm dừng.

“Chuyện gì vậy?”.

Vân Long nói.

“Ta cũng không biết”.

Diệp Thiên nói.

“Các ngươi mau nhìn”.

Liễu Nghi bỗng lên tiếng chỉ về một hướng.

Cả đám lập tức nhìn theo ngón tay của nàng.

Chỉ thấy hướng đó đang không ngừng có hoa cỏ mọc lên với tốc độ mắt thường cũng nhìn thấy, chỉ một hơi thở sau những đóa hoa đã bắt đầu nở.

“Chuyện này? Không lẽ...”.

Vân Long nghĩ đến cái gì lập tức bay lên không.

Không lâu sau hắn đáp xuống với vẻ mặt kinh ngạc.

“Chuyện gì thế?”.

Vân Nhạc hỏi.

“Không chỉ ở đây, mà cả vương thành mọi nơi hoa cỏ đều đang bắt đầu sinh sôi, mặc dù không phải mùa xuân nhưng mọi cái cây ngọn cỏ đều nở hoa, không ngừng lại ở vương thành, những khu rừng bên ngoài vương thành và cả Vạn thú sơn mạch cũng đang bị ảnh hưởng”.

Vân Long khó tin nói.

“Không thể nào?”.

Vân Nhạc nói.

“Các ngươi nhìn lại bản thân của các ngươi đi rồi ngạc nhiên cũng không muộn”.

Diệp Thiên ngồi một bên vãn bình tĩnh uống trà cười nói.

“Chuyện gì nữa?”.

Đám người không hiểu nhìn nhau hỏi.

“C-Cái gì? Lão tam... Lão nhị... còn cả ngươi nữa lão đại”.

Vân Nhạc nhìn chúng lão khó tin nói lắp.

“Chuyện gì vậy lão tứ?”.

3 người quay đầu hỏi thì im bật.

“S-Sao ngươi lại trẻ như vậy?”.

“Các ngươi cũng thế?”.

4 lão kinh ngạc nhìn nhau.

“Chuyện gì đã xảy ra?”.

Vân Long đứng một bên hiểu rõ nhất, cả 4 vị trưởng lão đều bỗng trẻ hẳn ra như nam nhân 30, chủ không phải những lão gia gần đất xa trời.

“Thứ vừa rồi là sinh mệnh lực nên cây cối khi bị ảnh hưởng đều sẽ sinh sôi nhanh chóng, còn các ngươi thì được tắm bổ cơ thể nhưng chỉ tạm thời mà thôi qua vài ngày là hết”.

Diệp Thiên giải thích.

“Sinh mệnh lực? thứ này không phải Hồn Linh cảnh mới có sao?”.

Vân Long hỏi.

“Thì ta đã nói rồi, Vân Ngọc nàng chỉ giải phòng một ít trong lúc dẫn phát thể chất mà thôi”.

Diệp Thiên nói.

“Humm?”.

Bỗng nhiên hắn nhìn lên trời.

Đám người cũng theo hắn nhìn lên.

Hôm nay bầu trời trời quang mây tạnh rất ít mây nhưng hiện tại bỗng nhiên xuất hiện một đám mây lớn, không những thế đám mây kia có màu ngũ sắc.

Đám mây xuất hiện đột ngột rồi không ngừng lớn dần, không bao lâu bầu trời cả vương thành đều bị bao phủ, nhưng đám mây không ngừng lại mà tiếp tục lớn tiếp.

Thời gian không ngừng trôi, đám mây không ngừng lớn, đến hiện tại đám người Diệp Thiên đã không thấy điểm cuối của nó.

“Tĩnh...Tĩnh...Tĩnh...Tĩnh...Tĩnh...”.

“RỔNG...GRAO...GRRR...GÀOOO...Rít...Minh...”.

Một lúc sau những âm thanh thần thánh từ đám mây vang lên khắp thiên địa, theo sau đó là tiếng gầm thét của huyền thú khắp nơi vang lên một cách uy nghiêm rõ nhất là ở Vân thú sơn mạch.

Những âm thanh vang lên từ mọi nơi bao phủ thiên địa, người trong cả vương thành cảm giác như thời gian đều dừng lại để lắng nghe những âm thanh này.

Không biết qua bao lâu những âm mới dần biến mất, đám mây ngũ sắc trên trời cũng biến mất theo, thiên địa trở lại bình thường nhưng cả vương thành thì không như thế.

“Rốt cuộc xong rồi sao?”.

Diệp Thiên lẩm bẩm.

“Lần này khó rồi, động tĩnh lớn đến như thế?”.

Vân Hoa nghiêm mặt nói.

“Ừm... sợ là cả vương thành đều bắt đầu đề mắt đến chúng ta rồi”.

Vân Phi nói.

“Có đại trận người khác sẽ không phát hiện khí tức của Vân Ngọc, cho dù có cao thủ đến đi nữa cũng chỉ cảm nhận được khí tức của người nên họ sẽ hiểu lầm mọi thứ đều do người mà không đề mắt đến Vân Ngọc”.

Diệp Thiên nhìn Vân Long nói.

“Người đề ta tạo huyền lực màn chắn là vì phát tán khí tức của ta”.

Vân Long hiểu ra vấn đề nói.

“Hừm... như vậy sẽ đỡ gặp rắc rối rất nhiều”.

Mọi người yên tâm lại.

Vân Long dù sao cũng là đệ nhất cao thủ của Vân Lam vương quốc, dù người ngoài có nghi ngờ cái gì cũng phải hành sự cẩn thận nên không có quá nhiều lo lắng, nếu Vân Ngọc bị phát hiện mới là lớn chuyện.

Chỉ những dị biến ban nãy bọn hắn chứng kiến thôi đã đủ kinh người nếu để người khác biết là do một cô bé vì kích hoạt thể chất thiên phú của mình mà dẫn đến thì sợ là mọi kẻ thù đều liều mạng giết cho bằng được nàng.

Kích hoạt thể chất mà dị biến mà câu thông đến cả thiên địa cùng huyền thú thì không biết thiên phú sẽ kinh khủng đến mức nào, nghe thôi cũng đủ lạnh sống lưng.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Khó gả đi

“Đình!”.

“Kí chủ hoàn thành nhiệm vụ sư đồ kích hoạt thể chất của đồ đệ Vân Ngọc! Thường Skill Dimension Move, 10 vạn Linh tệ, đẳng cấp thăng 1!”.

- Dimension Move: Có thể dịch chuyển tức thời đến bất kì đâu trong tầm mắt.

“Kí chủ thăng cấp 44!”.

“Đình!”.

“Đồ đệ Vân Ngọc thăng cấp 31! Thường thăng 1 cấp!”.

“Kí chủ thăng cấp 45!”.

“Tốt”.

Diệp Thiên nhìn thông báo liên tục xuất hiện cười mừng rỡ.

“Người sao vậy?”.

Vân Long hỏi.

“Không có gì, nàng sắp ra rồi”.

Diệp Thiên nhanh chóng trở lại bình thường.

“Kèo kẹt...”.

Quả nhiên hần vừa nói xong Vân Ngọc đã từ bên trong phòng mở cửa bước ra.

“Hừm...?”.

Nguyên đám người nhìn nàng kinh ngạc.

Hình dáng của nàng không thay đổi gì, vẫn xinh đẹp đáng yêu như trước nhưng khí chất lại hơi thay đổi, nếu nói lúc trước nàng như một tiểu công chúa yếu đuối thì hiện tại giống như vị tiên nữ hạ phàm.

Mỗi bước đi đều mang theo khí chất cao quý khó tả, không khí xung quanh nàng như trở nên uyển chuyển thanh nhã giống như thiên địa đang nâng niu bảo vệ nàng, khi nhìn vào ánh mắt của nàng tinh thần lực của bọn hần như bị hỗn loạn dữ dội.

“Hít...”.

Diệp Thiên lắc đầu bỏ đi sự hỗn loạn cười hỏi.

“Đột phá xong cảm thấy thế nào?”.

“Sư phụ, con cảm thấy rất tốt, cảm giác cơ thể tràn trề sức mạnh”.

Vân Ngọc chạy đến cười hi hi nói, khí chất có thể khác nhưng tính cách nàng vẫn thế.

“Haiz...”.

Diệp Thiên nhìn nàng lắc đầu thờ dài.

“Người sao thế? Sao lại lắc đầu?”.

Vân Ngọc nghi hoặc hỏi.

“Đồ đệ ta không những thiên phú kinh người mà còn xinh đẹp như thế sao này ai có thể xứng đứng cạnh? Khó gả đi nha”.

Diệp Thiên cười hắc hắc nói.

“Àh... con không nói chuyện với người nữa”.

Vân Ngọc đỏ mặt lúng túng.

“Hahaha...”.

Cả đám nhìn nàng như thế thì cười lớn vui vẻ.

“Phụ Hoàng, Mẫu hậu...”.

Vân Ngọc làm nũng.

“Được rồi, được rồi không cười nữa”.

Vân Long xoa đầu nàng mỉm cười nói.

“Ngọc nhi đã đột phá cũng nên thử thách xem một chút Huyền đan của nàng ra sao”.

Vân Phi nói.

“Ừm... cũng tốt”.

Vân Long gật đầu.

“Khởi”.

Vân Phi lấy ra trận pháp thử thách tu vi rồi khởi động lên.

“Ngọc nhi bước lên đi”.

Liễu Nghi cũng rất muốn biết tình trạng con mình thế nào nên thúc giục.

“Vàng”.

Vân Ngọc bước lên trận pháp bắt đầu vận công.

“Tĩnh...Xùy...”.

Lập tức một đốm sáng xuất hiện, theo sau là một viên Huyền đan không lồ xuất hiện trên đầu nàng.

“Sao lại có 5 màu?”.

Đám người chưa giặt mình vì kích thích của nó thì đã bị kinh ngạc vì màu sắc của viên Huyền đan của Vân Ngọc.

Viên Huyền đan của nàng có đến 5 màu, Trắng, Lục, Lam, Đỏ, Vàng, 5 màu cùng xuất hiện trên một viên huyền đan.

“Công pháp nàng tu luyện vốn dĩ là 5 thuộc tính cùng tu, huyền đan như thế có gì lạ?”.

Diệp Thiên nói.

“Đúng rồi”.

Đám người lập tức nhớ lại quả thật như thế, chỉ là tình huống quá đột ngột nên bọn hắn mới quên mất chuyện này.

Nhưng quả thật bọn hắn chưa từng nghe nói người nào có thể nắm giữ một lúc 5 loại thuộc tính khác nhau.

“Hừm... Huyền đan ngũ sắc, không có một điểm tạp chất, độ to đến tận 80m”.

Vân Phi hưng phấn nói.

“Thiên phú như thế quả thật tương lai khó có người xứng với nàng”.

Vân Hoa xác định câu nói của Diệp Thiên.

“Nàng có thể tu luyện 5 loại thuộc tính của ngũ hành nên bình thường các người tìm một ít huyền kỹ thuộc những thuộc tính này cho nàng tu luyện”.

Diệp Thiên nói.

“Đó là đương nhiên”.

Tất cả người ở đây đều vui mừng nói.

4 vị trưởng lão vui mừng vì không cần lo cho tương lai của Vân gia nữa, chỉ cần Vân Ngọc đủ thời gian trưởng thành thì Đan Linh cảnh chỉ là chuyện sớm muộn.

Vân Long cùng Liễu Nghi thì vui mừng và kiêu ngạo vì con gái của mình.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Khó tin

Trên đảo của Thiên Nguyệt các.

“Trúc lão, lúc này là chuyện gì?”.

Bạch Linh nhìn Trúc Ly hỏi.

“Ta cũng không biết, chuyện xảy ra quá đột ngột, lúc âm thanh từ đám mây vang lên tinh thần của ta như bị đóng băng không thể làm bất cứ chuyện gì”.

Trúc Ly nghiêm mặt nói.

Bọn họ đang xử lý chuyện thường ngày bỗng nhiên nàng cảm giác được một luồng năng lượng khổng lồ, đi đến mép đảo nhìn xuống thì phát hiện cả vương thành cùng với những khu vực bên ngoài gần với vương thành cây cối đều tranh nhau nảy mầm sinh sôi.

Nàng đã kiến thức nhiều nên nhìn một chút liền biết đó là Sinh mệnh lực thứ mà chỉ có Hồn Linh cảnh mới có.

Truy lần đến nơi khởi điểm sinh mệnh lực phát ra thì lại là hoàng cung nên nàng cũng không tiện thăm dò mà tiếp tục theo dõi tình hình.

Không bao lâu đám mây ngũ sắc kì lạ xuất hiện theo sau là những âm thanh mang theo uy thế kinh khủng khiến tinh thần của nàng hoảng loạn.

Đến khi bình tĩnh trở lại thì đám mây ngũ sắc kia đã biến mất nên nàng không thăm dò được thứ gì nhưng tình huống dị thường đến mức có thể ảnh hưởng đến tinh thần của một Đan Linh cảnh như nàng thế này không thể không chú ý.

“Vậy có phát hiện ra điều gì đáng nghi không?”.

Bạch Linh nhú mày hỏi.

“Sinh mệnh lực phát ra từ hoàng cung nên Vân gia là đáng nghi nhất”.

Trúc Ly nói.

“Hừm... lại là Vân gia, từ lúc Diệp Thiên xuất hiện cả vương thành đã bắt đầu không yên bình, sau này lại xuất hiện thêm một Diệp Hàn cùng Vân Ngọc công chúa với đôi mắt kì dị, bây giờ lại đến dị biến kì lạ này”.

Bạch Linh nói.

“Vân Lam vương quốc sợ là sẽ xảy ra rất nhiều đại sự, tương lai sợ là ảnh hưởng càng lớn”.

“Đúng vậy”.

Trúc Ly gật đầu.

“Những người đi điều tra lai lịch của Diệp Thiên cùng Diệp Hàn tìm được gì rồi?”.

Bạch Linh hỏi.

“Tìm được vài thứ, nghe nói Diệp Thiên mấy tháng trước là được Dương Tiêu Đội trưởng đội hộ vệ trong hoàng cung lúc vào Vạn thú sơn mạch cứu được, làm thư đồng cho công chúa cuối cùng tham gia khảo hạch nhập học học viện Vân Lam, bối cảnh của hắn hiện tại chưa tìm được gì”.

Trúc Ly nói.

“Chỉ như thế?”.

Bạch Linh hỏi.

“Còn một tin nữa nhưng rất khó tin”.

Trúc Ly do dự nói.

“Cứ nói”.

“Trong báo cáo nói lúc Dương Tiêu cứu Diệp Thiên từ Vạn thú sơn mạch về thì Diệp Thiên chỉ mới Luyện thể tầng 4”.

Trúc Ly chậm chậm nói.

“Hà??? ý người nói tên tiểu tử kia chỉ dùng mấy tháng thời gian từ Luyện thể tầng 4 đột phá đến Huyền đan cảnh, chiến lực càng có thể chém giết Huyền Quang cảnh???”.

Bạch Linh đứng dậy nói.

“Trong báo cáo nói như thế ta cũng không biết thật giả”.

Trúc Ly nói.

“Quả thật rất khó tin, chỉ mấy tháng ngắn ngủi làm sao hắn có thể tu luyện nhanh như vậy, nếu như dùng ngoại vật thì căn cơ sẽ bất ổn cơ bản không thể đối chiến với Huyền quang cảnh chứ đừng nói chém giết”.

“Không chỉ thế hắn còn tu luyện ra kiếm mang, thứ này bao nhiêu thiên tài kiếm đạo tu luyện đến nửa sống nửa chết cũng chưa chắc đã tu ra”.

Bạch Linh khó tin phân tích.

“Chuyện hắn có thật sự trong mấy tháng ngắn ngủi đột phá đến Huyền đan cảnh hay không hiện tại chưa biết, nhưng chuyện hắn có quan hệ với Diệp

Hàn đã được chắc chắn”.

“Đôi mắt kì lạ của Diệp Thiên cùng với đôi mắt Diệp Hàn tặng cho công chúa hoàn toàn giống nhau nên chắc chắn hai người có quan hệ mật thiết với nhau, ta nghĩ rất có thể là đồng môn, còn đôi mắt kia là bí pháp chỉ truyền trong môn phái của họ”.

Trúc Ly nói.

“Hừm... rất có lý, vì công chúa là đồ đệ của Diệp Hàn nên mới được truyền lại, còn việc đôi mắt của hần khác với Diệp Thiên cùng công chúa hần là hần đã tu luyện đôi mắt đó đến một cảnh giới khác hai người”.

“Công chúa nói đôi mắt của mình có thể nhìn ra chiêu thức và có thể sao chép huyền kĩ của đối thủ, vậy thì đôi mắt của Diệp Hàn không chỉ đơn giản như thế, rất có thể mang một bí kĩ ghê gớm nào đó”.

Bạch Linh chậm chậm phân tích, đồng thời khóe môi nàng dần nâng lên.

“Haahaa... ta thật không ngờ ở một vương quốc nhỏ nhoi hẻo lánh này lại xuất hiện những thứ khiến ta không ngừng kinh ngạc, nhưng thứ mà ta chưa từng nghe nói đến khiến ta phải tò mò”.

“Diệp Hàn hần là sư huynh, Diệp Thiên là sư đệ, Diệp Thiên gặp nguy hiểm được Vân gia cứu nên rất có thể Diệp Hàn mới đến giúp Vân gia xem như trả ân tình”.

Trúc Ly nói.

“Hừm... tình huống này rất có khả năng”.

Bạch Linh suy nghĩ, cảm giác rất đúng nếu không thì Diệp Hàn sao lại giúp Vân gia dù biết tình huống trước mắt.

“Hừm??”.

“Chuyện gì thế?”.

Bạch Linh hỏi.

“Ta vừa thăm dò hoàng cung, chỉ cảm nhận được khí tức của Vân Long hoàng thượng tỏa ra ngay ở vị trí sinh mệnh lực phát ra lúc này”.

Trúc Ly nói.

“Vậy rất có thể Vân Long đã tìm ra bảo bối hoặc hần đang bí mật làm chuyện gì đó, hần là Đan linh cảnh nên rất khó thăm dò nên cứ để yên, dù sao không lâu nữa vương thành cũng loạn, đến đó hần không muốn cũng phải ra thôi”.

Bạch Linh nói.

Trúc Ly gật đầu đồng ý.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Khai chiến

Trong hoàng cung.

Diệp Thiên cùng mọi đang nói chuyện với nhau về việc lựa chọn huyền kĩ cho Vân Ngọc.

“Sư phụ”.

Vân Ngọc đi đến gần Diệp Thiên nói.

“Chuyện gì vậy?”.

Diệp Thiên hỏi.

“Con đột phá Huyền đan cảnh rồi ngươi không cho con quà sao?”.

Nàng dùng ánh mắt đáng yêu nói.

“Rồi, rồi, đây này”.

Diệp Thiên cười đưa tay ra.

“Hùng lực...”.

Một ngọn lửa màu trắng xuất hiện trên tay hắn.

“Đây là hỏa chủng của Hỏa Thiên điều, uy lực Huyền vân cảnh, hỏa lực mạnh nhưng uyển chuyển dễ khống chế rất thích hợp với con”.

Diệp Thiên nói.

“Đây là Dị hỏa sao?”.

Vân Ngọc hiếu kì nhìn ngó ngọn lửa.

Không chỉ nàng mà những người xung quanh cũng nhìn, mặc dù bọn hắn đã biết đến Dị hỏa từ Vân Phong nhưng đây là lần đầu nhìn thấy hỏa chủng.

Bọn hắn cũng muốn có nhưng khó mở lời, đồng thời công pháp Vân gia bọn họ đều là thủy thuộc tính nên muốn tìm một cái huyền đan thích hợp để luyện thành hỏa chủng cũng khó nên đánh bỏ qua.

“Con biết Dị hỏa rồi sao?”.

Diệp Thiên hỏi.

“Vân Phong hoàng huynh có nói cho con”.

“Vậy ta chỉ con cách dung hợp, công dụng thì con đã biết”.

Diệp Thiên nói rồi chỉ nàng cách dung hợp, hắn không sợ người khác biết vì nếu không có hắn luyện hóa ra hỏa chủng thì cũng bỏ phở mà thôi.

“BÁO...”.

Vân Ngọc vừa ngồi xuống hấp thu hỏa chủng không lâu thì Dương Tiêu từ bên ngoài chạy vào quỳ gối chấp tay.

“Chuyện gì?”.

Mọi người đều thắc mắc.

“Người của chúng ta phái đi điều tra đã xác định người của Vạn Thú tông bên trong Vạn Thú sơn mạch, đồng thời chúng đang dùng sủng thú hiệu lệnh huyền thú bên trong sơn mạch”.

Dương Tiêu nói.

“Đình!”.

- Nhiệm vụ chủ tuyến (Nhánh): Ngăn chặn thú triều cùng Vạn thú tông bảo vệ Vân Lam vương thành.

- Hoàn thành: Hộp quà sủng, 100 vạn linh tệ, tăng 1 cấp.

- Thất bại: Hệ thống biến mất.

“Hừm...ra vậy”.

Diệp Thiên nhìn hệ thống thông báo hiểu ra.

Hắn sớm nghi ngờ trong Vạn thú sơn mạch có dị động cũng đoán được có thú triều nhưng không xác định chính xác nên hệ thống không thông báo nhiệm vụ mà đến hiện tại mới có nhiệm vụ.

“Quả nhiên bọn khốn kia làm như vậy”.

Vân Hồng tức giận mắng.

“Quy mô thế nào?”.

Vân Phi hỏi.

“Không nhiều bằng thú triều thông thường nhưng có sùng thú đã qua bồi dưỡng của Vạn thú tông nên cũng khó mà đánh giá”.

Dương Tiêu nói.

“Ừm... quả thật, lần này sẽ có không ít huyền thú Huyền Ấn cảnh là sùng thú của địch mà còn có một con Đan Linh cảnh, do thời gian ngắn nên quy mô tuy nhỏ nhưng chất lượng không thua thậm chí còn hơn thú triều bình thường”.

Vân Phi nói.

“Lập tức cho người đi thông báo cả vương thành tập trung lực lượng nâng cao cảnh giác Vạn thú sơn mạch”.

“Dương Tiêu người lập tức tập trung binh lính chuẩn bị chờ lệnh”.

Vân Long ra lệnh.

“Vâng”.

Dương Tiêu lập tức nhận lệnh rồi đi.

“Quyết định rồi sao?”.

Vân Nhạc hỏi Vân Long.

“Ừm... Lý gia cùng Thạch gia nếu đã hành động, lý nào chúng ta lại ngồi yên, lần này ta muốn Lý gia cùng Thạch gia đều biến mất khỏi Vân Lam quốc của ta”.

Vân Long nghiêm mặt tỏ ra khí thế nói.

Bình thường Vân Long tính tình ôn dịu nhưng lúc này hoàn toàn bộc phát ra khí thế của một vị đế vương uy nghiêm nhìn xuống chúng sinh.

“Vâng”.

4 vị trưởng lão cùng đáp.

“Sắp có mưa máu sao?”.

Diệp Thiên đứng một bên trầm nghĩ.

Vạn Thú tông bên ngoài hợp lực cùng thú triều tấn công đã rất rắc rối nếu Lý gia cùng Thạch bên trong thành làm loạn nữa thì hậu họa vô cùng.

Mình thương dễ né, ám tiễn khó phòng nên việc đầu tiên cần làm là giải quyết hai đại gia tộc này trước, sau đó mới an tâm đối kháng thú triều.

“Tứ trưởng lão, phiền người đến thông báo cho Dương gia cùng Liễu Mộc đại ca”.

Vân Long quay đầu nói.

“Ừm...”.

Vân Nhạc lập tức hóa thành một đạo ánh sáng biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Khai chiến (2)

Hoàng cung, bên trong võ trường hiện tại đã có hàng vạn binh lính đang xếp hàng ngay ngắn.

Ở đây đều là lính tinh nhuệ do Vân gia tập trung bồi dưỡng, mỗi cá nhân đều có tu vi từ Huyền đan cảnh đến Huyền Ấn cảnh, Huyền Ấn cảnh chỉ có 6 người, có 5 người đều ở tầng đầu cảnh giới, còn người cuối cùng là Dương Tiêu ở tầng 5.

“Nghiêm!”.

Không lâu sau, Dương Tiêu nhìn thấy những bóng người xuất hiện trên đài cao thì lập tức ra lệnh.

Người đến không ai khác ngoài Vân Long cùng 4 vị trưởng lão.

4 vị trưởng lão vẫn như bình thường không khác gì lúc trước chỉ khác là tướng mạo trẻ lại rất nhiều.

Vân Long không mặc hoàng bào mà một bộ y phục màu vàng trên thân mặc một bộ áo giáp màu vàng hình đầu rồng, sau lưng màu vàng phi phong bay phấp phới, không những mang để uy mà còn mang theo khí chất một vị đại tướng uy mãnh vô song trên chiến trường.

“Hôm nay triệu tập các ngươi cũng biết là chuyện gì nên ta không nhắc lại, mục tiêu của chúng ta hôm nay chỉ có một, đó là xóa sổ Lý gia cùng Thạch gia khỏi Vân Lam quốc vì tội cấu kết kẻ ngoài nguy hại đến Vân Lam quốc cùng có ý đồ đoạt ngôi”.

Vân Long âm thanh trầm trọng vang lên, tăng thêm uy thế của Đan Linh cảnh làm binh lính cả võ trường đều không dám cãi lệnh đồng loạt hô lớn ‘Xóa sổ Lý gia, xóa sổ Thạch gia’.

“Dương Tiêu làm chỉ huy, hiện tại bắt đầu chấp hành mệnh lệnh”.

“Rõ”.

Dương Tiêu chấp tay hô rồi quay đầu hô lớn.

“Đi”.

Người trong cả võ trường di chuyển nhanh chóng bắt đầu chấp hành mệnh lệnh.

...

Tốc độ binh lính quá nhanh chỉ trong một thời gian cực kì ngắn đã phân rõ vị trí bắt đầu bao vây gia viên của Lý gia cùng Thạch gia.

Cả hai gia tộc gia viên đều nằm ở phía Đông vương thành cách không quá xa nhau nên rất nhanh cả hai gia viên đều bị bao vây lại.

Do cử động quá lớn nên người của cả vương thành đều rất bàng hoàng, có không ít gia tộc cùng thế lực cử người đến xem xét báo cáo để tranh gây họa cho mình.

“Theo ta tiến lên”.

Dương Tiêu cùng một đội trưởng có tu vi Huyền ấn cảnh dẫn theo một đại đội phá cửa xông vào gia viên của Lý gia.

3 người đội trưởng khác cũng dẫn đầu một đội quân tiến vào gia viên của Thạch gia.

“Các ngươi là ai? Sao dám xông vào Lý gia?”.

Người bên trong hai gia viên lập tức ra tay ngăn cản người của Vân gia.

“Giết”.

Dương Tiêu lập tức ra lệnh, đồng thời cầm rút ra đại đao bắt đầu huyết tẩy Lý gia.

Vân Long cùng 4 vị trưởng lão đề phòng bất trắc chia nhau canh giữ xung quanh hai đại gia viên.

“Vút...”.

Một tiếng xé gió truyền đến, Liễu Mộc lập tức xuất hiện bên cạnh Vân Long.

“Đã bắt đầu”.

Liễu Mộc nhìn tình huống nhẹ giọng nói.

“Xin lỗi hoàng thượng, tại hạ đến trễ”.

Lại một tiếng xé gió, một trung niên xuất hiện bên cạnh Vân Long.

“Bá Nhật huynh khách sáo rồi, chỉ mới bắt đầu thôi”.

Vân Long quay đầu cười nói với người mới đến.

Người này là Dương Bá Nhật, tộc trưởng Dương gia, quan hệ rất tốt với Vân gia.

Theo sau Dương Bá Nhật là người của Dương gia chạy đến hỗ trợ bao vây 2 gia viên.

...

Diệp Thiên ở đằng xa nhìn cuộc chiến.

- Tên: Dương Bá Nhật

- Cấp: 71 (Đan Linh cảnh tầng 1)

“Oh... thì ra đây là tộc trưởng Dương gia”.

Diệp Thiên lăm bằm.

Hắn thăm dò xung quanh một lượt, biết được chiến lực bên mình ra sao rồi mới tiếp tục xem trò hay.

“Chết tiệt, Vân Long”.

Sâu bên trong gia viên của Lý gia bỗng nhiên vang lên một giọng nói tràn đầy căm tức.

“Chịu ra rồi sao?”.

Dương Bá Nhật cười nói.

Bên trong gia viên Lý gia lập tức xuất hiện số lớn cao thủ đi ra ngăn cản bước tiến của quân lính Vân gia, đồng thời trên không một bóng người xuất hiện.

“Ta cùng Vân gia ngươi không đội trời chung”.

Bóng người không ai khác ngoài Lý Thương tộc trưởng Lý gia, hắn tức giận nhìn đám người Vân Long, hắn đoán trước Vân gia sẽ hành động nhưng không ngờ lại nhanh chóng và đột ngột như vậy.

Theo hắn suy đoán Vân gia hẳn là đang tìm cách đối phó thủ triệu cùng Vạn thú tông mới phải, đâu có dư hơi mà đến khai chiến với Lý gia hắn nhanh như vậy.

Lúc Dương Tiêu đánh vào hắn đang tu luyện, mất một lúc mới kịp phát hiện, nhưng con cháu Lý gia hắn đã chết không ít.

“Vút...”.

Một đạo thân ảnh xuất hiện bên người Lý Thương, người này chính là Thạch Minh Thạch gia tộc trưởng.

“Hiện tại thế nào?”.

Hắn cũng giống Lý Thương nhìn chằm chằm cảnh giác đám người Vân Long.

“Ây nha, các ngươi ra cùng lúc như thế cũng đỡ cho bọn ta truy tìm một mối”.

Dương Bá Nhật tự tin chế giễu.

Đám người Vân Long cũng bay lên, Vân Long ánh mắt sắc bén nhìn Lý Thương cùng Thạch Minh lạnh giọng nói.

“Các ngươi mấy năm nay gây sóng gió không ít, bây giờ cũng đến lúc phải trả giá rồi”.

Nói xong cả người Vân Long lập tức phát ra huyền lực khí thế dâng cao, Liễu Mộc cũng phát ra khí thế, sau đó rút kiếm ra, khi hắn di động thân kiếm thì xung quanh lập tức xuất hiện từng đạo từng đạo kiếm mang dày đặc sắc bén, Dương Bá Nhật cũng không thua kém bộc phát khí thế.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: Thiên Bạo đan

“Đây là các ngươi ép bọn ta”.

Lý Thương gần nói.

“Lập tức đại trận thủ hộ”.

Hắn lớn giọng ra lệnh.

Lập tức một màn sáng khổng lồ xuất hiện bao xung quanh cả Lý gia cùng Thạch gia.

“Hừ... ngay cả đại trận cũng dùng chung 2 nhà, xem ra bọn ngươi cũng có chuẩn bị không ít”.

Dương Bá Nhật nói.

“Vốn dĩ còn chưa muốn động thủ sớm như thế nhưng đã thế này thì không cần giữ kè nữa”.

Lý Thương cười lạnh rồi bộc phát khí thế.

“Ngươi... ngươi đã đột phá Đan Linh cảnh tầng 2?”.

Liễu Mộc kinh ngạc nói.

“Hừ... người nhiều hơn thì giỏi sao? Thạch Minh huynh”.

Lý Thương cười khoái chí nhìn đám người Vân Long rồi đưa tay ra nói với Thạch Minh.

Thạch Minh lập tức hiểu ý lấy ra hai viên đan dược màu đỏ rồi đưa cho Lý Thương một viên.

“ỪC...”.

Lý Thương không do dự nuốt vào.

Lập tức khí thế của hắn không ngừng dâng cao nhanh đến chóng mặt.

“Hahaha... Vân Long, hiện tại ta muốn xem ngươi có thể đạt ý được nữa hay không?”.

Lý Thương cười lớn xông lên.

“Hừ...”.

Vân Long cũng lao lên tiếp chiêu.

“Ầm...Ầm...”.

“ẦM...”.

Cả hai giao thủ trong nháy mắt, Vân Long lập tức bị đánh lùi trở về.

“Chuyện gì?”.

Dương Bá Nhật hết hồn hỏi, Liễu Mộc cũng tiến lên lo lắng.

“Huyền lực của hắn còn mạnh hơn ta mấy phần”.

Vân Long khó tin nhìn Lý Thương.

“Hahaha... có phải rất ngạc nhiên không? Thứ ta dùng là Thiên Bạo đan, có thể nâng cao huyền lực của một người lên 3 tầng cảnh giới, hiện tại ta đã nắm giữ huyền lực của một Đan linh cảnh tầng 5, ngươi chịu chết đi”.

Lý Thương cuồng tiếu lao lên.

“Ta cùng ngươi ứng phó hắn”.

Liễu Mộc lập tức ra chủ ý.

“Được”.

Vân Long lấy lại bình tĩnh cùng Liễu Mộc phối hợp lao lên.

“Ầm...Ầm...Keng...Ong~”.

Tiếng va chạm giữa các chiêu thức không ngừng vang lên trong không khí, huyền lực va chạm tàn sát tàn phá khắp nơi kinh động cả vương thành.

“Ta cũng nên chơi cùng ngươi nhỉ?”.

Dương Bá Nhật nghiêm túc nhìn Thạch Minh rồi lao lên.

“Ta không thể thắng ngươi nhưng hòa cũng không sao”.

Thạch Minh cười khê rồi lao lên tấn công.

“Rầm...Đùng...Ăm...Rắc rắc...”.

Trên không ngũ đại cao thủ Đan Linh cảnh chiến đấu kịch liệt, bên dưới cũng không thau kém, người của hai bên không ngừng chém giết, gia viên hai đại gia tộc hiện tại không khác gì hồ máu, hoàn toàn bị phủ một lớp sơn đỏ làm bằng máu.

“Dương đội trưởng không ổn, kẻ địch sau khi ăn vào đan dược gì đó thì bỗng nhiên chiến lực tăng cao mấy phần, trận pháp cũng được kích hoạt tiếp viện không thể xông vào”.

Một đội trưởng chém giết xong kẻ thù đến bên cạnh Dương Tiêu báo cáo.

“Chết tiệt, ra lệnh cho tất cả người ở bên trong tập hợp lập trận hình vừa công vừa thủ chờ viện binh xông vào”.

Dương Tiêu lập tức ra lệnh.

Ở phía xa xa Diệp Thiên ngồi trên một mái nhà quan sát chiến đấu.

“Đây là chiến lực của Đan Linh cảnh sao? Quả nhiên kinh khủng”.

Mặc dù đã chọn nơi cách xa để an toàn quan sát nhưng Diệp Thiên vẫn cảm giác được uy áp của huyền lực lan truyền đến.

“Cực Viêm chương”.

Lý Thương dùng huyền kỹ vung ra một chương tấn công.

Huyền lực hòa thành một hỏa chương khổng lồ che khuất bầu trời đánh tới Vân Long cùng Liễu Mộc.

Hỏa chương hình dáng không tàn sát như những huyền kỹ Diệp Thiên từng thấy mà cực kì ngưng tụ, hình dáng hoàn toàn giống một bàn tay chứ không như hỏa quyền trước kia Lý Thông dùng chỉ giống một ngọn lửa uống lượn thành hình nắm đấm mà thôi, không hề có lực ngưng tụ.

“Độc giao loạn vũ”.

Vân Long cũng vung ra một chương, huyền lực hóa thành một con đại giao há miệng lao lên cắn hỏa chương.

“Liệt địa nhất kiếm”.

Liễu Mộc cũng ra kiếm chiêu tấn công.

“Ăm...Đùng...Vù vù...”.

Huyền kỹ hai bên chạm nhau nổ tung hóa thành từng đợt gió lớn thổi bay mọi thứ.

“Đây là huyền lực hóa hình, quả nhiên ghê gớm như trong thư tịch miêu tả”.

Diệp Thiên ngạc nhiên nói.

Huyền lực hóa hình là dấu hiệu đặc trưng chỉ Đan Linh cảnh mới có, huyền lực ngưng tụ thành thật chất, uy lực gấp mười lần huyền lực bình thường.

“Ngũ giai thượng phẩm Phòng ngự trận pháp, nhiều nhất chịu được sức tấn công của Huyền Ấn cảnh tầng giữa, nếu Huyền ấn cảnh tầng cao ra tay thì cũng sớm sập thôi”.

Diệp Thiên nhìn đại trận khổng lồ lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Năng lực Trái ác quỷ

“Thiên Bạo đan là Lục giai đan dược, ở Vân Lam vương quốc cơ bản không tìm được”.

Bạch Linh nói.

“Ừm... theo tình báo thì Thạch gia từng phát hiện một động phủ của luyện dược sư, Thiên Bạo đan hẳn là từ đó tìm được”.

Trúc Lý nói.

“Thiên Bạo đan dược lực cực kì mãnh liệt, nhẹ thì tu vi tụt lùi nặng thì thành phế nhân, trừ phi dùng là hoàn mỹ phẩm Thiên Bạo đan chỉ làm thực lực yếu ớt trong mười ngày thì bình thường chỉ lúc nguy cấp mới dùng”.

Bạch Linh nói.

Nàng từ nhỏ nhìn qua không biết bao nhiêu kì trân dị bảo, những loại đan dược này tuy hiếm thấy nhưng không đến nỗi xem là bảo vật.

“Lúc này ta có quan sát, viên đan của Lý Thương dược lực nội liễm, to tròn óng ánh nên hẳn là hoàn mỹ phẩm đan dược, tác dụng phụ không lớn”.

Trúc Lý giải thích.

“Vậy thì lần này bên Vân gia khó làm việc rồi, Thạch Minh còn chưa dùng Thiên Bạo đan nữa mà”.

Bạch Linh hí mắt nói.

“Àm... Àm... Vụt... vụt...”.

“Thạch Minh huynh mau xử lý tên kia rồi đến giúp ta nếu không chiến đấu càng dài chúng ta càng bất lợi”.

Lý Thương vừa cùng Vân Long, Liễu Mộc giao thủ vừa nói với Thạch Minh.

“Được”.

Thạch Minh cũng nhận thấy tình hình không ổn nên nuốt xuống một viên Thiên Bạo đan, khí thế không ngừng dâng cao, hấn lập tức đổi từ thế bị động thành chủ động tấn công dồn dập Dương Bá Nhật.

“Khốn nạn”.

Dương Bá Nhật càng đánh càng lui tức giận nằng, tiếp tục đối chiến.

“DỪNG!!!”.

Bỗng nhiên một đạo lôi đình đánh thẳng xuống chỗ Thạch Minh.

“Hừ...”.

Thạch Minh lắc người né tránh.

“Rầm...”.

Lôi đình đánh xuống đất nổ ra một lỗ to.

“Dùng... Dùng...”.

Tiếp theo đó không ngừng có lôi đình từ trên trời đánh xuống, nhưng kì lạ là lôi đình chỉ đánh một mình Thạch Minh.

“Chết tiệt, chuyện gì thế này?”.

Thạch Minh không ngừng né tránh và dùng huyền kĩ đánh chặn lôi đình.

“Bá Nhật, ta đến hỗ trợ ngươi đây”.

Vân Hồng bay đến bên cạnh Dương Bá Nhật cười ha hả nói.

Trước khi khai chiến Diệp Thiên đã cho mấy vị trưởng lão mỗi người một sợi dây chuyền bay để dễ hành động.

“Là ngươi dùng lời đánh hấn à? Không phải ngươi tu công pháp thủy thuộc tính sao?”.

Dương Bá Nhật nhận ra sợi dây chuyền nên hiểu vì sao Vân Hồng bay được, nhưng hấn không hiểu vì sao Vân Hồng có thể khiến lời đánh Thạch Minh.

"Đúng vậy, hahaha...".

Vân Hồng chỉ trả lời câu hỏi trước rồi chỉ cười ha hả.

Dương Bá Nhật thấy hấn không muốn trả lời cũng thôi, nhưng vẫn còn ngạc nhiên tên này vậy mà có thể dùng ra lời đĩnh có uy lực lớn đến như vậy, hoàn toàn có thể so với uy lực huyền lực của Đan Linh cảnh như hấn rồi.

"Được rồi, ngươi lên đánh hấn ta hỗ trợ".

Vân Hồng lập tức nghiêm túc trở lại nói.

"Tốt".

Dương Bá Nhật đáp một tiếng rồi lao lên tự tin cùng Thạch Minh đối chiến.

Thạch Minh ăn đan dược xong thực lực không thập nhưng công pháp không bá đạo bằng hấn nên hấn chỉ hơi bị động mà thôi, bây giờ có người hỗ trợ lập tức đánh trả Thạch Minh nhẹ nhàng.

Phía trên không chiến đấu lại lần nữa trở lại sự cân bằng nhưng bên dưới đất thì khác.

"Rắc Rắc...".

"Rầm...Rầm...".

"Chúu chúu... ầm ầm...".

Xung quanh đại trận phòng thủ không ngừng bị binh lính công kích, nhưng không hề có chút chuyển biến gì.

Ngay lúc này, một phần của đại trận bỗng nhiên bị một lớp băng bao phủ, một bên lại bị những nắm đấm dung nham khổng lồ tấn công và một bên bị những chùm ánh sáng bay đến nổ tung.

3 vị trưởng lão của Vân gia trấn thủ xung quanh gia viên của hai gia tộc nhìn thấy đại trận bị tấn công không có dấu hiệu sụp đổ thì lập tức hợp lực ra tay.

"Rắc rắc...".

Vân Hoa tạo ra một con phượng băng phóng tới đại trận.

"Bùm...".

Vân Phi tập trung dung nham tạo ra một cánh tay dung nham khổng lồ rồi dùng lực đẩy đi như hỏa tiễn tấn công đại trận.

"Chúu...".

Vân Nhạc dùng hai tay tập trung ánh sáng rồi giải phóng nó như một tia laser bắn vào đại trận.

"Rắc rắc... rắc rắc... lách tách lách tách...".

Chỉ trong chớp mắt màn sáng của đại trận xuất hiện từng đạo vết nứt khếch tán khắp nơi, cuối cùng đại trận vỡ tung như một mảnh thủy tinh.

"GIẾT~...".

Binh lính thấy đại trận vỡ tan thì lập tức hô lớn xông lên.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Đại trận thứ hai

“Oh... trận pháp của Lý gia đã sụp đổ, Lý gia cùng Thạch gia lại lần nữa trở lại thế bất lợi”.

Bạch Linh từ trên đảo nhìn xuống nói.

“Thiên Bạo đan chỉ có hiệu lực một giờ, nếu Lý gia cùng Thạch gia không nhanh lên thì khó thoát khỏi tai kiếp lần này”.

Trúc Ly không biểu cảm nói.

“Nhưng cũng thật kì lạ, Vân gia công pháp chủ yếu là thủy thuộc tính, tại sao 4 vị trưởng lão của Vân gia lại dùng những thuộc tính khác nhau, uy lực không những lớn mà ta còn không cảm nhận được huyền lực khi họ ra chiêu”.

“Không cảm nhận được huyền lực? vậy thì thật sự rất kì lạ”.

Bạch Linh suy nghĩ.

“Không chỉ thế, tên trưởng lão giúp Dương Bá Nhật đánh từ nãy đến giờ vẫn không đổ một giọt mồ hôi, rất có thể mỗi lần ra tay hẳn đều không hao tổn gì”.

Trúc Ly phân tích nói.

“Sợ là tên Diệp Hàn kia lại ra tay nữa rồi”.

Bạch Linh nói.

“Rất có khả năng”.

Trúc Ly gật đầu.

“Tiểu thư người nhìn đằng kia”.

Trúc Ly đảo mắt một vòng bỗng chỉ về một hướng nói với Bạch Linh.

“Hừm... là tên Diệp Hàn kia”.

Nhìn theo ngón tay của Trúc Ly, Bạch Linh liền nhìn thấy một thân ảnh của Diệp Thiên ngồi trên mái nhà cách chiến trường không xa quan sát chiến đấu.

“Rốt cuộc tên này làm thế nào để một người có thể phát ra uy lực ngang với Đan Linh cảnh mà không tổn một chút huyền lực chứ?”.

Bạch Linh nheo mắt tự hỏi.

Trong lúc Bạch Linh cùng Trúc Ly đặc ra nhiều dấu chấm hỏi thì bên dưới gia viên hai nhà đã bị quân lính tiếp viện xông vào chém giết.

Có thêm 3 vị trưởng lão tham gia, người của Lý gia cùng Thạch gia không ngừng ngã xuống đất.

“Khốn nạn Vân gia, Dương gia”.

Lý Thương thấy không thể chiếm thượng phong mà chỉ ở thế hòa với Vân Long cùng Liễu Mộc, lại thêm tình hình gia tộc nguy kịch thì tức giận gào thét.

“Biết có hôm nay, ngày trước tại sao phải làm”.

Liễu Mộc mặt lạnh nói.

“Haha... người không cần đắc ý, viện trợ của chúng ta sẽ đến sớm thôi, đến lúc đó người đến là các người”.

Lý Thương cười gượng nói.

“Tình hình không ổn, người định thế nào?”.

Thạch Minh tìm cơ hội thoát vòng vây bay đến bên cạnh Lý Thương.

“Chỉ có thể chờ, lần này là tình nhầm, không ngờ mấy lão già Vân gia kia lại có chiến lực mạnh đến như thế, vậy mà trong tình báo không hề nhắc đến”.

Lý Thương cắn răng nói.

“Nhưng đừng lo, trước khi xông ra ta đã báo tin cho Trần tông chủ rồi, hắn đang chạy đến nên hiện tại chúng ta chỉ có thể cố thủ thôi”.

“Thiên Bạo đan dược hiệu không còn bao nhiêu, phải liều mạng thôi”.

Thạch Minh trầm giọng nói.

“Chết tiệt, tại sao lão già của Vân gia kia lại khó chơi đến như vậy? nếu không thì ta và người có thể chém giết được Vân Long rồi?”.

Thạch Minh nhìn chăm chăm Vân Hồng.

“Lên”.

Thạch Minh lấy ra một cái trận bàn rồi kích hoạt.

“Ong~...”.

Lập tức gia viên hai nhà lại một lần nữa xuất hiện một màn sáng bao quanh, không chỉ như thế bên trong còn không ngừng vang lên nhưng âm thanh kì quái tối ngấm.

“Là sát trận, mau lên”.

Dương Bá Nhật hô to rồi cùng Vân Long đám người lao lên.

“Cố thủ đại trận”.

Thạch Minh cùng Lý Thương phi người đến gần đại trận cố thủ ngăn cản đám người Vân Long dùng lực phá trận.

Hai bên lần nữa chiến đấu kịch liệt, dư chấn tán phá khắp nơi nhưng lại không đủ lực phá trận.

Đám người Vân Long không ngừng tìm cơ hội công kích trận pháp nhưng tất cả đều bị chặn lại.

“Đáng ghét, dược hiệu của viên đan dược kia cũng quá mạnh đi, đánh lâu như thế mà hai tên kia vẫn còn sung sức”.

Dương Bá Nhật tức giận múa đao điên cuồng.

“Mấy vị trưởng lão bên trong vẫn chưa thấy động tĩnh hẳn là chưa tìm được đường phá trận, người của chúng ta bên trong càng lâu càng nguy hiểm, phải tốc chiến tốc thắng”.

Vân Long nheo mắt nói.

Đám người một lần nữa xông lên tìm cơ hội phá trận.

“Oh...vẫn còn một cái Ngũ giai thượng phẩm trận pháp, còn là sát trận”.

Diệp Thiên bất ngờ.

“Hừm, trận pháp không tồi, hai loại âm thanh, một âm thanh công kích, một âm thanh gây rối loạn tinh thần nếu tinh thần lực yếu có thể sinh huyền cảnh, không tồi không tồi”.

Diệp Thiên dùng Sharingan để tăng tầm nhìn quan sát đại trận.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Hắc hỏa khủng bố

“Đan dược của Thạch Minh, Lý Thương hẳn là sắp hết công hiệu nhưng người trong trận rất nguy kịch, thú triều sắp đến không thể để mất quá nhiều lực lượng tinh nhuệ như thế”.

Diệp Thiên suy nghĩ.

“Haiz... xem ra phải giúp một chút”.

“Mangekyou Sharingan”.

Diệp Thiên chuyển đổi Sharingan thành Mangekyou sharinga rồi đứng dậy phi người hướng đại trận bay đi.

“Ồ đây là được rồi”.

Đến gần đại trận hắn dừng lại, ở chỗ này khoảng cách gần đại trận mà vẫn không bị người khác chú ý phát hiện.

“Amaterasu!”.

Hắn nhìn đại trận mở to mắt rồi quát khẽ một tiếng.

“Phụt... xì xì... rắc rắc...”.

Trên đại trận bỗng bùng phát một ngọn lửa màu đen bí ẩn không ngừng thiêu cháy đại trận, âm thanh thiêu đốt cùng vỡ tan không ngừng vang lên, ngọn lửa màu đen không ngừng thiêu cháy lan ra đại trận như một kẻ tham ăn cắn nuốt tất cả.

“Xong xuôi”.

Diệp Thiên nhìn thấy đại trận không ngừng tan vỡ thì cười cợt rồi đi.

Hắn ra tay một là vì trong trận có Dương Tiêu người đã cứu hắn lúc mới bước vào thế giới này, hai là hắn cần Vân gia giữ vững chiến lực để đối kháng thành công thủ triều nếu không nhiệm vụ của hắn sẽ xong đời, nếu không hắn chỉ cần ở bên ngoài nhìn đám người Vân Long làm thịt Lý Thương, Thạch Minh khi được hiệu của bọn hắn biến mất.

Trở về chỗ cũ hắn tiếp tục quan sát chiến đấu.

“Tên Diệp Hàn kia chạy đến chỗ đại trận”.

Trúc Lý trên đảo nhìn xuống thấy Diệp Thiên phi người hướng đại trận bay đi thì nghi hoặc.

“Trận pháp tạo nghệ của hắn rất cao nên hắn là muốn giúp Vân gia phá trận”.

Bạch Linh suy đoán.

“Hắn dừng lại rồi, khoảng cách đại trận còn một khoảng xa nữa, hắn ở đó làm gì?”.

Trúc Lý tiếp tục nghi hoặc, nếu Diệp Thiên thật sự đến phá trận thì sao lại đứng đó, ở đó làm sao phá trận.

“Khoang đã, mắt của hắn đã chuyển thành đôi mắt kì lạ kia”.

“Vậy sao? Hắn muốn làm gì?”.

Bạch Linh tu vi thấp nên không thể nhìn xa như Trúc Ly được, nàng chỉ thấy thân ảnh của Diệp Thiên mà thôi chứ không thể thấy chi tiết.

“Phụt...”.

“Ngọn lửa màu đen kia là?”.

Bạch Linh nheo mắt nhìn ngọn lửa đen đang cấu xé đại trận khó hiểu.

“Là tên Diệp Hàn kia làm, ta thấy hắn mở to mắt nhìn đại trận rồi khẽ nói cái gì thì ngọn lửa kia lập tức xuất hiện, rất có thể đó là năng lực của đôi mắt kì lạ kia”.

Trúc Ly nghiêm mặt nói, khi nhìn vào ngọn lửa kia nàng có một cảm giác nguy hiểm không nói nên lời.

Nàng thật sự muốn biết ngọn lửa đó là gì mà có thể tạo cho nàng cảm giác như thế chỉ bằng một cái nhìn.

“Chỉ một ngọn lửa lại có thể nhẹ nhàng thiêu rụi một cái Ngũ giai thượng phẩm trận pháp, ghê gớm”.

Bạch Linh cảm thán.

“Không chỉ như thế, tiểu thư người nhìn”.

“Làm sao có thể?”.

Bạch Linh nhìn thay hướng Trúc Lý chỉ thì thấy Lý Thương cùng Thạch Minh không ngừng đánh ra huyền lực muốn dập tắt ngọn lửa màu đen kia.

Nhưng điều khó tin là bọn hắn đánh ra thật nhiều huyền lực lại chỉ có thể làm cho ngọn lửa màu đen kia yếu đi một chút mà thôi, phần lớn đại trận vẫn tiếp tục bị ngọn lửa kia thiêu cháy dần tan vỡ.

“Ngọn lửa kia rốt cuộc là thứ gì lại bá đạo đến mức khiến hai Đan Linh cảnh phải chật vật dùng huyền lực mới có thể dập tắt một phần”.

Bạch Linh về mặt khó tin nói.

“Nếu ngọn lửa này thật là do đôi mắt của Diệp Hàn phát ra thì thật kinh khủng, chỉ cần địch nhân bị hắn nhìn trúng thì không chết cũng tàn”.

“Ừm...”.

Trúc Lý im lặng gật đầu, hiện tại nàng biết vì sao lại có cảm giác nguy hiểm khi nhìn vào ngọn lửa kia rồi.

“Xem ra Lý gia cùng Thạch gia khó qua được kiếp nạn lần này rồi”.

Bạch Linh nói.

“VẬY THÌ CHƯA CHẮC ĐÂU TIÊU THỪ”.

Trúc Lý cười nói.

“Oh...”.

Bạch Linh khó hiểu.

“RẦM...rẦM...”.

“RẮC RẮC... XỆT XỆT...”.

Ngay lúc nàng suy nghĩ câu nói của Trúc Lý thì trên bầu trời phía tây không ngừng vang lên tiếng sấm chớp từ xa truyền tới, tiếng sấm mỗi lúc một đến gần vương thành.

“Gao...”.

Không bao lâu sao, ở phía tây vương thành vang lên tiếng gầm gừ đầy uy áp truyền đến.

“XỆT...XỆT...”.

Bạch Linh lập tức thấy một đầu hắc hổ vằn xanh khổng lồ, xung quanh thân thể nó lôi điện không ngừng chớp động xoay quanh, trên đầu hắc hổ là một người trung niên nhân vai u thịt bắp mày rậm mắt bén.

“Vạn thú tông tông chủ? Bọn Lý gia xem ra đã biết trước sẽ khó thắng nên thông báo hắc hổ đến hỗ trợ”.

Bạch Linh ngạc nhiên một chút rồi bình tĩnh lại.

“Haha... như thế càng thú vị”.

Nàng cười với ánh mắt đầy hưng phấn.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Trần Thanh

Diệp Thiên ngồi trên mái nhà nhìn tình hình phía trước.

Đại trận đã bị hắc hỏa thiêu phá, người bên trong đã không còn bị ảnh hưởng tiếp tục giết địch.

“Hừm, Amaterasu mặc dù có thể tiêu diệt những kẻ không cao hơn mình 30 cấp nhưng nếu nhiều người hợp lực vẫn có thể đập tắt”.

Hắn phân tích khả năng của bản thân qua lần sử dụng này.

“Hừm???”.

Hắn bỗng quay đầu nhìn về phương xa.

“Rầm...rầm...”.

Mây đen kéo đến cùng sấm chớp rền vang, một đầu hắc hổ không lồ đạp cước trên không phi đến nơi hai bên đang chiến đấu.

“Đây là?”.

Hắn nhìn trên đầu của hắc hổ.

- Tên: Lôi Linh hổ

- Cấp: 71 (Đan Linh cảnh tầng 1)

- Tên: Trần Thanh

- Cấp: 75 (Đan Linh cảnh tầng 5)

“Vạn thú tông tông chủ”.

Diệp Thiên nghiêm mặt.

“Nếu Lý Thương cùng Thạch Minh bị hắn cứu đi thì rắc rối”.

Hắn lập tức hóa thành cái bóng đi chuyển đến gần chiến trường.

“Grao...”.

Âm thanh gào thét vang vọng khắp nơi.

“Đến rồi”.

Lý Thương cùng Thạch Minh đồng loạt vứt bỏ chiến đấu nhìn hướng âm thanh phát ra.

“Hai vị khổ rồi”.

Trung niên nhân đứng trên đầu Lôi Linh hổ nhìn Lý Thương hai người nói.

“Mong Trần tông chủ hỗ trợ”.

Lý Thương chấp tay nói.

...

“Tông chủ, là Vạn thú tông”.

Bên đám người Vân Long nghe được cách Lý Thương hai người xưng hô với kẻ mới đến thì lập tức biết là ai.

“Xuất hiện sớm hơn là chúng ta dự tính”.

Vân Hồng nói.

“Hiện tại có hắn chúng ta sẽ rơi vào thế bất lợi”.

Dương Bá Nhật.

Vân Long đám người cảnh giác nhìn Trần Thanh.

...

“Hahaha... các vị không cần lo lắng, lần này đến chỉ để hỗ trợ Lý gia cùng Thạch gia rời đi thôi, nếu các vị không can thì ta cũng không ra tay”.

Trần Thanh ngạo nghễ đứng trên đầu hắc hổ cười nói.

Hắn nhìn ra Lý Thương cùng Thạch Minh đều ăn Thiên Bạo đan vì hắn được họ tặng một viên.

Nếu hắn có ở đây từ đầu thì người thắng sẽ là bọn hắn nhưng hiện tại được hiệu Thiên Bạo đan đã sắp hết nếu còn ở lại đánh tiếp đến lúc được hiệu hết thì chỉ còn hắn cùng Lôi linh hồ là có thể tiếp tục còn Lý Thương hai người sẽ bị rơi vào suy yếu.

Hắn tu vi cao nhưng không tự mãn tự tin có thể chống lại nhiều Đan Linh cảnh như vậy, lúc này vừa đến hắn thấy dưới đất vẫn còn 3 người có thể so với Đan Linh cảnh nếu họ tiếp viện thì bất lợi vẫn là hắn.

“Nếu ta nói không thì sao?”.

Vân Long ưỡn ngực đứng thẳng bộc phát vương uy nói.

“Vậy thì ta đành thỉnh giáo vài chiêu với ngươi”.

Trần Thanh băng lãnh nói.

“GRAO...”.

“Rắc rắc...rầm rầm...”.

Tiếng nói của hắn vừa dứt, Lôi linh hồ lập tức hiểu ý ngửa đầu gầm lớn lôi đình không ngừng từ mây đen đánh xuống mấy người Vân Long.

“Rắc rắc... ùng ùng...”.

“Hừ, hồ con ta đến chơi lôi với ngươi”.

Vân Hồng không thua kém dùng năng lực triệu hồi lôi đình đánh trả Lôi linh hồ.

“Không biết sống chết”.

Lôi linh hồ nhìn Vân Long trầm giọng phát ra tiếng người.

“Grao...”.

Lôi linh hồ mở lớn hồ khẩu gầm một tiếng, một đạo lôi đình khủng bố đánh về phía Vân Long.

“Ta sợ con súc sinh ngươi sao, Lôi Long”.

Vân Long hừ lạnh một tiếng, xung quanh hắn xuất hiện nguồn lôi điện khổng lồ hóa thành hình dáng của một con rồng, Lôi long há miệng gầm lớn lao về Lôi linh hồ.

“ẦMMMM...”.

Hai đạo lôi đình hỗn loạn điên cuồng va chạm nổ tung tán mát dư âm phá tan cả một khu vực Đông khu dù cuộc chiến là ở trên không cách mặt đất rất xa.

“Grao... ngươi đáng chết”.

Lôi Linh hồ nhìn thấy chiêu thức bị phá mà Vân Hồng vẫn không chút tổn thương thì tức giận khiêu thiên.

“GAO...”.

Lôi linh hồ thủ thế gầm lớn, cơ thể nó ngay lập tức không ngừng bị lôi đình đánh lên, nhưng nó không những không bị thương mà lôi đình dần ngưng tụ xung quanh cơ thể nó trở thành một chiếc áo giáp bằng lôi đình, uy áp của nó tỏa ra càng lúc càng khủng bố rung động thiên địa.

“CHẾT”.

Lôi linh hồ thốt lên một tiếng rồi hung hăng phi lên trước tấn công Vân Hồng.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: Lôi chiến Lôi

“Ta cùng ngươi liều mạng”.

Đám người Vân Long cảm nhận uy áp thì dự tính muốn liều mạng ngăn cản thì Vân Hồng cắn răng hét lớn một tiếng lao lên trước đám người.

“Lôi Thân”.

Vân Hồng quát lớn.

Cơ thể hần dần chuyển hóa thành sấm sét, hần không ngừng to lớn lên đến mức có thể so với Lôi linh hồ.

Với cơ thể không lồ cùng lôi đình vờn quanh, xung quanh hần uy áp tăng nhanh như bão táp hoàn toàn không thua kém Lôi Linh hồ.

“GIẾT”.

Âm thanh như lôi đình vang khắp thiên địa, Vân Hồng dùng hết lực vung ra một quyền hướng Lôi Linh hồ.

“ẦM... RẮC RẮC... XỆT XỆT... ĐÙNG ĐÙNG...”.

Hai cơ thể được bao bọc bởi lôi đình và chạm nhau khuếch tán không hết những tia lôi điện đánh loạn xạ khắp cả bầu trời, lôi điện đánh xuống tận mặt đất hủy diệt cả một mảnh lớn Đông khu.

Người của các thế lực khác nhìn thấy chiến đấu kinh khủng như thế đã sớm bỏ chạy hết, Đan Linh cảnh đánh nhau ai dám xen vào, trừ khi kẻ đó đầu có vấn đề.

Vân Hoa trưởng lão nhìn thấy trên không đánh nhau kịch liệt ảnh hưởng đến cả mặt đất nên đã tạo ra một cái kén khổng lồ bằng băng để phòng thủ, nếu không lôi điện đánh xuống người của bọn hần cũng không tránh khỏi nguy hiểm.

“Grao...”.

Lôi linh hồ thấy Vân Hồng vẫn có thể chặn lại chiêu thức của nó thì tức giận gầm một tiếng, lôi đình bao bọc cơ thể nó một lần nữa tăng cường.

“Hự...”.

Vân Hồng cảm giác như đang ngăn cản một ngọn núi, hần không ngừng lùi về sau bắt đầu bị Lôi linh hồ đánh trùng không ít.

“Không ổn, mau lên giúp đỡ”.

Vân Long thấy tình hình bất ổn lập tức nói.

“Các người đi qua đó được sao?”.

Trần Thanh cùng Lý Thương, Thạch Minh xuất hiện trước mặt đám người Vân Long, trên mặt còn không ngừng tiếu ý.

“Chết tiệt”.

Dương Bá Nhật tức giận mắng.

Tình thế hiện tại tiến thoái lưỡng nan khó giải quyết, Vân Hồng đang rơi vào hạ phong nhìn có vẻ không thể chống đỡ lâu thêm nhưng bọn hần lại không thể hành động thiếu suy nghĩ, trước mặt họ là hai Đan Linh cảnh tầng 5 cùng một kẻ tầng 4, có đánh bọn hần cũng không thắng được, chỉ có thể bất động chờ được hiệu Thiên Bạo đan kết thúc mới có cơ hội.

“Lôi linh hồ bên trong huyền thú cũng là vương giả, thiên phú còn là ngự lôi, chiến lực ít nhất cũng vượt 2-3 cấp so với người thường, Vân Hồng có có trái ác quỷ nhưng chưa đào móc hết khả năng của nó, có thể đánh với Lôi linh hồ lâu như thế xem như đã rất tốt”.

Diệp Thiên ở cách đó không xa quan sát tình hình chiến đấu suy nghĩ.

“Ầm... ầm...”.

Quả nhiên như hần suy đoán, không bao lâu Vân Hồng lập tức bị Lôi linh hồ dùng hồ trảo đánh trúng, Vân Hồng bay ngược về sau như đạn pháo phá hủy các kiến trúc lúc tiếp xúc, cuối cùng đập người mạnh vào tường thành mới dừng lại.

Lôi thân của hắn cũng biến mất, hiện tại hắn không thể tiếp tục chiến đấu.

“Vút... vút... vút...”.

3 vị trưởng lão khác thấy huynh đệ bị như thế lập tức vút bỏ chiến trường dưới đất dùng dây chuyền bay lên không hỗ trợ Vân Long.

“Xem ra phải ra tay”.

"Amaterasu!".

Diệp Thiên lần nữa dùng ra Amaterasu, mục tiêu của hắn là Lôi linh hổ, Lôi linh hổ vừa đánh thắng chắc chắn sẽ đất ý không phòng bị sẽ dễ đắc thủ hơn, nếu là kẻ khác rất có thể sẽ dùng huyền lực hộ thể thì thứ hắn đốt sẽ chỉ là một màn huyền lực vô dụng.

“Ah...”.

Dùng xong Amaterasu hắn lập tức cảm nhận được sự đau nhói ở đôi mắt.

“Ra vậy, giới hạn là 3 lần một ngày nhưng càng dùng sẽ càng phản phệ mạnh hơn”.

Hắn suy nghĩ.

“Xem ra trước khi được Sharingan vĩnh cửu nên hạn chế sử dụng thì hơn”.

Đau đớn qua đi hắn lập tức hóa thành cái bóng rời đi để không bị phát hiện.

“Hừ... không biết sống chết”.

Lôi Linh hổ chiến thắng địch nhân, kiêu ngạo nói.

“Haha... xem ra chiến thắng đã thuộc về chúng ta rồi”.

Lý Thương cười ha hả ác độc nhìn Vân Long.

“Ngươi hay là chịu thua rồi truyền ngôi cho Lý Thương đi, cũng đỡ phiền phức”.

Thạch Minh cười hắc hắc nói.

“Các ngươi...”.

Đám trưởng lão Vân gia tức giận muốn xông lên thì ngừng lại.

“GRAO...”.

Lôi linh hổ bỗng nhiên gầm thét thiết, gấp gấp dùng huyền lực nhằm muốn dập tắt ngọn lửa nhưng tốc độ dập tắt quá chậm làm nó đau đớn bay loạn trên không.

“L-Lại là ngọn lửa đen kia”.

Tất cả nghi hoặc nhìn qua thì nhìn thấy một ngọn lửa màu đen đang thiêu đốt âm ỉ trên người Lôi linh hổ, Lý Thương cùng Thạch Minh nhìn thấy ngọn lửa thì hết hoảng.

Bọn hắn còn nhớ rất kỹ mới đây thôi, đại trận của bọn hắn là bị ngọn lửa kia thiêu nát, bọn hắn dùng huyền lực cũng chỉ dập được một phần nhỏ rồi ngọn lửa kia thiêu nát cả đại trận mới chịu biến mất, nhưng điều khiến họ hết hoảng là bọn hắn cảm nhận được huyền lực của bọn hắn tiếp xúc với ngọn lửa kia thì cũng lập tức bị thiêu mất một phần lớn.

Một ngọn lửa đến cả huyền lực của Đan Linh cảnh cũng thiêu được kinh khủng cỡ nào, bọn hắn cũng không dám nghĩ đến, bây giờ Lôi linh hổ lại bị như thế làm tinh thần bọn hắn hơi loạn.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Lui

“Chuyện gì xảy ra?”.

Trần Thanh nhìn thấy nét mặt hai người Lý Thương như thế thì lập tức cảnh giác nhìn ngọn lửa.

Hắn lập tức cảm nhận được sự nguy hiểm từ ngọn lửa lan đến bản thân, kiềm chế cảm giác đó đi hẳn hỏi Lôi Linh hồ.

“Ta cũng không biết, bỗng nhiên ngọn lửa chết tiết này xuất hiện đốt ta, dùng huyền lực dập cũng rất khó khăn...Grao...”.

Lôi Linh hồ cố gắng nói hết rồi gằm lên trong đau đớn.

“Ta đến thử xem”.

Trần Thanh luôn tin tưởng bản lĩnh của mình tiến lên dùng huyền lực hỗ trợ dập lửa.

“Làm sao có thể?”.

Ngay sau đó hắn giật mình vì sự khủng bố của ngọn lửa màu đen bí ẩn kia, mặc dù dùng không ít huyền lực cũng dập được lửa nhưng đó chỉ là một phần nhỏ, vẫn còn một mảnh lớn trên lưng của Lôi linh hồ vẫn đang bị thiêu đốt từng giây.

“Khốn kiếp là kẻ nào...chết tiết...”.

Hắn quay đầu nhìn khắp nơi muốn tìm ra kẻ thù phạm nhưng ngoài hai phe cánh đang chém giết nhau kịch liệt bên dưới hai gia viên thì không còn lại gì.

Hắn nhìn chằm chằm đám người Vân Long suy nghĩ một chút lập tức ra lệnh.

“Đi”.

Nói xong hắn vừa dùng huyền lực hỗ trợ Lôi Linh hồ vừa rời đi.

“Nhưng còn con cháu gia tộc của ta”.

Lý Thương cùng Thạch Minh cùng lúc hoảng hốt nói.

“Nếu hiện tại không đi thì chỉ có con đường chết”.

“Quân tử báo thù, mười năm chưa muộn”.

Trần Thanh quay đầu trầm giọng nói rồi xoay người bay đi cùng Lôi Linh hồ.

“T-Ta...Ta chắc chắn sẽ trở về báo thù này, Vân gia, Dương gia chắc chắn sẽ diệt tộc”.

Lý Thương cùng Thạch Minh mắt đỏ như máu nhìn xuống gia viên, nắm tay xiết chặt tức giận ngửa mặt lớn giọng nói rồi dứt khoát xoay đầu rời đi.

Bọn hắn biết tình hình hiện tại, nếu Thiên Bạo đan hết được hiệu thì chỉ có con đường chết.

Trong cả kế hoạch bọn hắn không làm sai điều gì chỉ tính sai chiến lược của đối phương, không ngờ bên đối phương lại xuất hiện 4 tên đủ sức chống lại Đan Linh cảnh, nếu điều này không xảy ra kẻ thắng chắc chắn là bọn hắn, Vân gia cùng Dương gia sẽ chỉ là lịch sử, tương lai là của Lý gia cùng Thạch gia bọn hắn.

...

“Truy”.

“Dừng lại”.

Đám người Dương Bá Nhật muốn truy đuổi địch nhân nhưng lập tức bị Vân Long ngăn lại.

“Tại sao?”.

Liễu Mộc hỏi.

“Trên tay Trần Thanh có cầm Thiên Bạo đan, nếu đuổi theo ép hắn liều mạng thì không tốt”.

Vân Long hít một hơi nói.

Lúc Trần Thanh rời đi hắn thấy được trên tay của Trần Thanh cầm một viên đan được giống hệt Thiên Bạo đan nên hắn không thể mạnh động.

“Chết tiệt, cơ hội tốt như thế...”.

Dương Bá Nhật giận mắng.

“Ít nhất có thể quét dọn căn cơ của Lý cùng Thạch gia, Lôi Linh hồ cũng bị thương đến lúc thú triều tới sẽ dễ đối phó nó hơn”.

Liêu Mộc an ủi tất cả.

“Ừm...”.

“Vút...”.

“Tình hình thế nào rồi?”.

Mọi người vừa gật đầu đồng ý thì tiếng xé gió xuất hiện, Vân Hồng y phục toi tả, đầu tóc rối bời chạy đến, giọng khàn khàn vì máu hỏi.

“Mọi chuyện hiện tại đã ổn, Tam trưởng lão mau ăn nó vào”.

Thấy hắn bị thương nặng như thế, Vân Long lập tức đi đến nói rồi đưa cho hắn một hạt đậu.

“Ừm...”.

Vân Hồng cũng không khách khí cầm lấy ăn vào.

“Rột rột...”.

Vân Hồng nuốt xong hạt đậu, vết thương trên cơ thể lập tức phục hồi với tốc độ mắt thường cũng nhìn thấy.

“Ha... quả nhiên công hiệu”.

Vân Hồng cảm nhận vết thương trên cơ thể đã khỏi, trận chiến lúc này hắn dùng năng lực Trái ác quỷ nên không tổn huyền lực nên mặc dù còn uể oải về tinh thần nhưng trạng thái rất tốt.

“Cái gì thế này? Ngươi cho hắn ăn cái gì thế”.

Dương Bá Nhật cùng Liễu Mộc ngạc nhiên hỏi.

Bọn hắn vừa nhìn thấy Vân Hồng chật vật như sắp chết, chỉ vài hơi thở sau đã khôi phục lại bình thường.

“Trở về rồi nói, hiện tại đừng để dư nghiệt chạy thoát dù chỉ một tên”.

Vân Long nghiêm mặt nhìn hai gia viên hạ lệnh.

“Vâng”.

Đám người lập tức lập xuống căn quét những kẻ còn lại của Lý gia cùng Thạch gia.

Thật ra lúc người của hai gia tộc này nghe thấy tiếng hô lớn của Lý Thương cùng Thạch Minh thì đã mất ý chí chiến đấu rồi nên rất nhanh đều bị Vân gia cùng Dương gia quét sạch.

Sau khi quét sạch địch nhân thì đến phần tìm bảo.

Lý gia cùng Thạch gia mấy năm nay quản lý Đông khu cùng Nam khu rất giàu có nên huyền thạch không thiếu, bảo vật cũng cả một thủ kho lớn,...

Nhìn thấy chiến lợi phẩm Dương Bá Nhật là thương nhân nên là vui mừng nhất, chỉ một lần hành động này thôi đủ để bù đắp thất thoát mấy năm nay rồi.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: Xây tượng

Trận chém giết của 4 đại gia tộc đã làm sự chú ý của người trong vương thành rời bỏ dị tượng lúc Vân Ngọc kích hoạt thể chất thay vào là những thể lực đi theo Lý gia cùng Thạch gia bắt đầu tìm cách cải thiện mối quan hệ với Vân gia cùng Dương gia.

Vân gia cùng Dương gia mặc dù đồng ý với điều đó nhưng cũng ra tay làm khó không ít để làm tin và hạn chế những gia tộc lớn.

Song với nhưng thứ đó là mọi gia tộc, mọi thể lực trong vương thành đang chuẩn bị cho việc đối kháng thú triều.

Bên ngoài thành phía Vân thú sơn mạch hiện tại có đếm không hết những cạm bẫy lớn nhỏ để hỗ trợ giảm bớt số lượng huyền thú lúc thú triều.

Đồng thời cũng có không ít nhóm binh lính tinh nhuệ liên tục ra vào Vạn thú sơn mạch tuần tra động thái của huyền thú cùng Vạn thú tông, cùng với nó là việc bí mật truy lùng nơi của đám người Trần Thanh.

...

Hoàng cung trong nghị sự phòng.

“Tình hình thế nào rồi?”.

Vân Long ngồi trên ghế hỏi.

“Huyền thú tu vi cao dần di chuyển ra Vạn Thú sơn mạch, nếu tính toán không lầm hẳn là kháng 10-15 ngày sau huyền thú sẽ xuất hiện bên ngoài Vạn thú sơn mạch”.

Vân Nhạc nói.

“Quân đội cùng người của các gia tộc tham gia đối kháng thú triều đã được sắp xếp thích hợp, số lượng ngày càng tăng, có cả người của các thành khác”.

Vân Hoa nói.

“Ừm... như thế chiến lực sẽ càng lớn, đối kháng thú triều càng có hiệu quả”.

Vân Hồng nói.

“Ta đã thăm dò Vạn thú sơn mạch nhưng vẫn không tìm thấy tung tích của Trần Thanh”.

Liều Mộc nói.

“Hừm, chuyện này đã đoán được trước”.

Vân Long không thấy ngạc nhiên.

“Với tình hình trước mắt chúng ta cũng chỉ có thể chờ”.

Vân Phi nói.

“Ừm...”.

Mọi người gật đầu đồng ý, chuyện cần làm bọn hắn đã làm hết, nếu kẻ địch chỉ trốn mà không tấn công bọn hắn cũng không thể làm gì.

“Vẫn còn thứ các ngươi có thể làm”.

Lúc này người luôn im lặng uống trà ăn bánh Diệp Thiên bỗng lên tiếng.

“Chuyện gì?”.

Vân Long hỏi hắn.

“Xây tượng”.

“Xây tượng???”.

Cả đám nghe hắn nói lập tức nghiêng đầu khó hiểu.

“Muốn tu luyện Nhân Hoàng kinh người cần tính ngưỡng chi lực, hiện tại người không thể tu luyện Nhân Hoàng kinh ngay nhưng có thể tích lũy sẵn để sau này sử dụng và thứ người cần là một bức tượng”.

“Người cứ làm một bức theo trong chỉ dẫn ta đưa là được, nếu trận chiến này thắng lợi người sẽ tích lũy được không ít tình ngưỡng chi lực đâu”.

Diệp Thiên giải thích.

“Ta sẽ cho người làm ngay”.

Vân Long hiện tại rất tin tưởng Diệp Thiên nên lập tức ra lệnh.

“Được rồi, ta trở về chuẩn bị một chút đây, ta chưa muốn chết trẻ như này đâu”.

Diệp Thiên cười cợt đứng dậy rời đi.

“Tên tiểu tử này vẫn như thế”.

Vân Phi nhìn Diệp Thiên rời đi nói.

“Ừm...”.

Mọi người cùng gật đầu đồng ý.

“Mà nói đi cũng nói lại, ngọn lửa màu đen bí ẩn đó thật sự do hắn làm ra sao?”.

Vân Hoa nghi hoặc nói.

“Không chắc chắn được”.

Vân Nhạc đáp.

“Cũng đúng, ngọn lửa kia đến cả Trần Thanh cùng Lô linh hổ hợp lực cũng khó dập tắt, uy lực kinh khủng Diệp Thiên mới Huyền Vân cảnh thực sự có thể làm được sao?”.

“Ta thì nghĩ đó chính là do tiểu tử này làm ra”.

Liễu Mộc nhẹ nhàng nói.

“Tại sao ngươi chắc chắn như vậy?”.

Mọi người cùng nghi hoặc.

“Vì tên tiểu tử này từ lúc biết hắn đến nay ta chưa từng thấy hắn làm gì bình thường”.

Liễu Mộc chậm chậm nói.

“Cái này...”.

Cả đám trưởng lão lập tức cứng họng, ngay cả Vân Long cũng không ngoại lệ.

Từ trong tình báo có thể thấy rõ, Diệp Thiên xuất hiện đến nay biểu hiện của hắn quá chói sáng, tu vi đột phá nhanh như lời đình mà căn cơ lại khủng bố đến khó có người so.

Chưa hết, Luyện đan, Trần pháp, kiếm đạo tên tiểu tử này đều có trình độ không hợp tuổi tác, nhất là kiếm đạo, thiên phú cao đến mức Liễu Mộc cũng ngại ngừng không muốn so.

Gần đây tên tiểu tử này càng khó hiểu hơn, xảy ra một nơi tưởng như không có trong thực tại Thượng Vân lâu, đôi mắt kì lạ của hắn cùng Vân Ngọc công chúa, cả một thứ hạt kì lạ lại có công hiệu như đan dược trong truyền thuyết.

Trên hết công dụng của Trái ác quỷ vượt qua cả tưởng tượng của bọn họ, chỉ ăn một loại trái cây lại có thể cho người đó một loại năng lực đặc biệt, chiến lực còn nâng cao không biết bao nhiêu.

Qua trận chiến vừa rồi bọn hắn rõ ràng thấy được chiến lực khủng bố của Vân Hồng mặc dù hắn chỉ là Huyền Ấn cảnh tầng 9 lại có thể chống lại Đan Linh cảnh huyền thú trong một thời gian không ngắn.

Khủng bố như thế nhưng Diệp Thiên lại nói bọn hắn vẫn chưa đào móc hết khả năng của bản thân, nếu đúng như hắn nói thì không biết khi bọn hắn dùng hết khả năng của bản thân sẽ khủng bố đến mức nào.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 109: Ân thế tông môn

Từng ngày trôi qua, tình hình thú triều ngày càng rõ rệt, người trong cả vương thành gấp gấp chuẩn bị tất cả mọi thứ để đối kháng thú triều.

Do trận chiến vừa qua của 4 đại gia tộc, Lý gia cùng Thạch gia đã biến mất khỏi vương thành.

Nhưng cũng chính vì thế chiến lực bên trong vương thành cũng giảm đi rất nhiều, 2 Đan linh cảnh cũng không ít Huyền Âm cảnh trở xuống, nên chiến lực chuẩn bị đối kháng thú triều cũng giảm sút nhiều.

May mắn là hiện tại Vân gia xuất hiện 4 vị trưởng lão đủ chiến lực đối kháng Đan Linh cảnh nếu không tình hình sẽ khó khăn hơn rất nhiều.

Trên đảo của Thiên Nguyệt lâu.

“Cả vương thành đang tập trung nhân lực đối kháng thú triều, tiểu thư có muốn phái người ra hỗ trợ không?”.

Trúc Ly hỏi Bạch Linh.

“Dù sao nếu vương thành tổn thất quá nhiều cũng không có lợi cho ta nên cứ phái ra một ít cao thủ tham gia là được”.

Bạch Linh suy nghĩ nói.

“Vậy ta sẽ phái người đi”.

Trúc Ly đáp.

“Ừm... mà mấy ngày nay Vân gia có hành động gì không?”.

Bạch Linh hỏi.

“Ngoài chuẩn bị đối kháng thú triều thì trong tình báo có nói bọn hắc đang dựng một bức tượng”.

“Tượng?”.

Bạch Linh nghi hoặc.

“Đúng vậy”.

“Bọn hắc không lo lắng thú triều cùng Vạn thú tông lo dựng tượng làm cái gì?”.

Bạch Linh càng nghe càng khó hiểu.

“Hiện tại vẫn không biết chính xác Vân gia muốn làm gì, nhưng bà lão ta nghĩ tên Diệp Hàn kia rất có thể có một tay trong chuyện này”.

Trúc Ly cười đáp.

“Tên Diệp Hàn kia đối với trận pháp hiểu biết rất cao, trận pháp trên thiên hạ không ít loại kì quái, cách bố trận cũng không bình thường, nếu là hắc thì rất có thể dùng tượng để bố trận cũng không chừng”.

Bạch Linh gật đầu.

“Đôi mắt kia của hắc cũng thật khủng bố, ngay cả Đan Linh cảnh cũng phải tạm thời thua thiệt lui binh”.

“Đúng là rất khủng bố nhưng chắc chắn phải có hạn chế nào đó nếu không đám người Trần Thanh cũng không thể nhẹ nhàng rời đi như vậy”.

Trúc Ly có rất nhiều kinh nghiệm trong những thứ như này hơn là Bạch Linh.

“Cũng đúng, nếu không có hạn chế hắc có thể trọng thương hoặc ít nhất giết chết một tên”.

Bạch Linh suy nghĩ.

Suy đoán của 2 người rất đúng, Diệp Thiên chỉ có thể dùng Amaterasu 3 lần một ngày, hơn nữa lần kia là lần đầu hắc sử dụng nên dùng lên đại trận để thử uy lực, lần sau mới ra tay hỗ trợ Vân Long đám người, chỉ là phản phệ lớn nên đành dừng lại để Trần Thanh đám người rời đi.

“Đôi mắt kia quả là kì lạ, không biết còn có năng lực gì hay không?”.

Bạch Linh tò mò cười nói.

“Lúc sinh nhật công chúa Diệp Hàn từng nói đôi mắt của công chúa vẫn chưa thuần biến như hắc, hắc nói nếu đôi mắt của nàng thuần biến sẽ mang năng lực mạnh hơn”.

“Lời nói của hắc có hai khả năng là sau khi đôi mắt của công chúa thuần biến sẽ mang năng lực tạo ra hắc hỏa như hắc hoặc trường hợp thứ hai là nàng sẽ có năng lực khác nhưng mạnh không kém hắc”.

Trúc Ly phân tích.

“Oh...nếu thật sự là trường hợp thứ hai thì sư môn hắc không phải tầm thường đâu”.

Bạch Linh thích thú nói.

“Đúng như thế”.

“Nhưng ta chưa từng nghe qua tông môn hay gia tộc, thế lực nào có bí pháp tu luyện nhãn đồng như thế”.

Bạch Linh nghiêng đầu suy nghĩ.

“Rất có thể là một tông môn ẩn thế, bí pháp khủng bố như thế không phải tông môn tầm thường có thể sở hữu”.

Trúc Ly nói.

“Ừm”.

Bạch Linh gật đầu.

Tông môn không lớn như một quốc nhưng người bên trong không ai là tầm thường cả, những tông môn đỉnh phong nhất nhiều khi còn không nhìn người của quốc gia khác nữa kia.

Tông môn ẩn thế là những tông môn lâu đời nhất trên thiên hạ, trải qua không biết bao nhiêu năm tháng bồi đắp, căn cơ khủng bố đến khó mà tin nổi, may mắn là họ lựa chọn sống ẩn không màng thế sự bên ngoài nếu không thiên hạ khó mà yên bình.

Mặc dù ẩn thế nhưng họ vẫn bí mật ra ngoài thiên hạ chu du tìm kiếm người thích hợp đưa vào tông môn bồi luyện nhằm duy trì truyền thừa.

Truyền thừa của mỗi tông môn ẩn thế qua nhiều đời, nhiều kì tài bù đắp thiếu sót nên mỗi công pháp, mỗi huyền kỹ cũng như bí pháp đều bên trong tông môn đều bá đạo hơn rất nhiều so với bình thường.

Gia nhập một tông môn ẩn thế là ước mong của nhiều thiên tài trên thiên hạ nhưng người được những tông môn này chọn lựa lại vô cùng ít ỏi, không những thế các tông môn thường chọn lựa những người chưa trưởng thành để bồi dưỡng.

Như thế người được chọn sẽ có lòng trung thành hơn cũng như tu luyện một đường sẽ thuần túy là truyền thừa của tông môn đó.

Chính vì những những điều này mà cho dù là đỉnh phong đế quốc cũng chỉ muốn làm bạn với các tông môn mà không phải làm kẻ thù.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Thăm dò

Trong hoàng cung, Diệp Thiên đang đứng trước một bức tượng to lớn, hình dáng bức tượng là hoàng đế Văn Long đang chấp tay phía sau mắt nhìn thẳng về đường chân trời.

Phía dưới Diệp Thiên không ngừng đánh pháp quyết vào bức tượng, bên cạnh đó không ít tài liệu quý hiếm không ngừng được hắc dẫn vào bức tượng để liên kết với pháp quyết hình thành một loại đồ án.

Mất mấy giờ sau tốc độ của hắc mới giảm xuống.

“Ngưng”.

Hắn khẽ quát một tiếng, hai tay nhanh chóng bắt ấn.

“Ong~...”.

Sau tiếng quát của hắn là một đạo hào quang màu vàng xuất hiện quanh thân bức tượng.

“Chúu...”.

Đạo hào quang nhanh chóng tụ lại rồi lại chia ra thành ba đạo kim quang, hai đạo bay vài đôi mắt của bức tượng, một đạo bay vào giữa trán.

“Ong~...”.

Ngay lập tức đôi mắt của bức tượng làm bằng đá bỗng phát sáng rồi bình tĩnh lại, nhưng đôi mắt bức tượng hiện tại không còn làm bằng đá mà giống như được làm bằng hồ phách.

Trên trán bức tượng cũng phát sáng nhưng cực kì yếu ớt, hào quang biến mất giữa trán bức tượng không hề xuất hiện bất kì thứ gì khác.

“Hô...Xong”.

Diệp Thiên biết mình không phải thất bại mà là có nguyên do nên hài lòng vun vai thư giãn gân cốt.

“Thành công sao?”.

Vân Long từ xa đi đến hỏi.

“Ừm... bên trong tượng có máu của người nên người và nó sẽ sinh ra một liên kết, sau này người nào đến trước nó bái lạy người sẽ biết và lúc đó người sẽ thu được tín ngưỡng chỉ lực”.

“Ngoài ra vẫn còn một vài cách sử dụng nhưng phải đợi người có tín ngưỡng chỉ lực đủ nhiều đã”.

Diệp Thiên giải thích.

“Vậy tạm thời cứ như thế, ta sẽ cho người đặt nó trong vương thành”.

Vân Long hiểu rõ lời Diệp Thiên nói, ra lệnh cho thuộc hạ làm việc.

“Đã có tin chính xác thú triều sẽ xuất hiện trong 2-3 ngày tới, đến lúc đó người có ra trận không?”.

Vân Long hỏi Diệp Thiên.

Tu vi Diệp Thiên đối với tình huống này khá thấp nhưng hắn biết chiến lực của Diệp Thiên khủng bố đến mức nào, nên nếu Diệp Thiên muốn ra trận hắn cũng không phản đối, vừa có thể rèn luyện cho Diệp Thiên vừa có thể tăng thêm uy danh cho Vân gia hắn vì có một kì tài yêu nghiệt đến thế.

“Làm sao lại không”.

Diệp Thiên cười đáp.

Thú triều nơi mà huyền thú nhiều như sao trên trời, mặc dù số lượng hắn chém giết có giới hạn nhưng cũng là một con số EXP khổng lồ có thể nhanh chóng hỗ trợ hắn tăng cao tu vi, vừa có thể sử dụng kinh nghiệm chiến đấu có sẵn để nâng cao bản thân, hơn nữa trong lúc giết huyền thú nếu may mắn hắn có thể thu thập được một ít tài liệu tốt để luyện khí.

“Nhưng ta sẽ dùng chân thân để ra trận”.

Diệp Thiên thêm một câu.

Mặc dù cuộc chiến của 4 đại gia tộc đã làm sự chú ý của người trong vương thành sang hướng khác nhưng dị tượng lúc Vân Ngọc vẫn là một bí ẩn được nhiều kẻ chú ý, lần này nếu một thiên tài nhỏ tuổi như hắn có thể làm những kẻ đó chú ý thì sẽ giúp Vân Ngọc rất nhiều phiền phức.

“Không sao cả, đó là quyết định của người thôi”.

“Nhưng ta có một vài thắc mắc muốn người nói cho ta biết”.

Vân Long bỗng nghiêm túc nhìn Diệp Thiên nói.

“Chuyện gì?”.

Diệp Thiên cũng bỏ đi tiểu ý nghiêm túc nói.

“Rốt cuộc là người nào để người phải hết mực giúp đỡ Vân gia ta?”.

Vân Long hỏi.

“Humm? sao người không hỏi là tại sao ta phải làm như thế? Mà lại nhận định rằng có người khác?”.

Diệp Thiên khó hiểu hỏi.

“Là vì tính cách của người”.

“Tính cách của ta?”.

Diệp Thiên nghe được đáp án lại càng khó hiểu hơn.

“Theo như tình báo mà ta có được từ lúc Dương Tiêu cứu người trở về đến nay thì ta hoàn toàn chắc chắn rằng người là một kẻ lười biếng, ham chơi, người từng nói với ta người tu luyện là vì tiêu dao, phần lớn chắc cũng là phục vụ cho tính cách của người vì nếu người không mạnh hơn kẻ khác người sẽ chẳng thể dạo chơi khắp thế gian này được”.

“Chính vì tính ham chơi nên trong tình báo ta thấy một vài hành động không có ý nghĩa của người như hỗ trợ Dương Phụng Vũ thua Lý Hạo, giúp muội muội nàng luyện đan chẳng hạn, ta nghĩ lúc đó người cảm thấy thú vị nên mới giúp các nàng nhỉ?”.

“Chính vì tính lười biếng nên chỉ trong thời gian đầu là người chịu ra ngoài tìm hiểu thông tin còn sau này người chỉ thích ở trong nhà lười biếng chỉ chịu hoạt động nếu có việc mà thôi”.

“Chính vì tính cách của người nên ta đoán chắc chắn có người sau lưng yêu cầu người hỗ trợ Vân gia ta hết mực như thế nếu không chỉ vì Ngọc nhi là đệ tử của người thì ta không nghĩ người sẽ ra tay hết mực như thế: Đậu thân, Trái ác quỷ, công pháp cao thâm, mỗi thứ đều kì trân mà ta chưa từng nghe mà công dụng lại khủng bố đến như thế, người sẽ không nói với ta rằng người đưa nhầm?”.

Vân Long chậm rãi nói ra suy đoán của mình.

“Bóp bóp bóp... chỉ nhìn tình báo mà có thể phân tích chi tiết đến như thế người là bản thân ta vậy, xem ra ta còn phải học hỏi nhiều lắm”.

Diệp Thiên im lặng nghe Vân Long nói hết thì cười vui vẻ vỗ tay.

“Đúng như người nói ta là một kẻ lười biếng ham chơi nếu không phải sư phụ nói ta và các người có duyên cần phải hỗ trợ các người hết lòng thì ta đã đem Vân Ngọc dạo chơi thiên hạ rồi”.

Diệp Thiên nửa thật nửa giả nói ra.

Hắn thật không ngờ Vân Long lại phân tích chi tiết đến ghê gớm như thế, cả việc hắn bị hệ thống buộc làm nhiệm vụ cũng nhìn ra.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 111: Trước thú triều

“Ra là sư phụ người”.

Vân Long hiện tại hiểu rõ lý do Diệp Thiên giúp đỡ Vân gia nhiều đến như vậy.

"Lúc đầu ta cũng không tin nhưng nếu suy nghĩ kĩ thì rất có thể như lời sư phụ ta nói, Vân gia người cứu ta, Vân Ngọc thể chất nghịch thiên xuất hiện trong Vân gia người, cũng chính vì thế Vân gia người gặp rắc rối ta đã giải quyết, nếu Vân gia người lúc đầu không cứu ta thì ta nghĩ sẽ không có nhiều chuyện đến như thế, nên ta nghĩ chữ Duyên này rất có thể đúng".

Diệp Thiên muốn Vân Long chắc chắn tin tưởng không nghi ngờ nên dùng những dữ liệu có sẵn để phân tích thêm.

"Người cũng không cần phải nghi ngờ ta làm gì, dù sao chúng ta đã lập huyết ước nên người có thể an tâm".

"Ta tin tưởng người nhưng ta chỉ muốn biết câu trả lời của những câu hỏi trong lòng ta mà thôi".

Vân Long đáp.

"Vậy được rồi, thú triều sắp đến cũng nên chuẩn bị để phòng bất trắc, ta đi trước".

Diệp Thiên hóa thành bóng biến mất.

Diệp Thiên rời đi hoàng cung lúc trên đường trở về thì thấy không ít người đứng xung quanh bức tượng của Vân Long bàn tán khó hiểu.

Trong lúc thú triều sắp đến như thế này thì làm những chuyện như thế cũng không lạ tại sao mọi người khó hiểu.

Hơn nữa chưa từng có vị hoàng đế nào lại cho đúc tượng của bản thân để cho dân chúng bái lạy cả, quả thật có chút kì quái, không ít người bắt đầu điều tra mục đích của hoàng đế Vân Long là gì nhưng không ai biết là gì.

Cả những người được lệnh thực hiện việc đúc tượng cũng không hề biết chút gì vì họ chỉ đơn giản là đúc ra một bức tượng bằng đá độn gạch mà thôi còn bí mật bên trong nó chỉ có Diệp Thiên cùng cao tăng Vân gia mới biết được.

...

Trên đảo Thiên Nguyệt các.

"Hắn thực sự đúc tượng sao?".

Bạch Linh đứng bên mép đảo nhìn xuống đất cười hỏi.

"Ừm... lúc này ta có đến gần quan sát thử, ta chỉ phát hiện một chút khí tức kì lạ từ đôi mắt bức tượng tỏa ra còn lại không có gì kì lạ".

Trúc Ly nói.

"Oh, xem ra bức tượng này không tầm thường, mà dù sao cũng không quan trọng nếu có tác dụng chắc chắn bọn hắn sẽ dùng thôi".

Bạch Linh cười đẹp nói.

"Vậy còn Diệp Hàn thì sao?".

"Lúc này ta phát hiện hắn từ bên ngoài trở về đảo, hẳn là đến tìm Vân gia bàn bạc chiến thuật thôi".

Trúc Ly đáp.

"Vậy sao, haiz... chờ đợi thật là buồn chán".

Bạch Linh thở dài buồn chán nói.

"À đúng rồi, thú triều cũng sắp đến không biết Diệp Hàn hay tên tiểu tử Diệp Thiên kia sẽ ra trận nhỉ?".

"Diệp Hàn am hiểu trận pháp, mặc dù có đôi địch đồng gia nhưng lại bị hạn chế, chiến lực đến hiện tại chưa biết nên khả năng cao là sẽ không ra trận, còn tên tiểu tử Diệp Thiên thì rất có khả năng sẽ ra trận".

Trúc Ly nói.

"Haha... ta thật muốn nhìn tên tiểu tử này sẽ biểu hiện ra sao".

Bạch Linh cười nói.

...

Trên đảo của mình Diệp Thiên đang ngồi trong phòng tu luyện.

Những ngày này hắn không ngừng dùng huyền thạch gấp gút tu luyện, hiện tại đã đột phá Huyền Vân cảnh tầng 7, chiến lực lại tăng thêm vài phần.

Kiểm mạng đã đạt 15 đạo, uy lực lại tăng cao, lực lượng thân thể cũng tăng một cách đều đặn, hiện tại đã tiếp cận 9 vạn nếu dùng Bát Môn Độn Giáp thì con số này sẽ tăng lên đến hơn 30 vạn.

Hiện tại chỉ dùng thể chất để chiến đấu thì hắn vẫn có đủ lực để làm thịch một kẻ có tu vi Huyền Quang cảnh đỉnh phong, nếu thêm huyền lực cùng những chủ bài khác thì Huyền Ấn cảnh tầng đầu cũng không phải đối thủ của hắn, chiến lực của hắn hiện tại chỉ có thể dùng kinh khủng để hình dung.

Không chỉ như thế, kinh nghiệm có sẵn của hắn cũng là một món vũ khí không thể xem thường dù hắn vẫn chưa thể phát huy hết tất cả kinh nghiệm đó.

Chuyện gì đến rồi cũng sẽ đến, ngày thú triều tiến đến rồi cuộc đến.

Bình lực của vương thành được trải rộng ra để có thể toàn lực đối kháng thú triều bảo hộ toàn diện mặt Tây tường thành.

"Tình hình thế nào?"

Vân Long mặc hoàng kim chiến giáp đứng trên tường thành hỏi.

"Huyền thú đã tiến đến vòng ngoài Vạn thú sơn mạch, tin chắc sẽ không bao lâu nữa thú triều sẽ kích phát".

Dương Tiêu chấp tay báo cáo.

"Số lượng ra sao?"

"Hiện tại ước tính khoảng 2000 vạn, chủ yếu huyền thú ở Huyền Vân cảnh trở xuống".

Dương Tiêu đáp.

"Ừm... vẫn còn bên trong phạm vi khống chế".

Vân Long cùng các vị trưởng lão gật đầu.

Mỗi lần thú triều xuất hiện ít nhất cũng 3000-5000 vạn và một con huyền thú Đan Linh cảnh cầm đầu, lần này chỉ 2000 vạn đã xem như ít đi rất nhiều nhưng lần này bọn hắn không chỉ đối kháng thú triều mà còn phải chiến với 4 tên Đan Linh cảnh nên tình hình cũng không khá khẩm gì.

"Người thấy thế nào?"

Vân Long nhìn qua Diệp Thiên đang trong hình hài trẻ con hỏi.

Nơi này chỉ có mình Vân Long cùng Dương Tiêu không có người ngoài nên hình ảnh kì lạ hoàng đế hỏi nhóc con không bị ai phát hiện.

"Việc có thể làm chúng ta đã làm hết, hiện tại chỉ có thể chờ đợi".

Diệp Thiên vác trên vai Ngân Trọng kiếm bình tĩnh nói.

Tư thế, hình dáng cùng lời nói của hắn hoàn toàn không ăn khớp gì với nhau khiến Dương Tiêu và cả Vân Long đều muốn há mồm cười nhưng do ý chí đủ mạnh nên đã kiềm nén lại được.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Thú triều

"Người không sợ sao?"

Vân Long hỏi.

"Có gì phải sợ, ta đâu phải chưa bao giờ giết huyền thú?"

Diệp Thiên trả lời.

"Nhưng hai tình huống này khác nhau rất lớn đấy".

Dương Tiêu nói.

Bọn hắn nghĩ Diệp Thiên dù chiến lực cao đến mấy thì kinh nghiệm cũng không cao đến đâu nên muốn nhắc nhở Diệp Thiên chuẩn bị tinh thần một chút, hình ảnh một biển huyền thú hung tợn cùng lao lên tấn công hoàn toàn khác so với một con huyền thú lúc bình thường.

Nhiều người trẻ tuổi có kỹ năng rất khá, bình thường chém giết huyền thú cũng không phải số ít nhưng khi biết hình ảnh thú triều là như thế nào thì ngay cả 1 thành thực lực chân chính cũng phát huy ra được từ đó đưa mình vào nguy hiểm thậm chí vẫn lạc.

"Các người không cần lo, đây cũng không phải sinh tử quyết đấu nếu không đánh lại ta có thể chạy mà".

Diệp Thiên hiểu ý của hai người nói ra.

Hắn biết hai người muốn nói gì nhưng hai người kia lại không biết hắn có gì, hắn dùng phân thân chém giết huyền thú không ít, kinh nghiệm, sức phán đoán, khả năng bình tĩnh lúc nguy hiểm,... của hắn đều từ đó mà đạt đến một trình độ nhất định.

Thậm chí một lúc chém giết nhiều huyền thú hắn cũng không phải không gặp và với ký ức của hắn thì thú triều gần như chẳng ảnh hưởng gì đến tinh thần của hắn cả, chẳng có gì phải lo.

“GRAO...”

Lúc mọi người còn đang nói chuyện với nhau thì một tiếng gầm kinh thiên địa xuất hiện từ sâu bên trong Vạn thú sơn mạch vang vọng khắp bốn phương tám hướng.

“Là tiếng của Lôi linh hổ, thú triều bắt đầu rồi”.

Diệp Thiên khẽ nói.

“Gầm...Gừ...Rít...Mình...”

Ngay sau khi tiếng gầm của Lôi Linh hổ biến mất, bên trong Vạn Thú sơn mạch trầm tĩnh lập tức không ngừng vang lên tiếng huyền thú gào thét, những tiếng xé gió từ huyền thú phi hành tạo ra khi bay làm người lạnh sống lưng, những tiếng bước chân như động đất hùng hồn khiến mọi thú như sụp đổ ngay càng rõ rệt.

“GRR... GAO...Tê....”.

Không bao lâu người trên tường thành hay người bên dưới tường thành đều có thể một biển huyền thú khủng bố không có điểm đang không ngừng tiếp cận.

“GIẾT!!!!...”

Vân Long rút ra để kiểm chỉ về hướng thú triều tỏa ra để uy lớn giọng hạ lệnh.

“GIẾT...GIẾT...”

Như một làn sóng, bị đề khí thế của Vân Long kích động binh lính không ngừng hô to lấy ra vũ khí lao vào thú triều bắt đầu chém giết.

“Ta cũng lên đây”.

Diệp Thiên nhìn xung chọn lấy một chỗ có nhiều huyền thú có tu vi cao cao một chút rồi phi người lao xuống tường thành bắt đầu càn quét.

Do chỉ mới bắt đầu nên tu vi huyền thú không quá cao người thường vọng cũng chưa xuất hiện.

“Ngai an tâm để hắn đi như thế sao?”.

Dương Tiêu nhìn Diệp Thiên không ngừng vùng kiếm chém giết huyền thú hỏi Vân Long.

“Không sao, ta đã bảo đại trưởng lão ở gần xung quanh bảo vệ hắn”.

Vân Long cười trả lời.

Hắn tất nhiên đã nghĩ đến vấn đề này rồi, Diệp Thiên địa vị ra sao Dương Tiêu không biết nếu không sẽ không hỏi như thế.

...

“Xoạt...xoẹt...phụt...”

Diệp Thiên di chuyển với tốc độ cực nhanh, mỗi nơi hắn đi qua mỗi lần hắn vùng kiếm đều sẽ xuất hiện một huyền thú ngã xuống.

“Bụt...bụt...bụt...”

Nhưng như thế này hắn vẫn chưa hài lòng, hắn dừng lại tạo ra 12 phân thân rồi chia chúng ra bắt đầu cuộc tàn sát lần 2 với quy mô lớn hơn.

Hắn không quan tâm những tài liệu trên người những huyền thú cấp thấp này mà chỉ lấy đi huyền đan của huyền thú hệ lửa để sau này cho Kim Viêm chi hỏa cắn nuốt những thứ còn lại đều không lọt nổi mắt hắn.

“Diệp Thiên”.

Vừa chém giết xong một huyền thú thì hắn nghe thấy tiếng gọi từ phía sau lưng.

“Sao ngươi ở đây?”.

Diệp Thiên quay đầu nhìn thấy người đến là Dương Phượng Vũ thì ngạc nhiên hỏi.

“Ta xin phép cha để ta tham gia để tăng thêm kinh nghiệm thực chiến”.

Dương Phượng Vũ cười đẹp nói.

“Ngươi là nữ nhi mà sao thích đánh đấm thế?”.

Diệp Thiên cười khở hỏi.

“Nữ nhi thì sao? Không biết bao nhiêu nam nhi đều bị ta đánh bại đấy”.

Dương Phượng Vũ cười cợt tự tin nói.

“Rồi rồi...”.

Diệp Thiên bó tay trả gậy đầu cho qua.

“Một lát huyền thú càng lúc càng mạnh ngươi nên ra bên ngoài thì hơn”.

“Ngươi có thể ở trong sao ta không được?”.

Dương Phượng Vũ hí hóp mắt nhìn Diệp Thiên.

“Ta chỉ lo ngươi chiến lực không đủ mà thôi, nếu muốn tiếp tục thì đừng đi quá xa ta nếu không ta không lo được”.

Diệp Thiên nhắc nhở rồi tiếp tục lao vào chiến đấu.

“Ohho... ngươi là lo lắng cho ta sao?”.

Dương Phượng Vũ cười hỏi.

"Không hoàn toàn, ngươi chạy theo ta nếu ngươi bị gì thì cha ngươi sẽ tìm ta đầu tiên, mặc dù ta không sợ Đan Linh cảnh nhưng hiện tại chưa đánh lại hắn".

Diệp Thiên nói.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Thú triều (2)

Số lượng huyền thú quá nhiều, mặc dù hiện tại chỉ có những huyền thú tu vi thấp nhưng kiến cắn voi lâu ngày cũng chết nên bên đây đã bắt đầu có thương vong nhỏ.

Nhưng dù sao thương vong cũng chỉ là những kẻ có tu vi thấp, chủ yếu là tán tu tham gia vì muốn kiếm một món hời.

“Xoạt...Xoạt...Phụt...Phụt...Rầm...”.

Trong Vạn thú sơn mạch, Diệp Thiên không ngừng vùng kiếm, xác huyền thú không ngừng tăng.

Nhưng trong lúc vùng kiếm về mặt của hắn hơi khó coi.

“Các ngươi đi theo ta làm cái quái gì?”.

Diệp Thiên bức bội quay ra sau nói.

Lúc đầu chỉ có mình Dương Phượng Vũ nên hắn không cảm thấy ra sao, lát sau lại thêm Vân Phong xuất hiện, hắn cũng không nói gì, ai ngờ tiếp theo Trương Hồ, 3 tên thiên tài hạch tâm viện đi theo Vân Phong cũng nhập cuộc đi theo sau hắn không rời làm hắn bắt đầu khó chịu.

“Phụ hoàng bảo ta theo người học tập”.

“Cả nhà ta đều theo Liễu viện trưởng, hần là cháu hần tất nhiên ta phải theo rồi”.

“Bọn ta cũng tương tự thế”.

Từng người nói ra lý do một cách vô tư.

“Haiz... mà cũng chả sao”.

Diệp Thiên thở dài liếc mắt nhìn một hướng rồi thu lại.

Hắn biết có người theo sau bảo vệ nên cũng không cần phải lo lắng bọn họ chỉ là cảm giác hơi gò bó khiến hắn khó chịu.

Tiếp tục con đường chém giết huyền thú, vừa di chuyển vào sâu Vạn Thú sơn mạch.

“GAO...”.

Đột nhiên một đám huyền thú có tu vi Huyền quang cảnh xuất hiện lao thẳng về phía đám người Diệp Thiên.

“Hừm... không thể một mình ta chiến được, các người cùng lên đi”.

Diệp Thiên nhìn thấy tu vi của đám huyền thú trước mắt chỉ là Huyền quang cảnh tầng đầu thì lập tức cười cợt quay đầu nói với đám Vân Phong rồi lắc người lui về phía sau đội hình để đám Vân Phong lên trước.

“Được thôi”.

Vân Phong cười bước lên trước nghênh chiến.

Dương Phượng Vũ, Trương Hồ và 3 thiên tài đi theo Vân Phong cũng bước lên chiến đấu.

“Keng keng... ầm ầm... rắc rắc...”.

Tiếng va chạm không ngừng vang lên, chiến đấu rất kịch liệt.

“Hô hô... Dương Phượng Vũ 3 người tu vi nâng cao không ít, Vân Phong Huyền vân cảnh tầng 8, Phượng Vũ tầng 7, Trương Hồ tầng 6, chiến lực không thua Huyền quang cảnh tầng đầu, không tệ không tệ, có thời gian mài dũa căn cơ thì sẽ càng tốt”.

Diệp Thiên đánh giá 3 người, còn 3 thiên tài kia mặc dù tu vi không tệ nhưng chiến lực cũng rất tầm thường vượt cấp chiến đấu rất khó chứ không nhẹ nhõm như 3 người Vân Phong.

“Lên”.

Cả 3 người Vân Phong mặc dù không thua đám huyền thú trước mặt nhưng vẫn không thể chiếm thế thượng phong nên cả 3 quyết định dùng ra Dị hỏa của mình.

“Rắc rắc...”.

“Phùng phụt...”.

Hỏa của Vân Phong đánh đến đâu kẻ địch đều không ngừng bị hàn băng đông cứng lại, còn hỏa của Phượng Vũ cùng Trương Hồ thì đốt thẳng lên da thịt của kẻ thù khiến chúng bị thương không nhẹ.

“Hừm... không tệ”.

Diệp Thiên nhìn thấy 3 người không ngừng đánh lui đám huyền thú thì gật đầu.

“Hử?... nhanh lui lại”.

Diệp Thiên bỗng phát hiện ra thứ gì lập tức hô to.

Đám người Vân Phong không biết chuyện gì nhưng vẫn nhanh chóng lui lại không tiếp tục chiến đấu.

“GRR...TÊ...MINH...GAO...”.

Ngay lập tức từ sâu bên trong Vạn thú sơn mạch những huyền thú có tu vi từ Huyền Vân cảnh trở lên không ngừng lao ra như vỡ òa.

Phải mất một lúc sau đám huyền thú như thủy triều vô tận kia mới giảm bớt rồi biến mất.

“Hãy...”.

Đám người Diệp Thiên từ trên mây cao nhảy xuống quan sát 4 phía cảnh giác.

“Xém tý nữa là tiêu đời”.

Trương Hồ lau mồ hôi trên trán nói.

"Được rồi, huyền thú cao giai đã bắt đầu hành động nếu còn ở trong đây thì rất nguy hiểm, nhanh ra bên ngoài thôi".

Vân Phong nói.

"Ừm...".

Tất cả gật đầu đồng loạt phi thân chạy trở về bên ngoài Vạn thú sơn mạch.

...

"Haiz... cuối cùng cũng thoát khỏi đám này".

Đám người Vân Phong vừa rời đi không lâu, Diệp Thiên từ bóng cây xuất hiện.

Tận dụng lúc mọi người đều tập trung quan sát thú triều hắn đã nhanh chóng tạo ra một cái phân thân để thay thế còn chân thân thì lặn xuống bóng ẩn núp.

Đi cùng đám người Vân Phong xuất hiện rất nhiều hạn chế đối với hắn, nhất là khả năng toàn lực chiến đấu vì hắn phải dành ra một phần tập trung để theo dõi bọn người Vân Phong để không có bất cứ chuyện gì xảy ra.

Dù hắn biết có người đi theo bảo vệ hắn cùng đám người Vân Phong nhưng chuyện bất ngờ thì ai cũng không thể kịp thời phản ứng được.

"Nên tiếp tục thôi".

Diệp Thiên cười khê rồi phân thân ra phân tán khắp nơi tiếp tục chém giết huyền thú.

Huyền thú hiện tại cao nhất cũng chỉ Huyền Vân cảnh đỉnh phong nên đối với chiến lực hiện tại của hắn thì không hề có nguy hiểm gì.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 114: Bị bao vây

"Lên".

Diệp Thiên cảm giác được sự theo dõi đã biến mất, hắn là cũng bị phân thân của hắn lừa đi thì không ngần ngại dùng ra Kim Viêm chi hỏa cùng Kiếm mang tăng lên tốc độ chém giết huyền thú.

Huyền thú ở đẳng cấp này không thể chịu đựng được quá mấy chiêu của hắn, tốc độ chém giết huyền thú nhanh như đang quét rác dễ dàng.

Môi con đường, mỗi một lần ra chiêu của hắn cùng phân thân đều tạo ra một cái thi thể huyền thú mới, cả một mảnh rừng rộng lớn đều trải dài các thi thể của huyền thú lớn nhỏ, giống loài.

"Hừm...".

"Thu".

Diệp Thiên bỗng cảm giác được gì đó lập tức thu lại Kim Viêm chi hỏa, kiếm mang cũng như phân thân.

"Đã đến rồi thì ra đi".

Hắn bình tĩnh nhìn xung quanh nói.

"Oh... vậy mà bị phát hiện, tiểu tử nguoi hần là tiểu ma đầu Diệp Thiên mà vương thành bàn tán nhỉ?".

Một thanh niên khôi ngô từ xa đi ra khôi tán cây cười nhìn Diệp Thiên.

"Xạt...xạt...".

Không chỉ như thế, xung quanh các tán cây quanh chỗ Diệp Thiên cũng vang lên tiếng lá cây động.

Từng bóng người xuất hiện bao vây hần vào giữa.

"Ỗ lớn hiếp nhỏ sao?".

Diệp Thiên cười khinh nói.

- Tên: Lý Đào

- Cấp: 60 (Huyền Quang cảnh tầng 10)

"Hừm... Đại công tử Lý gia, đồ đệ Vạn thú tông Tông chủ".

"Hô hô... tu vi không tệ, may mà chưa đột phá Huyền Ẩn nếu không thì hơi phiền".

Diệp Thiên nhìn thông tin cười thầm.

Hần cũng nhìn xung quanh xem xét tu vi đám người nhưng bọn này chỉ ở Huyền Quang cảnh tầng đầu mà thôi chỉ cần cẩn thận một chút thì không không có nguy hiểm.

"Haha... trong tình thế như vậy mà vẫn bình tĩnh xem ra lời đồn không sai, mà nguoi nói cũng đúng nên ta sẽ cho nguoi một cơ hội".

"Ta cùng nguoi khiêu chiến, ta nhường nguoi 3 chiêu, hy vọng nguoi biết trân trọng 3 cơ hội này".

Lý Đào hung ác cười lớn nhìn khiêu khích Diệp Thiên.

Đám người đi theo hần cũng cười rộ cả lên.

"Được thôi, mong nguoi đừng hối hận".

Diệp Thiên nhìn mặt hần mà tỏa ra thương hại nói.

"Chuyển bóng".

Dứt lời không chùng chừ một giây nào hần lập tức hóa thành cái bóng chui xuống đất, chỉ trong tích tắc hần lần nữa xuất hiện thì đã ở trước mặt Lý Đào đồng thời hai mắt sát lạnh đâm ra một kiếm mục tiêu là cổ họng của Lý Đào.

"Ha...".

Lý Đào bắt ngờ hốt hoảng không kịp phản ứng, muốn lùi về sau nhưng tốc độ của Diệp Thiên quá nhanh cũng quá bất ngờ hần khó mà né tránh được.

"Keng...".

Nhưng khi mũi kiếm sắp chạm vào cổ họng của hần thì một bộ móng vuốt sắc bén xuất hiện trao thẳng vào thân kiếm đánh bật ra.

"Oh...".

Diệp Thiên cũng hơi ngạc nhiên nhưng khi nhìn thấy là ai gây ra thì khẽ cười rồi lùi lại.

- Tên: U Ảnh báo

- Cấp: 61 (Huyền Ẩn cảnh tầng 1)

"Ra là U Ảnh báo, bảo sao...".

Diệp Thiên lăm lăm.

U Ảnh báo công kích mạnh, tốc độ nhanh, không chỉ thế thiên phú ẩn nấp cực kì cao cường, chính vì thế nên mới thoát được dò xét của Diệp Thiên còn chẳng được hần một chiêu lấy mạng Lý Đào.

"Hô...hô... chết tiệt...".

Lý Đào lùi ra sau thoát khỏi con nguy hiểm thở hổn hển, hắn không thể tin được rằng hắn xem tý mất mạng dưới tay một tên tiểu tử trong chớp mắt.

"Xem ra ta đã xem thường người rồi".

Hắn độc ác nhìn Diệp Thiên.

"Giết hắn".

Hắn ra lệnh cho thuộc hạ cùng xông lên.

"Haiz... người lớn gì mà nói không giữ lời gì cả, mà thôi cũng không sao".

Diệp Thiên lắc đầu cười cợt rồi lập tức phân thân ra.

"Xoạt...xoạt...phụt...rắc rắc...".

"Ahh...Ch...Nguoi...".

Trong chớp mắt tất cả kẻ bao vây Diệp Thiên đều bị xóa sổ khi chưa kịp phát huy ra năng lực của mình.

"Nguoi...nguoi...".

Lý Đào hoảng sợ chỉ ngón tay vào mặt Diệp Thiên không thốt lên lời.

"Rời rời, hiện tại tới nguoi đây".

"Sharingan".

Diệp Thiên cười đùa rồi dùng ra sharingan nhìn thẳng vào mắt Lý Đào.

"A...".

Lý Đào định làm gì đó thì bỗng nhiên cơ thể cứng đờ không nhúc nhích.

"Xoẹt...".

Diệp Thiên hóa thành bóng xuất hiện phía sau Lý Đào cho hắn một cái lau cổ.

"GRAO...".

U Ảnh báo phát hiện Diệp Thiên biến mất khỏi chỗ lập tức cảnh giác nhưng Diệp Thiên ra tay quá nhanh nên khi nhìn thấy Diệp Thiên thì mọi chuyện đã xong cả.

"Nguoi cũng hóa thành EXP cho ta luôn đi".

Diệp Thiên nhanh chóng dùng cả Kiếm mang cùng Kim Viêm chi hỏa bao phủ thân Ngân Trọng kiếm rồi đâm một nhát thật nhanh vào miệng U Ảnh báo khiến nó chết mà không kịp gào gào tiếng nào.

Cơ thể huyền thú rất cứng rắn nhưng chỉ bên ngoài mà thôi còn bên trong cũng không thua bình thường là bao, chỉ một chiêu này của Diệp Thiên cũng đủ để phá nát tất cả nội tạng của nó rồi.

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Nguyệt Dạ

Mặc dù đã nghĩ ra kết chuyện nhưng do thời gian không cho phép nên mình xin dừng bộ truyện này tại đây.

Cảm ơn tất cả mọi người đã đọc truyện và những lời bình luận tích cực, chính nó đã cho mình thêm nhiều kinh nghiệm trong bộ truyện đầu tay này.

Hy vọng khi thời gian cho phép mình sẽ viết một bộ truyện mới và mong mọi người ủng hộ.

Xin chân thành cảm ơn các bạn đã dành chút thời gian để đọc truyện này của mình.

Nguyệt Dạ

Bạn đang đọc truyện *Khởi Nguyên Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.